

عاموس ۷۶۰ ق.م.	هوشتع نبی می‌شود	۷۵۳ ق.م.	میکاه ۷۴۰ ق.م.	اشعیا نبی می‌شود	۷۴۰ ق.م.	آحاز پادشاه یهودا می‌شود	۷۳۵ ق.م.	هوشتع پادشاه اسرائیل می‌شود	۷۳۲ ق.م.	اسرائیل به دست حزقیا پادشاه آشوری‌ها می‌افتد	۷۲۲ ق.م.	۷۱۵ ق.م.
----------------	------------------	----------	----------------	------------------	----------	--------------------------	----------	-----------------------------	----------	--	----------	----------

آمار حیاتی: هدف:

دعوت از قوم یهودا برای باز گشتن به سوی خدا و بیان نجات خدا از طریق مسیح موعود

نویسنده:

اشعیای نبی، پسر آموص

تاریخ نگارش:

وقایع فصل‌های ۱ تا ۳۹ در زمان خدمت اشعیا رخ داد، بنابراین احتمالاً در حدود سال ۷۰۰ ق.م. نوشته شده است. اما، فصل‌های ۴۰ تا ۶۶ در اواخر حیات او یعنی تقریباً ۶۸۱ ق.م. نوشته شده است.

محل رویدادها:

اشعیا عمدتاً در اورشلیم سخن می‌گوید و می‌نویسد

آیه کلیدی:

«برای گناهان ما بود که او مجروح شد و برای شرارت ما بود که او را زدند. او تنبیه شد تا ما سلامتی کامل داشته باشیم. از زخمهای او ما شفا یافتیم!» (۵:۵۳).

شخصیت‌های مهم:

اشعیا، دو پسرش شاریاشوب و مهیر شلال حاش بز

جنبه‌های خاص:

کتاب اشعیا هم شامل نثر است هم نظم، و هم از تشخیص استفاده می‌کند (یعنی نسبت دادن خصوصیات انسانی به موجودات الهی یا اشیاء بی‌جان). همچنین، بسیاری از پیشگویی‌های این کتاب به گونه‌ای است که به‌طور همزمان، هم به وقایع قریب‌الوقوع اشاره دارد و هم به وقایعی که در آینده دور رخ خواهد داد.

او به آرامی بر خاست؛ جمعیت سکوت کردند. کسانی که عقب بودند، در تلاش برای شنیدن به جلو خم شدند. فضای مشتجی حاکم بود. او لب به سخن گشود؛ سخنان او که به دقت انتخاب شده بود، مانند تیرهای تیزرو به حرکت در آمد و به هدف خورد. این مرد بزرگ که سخنگوی خدا بود، هشدار می‌داد و محکوم می‌کرد. جمعیت ناآرام شدند؛ افراد جای خود را عوض می‌کردند، مشت خود را می‌فشردند، و بچ‌پچ می‌کردند. بعضی که با پیام او موافق بودند، سرهای خود را به علامت تأیید تکان می‌دادند و به آرامی اشک می‌ریختند. اما اکثریت خشمگین بودند، و شروع کردند به توهین و تهدید. زندگی انبیا چنین بود.

«منصب» نبوت در زمان سموئیل، آخرین داور، به وجود آمد. انبیا و کاهنان، نماینده‌های خاص خدا بودند. وظیفه انبیا این بود که از جانب خدا سخن بگویند و مردم و رهبران را با فرامین و وعده‌های خدا رو در رو کند. به‌خاطر همین رو در رویی و تمایل دائمی مردم به ناطاعتی از خدا، انبیای حقیقی معمولاً زیاد محبوب نبودند. با آنکه اغلب به پیام آنها بی‌توجهی می‌شد، ایشان وفادارانه و با قدرت حقیقت را اعلام می‌کردند.

کتاب اشعیا نخستین کتاب از کتب انبیا در کتاب مقدس است؛ اشعیا معمولاً بزرگترین نبی محسوب می‌شود. او در خانواده‌ای اشرافی بزرگ شد و با زنی که او نیز نبی بود، ازدواج کرد. او در آغاز خدمتش مورد علاقه مردم بود. اما مانند بیشتر انبیا، پس از مدتی از محبوبیت افتاد چون شنیدن پیغامهایش خوشایند نبود. او مردم را دعوت می‌کرد تا از زندگی گناه‌آلود خود دست بکشند، و نیز درباره داوری و مجازات خدا به آنها هشدار می‌داد. اشعیا پیش از آنکه در زمان سلطنت منسی اعدام شود (بنا به روایت)، به مدت ۶۰ سال فعالانه خدمت کرد. اشعیا به‌عنوان فرستاده مخصوص خدا برای یهودا، در زمان سلطنت چند تن از پادشاهان نبوت کرد، و بسیاری از پیغامهای او در کتاب او ثبت شده است: عزریا و یوتام، فصل‌های ۱ تا ۶؛ آحاز، فصل‌های ۷ تا ۱۴؛ و حزقیا، فصل‌های ۱۵ تا ۳۹.

نیمه اول کتاب اشعیا (فصل‌های ۱ تا ۳۹) شامل انتقادات و گفتارهای نیش‌دار است که از طریق آنها، او یهودا و اسرائیل و اقوام همسایه را به توبه از گناهان فرا می‌خواند. اما ۲۷ فصل آخر (فصل‌های ۴۰ تا ۶۶) پر است از تسلی و امید که به‌وسیله آنها، از وعده خدا مبنی بر دادن برکات از طریق مسیحای موعود پرده بر می‌دارد.

وقتی کتاب اشعیا را می‌خوانید، این مرد قوی و شجاع را در حالی مجسم کنید که بدون ترس کلام خدا را اعلام می‌کند؛ همچنین به پیام او برای زندگی خودتان گوش فرا دهید: **باز گردید، توبه کنید، و احیا شوید.** سپس به **کفار** خدا از طریق مسیح اعتماد کنید و **شادی** نمایید. نجات‌دهنده شما آمده است، و باز هم خواهد آمد!

سنحاریب اورشلیم
را محاصره می‌کند
۷۰۱ ق.م.

خدمت اشعیا
پایان می‌پذیرد
۶۸۱ ق.م.

یوشیا پادشاه
یهودا می‌شود
۶۴۰ ق.م.

تقسیم‌بندی کلی:

الف - پیغام داوری (۱:۱ تا ۸:۳۹)

۳۹ فصل در نیمه نخست کتاب اشعیا به‌طور کلی حاوی پیغام داوری بر گناه است. اشعیا پیغام داوری یهودا، اسرائیل، و اقوام بت‌پرست همسایه را اعلام می‌دارد. مردم یهودا ظاهر دینداری داشتند، اما در دل فاسد بودند. هدف از هشدارهای اشعیا این بود که با کمک به مردم برای درک صفات خدا و پیغام او، پاک شوند. با وجود این، آنها هشدارهای مکرر اشعیا را نادیده گرفتند. ما دیگر نباید اشتباه آنها را تکرار کنیم، بلکه باید به ندای نبوت گوش فرا دهیم.

- ۱- گناهان اسرائیل و یهودا
- ۲- مجازات اقوام بت‌پرست
- ۳- هدف خدا از مجازات
- ۴- امیدهای واقعی و دروغین اورشلیم
- ۵- وقایع مربوط به سلطنت حزقیا

ب - سخنان تسلی بخش (۱:۴۰ تا ۲۴:۶۶)

۲۷ فصل در نیمه دوم کتاب اشعیا به‌طور کلی پیغام آمرزش، تسلی، و امید را می‌دهد، این پیغام امید به آمدن مسیح موعود ارتباط دارد. اشعیا بیش از هر نبی دیگری در عهدعتیق درباره آمدن مسیح موعود سخن می‌گوید. او مسیح موعود را، هم به‌عنوان خدمتگزار رنج‌دیده توصیف می‌کند و هم خداوند حاکم. این حقیقت که مسیح موعود قرار بود هم خدمتگزار رنج‌دیده باشد و هم خداوند حاکم، تا زمان عهدجدید به‌روشنی قابل درک نبود. خدا بر اساس کاری که عیسی مسیح انجام داده، بخشش را به رایگان به همه کسانی عطا می‌کند که با ایمان به او متوسل می‌شوند. این پیغام تسلی خدا به ما است زیرا کسانی که آن را می‌پذیرند، آرامش و رابطه دوستی ابدی با او می‌یابند.

- ۱- رهایی اسرائیل از اسارت
- ۲- رهاننده آینده
- ۳- پادشاهی آینده

موضوع‌های مهم	موضوع	توضیحات	اهمیت موضوع
تقدس	خدا بسیار برتر از تمامی مخلوقات خود می‌باشد. کمال اخلاقی او در نقطه مقابل مردم و اقوام شریر قرار دارد. خدا در تمام نیت و اعمال خود، کامل و عاری از گناه است، از این رو او بر قدرت، داوری، محبت، و رحمت خود تسلط کامل دارد. طبیعت مقدس او ملاک اخلاقیات ما است.	از آنجا که خدا عاری از گناه است، تنها او می‌تواند گناهانمان را ببخشد. تنها او است که قدرت و کاملیت اخلاقی را دارا است. ما هرگز نباید طوری با خدا رفتار کنیم که گویی شخصیتی معمولی و عادی است. تنها او سزاوار عشق و محبت ما است.	
مجازات	از آنجا که خدا مقدس است، از قومش توقع دارد که با عدل و انصاف با دیگران رفتار کنند. او وعده داد که اسرائیل، یهودا، و سایر اقوام را به خاطر فساد و بت‌پرستی‌شان که از بی‌ایمانی‌شان ناشی می‌شود، مجازات کند. ایمان حقیقی به غرور ملی و مراسم مذهبی توخالی تبدیل شده بود.	ما باید فقط به خدا اتکا کنیم و به فرامین او عمل نماییم. ما نه باید از عدالت دست بکشیم و نه تسلیم خودخواهی شویم. اگر دل خود را به روی پیغام او سخت کنیم، قطعاً مجازات خواهیم شد.	
نجات	از آنجا که مجازات خدا نزدیک است، نیاز به یک نجات‌دهنده داریم. هیچ انسانی و هیچ قومی بدون کمک خدا نمی‌تواند نجات یابد. قربانی کامل مسیح برای گناهان ما در اشعیا پیشگویی و توصیف شده است. تمام کسانی که به خدا توکل دارند، می‌توانند از گناهان خود آزاد شوند و به سوی او باز گردند.	مسیح مرد تا ما را از گناهانمان نجات دهد. ما به کمک او نیاز داریم. او حاضر است همه کسانی را که از گناهان خود دست می‌کشند و به سوی او می‌روند، نجات بخشد. نجات فقط از خدا است.	
مسیح موعود	خدا مسیح موعود را خواهد فرستاد تا قومش را نجات دهد. او پادشاه صلح و وفاداری خواهد بود که با عدالت سلطنت می‌کند. او مانند خداوندی حاکم خواهد آمد، اما چون خدمتگزار عمل خواهد کرد تا آن حد که مرد تا گناهان ما را بر دارد.	اتکای ما باید به مسیح موعود باشد، نه بر خودمان یا بر قدرتی دیگر. امیدی برای ما وجود ندارد مگر اینکه به او ایمان بیاوریم. کاملاً به خدا اتکا کنید و اجازه دهید به‌عنوان خداوند حاکم، بر زندگی شما حکومت کند.	
امید	خدا برای پادشاهی آینده خود وعده تسلی و رهایی و احیا را داده است. مسیح موعود در این دوره از زمان بر پیروان وفادارش سلطنت خواهد کرد. امید هست چون مسیح می‌آید.	از آنجا که رحم و شفقت برای کسانی که توبه می‌کنند وجود دارد، می‌توانیم نفسی تازه کنیم. هر چقدر هم که موقعیت فعلی ما ناامیدکننده باشد یا هر قدر که دنیا بد باشد، باید همچنان برای خدا قومی وفادار باشیم که به بازگشت او امید دارند.	

الف - پیغام داوری (۱:۱ تا ۸:۳۹)

اشعیا کتاب را با آوردن پیغامی درباره داوری الهی، هم برای اسرائیل و هم برای یهودا، آغاز می‌کند. با آنکه پیشروی آشوری‌ها مشکلی برای یهودا به وجود می‌آورد، خدا از طریق اشعیا، نابودی آشور و سایر اقوام شرور همسایه را پیشگویی می‌کند. این قسمت با به تأخیر افتادن تجاوز آشوری‌ها به پایان می‌رسد و نقشه آشکار خدا و وعده‌های او را برای قوم در این مقطع زمانی نشان می‌دهد.

۱- گناهان اسرائیل و یهودا پیغام به مردم یاغی

این کتاب شامل پیامهایی است که خدا در دوران سلطنت عزیا و یوتام و آحاز و حزقیا، پادشاهان سرزمین یهودا، در عالم رؤیا به اشعیا پسر آموص داد. این پیامها درباره یهودا و پایتخت آن اورشلم است. ^۱ ائی آسمان و زمین، به آنچه خداوند می‌فرماید گوش کنید: «فرزندانی که بزرگ کرده‌ام برضد من برخاسته‌اند. ^۲ گاو مالک خود را و الاغ صاحب خویش را می‌شناسد، اما قوم اسرائیل شعور ندارد و خدای خود را نمی‌شناسد.» ^۳ اوای بر شما قوم گناهکار که پشتتان زیر بار گناهانتان خم شده است. وای بر شما مردم شرور و فاسد که از خداوند مقدس بنی اسرائیل رو گردانده و او را ترک گفته‌اید. ^۴ چرا از گناهان خود دست بر نمی‌دارید؟ آیا به اندازه کافی مجازات نشده‌اید؟ ای اسرائیل، فکر و دلت تمام بیمار است. ^۵ از سرتاپا مجروح

۱:۱
۲:۱-۱۳:۱۸
اش ۱:۲ ؛ ۹:۴۰
۲:۱
تث ۱:۳۲
ار ۲۲:۳
اش ۲:۶۵
میکا ۲:۱
۳:۱
ار ۷:۸
۴:۱
غزل ۱۷:۹، ۱۷:۲ ؛ ۶:۴
اش ۲۴:۵
۵:۱
مز ۳:۳۸

۱:۱-۴:۱ مردم یهودا بسیار گناه می‌کردند و این امر برایشان به هیچ وجه مهم نبود. خدا به واسطه اشعیا آنها را متهم کرد زیرا او را فراموش کرده بودند و عهد خود را با او زیر پا گذاشته بودند (تثیه ۲۸). آنها با زیر پا گذاشتن عهد خود با خدا، موجبات نزول داوری او را بر خود فراهم می‌آوردند. خدا ایشان را کامیاب ساخته بود، اما آنها به او خدمت نمی‌کردند؛ او به ایشان هشدار می‌داد، اما آنها اعتنایی به آن نمی‌کردند؛ اکنون او می‌رفت تا آتش داوری خود را بر ایشان نازل سازد.

۴:۱-۹:۱ تا زمانی که مردم یهودا به گناه کردن ادامه می‌دادند، خود را از کمک خدا محروم و منزوی می‌ساختند. آیا هیچ وقت گناه موجب شده که احساس تنهایی و جدایی از خدا کنید؟ به خاطر داشته باشید که خدا شما را ترک نمی‌کند؛ این گناهان شما است که بین شما و خدا فاصله به وجود می‌آورد. یگانه راه چاره قطعی برای این نوع تنهایی، احیای رابطه‌ای هدفمند با خدا از طریق اعتراف به گناهان، اطاعت از احکامش، و مشارکت مرتب با او است (ر.ش. به مزمور ۱۳:۱۴۰؛ اشعیا ۱۶:۱-۱۹؛ ایوحنا ۱:۹).

۱:۱ اشعیا در زمانی نبوت می‌کرد که حکومت متحد قوم اسرائیل به دو حکومت اسرائیل در شمال، و یهودا در جنوب تجزیه شده بود. حکومت شمالی، یعنی اسرائیل، شدیداً علیه خدا گناه می‌کرد، و یهودا نیز در همان مسیر گام بر می‌داشت؛ گناهان ایشان عبارت بود از انحراف از عدالت، ظلم به فقرا، رو بر گرداندن از خدا و توسل به بتها، و طلبیدن کمک نظامی از اقوام بت پرست به جای کمک خواستن از خدا. اشعیا در وهله اول برای یهودا نبوت می‌کرد، اما پیغام او برای اسرائیل نیز صادق بود. در واقع، اشعیا تا نابودی و اسارت حکومت شمالی در سال ۷۲۲ ق.م. زیست. بنابراین، او خدمت خود را با اعلام هشدار آغاز کرد.

۲:۱ اشعیا رؤیایی داشت و می‌دانست خدا از او می‌خواهد که چه پیغامی را به مردم اعلام کند؛ او پذیرای پیغام خدا بود؛ اشعیا از نظر روانی و اخلاقی و روحانی همان بود که خدا می‌خواست. بنابراین، روح القدس او را به طریقی هدایت می‌کرد که دقیقاً فکر خدا را به مردم برساند. اگر ما آماده شنیدن از خدا باشیم، پیغام او را از طریق کلامش و ایمانداران و روح القدس خواهیم شنید.

و مضروب هستی؛ جای سالم در بدنت نمانده است. زخم‌های باز مانده و عفونی شده، کسی آنها را بخیه نزده و مرهم نمالیده است.

۷:۱ ای قوم اسرائیل، سرزمینتان ویران گشته و شهرهایتان به آتش کشیده شده است. بیگانگان هر چه را که می‌بینند، در برابر چشمانتان به غارت می‌برند و نابود می‌کنند. اورشلیم همچون کلبه‌ای در مزرعه و مانند سایبانی در جالیز، بی‌دفاع و تنها مانده است.

۸ اگر خداوند قادر متعال به داد قوم ما نمی‌رسید این عده کم نیز از ما باقی نمی‌ماند و اورشلیم مثل شهرهای سدوم و عموره بکلی از بین می‌رفت.

۹:۱ ای حاکمان و ای مردم اورشلیم که چون اهالی سدوم و عموره فاسد هستید، به کلام خداوند گوش دهید. او می‌فرماید: «از قربانی‌های شما بیزارم. دیگر

آنها را به حضور من نیاورید. قوچهای فربه شما را نمی‌خواهم. دیگر مایل نیستم خون گاوها و بره‌ها و بزغاله‌ها را ببینم. چه کسی از شما خواسته که

وقتی به حضور من می‌آیید این قربانی‌ها را با خود بیاورید؟ چه کسی به شما اجازه داده که این چنین آستان خانه مرا پایمال کنید؟^{۱۳} دیگر این هدایای

باطل را نیاورید. من از بخوری که می‌سوزانید نفرت دارم و از اجتماعات مذهبی و مراسمی که در اول ماه و در روز سبت بجا می‌آورید بیزارم.

نمی‌توانم این اجتماعات گناه‌آلود را تحمل کنم. از همه آنها متنفرم و تحمل دیدن هیچکدام را ندارم.^{۱۵} هرگاه دست‌هایتان را بسوی آسمان دراز کنید، روی

خود را از شما برخواهم گرداند و چون دعای بسیار کنید، اجابت نخواهم نمود؛ زیرا دست‌های شما به خون آلوده است.

۷:۱
لاو ۲۳:۲۶
ار ۶:۴۴

۹:۱
اش ۲۰:۱۰-۲۲:۱۱؛ ۱۱:۱۶
روم ۲۹:۹

۱۰:۱
جز ۴۶:۱۶

۱۱:۱
ار ۲۰:۶
ملا ۱۰:۱

۱۲:۱
اتوا ۳۱:۲۳
ار ۱۰:۷؛ ۱۰

۱۵:۱
اش ۲:۵۹
میکا ۴:۳

ایمانی خالص بود. رهبران قوم قربانی‌ها را به دقت مطابق سنت مراسم مقدس تقدیم می‌کردند، اما قلباً به خدا وفادار نبودند. قربانی‌ها می‌بایست نشانه ظاهری ایمان باطنی آنها به خدا باشد؛ اما وقتی هیچ ایمان درونی وجود نداشته باشد، نشانه‌های ظاهری پوچ است. پس چرا آنها به تقدیم کردن قربانی‌ها ادامه می‌دادند؟ آنها مانند بسیاری از مردم امروز، به مراسم مذهبی‌شان بیشتر ایمان داشتند تا به خود خدا. اعمال مذهبی خود را مورد بررسی قرار دهید: آیا آنها از ایمان شما به خدای زنده ناشی می‌شود؟ اگر ایمان امری درونی نباشد، تظاهرات بیرونی آن بی‌معنا است (ر.ش. به تثنیه ۱۰:۱۲-۱۶؛ اسموئیل ۱۵:۲۲ و ۲۳؛ مزور ۵۱:۱۶-۱۹).

۱۳ و ۱۲:۱ مردم یهودا گرچه از گناهانی که مرتکب می‌شدند ناراحت نبودند، به تقدیم قربانی برای بخشش گناهانشان ادامه می‌دادند. هدایا و قربانی‌ها وقتی برخاسته از قلبی فاسد باشد، برای خدا بی‌ارزش و بی‌معنا است. خدا از ما می‌خواهد که اول گناه را از زندگی خود بزداییم؛ پس از آن، می‌توانیم وقت و پول یا نیروی خود را همچون قربانی تقدیمش کنیم.

۷:۱ آیا این ویرانی در همان موقع اتفاق افتاد؟ در طول حیات اشعیا، یهودا بارها مورد حمله قرار گرفت. این آیه می‌توانست تصویری باشد از نتایج این تجاوزات یا پیشگویی‌ای باشد از تجاوز آتی آشوری‌ها به اسرائیل. به احتمال زیاد، این آیه به تجاوز آتی بابل به یهودا در سال ۵۸۶ ق.م. اشاره داشت.

۹:۱ سدوم و عموره دو شهری بود که خدا به خاطر گناهان عظیمشان، نابودشان ساخت (پیدایش ۱۹:۱-۲۵). در جاهای دیگر کتاب مقدس هم از این دو شهر به‌عنوان مظهر داوری خدا علیه گناه نام برده شده است (ارمیا ۵۰:۴۰؛ حزقیال ۱۶:۴۶-۶۳؛ متی ۱۱:۲۳ و ۲۴؛ یهودا ۷:۱).

۱۰:۱ مردم یهودا برای شنیدن پیام خدا می‌بایست گوش شنوا داشته باشند. وقتی نمی‌توانیم پیغام خدا را درک کنیم، شاید به دقت به آن گوش نمی‌دهیم یا انتظار نداریم او با ما سخن بگوید.

۱۵-۱۰:۱ منظور خدا این نبود که نظام قربانی‌ها را که به وسیله موسی برقرار نموده بود، لغو کند. اما او خواستار

۱۶ «خود را بشوئید و طاهر شوید! گناہانی را که در حضور من مرتکب شده‌اید از خود دور کنید. ^{۱۷} نیکوکاری را بیاموزید و با انصاف باشید. به مظلومان و یتیمان و بیوه‌زنان کمک کنید.»

۱۸ خداوند می‌فرماید: «بحث و جدل من با شما این است: اگر چه لکه‌های گناہانتان به سرخی خون است، اما من آنها را مانند پشم پاک می‌کنم و شما را همچون برف سفید می‌سازم! ^{۱۹} کافی است مرا اطاعت کنید تا شما را از محصول زمین سیر کنم. ^{۲۰} اما اگر به سرپیچی از من ادامه دهید، بدست دشمن کشته خواهید شد.» این کلام خداوند است.

۲۱ ای اورشلیم، زمانی تو نسبت به خداوند وفادار بودی، اما اینک همچون یک فاحشه بدنبال خدایان دیگر می‌روی. زمانی شهر عدل و انصاف بودی، اما اکنون شهر جنایتکاران شده‌ای. ^{۲۲} زمانی چون نقره خالص بودی، ولی اینک فلزی بی‌مصرف شده‌ای. زمانی همچون شراب ناب بودی، ولی اکنون همانند آب شده‌ای. ^{۲۳} رهبرانت یاغی و شریک دزدانند؛ همه رشوه‌خوارند؛ از یتیمان حمایت نمی‌کنند و به دادخواهی بیوه‌زنان گوش نمی‌دهند. ^{۲۴} بنابراین خداوند، خدای قادر متعال اسرائیل به آنها می‌گوید: «شما دشمن من هستید؛ تا از شما انتقام نگیرم آرام نمی‌شوم. ^{۲۵} به دست خود، شما را مثل فلز در کوره می‌گدازم تا از کثافت خود پاک شوید.»

۱۶:۱

مز ۲۶:۶

اش ۱۱:۵۲

ار ۵:۲۵

۱۷:۱

ار ۳:۲۲

۱۸:۱

مز ۷:۵۱

اش ۲۶:۴۳؛ ۲۲:۴۴

مکا ۱۴:۷

۱۹:۱

تث ۱۶:۳۰ و ۱۶:۱۵

۲۳:۱

خرو ۸:۲۳

ار ۲۸:۵

جز ۷:۲۲

میکا ۳:۷

۲۵:۱

جز ۱۹:۲۲-۲۲

ملا ۳:۳

جامعه در آشوب بزرگی بود. در دوران حکومت آحاز و منسی پادشاه، مردم دوباره به بت‌پرستی باز گشتند و حتی قربانی کودکان هم به‌عمل می‌آمد. با آنکه مجازات از طریق اقوام دیگر اجتناب‌ناپذیر بود، باز مردم می‌توانستند رابطه خاصی با او برقرار کنند.

بعضی اوقات قبل از احیای رابطه‌مان با خدا، باید مجازات و تنبیه شویم.

هوشع (۷۵۳ تا ۷۱۵ ق.م.)؛ میکاه (۷۴۲ تا ۶۸۷ ق.م.)

شرایط آن زمان

پیغام اصلی

اهمیت پیغام

انبیای هم‌زمان

اشعیا

او در مقام نبی از ۷۴۰

تا ۶۸۱ ق.م. برای

یهودا خدمت کرد

می‌آید و به‌منزله شکستن عهد و پیمان با خدا است و پیوستن و عشق ورزیدن به دیگری. عیسی مردم زمان خود را زناکار توصیف کرد، با آنکه آنها شدیداً مذهبی بودند. کلیسا عروس مسیح است (مکاشفه ۱۹:۷)؛ آیا ما عروسی خیانت‌کار هستیم یا عروسی وفادار؟

۲۵:۱ خدا وعده داد که قومش را همچون فلز در کوره تصفیه کند. این فرایند شامل ذوب فلز و گرفتن تفاله‌های آن است تا موقعی که کارگران بتوانند تصویر خود را در فلز مذاب ببینند. ما باید حاضر باشیم که خود را تسلیم خدا کنیم، و به او اجازه دهیم که گناہان یا ناخالصی‌های ما را رفع کند تا تصویر او در ما منعکس گردد.

۱۸:۱ پاک شدن لکه عمیق از روی لباس تقریباً غیرممکن است؛ لکه گناه نیز به همان اندازه پایدار است. اما خدا همان طور که به اسرائیلی‌ها قول داد که گناہانشان را بزدايد، می‌تواند گناه را از زندگی ما نیز رفع کند. نیازی نیست که تمام عمرمان را در ناپاکی سپری کنیم. از طریق دعا می‌توانیم یقین حاصل کنیم که مسیح بدترین گناہان ما را بخشیده و نازدودی‌ترین لکه‌های قلبمان را زدوده است (مزمور ۵۱:۱-۷).

۲۲و۲۱:۱ خدا رابطه خود را با قومش به پیوند ازدواج تشبیه می‌کند. مردم از پرستش خدای حقیقی روی گردانده، به پرستش بتها متوسل شده بودند. بت‌پرستی، چه بیرونی باشد و چه درونی، زناي روحانی به‌شمار

۲۶ «مانند گذشته، رهبران و مشاورانی لایق به شما خواهم بخشید تا اورشلیم را به شهر عدالت و امانت مشهور سازند.»

۲۶:۱
اش ۵:۳۳
زکر ۳:۸

۲۷ خداوند عادل، اورشلیم و اهالی توبه‌کار آن را نجات خواهد داد.^{۲۸} اما گناهکاران و عصیانگران را به هلاکت خواهد رساند و کسانی را که او را ترک کنند نابود خواهد کرد.

۲۸:۱
مز ۵:۹
تسا ۱:۹ و ۱۰

۲۹ شما از بت‌پرستی خود در زیر درختان بلوط باغهایتان پشیمان خواهید شد،^{۳۰} و مانند بلوطی خشک و باغی بی‌آب، از بین خواهید رفت.^{۳۱} زورمندانتان با اعمالشان مانند کاه در آتش خواهند سوخت و کسی قادر نخواهد بود آنها را نجات دهد.

۳۱:۱
اش ۱۱:۳۳-۱۴
متی ۱۲:۳

راه رفتن در نور خداوند

۲ پیغام دیگری دربارهٔ سرزمین یهودا و شهر اورشلیم از جانب خداوند به اشعیا پسر آموص رسید:

۲:۲
اش ۲۰:۶۶
میکا ۲:۴ و ۳

۲ در روزهای آخر، کوهی که خانهٔ خداوند بر آن قرار دارد، بلندترین قلهٔ دنیا محسوب خواهد شد و مردم از سرزمینهای مختلف به آنجا روانه خواهند گردید.^۳ آنان خواهند گفت: «بیایید به کوه خداوند که خانهٔ خدای اسرائیل بر آن قرار دارد برویم تا او قوانین خود را به ما یاد دهد و ما آنها را اطاعت کنیم. زیرا خداوند دستورات خود را در اورشلیم صادر می‌کند.»

۳:۲
اش ۵۱:۵ و ۴

۴ خداوند به جنگهای بین قوم‌ها خاتمه خواهد داد و آنان شمشیرهای خود را به گاو آهن و نیزه‌های خویش را به اره تبدیل خواهند کرد. قوم‌های دنیا دیگر در فکر جنگ با یکدیگر نخواهند بود.

۴:۲
اش ۹:۱۱-۶
هو ۱۸:۲
یول ۱۰:۳
زکر ۱۰:۹

چه «آتش‌های پنهانی» در زندگی شما هست که باید خاموششان کنید؟

۲:۲ برای کسب اطلاعاتی درباره اهمیت معبد، نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۲ قرتیان ۵: اب.ب. در روزهای آخر، معبد نه به‌خاطر معماری‌اش، بلکه به‌خاطر حضور خدا در آن، مردم را از سرزمینهای مختلف به خود جلب خواهد کرد.

۲:۲-۴ خدا به اشعیا عطای دیدن آینده را داد. در اینجا خدا به او نشان داد که عاقبت چه بر سر اورشلیم خواهد آمد. مکاشفه فصل ۲۱ تحقق باشکوه این پیشگویی را در زمینی جدید به تصویر می‌کشد که فقط کسانی اجازه دخول به آن را خواهند داشت که نامشان در کتاب خدا نوشته شده باشد. خدا با قومش عهدی بسته است که هرگز آن را زیر پا نخواهد گذاشت. این پیشگویی به انسان برای آینده امید می‌دهد.

۲۶:۱ اشعیا به‌هنگام ارائه پیغامهای خود، غالباً هم زمان حال را مد نظر دارد و هم آینده را. پیشگویی‌های او الزاماً مربوط به یک واقعه خاص نمی‌شود، بلکه ممکن است به یک سلسله وقایع زمان حاضر و آینده مربوط باشد. *روزهای آخر* به روزهای پایانی اشاره دارد که خدا آسمانی جدید و زمینی جدید به‌وجود خواهد آورد.

۲۹:۱ در طول تاریخ، درخت بلوط مظهر قدرت بوده است. حزقیال ذکر می‌کند که از باغهای بلوط برای مکانی به منظور بت‌پرستی استفاده می‌شد (حزقیال ۱۳:۶).

۳۱:۱ جرعه کوچکی تلی از کاه را در آتشی ویرانگر فرو می‌برد. خدا زورمندان را که اعمال شرورانه‌شان باعث نابودی‌شان خواهد شد، به گاهی تشبیه می‌کند که در آتش می‌سوزد. زندگی ما می‌تواند با جرعه‌ای کوچک اما مرگبار که علتش گناه است، به سرعت نابود شود.

های نسل یعقوب بیایید در نور خداوند راه برویم!
 خداوند به این علت قوم اسرائیل را ترک کرده است که سرزمین ایشان از جادوگری شرقی‌ها و فلسطینی‌ها پر شده و مردم رسوم اجنبی‌ها را بجا می‌آورند.^۷ اسرائیل از گنجهای طلا و نقره، و از اسبها و عرابه‌ها^۸ و بتهایی که بدست انسان ساخته شده، پر گشته است. مردم اسرائیل بتها را پرستش می‌کنند^۹ و کوچک و بزرگ جلو آنها زانو می‌زنند. خدا این گناه ایشان را نخواهد بخشید.

۱۰:۲ مردم از ترس خداوند و هیبت حضور او به درون غارها و شکاف صخره‌ها خواهند خزید و خود را در خاک پنهان خواهند کرد.^{۱۱} روزی خواهد رسید که بلندپروازی و تکبر انسانها نابود خواهد شد و فقط خداوند متعال خواهد بود.^{۱۲} در آن روز، خداوند قادرمتعال برضد اشخاص مغرور و متکبر برخورد خواهد خاست و آنها را پست خواهد کرد.^{۱۳} همهٔ سروهای بلند «لبنان» و بلوطهای ستبر «باشان» خم خواهند گردید.^{۱۴} تمام کوه‌ها و تپه‌های بلند،^{۱۵} و همهٔ برجها و حصارهای مرتفع با خاک یکسان خواهند شد.^{۱۶} تمام کشتی‌های بزرگ و باشکوه، در برابر خداوند متلاشی خواهند گردید.^{۱۷} و تمام شکوه و عظمت انسان از بین خواهد رفت و غرور آدمیان بخاک نشانده خواهد شد. بتها بکلی نابود خواهند گردید و در آن روز فقط خداوند متعال خواهد بود.
 ۱۹:۲ هنگامی که خداوند برخیزد تا زمین را بلرزاند، تمام دشمنانش از ترس و از هیبت جلال او به درون غارها و شکاف صخره‌ها خواهند خزید.^{۲۰} آنگاه مردم بتهای طلا و نقرهٔ خود را برای موشهای کور و خفاشها خواهند گذاشت.

۵:۲ اش ۲۰:۱۹، ۲۰:۱۹ و ۷۵:۱
 ۶:۲ یاد ۲:۱
 ۸:۲ مز ۸-۴:۱۱۵
 اش ۱۷:۴۴
 ۱۰:۲ مکا ۱۶:۵
 ۱۱:۲ اش ۱۱:۱۳
 ۱۲:۲ ایو ۱۲:۱۱ و ۱۴:۴
 ۱۳:۲ اش ۳۴ و ۳۳:۱۰
 زکر ۲:۱۱
 ۱۶:۲ اش ۱۴:۱، ۲۳
 ۱۸:۲ اش ۹:۲۱
 میکا ۷:۱
 ۱۹:۲ مز ۷:۱۸
 حجی ۲:۶ و ۲۰:۲
 اش ۲۲:۳۰

انسان را با خدا از میان می‌برد. در دوران سلطنت پادشاهان شریر، بت‌پرستی هم در اسرائیل و هم در یهودا به اوج خود می‌رسید. پادشاهان نیک در یهودا که تعدادشان معدود بود، در دوره سلطنت خود بت‌پرستی را متوقف می‌کردند. بت‌پرستی گناه است زیرا (۱) وقتی به‌جای پرستش خدا، چیزی را می‌پرستیم که مخلوق او است، به او توهین می‌کنیم؛ (۲) رابطه مستحکم انسان را با خدا از بین می‌برد او را از خدا دور می‌کند؛ (۳) موجب می‌شود که به‌جای اتکا به خدا، بر تلاشهای خودمان متکی باشیم (ر.ش. به تشبیه ۱۵:۲۷).

۱۲:۲ منظور از «در آن روز» روز داوری است، زمانی که خدا نیکان و بدان را داوری خواهد کرد. آن روز فرا خواهد رسید، و در آن موقع ما خواهان رابطه‌ای صحیح با خدا خواهیم شد.

۱۹:۲ دشمنان خدا در روز غضب او وحشت‌زده خواهند شد. این وحشت در مکاشفه ۱۷-۱۵:۶ توصیف شده است.

۵:۲ این آیه خبر از آینده‌ای شگفت‌انگیز توأم با صلح به ما می‌دهد که در آن احکام خدا را خواهیم آموخت و از خدا اطاعت خواهیم کرد. ما می‌دانیم که روزی خدا تمام گناهدانی را که موجب جنگ و نزاع و آشوب می‌شود، از میان بر خواهد داشت. اما برای اطاعت از خدا نباید منتظر آن روز باشیم. ۵:۲ اشعیا ما را نیز تشویق می‌کند که همراه با یهودا هم‌اکنون از خدا اطاعت کنیم. خدا کلامش را برای هدایت و راهنمایی ما داده است تا «اکنون» از او اطاعت کنیم. بعضی از فوائد اطاعت فقط در آینده نصیب ما خواهد شد. اما با به کار بستن کلام خدا در زندگی، هم‌اکنون از بعضی از فوائد آن بهره‌مند می‌شویم.

۶:۲ فلسطینی‌ها داجون و عشتاروت و بعل زبول را می‌پرستیدند. مردم اسرائیل طی گناه‌آلودترین دوره‌های تاریخ خود، این بتها را در کنار یهوه می‌پرستیدند، و حتی نامهای عبری بر آنها می‌گذاشتند.

۹:۸:۲ بت‌پرستی گناهی بسیار جدی بود زیرا رابطه

۱۲ ایشان به درون غارها خواهند خزید تا از هیبت جلال خداوند، خود را در میان شکافهای صخره‌ها پنهان سازند.

۱۳ انسان چقدر ضعیف است! او مثل نفسی که می‌کشد ناپایدار است! هرگز به انسان توکل نکنید.

۲۲:۲
مز ۴:۸؛ ۱۴۴:۳ و
ار ۵:۱۷

هشدار اشعیا درباره داوری یهودا

۳ خداوند قادر متعال بزودی رزق و روزی اورشلیم و یهودا را قطع خواهد کرد و بزرگان مملکت را از میان برخواهد داشت. قحطی نان

۱:۳
جز ۱۶:۴

و آب خواهد بود. ۲ جنگاوران و سپاهیان، داوران و انبیا، فالگیران و ریش سفیدان، ۳ سرداران و اشراف‌زادگان و حکیمان، صنعتگران ماهر و جادوگران حاذق، همگی از بین خواهند رفت. ۴ بجای آنان، کودکان مملکت را اداره خواهند کرد. ۵ همه جا هرج و مرج خواهد بود و هرکس حق دیگری را پایمال خواهد نمود. همسایه با همسایه به نزاع خواهد پرداخت، جوانان احترام پیران را نگه نخواهند داشت و اشخاص پست علیه انسانهای شریف بر خواهند خاست.

۲:۳
اش ۱۵:۴ و ۱۵:۹

۴:۳
جا ۱۶:۱۰

۵:۳
ار ۸-۳:۹
میکا ۶-۳:۷

۶ روزی خواهد رسید که افراد یک خاندان، یکی را از بین خود انتخاب کرده، خواهند گفت: «تو لباس اضافه داری، پس رهبر ما باش.»

۷:۳
جز ۴:۳۴

۷ او جواب خواهد داد: «نه، هیچ کمکی از دست من بر نمی‌آید! من نیز خوراک و پوشاک ندارم. مرا رهبر خود نکنید!»

۸:۳
اش ۵:۳ و ۶:۵

۸ آری، اورشلیم خراب خواهد شد و یهودا از بین خواهد رفت، زیرا مردم برضد خداوند سخن می‌گویند و عمل می‌کنند و به حضور پر جلال او اهانت می‌نمایند. ۹ چهرهٔ آنان راز درویشان را فاش می‌سازد و نشان می‌دهد که

۹:۳
پیدا ۱۳:۱۳
امت ۳:۶

هم پاشیدن روابط، از کنترل خارج شدن قدرت، بی‌اعتنایی به نیازمندان، و بدتر از همه، از یاد بردن خدا است. کوری روحانی صرفاً یک مشکل نیست، بلکه به مرگ و زندگی انسان مربوط می‌شود.

۹-۱۱ گناه ویرانگر است. زندگی گناه‌آلود در دنیای امروز، اغلب پرجاذبه و هیجان‌انگیز و جالب است. اما گناه امری است نادرست قطع نظر از اینکه جامعه چه تعبیری از آن دارد، زیرا در درازمدت باعث هلاکت و نابودی ما خواهد شد. بنابراین، خدا وقتی گناهانمان را به ما هشدار می‌دهد، در واقع می‌کوشد از ما محافظت نماید. کسانی که به گناهانشان مغرورند، خدا آنها را به مجازاتی عادلانه خواهد رساند. آنها راهی را که خدا برای زندگی تعیین کرده است، رد کرده‌اند (ر.ش. به مزمور ۱)، و تنها راهی که برایشان می‌ماند راه هلاکت است.

۲۲:۲ انسان در مقایسه با خدا بی‌نهایت ناتوان است. او غیرقابل اعتماد و گناهکار و فانی است. ما اغلب به‌جای آنکه به خدای دانای مطلق متکی باشیم، زندگی و آینده خود را به انسان می‌سپاریم. مواظب کسانی باشید که می‌خواهند به‌جای اتکا به خدا به شما تکیه کنند. به یاد داشته باشید که فقط خدا به‌طور کامل قابل اعتماد است، زیرا فقط او ما را با عشق جاودانی دوست دارد (مزمور ۱۰۰:۵).

۱-۳ اورشلیم محاصره خواهد شد و رهبران از میان خواهند رفت؛ این تصویر غم‌انگیز خیلی زود به واقعیت پیوست. ناطاعتی مردم همان‌طور که خدا هشدار داده بود، مصیبت و نابودی را بر آنان نازل کرد (تثنية ۲۸).

۹-۵:۳ انسان وقتی دیگر نتواند گناهکار بودن خود را ببیند، قابلیت بسیار حیاتی را از دست می‌دهد. نتایج آن از

گناهکارند. آنان مانند مردم سدوم و عموره آشکارا گناه می‌کنند. وای بر آنان، زیرا با این کارهای زشت، خود را دچار مصیبت کرده‌اند.

۱۰:۳ «به درستکاران بگویید: «سعادت‌مندی نصیب شما خواهد شد و از ثمره کارهای خود بهره‌مند خواهید شد.»^{۱۱} ولی به بدکاران بگویید: «وای بر شما، زیرا مصیبت نصیب شما خواهد شد و به سزای اعمالتان خواهید رسید.»^{۱۲} ای قوم من، رهبران شما کودکانند و حاکماتان زنان. آنان شما را به گمراهی و نابودی می‌کشانند.

۱۳ خداوند برخاسته تا قوم خود را محاکمه و داوری کند.^{۱۴} او بزرگان و رهبران قوم را محاکمه خواهد کرد، زیرا آنان تا کستانهای فقیران را غارت کرده، انبارهای خود را پر ساخته‌اند.^{۱۵} خداوند قادر متعال می‌فرماید: «شما را چه شده است که اینچنین بر قوم من ستم می‌کنید و آنان را به خاک و خون می‌کشید؟»

۱۶ خداوند زنان مغرور اورشلیم را نیز محاکمه خواهد کرد. آنان با عشوه راه می‌روند و النگوهای خود را بصدا در می‌آورند و با چشمان شهوت‌انگیز در میان جماعت پرسه می‌زنند.^{۱۷} خداوند بر سر این زنان بلای گری خواهد فرستاد تا بی‌موشوند. آنان را در نظر همه عریان و رسوا خواهد کرد.^{۱۸} خداوند تمام زینت آلاتشان را از ایشان خواهد گرفت گوشواره‌ها، النگوها، روبنده‌ها،^{۲۰} کلاه‌ها، زینت پاهای، دعاهایی که بر کمر و بازو می‌بندند،

۱۰:۳
تث ۱۴-۱:۲۸
۱۱:۳
تث ۶۸-۱۵:۲۸

۱۳:۳
هو ۱:۴
میکا ۲:۶
۱۴:۳
ابو ۱۴:۹، ۲۴
مز ۹:۱۰، ۱۴:۴
حز ۱۲:۱۸
یوش ۶:۲
۱۵:۳
مز ۵:۹۴

رهبران دولت و کلیسا بی‌انصاف باشند، فقرا و ضعفا رنج می‌کشند؛ (۴) خدا حرمت زیادی برای فقرا قائل است. فقرا بیش از هر کس دیگری به خدا متوسل می‌شوند تا از او کمک و تسلی دریافت دارند. پس بی‌عدالتی، فرزندان خدا را هدف حمله قرار خواهد داد. از آنجا که ما از خدای عادل پیروی می‌کنیم، باید عدالت را به‌جا آوریم.

۱۶:۳-۲۶ زنان یهودا به‌جای آنکه توجه خود را معطوف خدا سازند، توجهشان به لباس پوشیدن و طلا و جواهر معطوف بود. آنها طوری لباس می‌پوشیدند که مورد توجه و تأیید قرار بگیرند و از مد روز پیروی کنند. آنها به‌جای آنکه به فکر ظلم و ستمی باشند که در پیرامونشان رخ می‌داد (۳:۱۴ و ۱۵)، به خودشان می‌رسیدند و خودمحور بودند. کسانی که از ثروت خود سوء استفاده می‌کنند، در آخر هیچ چیز نخواهند داشت. این آیات اعلام جرم بر ضد لباس و جواهر نیست، بلکه کسانی را محکوم می‌کند که از لباس و جواهر در حد افراط استفاده می‌کنند و نسبت به نیازهای دیگران کورند. وقتی خدا شما را برکت می‌دهد، ثروت خود را به رخ دیگران نکشید. از آنچه دارید برای کمک به دیگران استفاده کنید.

۱۱ و ۱۰:۳ عاقبت، ایمانداران پاداش خدا را دریافت کرده، شریران مورد مجازات او قرار خواهند گرفت. دیدن سعادت شریران در حالی که ما علیرغم پیروی از نقشه خدا شکست خورده به‌نظر می‌رسیم، مایه تأسف است. با وجود این، ما باید صبور و شجاع باشیم! خدا در آخر عدالت را برقرار خواهد ساخت، و اگر وفادار باشیم، از او پاداش خواهیم گرفت.

۱۴:۳ بزرگان و رهبران، مسؤول کمک به مردم بودند، اما به‌جای آن فقرا را غارت می‌کردند. از آنجا که آنها رهبرانی بی‌انصاف بودند، اشعیا گفت که خدا ابتدا ایشان را محاکمه خواهد کرد. رهبران پاسخگوی نحوه رهبری‌شان خواهند بود. اگر در مقام رهبری هستید، باید مطابق فرامین عادلانه خدا انجام وظیفه کنید. فساد به‌خصوص اگر دیگران از شما الگو بگیرند، غضب خدا را به‌دنبال خواهد داشت.

۱۴:۳ چرا عدالت اینقدر برای خدا مهم است؟ (۱) عدالت جزئی از ذات خدا است؛ خدا به طریق عادلانه عالم هستی را اداره می‌کند؛ (۲) همه ما با اینکه گناهکاریم، می‌خواهیم عدالت در مورد خودمان اجرا شود؛ (۳) وقتی

عطر دانه‌ها،^{۲۱} انگشترها و حلقه‌های زینتی بینی،^{۲۲} لباسهای نفیس و بلند، شالها، کیفها،^{۲۳} آئینه‌ها، دستمالهای زیبای کتان، روسریها و چادرها. آری، خداوند از همه اینها محرومشان خواهد کرد.^{۲۴} بجای بوی خوش عطر، بوی گند تعفن خواهند داد. بجای کمر بند، طناب به کمر خواهند بست. بجای لباسهای بلند و زیبا، لباس عزا خواهند پوشید. تمام موهای زیبایشان خواهد ریخت و زیبایی‌شان به رسوایی تبدیل خواهد شد.^{۲۵} شوهرانشان در میدان جنگ کشته خواهند شد^{۲۶} و شهر متروک شده، در سوگ آنان خواهد نشست و ناله سر خواهد داد.

۲۴:۳
استر ۱۲:۲
اش ۳:۱۵
۱ پط ۳:۳

۲۵:۳
اش ۱۲:۶۵
مراثی ۱۰:۲

قوم خدا پاک خواهد شد

۴ در آن زمان تعداد مردان بقدری کم خواهد بود که هفت زن دست به دامن یک مرد شده، خواهند گفت: «ما خود خوراک و پوشاک خود را تهیه می‌کنیم. فقط اجازه بده تو را شوهر خود بخوانیم تا نزد مردم شرمگین نشویم.»

۱:۴
اش ۴:۵۴

در آن روز «شاخهٔ خداوند» زیبا و پرشکوه خواهد بود و ثمری که خداوند در اسرائیل تولید نموده است مایه فخر و زینت نجات یافتگان آن سرزمین خواهد گردید.^۳ کسانی که برگزیده شده‌اند تا در اورشلیم زنده بمانند، در امان خواهند بود و «قوم پاک خدا» نامیده خواهند شد.^۴ خداوند قوم اسرائیل را داوری کرده، ایشان را پاک خواهد ساخت و گناه اورشلیم و خونی را که در آن ریخته شده است، خواهد شست. ^۵ سایهٔ خداوند بر سر همهٔ ساکنان اورشلیم خواهد بود و او مانند گذشته، در روز با ابر غلیظ و در شب با شعلهٔ آتش از ایشان محافظت خواهد کرد. ^۶ جلال او در گرمای روز سایبان ایشان خواهد بود و در باران و طوفان پناهگاه ایشان.

۴-۲:۴
خرو ۳۲:۳۲
مز ۱۶:۷۲
اش ۱۲:۶۲ ؛ ۶:۲۸
یول ۳۲:۲
عو ۱۷
لو ۲۰:۱۰

۵:۴
اعد ۱۵:۹-۲۳

۶:۴
مز ۵:۲۷
اش ۳۲:۱ و ۳۲

قوم خدا تاکستان او است

۵ اینک سرودی در بارهٔ محبوب خود و تاکستانش می‌سرایم:
محبوب من تاکستانی بر تپه‌ای حاصلخیز داشت.

۱:۵
مز ۸۸:۰
ار ۱۰:۱۲

منوال نخواهد ماند. خدا به همه شرارت‌ها خاتمه خواهد داد و پیروان وفادارش در سلطنت باشکوه او با او سهیم خواهند بود.

۷-۱:۵ درسی که از ماجرای این تاکستان گرفته می‌شود، این است که قوم برگزیده خدا می‌بایست «محصول به بار» آورد، یعنی می‌بایست کار خدا را به‌انجام برساند و عدالت را به‌جا آورد. قوم خدا محصول به‌عمل آورد، اما محصولش ترش بود. در این قسمت به‌نوعی با کلمات

۴-۲:۴ برخی از انسان‌ها زیر چتر فیض پر محبت خدا از رنج و مصیبتی که به‌زبان اشعیا پیشگویی می‌شد، محفوظ خواهند ماند. کسانی که محفوظ بمانند، زمانی که مسیح موعود بر دنیا سلطنت کند، قوم خدا خواهند شد (ارمیا ۲۳:۲۳ و ۶۰:۴ ؛ زکریا ۸:۳). مشخصه بارز آنها تقدس ایشان خواهد بود، نه ثروت یا منزلت اجتماعی. تقدس از میل و اشتیاق قلبی برای اطاعت از خدا و وقف صمیمانه به او سرچشمه می‌گیرد. اوضاع و شرایط همیشه به این

او زمینش را کند و سنگهایش را دور ریخت،
و بهترین درختان مو را در آن کاشت.

درون آن برج دیده‌بانی ساخت،
چرخستی نیز در آن کند.

چشم انتظار انگور نشست،

اما تاکستانش انگور ترش آورد.

۳ اکنون محبوب من می‌گوید: «ای اهالی اورشلیم و یهودا، شما در میان من
و باغم حکم کنید! دیگر چه می‌بایست برای باغ خود می‌کردم که نکردم؟
چرا پس از این همه زحمت بجای انگور شیرین، انگور ترش آورد؟ حال
که چنین است من نیز دیواری را که دورش کشیده‌ام، خراب خواهم کرد تا
به چراگاه تبدیل شود و زیر پای حیوانات پایمال گردد. تاکستانم را دیگر
هرس نخواهم کرد و زمینش را دیگر نخواهم کند. آن را وا می‌گذارم تا در
آن خار و خس بروید و به ابرها دستور می‌دهم که دیگر بر آن نبارند.»

۷ داستان تاکستان، داستان قوم خداوند است. بنی اسرائیل همان تاکستان هستند
و مردم یهودا نهالهایی که خداوند با خشنودی در تاکستان خود نشانده. او از
قوم خود انتظار انصاف داشت، ولی ایشان بر مردم ظلم و ستم روا داشتند. او
انتظار عدالت داشت، اما فریاد مظلومان به گوشش می‌رسید.

۸ اوای بر شما که دایم خانه و مزرعه می‌خرید تا دیگر جایی برای دیگران
نماند و خود به تنهایی در سرزمینتان ساکن شوید. ۹ خداوند قادر متعال به من
فرمود که این خانه‌های بزرگ و زیبا ویران و خالی از سکنه خواهند شد. ۱۰ از
ده جریب تاکستان، یک بشکه شراب نیز بدست نخواهد آمد و ده من تخم،
حتی یک من غله نیز نخواهد داد!

۱۱ اوای بر شما که صبح زود بلند می‌شوید و تا نیمه شب به عیش و نوش
می‌پردازید. ۱۲ ابا ساز و شراب محفل خود را گرم می‌کنید، اما به کارهای

۲:۵
ار ۲۱:۲
مر ۱۳:۱۱

۴:۵
ار ۲۶:۲۵ و ۲۷
متی ۲۳:۲۳

۵:۵
مراثی ۱۵:۱
لو ۲۴:۲۱
مکا ۲:۱۱

۶:۵
ار ۱:۱۴-۲۲؛ ۲۵:۱۱

۸:۵
ار ۱۳:۲۲-۱۷
میکا ۲:۲

۹:۵
متی ۳۸:۲۳

۱۰:۵
حجی ۱:۶؛ ۲:۱۶

۱۱:۵

مکا ۲۹:۲۳ و ۳۰
اش ۷:۲۸؛ ۳۰:۱۸ و ۳۱:۸

۱۲:۵
مز ۲۸:۵

(۲۶:۵-۳۰). پیام خدا این بود که یهودا نیز اگر از گناهانش
دست نکشد، همان سرنوشت در انتظارش خواهد بود.

۱۱-۱۳ این اشخاص ساعات متمادی را صرف
میگساری می‌کردند؛ اما اشعیا پیشگویی کرد که بسیاری
عاقبت از تشنگی خواهند مرد. طنز در اینجا است که
شادیهای ما اگر در اثر برکات خدا نباشد، ممکن است
عاقبت ما را نابود سازد. اگر خدا را از زندگی خود کنار
بگذاریم، گناه فرصت ورود می‌یابد. خدا می‌خواهد که ما
از روزهای زندگی خود لذت ببریم (اقرتیان ۱۰:۲۶)، اما
باید از کارهایی که می‌تواند ما را از او دور کند، اجتناب
کنیم.

بازی شده است: کلمات عبری برای *انصاف و ظلم و ستم*
و همچنین *عدالت و فریاد مظلومان* بسیار شبیه هم
هستند. عیسی فرمود که درخت را می‌توان از نوع میوه
آن شناخت (متی ۷:۲۰). آیا اخیراً میوه خود را امتحان
کرده‌اید؟ شیرین است یا ترش؟

۸-۲۵ خدا شش گناه را محکوم می‌کند: (۱) بهره‌کشی
از دیگران (۸:۱۰-۱۰)؛ (۲) مستی (۱۱:۵-۱۷)؛ (۳) کفر
گفتن (۱۹:۵-۱۹)؛ (۴) بر هم زدن معیارهای اخلاقی
(۲۰:۵)؛ (۵) خودپسندی (۲۱:۵)؛ و (۶) تحریف عدالت
(۲۲:۵-۲۵). به علت این گناهان، خدا اسرائیل را به دست
آشوریان سپرد و ایشان را به این وسیله مجازات کرد

خداوند نمی‌اندیشید. ^{۱۳} بنابراین بخاطر این نابخردی به سرزمینهای دور دست تبعید خواهید شد. رهبرانتان از گرسنگی و مردم عادی از تشنگی خواهند مرد. ^{۱۴} دنیای مردگان با ولع زیاد دهان خود را باز کرده، تا آنها را به کام خود فرو برد. بزرگان و اشراف‌زادگان اورشلیم همراه مردم عادی که شادی می‌کنند، همگی طعمه مرگ خواهند شد.

^{۱۵} در آن روز، متکبران پست خواهند شد و همه خوار و ذلیل خواهند گردید، ^{۱۶} اما خداوند قادر متعال برتر از همه خواهد بود، زیرا فقط او مقدس، عادل و نیکوست. ^{۱۷} در آن روزها، حیوانات در میان ویرانه‌های اورشلیم خواهند چرید؛ آنجا چراگاه بره‌ها و گوساله‌ها و بزها خواهد شد.

^{۱۸} وای بر آنانی که مثل حیوانی که به گاری بسته شده باشد، گناهانشان را با طناب بدنبال خود می‌کشند، ^{۱۹} و با تمسخر می‌گویند: «ای خدا، زود باش ما را تنبیه کن! می‌خواهیم ببینیم چه کاری از دست برمی‌آید!» ^{۲۰} وای بر شما که خوب را بد و بد را خوب می‌دانید؛ تلخی را شیرینی و شیرینی را تلخی می‌خوانید.

^{۲۱} وای بر شما که خود را دانا می‌پندارید و بنظر خود عاقل می‌نمایید؛ ^{۲۲} وای بر شما که استاید اما نه در اجرای عدالت، بلکه در شرابخواری و میگساری! ^{۲۳} از بدکاران رشوه می‌گیرید و آنان را تبرئه می‌کنید و حق نیکوکاران را پایمال می‌نمایید. ^{۲۴} بنابراین مانند کاه و علف خشک که در آتش می‌افتد و

۱۳:۵
هو ۶:۴

۱۶:۵
اش ۱۰:۳۳، ۱۰:۵

۱۷:۵
صف ۶:۲

۱۸:۵
ار ۲۳:۱۰-۱۴

۱۹:۵
۲ پط ۳:۳ و ۳:۴

۲۰:۵
ایو ۱۲:۱۷

۲۱:۵
مکا ۱۵:۱۷

۲۱:۵
مکا ۷:۳

۱۶:۱۲
اقرن ۱۸:۳-۲۰

۲۲:۵
اش ۱۲:۵۶

۲۳:۵
حب ۱۵:۲

۲۳:۵
میکا ۱۱:۳

یعقو ۶:۵
۲۴:۵
اش ۱۲:۳۰

۱۳:۵ این امر زمانی رخ داد که اسرائیل (حکومت تجزیه‌شده شمالی) به آشور تبعید شد و یهودا به بابل. در مکان‌هایی که زمانی ضیافت و عیش و نوش بر پا بود، اکنون گرسنگی و تشنگی و مرگ حاکم شده بود. مردم اسرائیل موجبات نزول داوری را بر خود فراهم آوردند. روی بر گرداندن از خدا ما را در معرض داوری او قرار می‌دهد.

۲۰:۵ وقتی انسان تفاوتی میان خوب و بد قائل نشود، هلاکت فوری در انتظارش خواهد بود. برای مردم ساده است که بگویند: «هیچ کس نمی‌تواند به‌جای کسی دیگر تصمیم بگیرد که چه چیزی خوب است و چه چیزی بد.» مردم جامعه ما شاید فکر کنند که مستی نمی‌تواند به آنها صدمه‌ای برساند، یا روابط جنسی نامشروع غلط نیست، یا پول بر آنها کنترلی ندارد. اگر کارهای نادرست خود را توجیه کنیم، فرق بین خوب و بد را از میان می‌بریم. اگر کلام خدا را معیار زندگی خود قرار ندهیم، همه معیارهای اخلاقی خیلی زود مبهم و نامشخص به‌نظر خواهد رسید. بدون خدا ما به‌سوی نابودی و رنج بسیار پیش خواهیم رفت.

۲۴:۵ مردم دچار رنج و مصیبت شدند زیرا احکام خدا را کنار گذاشتند. غم‌انگیز است که می‌بینیم امروز این همه مردم در جستجوی یافتن معنایی برای زندگی هستند در حالی که کلام خدا را به کناری زده‌اند. ما با تقدم دادن به کتاب مقدس در زندگی خود، می‌توانیم از تکرار اشتباه اسرائیل و یهودا اجتناب کنیم.

۱۳:۵ این امر زمانی رخ داد که اسرائیل (حکومت تجزیه‌شده شمالی) به آشور تبعید شد و یهودا به بابل. در مکان‌هایی که زمانی ضیافت و عیش و نوش بر پا بود، اکنون گرسنگی و تشنگی و مرگ حاکم شده بود. مردم اسرائیل موجبات نزول داوری را بر خود فراهم آوردند. روی بر گرداندن از خدا ما را در معرض داوری او قرار می‌دهد.

۱۳:۵ قهرمانان ملی، یعنی مردان بزرگ و نیک‌نام، مورد همان خفتی قرار گرفتند که مردم معمولی. چرا؟ زیرا به‌جای زندگی کردن مطابق معیارهای خدا، با معیارهای خود زندگی کردند. بسیاری از قهرمانان امروز در فیلمهای تلویزیونی و کتاب‌ها به‌خاطر آنکه می‌توانند هر طور که دوست دارند زندگی کنند، به صورت بت درآمده‌اند. آیا قهرمانان شما کسانی هستند که از خدا نافرمانی می‌کنند، یا کسانی می‌باشند که به‌خاطر خدمت به خدا، با دنیا مقابله می‌کنند؟

۲۰-۱۸:۵ برخی از مردم گناهانشان را پشت سر خود پدک می‌کشند. این گناهان تبدیل به باری می‌شود که فرسوده‌شان می‌سازد. آیا گناهانتان را کشان‌کشان به‌دنبال خود می‌کشید و حاضر نیستید رهایشان کنید؟ پیش از

می‌سوزد، ریشه‌هایتان خواهد گندید و شکوفه‌هایتان خشک خواهد شد، زیرا قوانین خداوند قادر متعال را دور انداخته، کلام خدای مقدس اسرائیل را خوار شمرده‌اید.^{۲۵} خداوند بر قوم خود خشمناک است و دست خود را دراز کرده تا ایشان را مجازات کند. تپه‌ها به لرزه درمی‌آیند، و لاشه‌های مردم مثل زباله در خیابانها انداخته می‌شوند. با وجود این، خشم و غضب او پایان نمی‌یابد و او دست از مجازات ایشان بر نمی‌دارد.

^{۲۶} خداوند قوم‌هایی را از دور دست فرا خواهد خواند تا به اورشلیم بیایند. آنها بسرعت خواهند آمد^{۲۷} و در راه خسته نخواهند شد و پایشان نخواهد لغزید و توقف نخواهند کرد. کمربندها و بند کفشهایشان باز نخواهد شد. خواهند دوید بی‌آنکه استراحت کنند یا بخوابند.^{۲۸} تیرهایشان تیز و کمانهایشان خمیده است. سم اسبهای ایشان مانند سنگ خارا محکم است و چرخهای عرابه‌هایشان مثل باد می‌چرخند.^{۲۹} ایشان چون شیر می‌غرند و بر سر شکار فرود می‌آیند و آن را با خود به جایی می‌برند که کسی نتواند از چنگشان نجات دهد.^{۳۰} در آن روز، آنها مانند دریای خروشان بر سر قوم من خواهند غرید و تاریکی و اندوه سراسر اسرائیل را فرا خواهد گرفت و آسمان آن تیره خواهد شد.

خدا اشعیا را به رسالت می‌خواند

در سالی که عزیزی پادشاه درگذشت، خداوند را دیدم که بر تختی بلند و باشکوه نشسته بود و خانه خدا از جلال او پر شده بود.^۱ اطراف تخت را فرشتگان احاطه کرده بودند. هر فرشته شش بال داشت که با دو بال صورت خود را می‌پوشاند، و با دو بال پاهای خود را، و با دو بال دیگر پرواز می‌کرد.

می‌پنداشتند مورد برکت خدایند، بگویند که خدا به‌خاطر ناطاعتی‌شان درصدد نابودی آنها است.

۱:۶-۴ رؤیای پرشکوه اشعیا از خدا در ۱:۶-۴ ما را به درکی از بزرگی و سِر و قدرت خدا هدایت می‌نماید. این واقعیت که او گناهکار بودن خود را در مقابل خدا تصدیق کرد، ما را تشویق می‌کند به گناهان خود اعتراف کنیم. تصویری که او از بخشایش الهی ارائه می‌دهد، به ما یادآوری می‌کند که ما نیز بخشیده شده‌ایم. وقتی تصدیق می‌کنیم که خدای ما تا چه حد بزرگ است، و ما چقدر گناهکار هستیم، و اینکه بخشایش او تا چه حد گسترده است، برای خدمت به او نیرویی تازه دریافت می‌کنیم. درک شما از عظمت خدا در مقایسه با درک اشعیا، در چه سطحی قرار دارد؟

۲:۶-۳ عبرانی‌ها این دست از فرشتگان را «سرافین» می‌نامیدند؛ اینها گروهی از فرشتگان و مخلوق خدا هستند. اینجا تنها جایی در کتاب مقدس است که به سرافین

۲۶:۵-۳۰ این قسمت تشریح می‌کند که اگر مردم از خدا ناطاعتی نکنند، خدا چه کاری خواهد کرد (تثنيه ۲۸).

در زمان سلطنت آحاز، آشوری‌ها شروع کردند به اذیت و آزار اسرائیل (۷۳۵-۷۱۵ ق.م). این متجاوز قدرتمند در سال ۷۲۲ ق.م حکومت شمالی را سرنگون کرد و مردم را در سرتاسر امپراطوری خود پراکنده ساخت. گناه عواقب وخیمی دارد. عواقب آن گرچه شاید فوری دیده نشود، اما روزی محقق خواهد شد.

۱:۶ مرگ عزیزی پادشاه تقریباً در سال ۷۴۰ ق.م. رخ داد. او چون قصد کرد وظایف کاهن اعظم را شخصاً انجام دهد، در اثر جذام درگذشت (۲ تواریخ ۲۶:۲۰ و ۲۱). او با آنکه در کل پادشاه خوبی بود و سلطنتش طولانی و نیک‌انجام بود، ملتش از خدا روی برگرداندند.

۱:۶ رؤیای اشعیا دعوتی بود که خدا از او به عمل آورد تا پیام‌آور او برای قومش باشد. رسالت سختی بر دوش اشعیا گذاشته شده بود. او می‌بایست به مردمی که

۲۵:۵

پاد ۱۷:۲۲

اش ۱۷:۹، ۱۷:۲۱، ۱۰:۴

۱۵:۶۶

۲۶:۵

اش ۱۳:۲ و ۳

۲۷:۵

یول ۷:۲ و ۸

۲۸:۵

ار ۱۳:۴

۲۹:۵

اش ۲۲:۴۲

صف ۳:۳

۳۰:۵

ار ۲۳:۴-۲۸

یول ۱۰:۲

۱:۶

یو ۱۲:۴۱

۲:۶

مکا ۸:۴

<p>۳:۶ مز ۱۹:۷۲</p> <p>۵:۶ لو ۸:۵ ار ۱۸:۳-۹</p> <p>۷:۶ اش ۲۴:۴۰ ار ۹:۱ یو ۷:۱</p> <p>۸:۶ متی ۱۴:۱۳ لو ۱۰:۸ اعما ۱۹:۲۶ روم ۸:۱۱</p> <p>۱۰:۶ ار ۲۱:۵</p>	<p>۳ آنها به نوبت سرود می‌خواندند و می‌گفتند: «مقدس، مقدس، مقدس است خداوند قادر متعال؛ تمام زمین از جلال او پر است!»^۳ صدای سرود آنها چنان با قدرت بود که پایه‌های خانهٔ خدا را می‌لرزاند. سپس تمام خانه از دود پر شد.</p> <p>۵ آنگاه گفتم: «وای بر من که هلاک شدم! زیرا من که مردی ناپاک لب هستم و در میان قومی ناپاک لب زندگی می‌کنم، خداوند، پادشاه قادر متعال را دیدم!»</p> <p>۷ سپس یکی از فرشتگان بطرف قربانگاه پرواز کرد و با انبری که در دست داشت زغالی افروخته برداشت^۷ و آن را روی دهانم گذاشت و گفت: «حال دیگر گناهکار نیستی. این زغال افروخته لبهایت را لمس کرده و تمام گناهانت بخشیده شده است.»</p> <p>۸ آنگاه شنیدم که خداوند می‌فرمود: «چه کسی را بفرستم تا پیغام ما را به این قوم برساند؟»</p> <p>۹ گفتم: «خداوندا، من حاضرم بروم. مرا بفرست.»</p> <p>۹ فرمود: «برو و به قوم من این پیغام را بده: هر چه بیشتر بشنوید کمتر خواهید فهمید و هر قدر بیشتر ببینید کمتر درک خواهید کرد.»^۹ «سپس افزود: «دل</p>
--	--

دردناک پاک شدن را پشت سر بگذارد. ما نیز پیش از آنکه دعوت خدا را بپذیریم و نزد مردمان سخنگوی او گردیم، باید همچون اشعیا پاک شویم. شاید دردناک باشد که اجازه دهیم خدا ما را پاک و منزه سازد، اما باید پاک شویم تا بتوانیم خدایی را که پاک و مقدس است، به درستی به دیگران معرفی کنیم.

۸:۶ اشعیا هرچه واضح‌تر خدا را می‌دید (۵:۶)، بیشتر از ناتوانی و بی‌کفایتی خود آگاه می‌شد، بی‌کفایتی هم از نظر پاکی اخلاقی و هم از نظر توانایی رساندن پیغام او به مردمان. هرچه خدا را بیشتر بشناسیم، بیشتر پی خواهیم برد که بدون او انجام کاری که ارزش ماندگار دارد، غیرممکن است.

۹:۶-۱۳ خدا به اشعیا فرمود که مردم به پیغام او گوش نخواهند داد زیرا دل‌هایشان آتقدر سخت شده که دیگر نمی‌توانند توبه کنند. صبر خدا در مقابل عصیان طولانی مردم عاقبت به سر رسید؛ داوری او بر ایشان این بود که آنان را در عصیان و سخت‌دلی‌شان رها سازد. اگر خدا می‌دانست مردم به اشعیا گوش نخواهند داد، چرا او را فرستاد؟ اگر چه تمام قوم توبه نکردند و داوری خدا را چشیدند، اما برخی به سخنان اشعیا گوش سپردند. در ۱۳:۶ خدا نقشه‌اش را برای «یک‌دهم» از قوم تشریح می‌کند. خدا حتی به‌هنگام داوری نیز رحیم است. ما می‌توانیم از وعده خدا مبنی بر محفوظ داشتن قوم خود، قوت قلب بگیریم. اگر به او وفادار باشیم، می‌توانیم به رحمت او یقین داشته باشیم.

اشاره شده است. آنها در اینجا به‌عنوان نماینده خدا برای مأموریت دادن به اشعیا انجام وظیفه می‌کنند. وقتی آنها با اشعیا سخن می‌گفتند و هنگامی که خدا را می‌ستودند، اشعیا می‌توانست گفتار ایشان را بفهمد. از آنجا که آنها تخت خدا را احاطه کرده بودند، شاید خدمتگزاران آسمانی بوده‌اند؛ آنها مخلوقاتی پرهیبت و قدرتمند بودند، طوری که صدای سرود آنها خانه خدا را می‌لرزاند.

۳:۶ تخت پرابهت خدا، فرشتگان خدمتگزار، و سه بار تکرار کلمه **مقدس**، همگی بر قدوسیت خدا تأکید دارد. در زمانی که بی‌بندوباری اخلاقی و روحانی به اوج خود رسیده بوده، مشاهده خدا در قدوسیتش از اهمیت زیادی برخوردار بود. قدوسیت به معنای کمال اخلاقی، پاکی، و دوری از همه گناهان است. ما باید بار دیگر چشم خود را به روی قدوسیت خدا بگشاییم.

۵:۶-۸ اشعیا با شنیدن ستایش فرشتگان در یافت که در مقابل خدا ناچیز و ناپاک است و هیچ‌امیدی برای رسیدن به معیارهای مقدس خدا برایش وجود ندارد. اما وقتی زغال افروخته بر لب‌هایش گذاردند، به او گفتند که گناهانش بخشیده شده است. زغال نبود که او را پاک کرد، بلکه خدا. در مقابل، او نیز خود را کاملاً وقف خدمت خدا کرد. او بدون در نظر گرفتن سختی خدمتی که پیش رو داشت گفت: «من حاضرم بروم. مرا بفرست.» پیش از آنکه اشعیا بتواند وظیفه الهی خود را به‌انجام برساند، لازم بود که مرحله

درختان و انبیا حداقل در یک خصیصه مهم مشترکند: هر دو برای آینده قرار داده می‌شوند. با وجود این، تخمهای کاشته‌شده اغلب نادیده گرفته می‌شوند و انبیا نیز غالباً مورد بی‌توجهی قرار می‌گیرند. اشعیا بهترین نمونه از این موارد است. مردم زمان او می‌توانستند با سخنان او نجات بیابند. اما آنها از ایمان آوردن به سخنان او سر باز زدند. لیکن با گذشت قرن‌ها، سخنان اشعیا بر تمام تاریخ سایه انداخته است.

اشعیا در طول سلطنت پنج پادشاه در مقام نبی خدمت کرد، اما خودش قصد نداشت نبی باشد. تا زمان مرگ عزیزی پادشاه، اشعیا به‌عنوان کاتب در قصر سلطنتی در اورشلیم خدمت می‌کرد. این شغل، حرفه آبرومندان‌های بود، اما خدا نقشه‌های دیگری برای خادمش داشت. توصیفی که اشعیا از دعوت خدا به‌دست می‌دهد، به‌روشنی نشان می‌دهد که چه انگیزه‌ای این نبی را برای خدمت در طول نیم قرن بعدی بر می‌انگیخت. رؤیای او از خدا فراموش‌نشده است.

ملاقات اشعیا با خدا تأثیر همیشگی بر شخصیت او گذاشت. او منعکس‌کننده شخصیت خدایی بود که در باره‌اش سخن می‌گفت. پیغامهای اشعیا که برخی تسلی‌دهنده و برخی هشداردهنده بود، چنان واضح است که برخی گمان کرده‌اند که آنها متعلق به نویسندگان مختلف است. اما خود اشعیا شهادت می‌دهد که این پیغامها از آن یکتا وجودی است که در رحمانیت و عدالت کامل است، یعنی خدا.

وقتی خدا اشعیا را به نبوت فرا خواند، با پیشگویی موفقیت‌های بزرگ، او را دلگرم نکرد. خدا به اشعیا فرمود که مردم به او گوش فرا نخواهند داد. اما در هر حال او موظف بود سخن بگوید و پیغامهایش را بنویسد زیرا در نهایت برخی به او گوش خواهند داد. خدا قومش را به درختی تشبیه کرد که باید قطع شود تا درخت تازه‌ای از ریشه‌های کهنه‌اش بروید (اشعیا ۶: ۱۳).

ما که قسمتی از آینده‌ای هستیم که اشعیا پیشگویی کرد، می‌توانیم ببینیم که چطور بسیاری از وعده‌هایی که خدا از طریق او داد، در عیسی مسیح به تحقق پیوسته است. علاوه بر این، این امید را داریم که خدا در تمام تاریخ از جمله تاریخ ما فعال است.

نقاط قوت و موفقیت‌ها:

- * بزرگترین نبی عهدعتیق تلقی می‌شود.
- * حداقل ۵۰ بار در عهدجدید از او نقل قول شده است.
- * پیغام‌های قدرتمندی درباره داوری و امید داشت.
- * خدمتی منسجم و پیگیر انجام داد، با آنکه عده کمی از شنوندگان به او پاسخ مثبت می‌دادند.
- * خدمت او در طول دوره سلطنت پنج پادشاه یهودا صورت پذیرفت.

درس‌هایی از زندگی او:

- * به‌هنگام هشدار به مردم برای مقابله مؤثر با گناه، کمک خدا ضروری است.
- * یکی از نتایج چشیدن طعم بخشایش الهی این است که دوست داریم دیگران را نیز در آن بهره‌مند سازیم.
- * خدا کاملاً مقدس، عادل، و با محبت است.

آمار حیاتی:

- * اهل: اورشلیم
- * شغل: کاتب، نبی
- * خویشاوندان: پدر: آموص. فرزندان: شاریاشوب؛ مهیر شلال حاش بز
- * هم‌عصر با: عزریا، یوتام؛ آحاز؛ حزقیاء، منسی، میکاه

آیه کلیدی:

«آنگاه شنیدم که خداوند می‌فرماید: «چه کسی را بفرستم تا پیغام ما را به این قوم برساند؟»» (اشعیا ۶: ۸).

ماجرای اشعیا در ۲ پادشاهان ۱۹: ۲ تا ۱۹: ۲۰ نقل شده است. از او در ۲ تاریخ ۲۶: ۲۲؛ ۲۰: ۳۲ و ۳: ۳؛ ۱۷: ۸؛ ۱۷: ۱۲-۲۱؛ یوحنا ۱۲: ۳۸؛ رومیان ۱۰: ۱۶؛ ۲۰ نیز نام برده شده است.

این قوم را سخت ساز، گوشه‌ایشان را سنگین کن و چشمانشان را ببند، مبادا ببینند و بشنوند و بفهمند و بسوی من بازگشت کرده، شفا یابند.»
 ۱۱ گفتم: «خداوندا، تا به کی این وضع ادامه خواهد داشت؟»
 پاسخ داد: «تا وقتی که شهرهایشان خراب شود و کسی در آنها باقی نماند و تمام سرزمینشان ویران گردد،^{۱۲} او من همه آنها را به سرزمینهای دور دست بفرستم و سرزمین آنها متروک شود.^{۱۳} در آن زمان هرچند یک دهم از قوم من در سرزمین خود باقی می‌مانند، اما آنان نیز از بین خواهند رفت. با این حال قوم اسرائیل مانند بلوط و چنار خواهند بود که چون قطع شود کنده‌اش در زمین باقی می‌ماند و دوباره رشد می‌کند.»

۱۱:۶
 لاو ۳۱:۲۶
 میکا ۱۲:۳
 ۱۲:۶
 ار ۲۹:۴
 ۱۳:۶
 ایو ۷:۱۴

عمانوئیل، خدا با ما

در زمانی که آحاز (پسر یوتام و نوه عزیا) بر یهودا سلطنت می‌کرد،
 ۷ رصین، پادشاه سوریه و فحح (پسر رملیا)، پادشاه اسرائیل به اورشلیم حمله کردند، ولی نتوانستند آن را تصرف کنند.
 ۲ وقتی به دربار خبر رسید که سوریه و اسرائیل با هم متحد شده‌اند تا با یهودا بجنگند، دل پادشاه یهودا و قوم او از ترس لرزید، همانطور که درختان جنگل در برابر طوفان می‌لرزند.
 ۳ سپس خداوند به اشعیا فرمود: «تو با پسرت شاریاشوب به دیدن آحاز پادشاه برو. او را در جاده‌ای که رختشویها در آن کار می‌کنند، در انتهای قنات حوض بالایی پیدا خواهی کرد. ^۴ به او بگو که نگران نباشد، فقط آماده باشد و آرام بنشیند. آتش خشم رصین و فحح مانند دودی است که از دو تکه هیزم بلند

۱۰:۷
 ۲ پاد ۱:۱۶

۴:۷
 خرو ۱۳:۱۴
 اش ۴:۳۵ ؛ ۲۴:۱۰
 مرانی ۲۶:۳

مردم را کشته یا به اسارت برده بودند، بسیار هراسان بود (۲ تواریخ ۵:۲۸-۲۱). اما همان طور که اشعیا پیشگویی کرد، پادشاهی یهودا در این موقع به پایان نرسید.
 ۳:۷ «شاریاشوب» یعنی «عده کمی بر خواهند گشت». خدا به اشعیا فرمود که این نام را بر پسرش بنهد تا یادآور نقشه او مبنی بر جاری کردن رحمتش باشد. خدا از آغاز داوری خود این طرح را ریخت که بقیه‌ای از قوم خود را احیا نماید. شاریاشوب یادآور وفاداری خدا به قوم اسرائیل بود.
 ۳:۷ مزرعه رختشویها جای معروفی بود که در آنجا لباس یا پارچه‌های تازه بافته‌شده را برای خشک و سفید کردن زیر نور خورشید پهن می‌کردند (ر.ش. به ۲:۳۶). چشمه جبعون که در شرق اورشلیم قرار داشت، منبع اصلی آب برای شهر مقدس بود. این همان چشمه‌ای بود که به تونل معروف آب حزقیا می‌ریخت (۲ تواریخ ۳۲:۳۰).
 ۴:۷-۱۵۵۸ اشعیا انحلال اتحاد اسرائیل و سوریه را پیشگویی می‌کند (۴:۷-۱۷). اسرائیل در اثر این اتحاد

۱۱-۱۳ مردم چه موقع گوش دادند؟ فقط بعد از آنکه به آخر خط رسیدند و به جز خدا جایی برای پناه بردن نداشتند. این امر زمانی جامه عمل پوشید که مملکتشان به‌دست سپاهیان متجاوز نابود شد و مردم به اسارت گرفته شدند. «یک‌دهم از قوم» می‌تواند اشاره‌ای باشد به کسانی که بعد از اسارت در سرزمین ماندند، یا به کسانی که برای بازسازی مملکتشان از بابل بازگشتند. هر دو مورد یک‌دهم تمامی جمعیت را تشکیل می‌داد. ما چه موقع به خدا گوش خواهیم داد؟ آیا مثل یهودا قبل از گوش دادن به سخنان خدا باید مصیبت ببینیم تا اینکه جز خدا هیچ جایی برای پناه بردن نداشته باشیم؟ به آنچه که خدا به شما می‌گوید توجه کنید، و قبل از آنکه دیر شود، از او اطاعت کنید.

۱۰:۷ تقریباً سال ۷۳۴ ق.م. بود که آحاز، پادشاه یهودا در اورشلیم، مورد حمله نیروی متحد حکومت شمالی (اسرائیل) و سوریه قرار گرفت. او از احتمال پایان گرفتن سلطنتش و از سپاهیان متجاوز که بسیاری از

می‌شود؛ بگو از آنها نترسد. ^۵بلی، پادشاهان سوریه و اسرائیل بضد یهودا با هم تبنانی کرده‌اند. ^۶آنها می‌خواهند به یهودا لشکرکشی کنند و مردمانش را بوحشت اندازند و آن را تسخیر کرده، پسر طبئیل را بر تخت پادشاهی بنشانند.

^۷«اما من که خداوند هستم می‌گویم که این نقشه عملی نخواهد شد، ^۸زیرا قدرت سوریه محدود است به پایتختش دمشق و قدرت دمشق نیز محدود است به پادشاهش رصین. همچنین اسرائیل نیز قدرتی بیش از پایتختش سامره و سامره نیز قدرتی بیش از پادشاهش فحح ندارد. بدانید که پادشاهی اسرائیل در عرض شصت و پنج سال از بین خواهد رفت. آیا این را باور می‌کنید؟ اگر سخنان مرا باور نکنید شما نیز از بین خواهید رفت.»

^{۱۰}سپس خداوند پیام دیگری برای آحاز پادشاه فرستاد:

^{۱۱}«ای آحاز، از من علامتی بخواه تا مطمئن شوی که دشمنانت را شکست خواهم داد. هر علامتی که بخواهی، چه در زمین باشد چه در آسمان، برایت انجام خواهد شد.»

^{۱۲}اما پادشاه قبول نکرد و گفت: «این کار را نخواهم کرد و خداوند را امتحان نخواهم نمود.» ^{۱۳}پس اشعیا گفت: «ای خاندان داود، آیا این کافی نیست که مردم را از خود بیزار کرده‌اید؟ اینک می‌خواهید خدای مرا نیز از خود بیزار کنید؟ ^{۱۴}حال که چنین است خداوند خودش علامتی به شما خواهد داد. آن علامت این است که باکره‌ای حامله شده، پسری بدنیا خواهد آورد و نامش را عمانوئیل خواهد گذاشت. ^{۱۵}و ^{۱۶}قبل از اینکه این پسر از شیر گرفته شود و خوب و بد را تشخیص دهد، سرزمین این دو پادشاه که اینقدر از آنها وحشت دارید، متروک خواهد شد.»

۷:۷

مز ۴:۶-۶

۷:۸

اش ۱۷:۱-۳

۷:۹

۲ تو ۲۰:۲۰

اش ۳۰:۱۲-۱۴

۷:۱۱

۲ پاد ۱۹:۲۹

اش ۳۷:۳۰

۷:۱۴

اش ۸۸:۱۰

متی ۱:۲۳

۷:۱۵

اش ۴۸:۴ ؛ ۱۷:۳

می‌آوریم تا از ارتباط با خدا طفره رویم، بهانه‌هایی نظیر این که نمی‌خواهیم مزاحم خدا بشویم. نگذارید چیزی شما را از شنیدن سخنان خدا و اطاعت از او باز دارد.

۱۴:۷ کلمه «باکره» در عبری می‌تواند به معنی «زن جوان» نیز باشد. پیام این آیه برای آن زمان این بود که همسر جوان اشعیا باردار شده، پسری خواهد زایید (۱:۸-۴). البته این پسر از یک باکره به دنیا نیامد. علامتی که خدا می‌داد، این بود که پیش از آنکه این پسر آنقدر رشد کند که بتواند سخن بگوید (۴:۸)، دو پادشاه مهاجم از میان خواهند رفت. اما انجیل متی (متی ۱:۲۳) می‌فرماید که این پیشگویی تحقق دیگری نیز دارد، و آن اینکه باکره‌ای (یعنی مریم) آبستن شد و پسری زایید که او را عمانوئیل و مسیح خواندند. از این رو است که در این آیه، واژه «باکره» را به کار برده‌ایم، چرا که در غیر اینصورت، نوشته انجیل متی مفهوم خود را از دست خواهد داد.

می‌رفت که نابود شود (۱:۸-۴). حکومت آشور وسیله‌ای شد در دست خدا تا آن دو را از میان بر دارد (۸:۵-۸)؛ اما خدا به آشور اجازه نداد یهودا را نابود سازد (۹:۸-۱۵). مردم یهودا نجات یافتند زیرا کوشیدند از خدا پیروی کنند.

۸:۷ آحاز که یکی از بدترین پادشاهان یهودا بود، از قبول کمک خدا امتناع ورزید و در عوض کوشید تا با تقدیم طلای معبد به آشوری‌ها، کمک آنها را جلب کند. وقتی آشوری‌ها آمدند، به جای کمک، مشکل بیشتری به وجود آوردند. در سال ۷۲۲ ق.م، سامره، پایتخت «افرایم» (نام دیگر اسرائیل، حکومت شمالی) به دست سپاهیان آشور افتاد و حکومت شمالی برچیده شد.

۱۲:۷ آحاز با گفتن اینکه خدا را با علامت امتحان نخواهد کرد، عادل به نظر رسید. خدا به او گفته بود که علامتی از او بخواهد، اما واقعیت این بود که آحاز مایل بود بداند خدا چه می‌خواهد بگوید. ما اغلب بهانه‌هایی

۱۷:۷ «اما پس از آن خداوند، تو و قومت و خاندانت را به آنچه بلایی دچار خواهد ساخت که از زمانی که امپراطوری سلیمان به دو مملکت اسرائیل و یهودا تقسیم شد، تا کنون نظیرش دیده نشده است. بلی، او پادشاه آشور را به سرزمینت خواهد فرستاد.^{۱۸} خداوند سپاهیان مصر را فرا خواهد خواند و آنها مانند مگس بر شما هجوم خواهند آورد و سربازان آشور را احضار خواهد کرد و ایشان مثل زنبور بر سر شما خواهند ریخت.^{۱۹} آنها در دسته‌های بزرگ آمده، در سراسر مملکت‌تان پخش خواهند شد. آنها نه فقط در زمینهای حاصلخیزتان ساکن خواهند گردید، بلکه حتی دره‌های بایر، غارها و زمینهای پر از خار را نیز اشغال خواهند کرد.^{۲۰} در آن روز، خداوند پادشاه آشور را که شما اجیر کرده بودید تا شما را نجات دهد، از آن سوی رود فرات خواهد آورد تا شما را از دم تیغ بگذراند و سرزمینتان را غارت کند.

۱۷:۷
پاد ۱۲:۱۶ و ۱۷
اش ۱۰:۱۰ و ۶

۱۹:۷
ار ۱۶:۱۶

۲۰:۷
اش ۱:۲۴
حز ۱:۵-۴

۲۱:۷
ار ۱۰:۳۹

۲۱ و ۲۲ «پس از این غارت و کشتار، تمام سرزمینتان به چراگاه تبدیل خواهد شد. همه گله‌ها و رمه‌ها از بین خواهند رفت. کسی بیش از یک گاو و دو گوسفند نخواهد داشت. ولی فراوانی چراگاه باعث خواهد شد که شیر زیاد شود. کسانی که در این سرزمین باقی مانده باشند خوراکشان کره و عسل صحرایی خواهد بود.^{۲۳} در آن زمان تا کستانهای آباد و پرثمر به زمینهای بایر و پر از خار تبدیل خواهند شد.^{۲۴} مردم با تیر و کمان از آنجا عبور خواهند کرد، زیرا تمام زمین به صحرای حیوانات وحشی تبدیل خواهد شد.^{۲۵} دیگر کسی به دامنه تپه‌ها که زمانی آباد بودند نخواهد رفت، چون این تپه‌ها را خار و خس خواهد پوشاند و فقط گاو و گوسفندان در آنجا خواهند چرید.»

۲۰:۷ اجیر کردن آشور برای نجات اسرائیل، به منزله سقوط اسرائیل بود (۲ پادشاهان ۱۶:۷ و ۸). تراشیدن موی سر اسرائیلی‌ها مظهر تحقیر کامل بود. اعداد ۹:۶ شرح می‌دهد که کسی که برای خداوند تقدیس شده، اگر نجس شود، یکی از کارهایی که باید برای طهارت بکند، تراشیدن موی سر است. تراشیدن موی بدن مایه شرم بود زیرا برهنگی را نمایان می‌کرد. تراشیده شدن ریش برای یک مرد عبرانی حقارت‌بار بود.

۲۱:۷-۲۵ زمینهای کشاورزی حاصلخیز لگدمال خواهند شد تا آن هنگام که به چراگاه تبدیل شوند. آن سرزمین دیگر سرزمینی «که در آن شیر و عسل جاری است» (خروج ۸:۳) نخواهد بود؛ اینها مظهر سرزمینی کشاورزی و حاصلخیز بود. آن سرزمین می‌رفت که بدل شود به زمینی که فقط کره و عسل صحرایی تولید می‌کند.

۱۸:۷ مصر و آشور، یهودا را در این زمان نابود نکردند. پس از آحاز، حزقیا به پادشاهی رسید و خدا را جلال داد، از این رو خدا اجرای داوری خود را متوقف ساخت. دو پادشاه شریب دیگر پیش از یوشیا سلطنت کردند؛ در مورد همین یوشیا بود که گفته شد هیچ پادشاه دیگری به اندازه او کاملاً به سوی خداوند بازگشت نکرد (۲ پادشاهان ۲۳:۲۵). اما شرارت عظیم پدر یوشیا سرنوشت یهودا را رقم زد. طی سلطنت یوشیا، مصر علیه آشور لشکرکشی کرد. سپس یوشیا علیه مصر اعلام جنگ کرد، گرچه خدا به او گفته بود چنین نکند. پس از آنکه او کشته شد (۲ تواریخ ۳۵:۲۰-۲۷)، فقط چند پادشاه ضعیف در یهودا سلطنت کردند. حکومت مصر بعد از سه ماه پسر یوشیا را بر کنار ساخت. پادشاه بعدی یعنی یهوایکیم را نبوکدنصر به بابل برد. مصر و آشور ضربات مرگباری بر یهودا وارد آورده بودند.

اشعیا تجاوز آشور را پیشگویی می کند

خداوند به من فرمود که «لوحی بزرگ بگیرم و با خط درشت روی آن بنویسم: مهیر شلال حاش بز (یعنی «دشمنانت بزودی نابود خواهند شد.») ^۸ من از اوریای کاهن و زکریا (پسر بیرکیا) که مردانی امین هستند خواستم هنگام نوشتن حاضر باشند و شهادت دهند که من آن را نوشته‌ام. ^۳ پس از چندی، همسرم حامله شد و هنگامی که پسرمان دنیا آمد خداوند فرمود: «نام او را مهیر شلال حاش بز بگذار. ^۴ پیش از آنکه این پسر بتواند «بابا» و «ماما» بگوید، پادشاه آشور به دمشق و سامره یورش خواهد برد و اموال آنها را غارت خواهد کرد.»

^۵ پس از آن، باز خداوند به من فرمود: «حال که مردم یهودا آبهای ملایم نهر شیلوه را خوار می‌شمارند و دلشان با رصین پادشاه و فحح پادشاه خوش است، ^۷ من پادشاه آشور را با تمام سپاه نیرومندش به اینجا خواهم آورد. آنها مانند رود فرات که طغیان می‌کند و کناره‌هایش را پر از آب می‌سازد، بر یهودا هجوم خواهند آورد و سراسر خاک آن را خواهند پوشاند.»

^۸ ای سوریه و اسرائیل، هر کاری از دستتان بر می‌آید بکنید، ولی بدانید که موفق نخواهید شد و شکست خواهید خورد. ای همه دشمنان گوش دهید: برای جنگ آماده شوید، ولی بدانید که پیروز نخواهید شد. ^{۱۰} با هم مشورت کنید و نقشه حمله را بکشید، اما بدانید که نقشه شما عملی نخواهد شد، زیرا خدا با ما است! ^{۱۱} خداوند به تأکید به من امر کرد که راه مردم یهودا را در پیش بگیرم، و فرمود: ^{۱۲} «این قوم از سوریه و اسرائیل می‌ترسند و شما را خائن می‌دانند، اما شما از ایشان بیم نداشته باشید. ^{۱۳} بدانید که من خداوند قادر متعال، مقدس هستم و تنها از من باید بترسید. ^{۱۴} من پناهگاه هستم، اما نه برای یهودا و اسرائیل. برای آنان من سنگی لغزش دهنده و دامی پنهان خواهم بود. ^{۱۵} بسیاری از آنان لغزیده، خواهند افتاد و خرد خواهند شد و بسیاری دیگر در دام افتاده، گرفتار خواهند گردید.»

۱:۸
حب ۲:۲۲:۸
۱۶ باد ۱۰:۱۶، ۱۱:۱۰ و ۱۶۶:۸
اش ۱۲:۳۰۷:۸
اش ۱۴:۷، ۱۷:۱۲ و ۱۳
عا ۸:۸، ۵:۹۹:۸
دان ۳:۲ و ۳:۵
روم ۳۱:۸۱۱:۸
حز ۸:۲
۱۲:۸
۱ پطر ۱۳:۳-۱۵۱۴:۸
اش ۴:۲۵
حز ۱۶:۱۱لو ۳:۴
روم ۳:۲۰ و ۳:۳
۱ پطر ۸:۲

۱۶-۴ در این آیات، سقوط اسرائیل و سوریه که از قوی‌ترین دشمنان یهودا بودند، پیشگویی شده است. سوریه در سال ۷۳۲ ق.م. به دست آشور افتاد؛ و متعاقب آن، اسرائیل در سال ۷۲۲ ق.م. از آشور شکست خورد. اشعیا پیغام خود را روی لوحی بزرگ نوشت و در انتظار عموم قرار داد تا همه بتوانند آن را بخوانند. خدا دوست داشت که تمام قومش این هشدار را دریافت کنند.

۸ و ۸:۸ مرکز امپراطوری آشور بین دو رود دجله و فرات قرار داشت. طغیان رود فرات توصیف شعرگونه‌ای است از نیروی در هم کوبنده سپاه آشور.

۸ و ۱۲:۸ اشعیا مانند بیشتر انبیا، خائن تلقی می‌شد زیرا از سیاست‌های ملی یهودا حمایت نمی‌کرد. او مردم را دعوت می‌کرد که اول به خدا متعهد باشند و بعد به پادشاه. او حتی سرنگونی حکومت را پیشگویی کرد.

۸ و ۱۵:۱۶ از آنجا که مردم یهودا توجه پرعطوفت خدا را خوار شمردند و به جای آن درصدد گرفتن کمک از ملل دیگر بر آمدند، خدا ایشان را مجازات کرد. اینجا دو خصیصه متفاوت خدا را می‌بینیم، یعنی عشق او و خشمش

را. ما باید متوجه عواقب تصمیماتی که می‌گیریم باشیم. خدا می‌خواهد ما را از اتخاذ تصمیمات نادرست محفوظ بدارد، اما این آزادی را نیز به ما می‌دهد تا خودمان تصمیم بگیریم.

۱۶:۸ ای شاگردان من، شما باید کلام و دستوراتی را که خدا به من داده است
 مهر و موم کرده، حفظ کنید.^{۱۷} من منتظرم تا خداوند ما را یاری کند، هر چند
 اکنون خود را از قوم خویش پنهان کرده است. تنها امید من اوست.^{۱۸} من
 و فرزندان من که خداوند به من داده است، از طرف خداوند قادرمتعال که در
 اورشلیم ساکن است برای اسرائیل علامت و نشانه هستیم.»
 ۱۹ وقتی مردم به شما می‌گویند که با فالگیران و جادوگرانی که زیر لب
 ورد می‌خوانند مشورت کنید، شما در جواب بگویید: «آیا از مردگان دربارهٔ
 زندگان مشورت بخواهیم؟ چرا از خدای خود مشورت نخواهیم؟»
 ۲۰ مردم موافق کلام و دستورات خدا سخن نمی‌گویند و کلامشان عاری از نور
 حقیقت است.^{۲۱} ایشان در تنگی و گرسنگی قرار خواهند گرفت و آواره خواهند
 شد. از شدت گرسنگی و پریشانی پادشاه و خدای خود را نفرین خواهند کرد. به
 آسمان خواهند نگریست^{۲۲} و به زمین نگاه خواهند کرد، ولی چیزی جز تنگی و
 پریشانی و تاریکی نخواهند دید، و بسوی تاریکی محض رانده خواهند شد.

۱۶:۸ اش ۴:۵۰
 دان ۴:۱۲
 ۱۷:۸ تث ۱۷:۳۱
 اش ۱۸:۳۰ ؛ ۸:۵۴
 حب ۳:۲
 ۱۸:۸ حب ۱۳:۲
 ۱۹:۸ لاو ۶:۲۰
 ۲۰:۲۱ یاد ۶:۲۱

۲۲:۸ ار ۱۶:۱۳
 عا ۲۰، ۱۸:۵
 صف ۱:۱۵ و ۱۴

پیشگویی درباره مسیح موعود

اما این تاریکی برای قوم خدا که در تنگی هستند تا ابد باقی نخواهد
 ماند. خدا سرزمین قبایل زبولون و نفتالی را در گذشته خوار و ذلیل

۹

گناه مشکلات خود را به گردن خدا انداختند. مردم دائم
 خدا را به خاطر مشکلاتی که خود مسببشان بوده‌اند، مقصر
 می‌دانند. واکنش شما نسبت به نتایج ناخوشایند گناهانتان
 چیست؟ تقصیر را به گردن چه کسی می‌اندازید؟ به جای
 مقصر دانستن خدا، به دنبال راههایی باشید که بتوانید از
 شکست‌هایتان برای رشد بیشتر استفاده کنید.

۲۲:۸ کسانی که با نیروهای تاریکی مشورت می‌کنند،
 به راههای تاریکی کشیده خواهند شد. تاریکی الزاماً جهنم
 نیست؛ تاریکی شاید به معنای ناامیدی، داوری، زحمت، یا
 عذاب باشد (رش. به ۱:۹).

۱:۹-۷ این رهاننده، مسیح موعود یا همان عیسی است.
 متی برای توصیف خدمت مسیح از این آیات نقل قول
 می‌کند (متی ۱۶:۴ و ۱۵:۱۶). سرزمینهای زبولون و نفتالی
 در قلمرو حکومت شمالی هستند. زبولون و نفتالی
 سرزمین‌هایی بودند که عیسی در آنها بزرگ شد و اغلب
 در آنها خدمت کرد؛ به همین دلیل خدا آنها را «مورد
 احترام قرار خواهد داد.»

۱:۹ ما در ناامیدی خود، می‌ترسیم که مبدا غم‌ها و
 مشکلاتمان هرگز پایان نداشته باشد. اما می‌توانیم از این
 یقین و اطمینان تسلی بیابیم؛ گرچه ممکن است خداوند

۱۶:۸ از آنجا که برخی از مردم وفادارانه این سخنان را
 نسل به نسل منتقل کردند، امروز ما کتاب اشعیا را داریم.
 هر یک از ما باید مسؤلیت انتقال کلام خدا به فرزندان
 و نوه‌هایمان را بپذیریم و ایشان را تشویق کنیم که
 کتاب مقدس را دوست بدارند و آن را بخوانند و بیاموزند.
 در آن صورت، آنها وفادارانه همین چیزها را به فرزندان
 و نوه‌های خود منتقل خواهند کرد.

۱۷:۸ اشعیا تصمیم گرفت منتظر کمک خدا بماند،
 «هرچند اکنون خود را از قوم خویش پنهان کرده است.»
 بسیاری از پیشگویی‌هایی که خدا از طریق انبیا عطا کرد،
 تا ۷۰۰ سال پس از آن جامه عمل نپوشید؛ بعضی از آنها
 هنوز هم جامه عمل نپوشیده‌اند. آیا مایلید برنامه زمانی
 خدا را بپذیرید؟

۱۹:۸ مردم با جادوگران و فالگیران مشورت می‌کردند؛
 کار اینها این بود که جواب سؤالات مردم را از مردگان
 بگیرند، نه از خدای زنده. فقط خدا از آینده خبر دارد،
 چون فقط او است که پیش از فرارسیدن آینده، در آینده
 قرار دارد. فقط خدا است که در ابدیت ساکن است و
 گذشته و حال و آینده یکی است.

۲۱:۸ مردم یهودا پس از امتناع از قبول نقشه خدا برای خود،

ساخته بود، اما در آینده او تمام این سرزمین را از دریای مدیترانه گرفته تا آنطرف اردن و حتی تا خود جلیل که بیگانگان در آن زندگی می‌کنند، مورد احترام قرار خواهد داد. اقومی که در تاریکی راه می‌رفتند، نور عظیمی خواهند دید. بر کسانی که در سرزمین ظلمت زندگی می‌کردند، روشنایی خواهد تابید. آئی خداوند، تو خوشی قوم خود را افزودی و به ایشان شادمانی بخشیدی. آنها همچون کسانی که با شادی محصول را درو می‌کنند، و مانند آنانی که با خوشحالی غنایم را بین خود تقسیم می‌نمایند، در حضور تو شادمانی می‌کنند. زیرا تو یوغی را که بر گردن آنها بود شکستی و ایشان را از دست قوم تجاوزگر رهانیدی، همچنان که در گذشته مدیانی‌ها را شکست داده، قومت را آزاد ساختی.

۲:۹

متی ۱۶:۱۵:۴

۳:۹

اش ۱۵:۲۶؛ ۱۰:۳۵؛ ۱۰:۶۶

۴:۹

اش ۲۶:۴۹

تمام اسلحه‌ها و لباس‌های جنگی که به خون آغشته‌اند خواهند سوخت و از بین خواهند رفت. زیرا فرزندی برای ما بدنیا آمده! پسری بما بخشیده شده! او بر ما سلطنت خواهد کرد. نام او «عجیب»، «مشیر»، «خدای قدیر»، «پدر جاودانی» و «سرور سلامتی» خواهد بود. او بر تخت پادشاهی داود خواهد نشست و بر سرزمین او تا ابد سلطنت خواهد کرد. پایه حکومتش را بر عدل و انصاف استوار خواهد ساخت، و گسترش فرمانروایی صلح‌پرور او را انتهایی نخواهد بود. خداوند قادر متعال چنین اراده فرموده و این را انجام خواهد داد. خداوند فرموده که قوم اسرائیل را مجازات خواهد کرد، و تمام قوم که در سامره و سایر شهرها هستند خواهند فهمید که او این کار را کرده است؛ زیرا این قوم مغرور شده‌اند و می‌گویند: «هر چند خشتهای خانه‌های ما ریخته، ولی با سنگها آنها را بازسازی خواهیم کرد. هر چند تیرهای چوب افرامان افتاده، اما بجای آنها تیرهای سرو کار خواهیم گذاشت.»

۶:۹

تث ۱۷:۱۰

نح ۳۲:۹

اش ۱۲:۳:۲۶

متی ۱۸:۲۸

لو ۱۱:۲

اقرن ۲۵:۱۵

۷:۹

دان ۴۴:۲

لو ۳۳:۳۲:۱

۸:۹

ملا ۴:۱

خداوند دشمنان اسرائیل را علیه او برانگیخته است. او سوری‌ها را از شرق و فلسطینی‌ها را از غرب فرستاده تا اسرائیل را ببلعند. با این حال، خشم خداوند فروکش نکرده و دست او همچنان برای مجازات دراز است.

۱۱:۹

مز ۷:۷۹

ار ۲۵:۱۰

زیرا معتقد بودند که گرچه موقتاً پس‌روی کرده‌اند، اما با قوت خودشان شهرشان را بازسازی خواهند کرد. با آنکه خدا از اسرائیل قومی به‌وجود آورد و سرزمینی را به ایشان بخشید، اما آنان به‌جای اتکا به خدا به خود متکی شدند. بیشتر اوقات، ما از موفقیت‌های خود مغرور می‌شویم و فراموش می‌کنیم که توانایی‌ای که داریم از خدا است. ما حتی از موقعیت منحصر به فرد مسیحی بودن خود مغرور می‌شویم. خدا از اینکه به خود مغرور یا متکی باشیم خرسند نیست زیرا به رابطه‌مان با او لطمه می‌زند.

در مشکلاتمان به ما کمک نکنند، اما ما را هدایت خواهد کرد تا به سلامت آنها را پشت سر بگذاریم.

۲:۹-۶ در زمانی که تاریکی شدیدی حاکم بود، خدا وعده داد نوری را بفرستد که در سایه مرگ بر زندگی همه بتابد. او هم «خدای قدیر» (قادر مطلق) و هم «مشیر» (محبیت مطلق) است. این پیغام امید در ولادت مسیح و تأسیس پادشاهی ابدی او به تحقق پیوست. او آمد تا همه مردم را از اسارت گناه برهاند.

۲:۹ یوحنا رسول عیسی را «نور» خواند (یوحنا ۱:۹).

۸-۱۰ مردم اسرائیل لاف‌زن و مغرور خوانده شدند،

<p>۱۳:۹ ار ۳:۵ هو ۱۰:۷</p>	<p>۱۳ اسرائیل توبه نمی کند و بسوی خداوند بر نمی گردد. ^{۱۴} بنابراین، خداوند در یک روز مردم اسرائیل و رهبرانشان را مجازات خواهد کرد و سر و دم این قوم را خواهد برید! ^{۱۵} ریش سفیدان و اشراف اسرائیل سر قوم هستند و انبیای کاذبش دم آن. ^{۱۶} اینها که هادیان قوم هستند قوم را به گمراهی و نابودی کشانده اند. ^{۱۷} خداوند جوانانشان را مجازات خواهد کرد و حتی بر بیوه زنان و یتیمانشان نیز رحم نخواهد نمود، زیرا همهٔ ایشان خدانشناس و شرور و دروغگو هستند. به این سبب است که هنوز خشم خدا فرو کش نکرده و دست او برای مجازات ایشان دراز است.</p>
<p>۱۸:۹ ملا ۱:۴ ۱۹:۹ یول ۳:۲ میکا ۶:۲، ۷</p>	<p>۱۸ و ^{۱۹} شرارت این قوم باعث شده غضب خداوند قادر متعال افروخته گردد و مانند آتشی که خار و خس را می سوزاند و تمام جنگل را فرا می گیرد و دود غلیظی به آسمان می فرستد، همه را بسوزاند. مردم مانند هیزم می سوزند و حتی برادر به برادر کمک نمی کند. ^{۲۰} لقمه را از دست یکدیگر می قاپند و می خورند اما سیر نمی شوند. از شدت گرسنگی حتی بچه های خودشان را نیز می خورند! ^{۲۱} قبیلهٔ منسی و قبیلهٔ افرایم بصد یکدیگر، و هر دو بصد یهودا برخاسته اند. ولی با وجود این خشم خداوند فرو کش نمی کند و دست او هنوز برای مجازات ایشان دراز است.</p>

خدا آشور را مجازات خواهد کرد

<p>۱:۱۰ مز ۲۰:۹۴ اش ۱۴ و ۱۳:۵۹</p>	<p>۱۰ وای بر قاضیان بی انصاف که قوانین غیر عادلانه وضع می کنند تا حق فقیران و بیوه زنان و یتیمان قوم مرا پایمال کنند و اموالشان را به غارت ببرند و بر ایشان ظلم کنند. ^۳ در روز بازخواست، وقتی خدا از سرزمین دور دست بر شما مصیبت بفرستد، چه خواهید کرد؟ به چه کسی</p>
<p>۳:۱۰ اش ۶:۱۳ لو ۴۴ و ۴۳:۱۹</p>	

نامهای مسیح موعود	عجیب	او استثنایی، ممتاز، و بی نظیر است.
اشعیا برای توصیف مسیح موعود، از پنج نام استفاده می کند. این نامها معنای خاصی برای ما دارد.	مشیر خدای قدیر	او رهنمود درست می دهد. او خودش خدا است.
	پدر جاودانی سرور سلامتی	او به زمان محدود نیست؛ او خدا و پدر ما است. حکومت او مملو از عدالت و صلح است.

۲۱:۹ افرایم و منسی، قبایل حکومت شمالی و از نسل دو پسر یوسف بودند. آنها به خاطر خودخواهی و شرارتشان جنگ داخلی به راه انداختند (۲ تواریخ ۲۸).

۱۰:۱۰ خدا قاضی های بی انصاف و متقلب و کسانی را که قوانین غیر عادلانه وضع می کنند، مجازات خواهد کرد. کسانی که به دیگران ستم می کنند، خودشان مورد ظلم و

ستم قرار خواهند گرفت. زندگی کردن در کشوری که بر پایه عدالت قرار دارد، کافی نیست؛ هر فرد باید با فقرا و ناتوانان عادلانه رفتار کند. وظیفه خود را به ملت یا حتی کلیسای خود نسپارید. شما برای هر کاری که می کنید در مقابل خدا مسؤولید.

پناه خواهید برد؟ گنجهایتان را کجا مخفی خواهید کرد؟ ادر آن روز هر چه دارید زیر پای اسیران و کشته شدگان از بین خواهد رفت. با این حال، غضب خدا فروکش نخواهد کرد و دست او برای مجازات شما همچنان دراز خواهد بود.

خداوند می‌فرماید: «من آشور را مانند چوب تنبیه بدست خواهم گرفت و برای مجازات آنانی که بر ایشان خشمناک هستم به کار خواهم برد. قوم آشور را برضد این قوم خدانشناس که مورد خشم من هستند خواهم فرستاد تا آنها را غارت کنند و مانند گل، زیر پایهای خود لگدمال نمایند.»

اما پادشاه آشور نمی‌داند که وسیله‌ای است در دست خدا. مراد دل او این است که اقوام بسیاری را نابود کند. ^۸ می‌گوید: «سرداران من هر یک پادشاهی هستند! شهرهای کرکمیش و کلنو و حمات و ارفاد را تسخیر کردیم؛ سامره و دمشق نیز تسلیم ما شدند. ^{۱۰} امالکی را که بتهایشان بیش از بتهای اورشلیم و سامره بودند از بین بردیم. ^{۱۱} اما سامره را با تمام بتهایش نابود کردیم و همین کار را نیز با اورشلیم و بتهایش خواهیم کرد.»

^{۱۲} پس از آن که خداوند پادشاه آشور را برای مجازات اورشلیم بکار گرفت، آنگاه برمی‌گردد و پادشاه مغرور و متکبر آشور را نیز مجازات می‌کند. ^{۱۳} پادشاه آشور می‌گوید: «من به قدرت و حکمت و دانش خود در این جنگها پیروز شده‌ام. من به نیروی خود مرزهای ممالک را از میان برداشتم و پادشاهان را سرکوب کردم و گنجهایشان را به یغما بردم. ^{۱۴} اممالک دنیا را مانند آشیانه پرندگان تکان دادم و ثروت آنان را که مثل تخمهای پرندگان به زمین

۴:۱۰
اش ۳:۳۴؛ ۱۶:۶۶

۵:۱۰
اش ۱۳:
۲۰:۵۱

۷:۱۰
پیدا ۲۰:۵۰
میکا ۱۲ و ۱۱:۴
اعما ۲۴ و ۲۳:۲

۱۰:۱۰
پاد ۱۷:۱۹ و ۱۸

۱۲:۱۰
اش ۱۸:۵۰

۱۳:۱۰
پاد ۲۴-۲۲:۱۹
اش ۲۷-۲۴:۳۷
دان ۳۰:۴

می‌خواست آشوری‌ها را برای اهداف خود به کار بگیرد. **۱۲:۱۰** پیشگویی مجازات شدن آشوری‌ها خیلی زود به وقوع پیوست. در سال ۷۰۱ ق.م، فرشته‌ای ۱۸۵,۰۰۰ سرباز آشوری را قتل عام کرد (۳۷:۳۶ و ۳۷). بعداً، امپراطوری آشور از بابل شکست خورد، و دیگر هرگز به صورت ابرقدرت قد علم نکرد.

۱۲:۱۰ آشوری‌ها متکبر بودند. آنها از پیروزیهای خود مغرور شده بودند، چرا که می‌پنداشتند که به قدرت خودشان به آنها رسیده‌اند، غافل از اینکه موفقیت‌های انسان از خدا است. اگر ما از توجه به این واقعیت غافل شویم که خدا اهدافش را از طریق ما عملی می‌کند، ممکن است موفقیت‌هایمان باعث انحراف دیدگاهمان گردد. وقتی فکر می‌کنیم که قدرت کافی برای انجام هر کاری را داریم، در معرض شکست قرار می‌گیریم زیرا غرور، ما را نسبت به این واقعیت کور می‌کند که در نهایت، کنترل همه چیز در دست خدا است.

۷:۱۰ با اینکه آشور نمی‌دانست که جزئی از نقشه خدا است، خدا برای مجازات قومش از این ملت استفاده کرد. حتی اگر ملتی یا مردمی خدا را رد کنند، او نقشه‌هایش را در طول تاریخ عملی می‌سازد. او دنیا را نیافرید تا آن را به حال خود وا گذارد! از آنجا که خدای قادر مطلق و قدرتمند ما امروز نیز کنترل امور را در دست دارد، می‌توانیم حتی در دنیایی که به سرعت در حال تغییر است، احساس امنیت کنیم.

۹:۱۰ پادشاه آشور مطمئن از اینکه این پیروزیهای بزرگ امپراطوری‌اش را وسعت خواهد داد، با غرور سخن می‌گفت. تا این موقع، سپاه آشور شهرهای متعددی را تسخیر کرده بود. پادشاه آشور هیچ نمی‌دانست که تحت سلطه دستی قدرتمندتر، یعنی دست خدا قرار دارد.

۱۰:۱۰ سامره و اورشلیم پر بود از بتهایی که علیه ماشین نظامی آشور هیچ کارایی نداشتند. فقط خدای تمام عالم هستی می‌توانست با آن مقابله کند؛ اما ابتدا

می ریخت جمع کردم بدون این که کسی جرأت کند بالی برایم تکان دهد و یا دهانش را باز کرده، جیک جیک کند.»

۱۵:۱۰
اش ۱۶:۲۹

۱۵ اما خداوند می فرماید: «آیا تبر به خود می بالد که قدرتش بیش از هیزم شکن است؟ آیا اره خود را بالاتر از کسی می داند که اره می کند؟ آیا عصا انسان را بلند می کند یا انسان عصا را؟»

۱۷:۱۰
اش ۴:۲۷، ۳۳:۳۰، ۳۱:۹؛
۲۳:۳۷، ۱۲:۳۳
ار ۴:۴

۱۶ خداوند قادر متعال بر جنگاوران تنومند پادشاه آشور بلایی خواهد فرستاد تا آنها را ضعیف و نحیف کند و مانند آتش آنها را بسوزاند. ۱۷ خدای پاک که نور اسرائیل است همچون شعله آتش در یک روز همه چیز را مانند خار و خس خواهد سوزاند. ۱۸ جنگل و مزارع پهناور آنها از بین خواهد رفت درست مانند بیماری که جسم و جانش تباه می شود. ۱۹ درختان جنگل بقدری کم خواهد شد که یک کودک نیز خواهد توانست آنها را بشمارد.

۲۰:۱۰
اش ۸۷:۱۷

۲۰ زمانی فرا خواهد رسید که کسانی که در اسرائیل و یهودا باقی مانده باشند، دیگر تکیه گاهشان آشور نخواهد بود، بلکه از صمیم قلب بر خداوند که یگانه وجود پاک اسرائیل است توکل خواهند داشت. ۲۱ ایشان بسوی خدای قادر مطلق باز خواهند گشت. ۲۲ هر چند اکنون قوم اسرائیل مثل ریگ ساحل دریا بی شمارند، ولی در آن زمان عده کمی از ایشان باقی خواهند ماند و این عده به وطن باز خواهند گشت، زیرا مجازات عادلانه ای که تعیین شده، اجرا خواهد شد. ۲۳ خداوند، خدای قادر متعال همانطور که مقرر فرموده تمام سرزمین ایشان را ویران خواهد کرد.

۲۲:۱۰
اش ۲۲:۲۸
روم ۹:۲۷ و ۲۸

۲۴ خداوند، خدای قادر متعال می فرماید: «ای قوم من که در اورشلیم ساکنید، از آشوریه تترسید، حتی اگر مانند مصریه ای قدیم بر شما ظلم کنند. ۲۵ زیرا پس از مدت کوتاهی از مجازات شما دست خواهم کشید و به هلاک کردن

۲۴:۱۰
خرو ۱۴:۵-۱۶
۲۵:۱۰
اش ۱۴:۱۷

از مردم اسرائیل ترس از آشور را کنار گذارده، شروع کردند به اتکا به خدا. این گروه کوچک بخش کوچکی از کل جمعیت اسرائیل را تشکیل می دادند ر.ش. به عزرا ۲:۶۴ و ۶۵ که در آنجا به عده کمی که به یهودا باز گشتند اشاره شده است).

۲۱۰:۲۱ و ۲۱۰:۲۱ کسانی که علی رغم وحشت از تهاجم دشمنان، به خدا وفادار ماندند، «باقی ماندگان» نامیده می شوند. اگر کسی می خواست جزو این باقی ماندگان باشد، می بایست ایمان داشته باشد. تعلق به نسل ابراهیم، زندگی در سرزمین موعود، و اعتماد کردن به خدا در دوره خاصی از زندگی گذشته، هیچ یک کافی نبود. آیا برای داشتن رابطه درست با خدا، به میراث مسیحی خود، یا آیینهای عبادتی خاص، یا تجربیات گذشته تان اتکا می کنید؟ ایمان به خدا کلید تخصیص یافتن به او است.

۱۵:۱۰ هیچ وسیله یا ابزاری بدون قدرتی برتر هدف خود را عملی نمی سازد. آشوری ها وسیله ای بودند در دستهای خدا، اما آنها از توجه به این امر غفلت ورزیدند. وقتی ابزاری به قدرت هایی به جز قدرتی که از آن استفاده می کند می بالد، در این خطر قرار می گیرد که کنار گذاشته شود. ما فقط تا موقعی مفید هستیم که به خدا اجازه می دهیم از ما استفاده کند.

۱۷:۱۰ سقوط آشور در سال ۶۱۲ ق.م. رخ داد، زمانی که نینوا، پایتخت کشور، نابود شد. آشور وسیله ای بود در دست خدا برای مجازات اسرائیل، اما خودش نیز می بایست به خاطر شرارت هایش مجازات شود. هیچکس نمی تواند از داوری خدا علیه گناه بگریزد، نه حتی قدرتمندترین ملل (مزمور ۲).

۲۱۰:۲۰ و ۲۱۰:۲۰ همین که سپاه آشور نابود شد، گروه کوچکی

آنها خواهم پرداخت.^{۲۶} ایشان را مجازات خواهم کرد همانگونه که مدیانی‌ها را در کنار صخره غراب، و مصری‌ها را در دریا هلاک کردم.^{۲۷} در آن روز به اسارت شما پایان خواهم داد و شما قوی خواهید شد و یوغ بندگی از گردن شما خواهد افتاد.»

^{۲۸} سربازان دشمن به شهر عای رسیده‌اند! از مغرون عبور کرده و ساز و برگ خود را در مکماش گذاشته‌اند.^{۲۹} از گذرگاه گذشته‌اند و می‌خواهند شب را در جعب بسر برند. اهالی شهر رامه هراسانند. تمام مردم جعبه، شهر شائول، از ترس جان خود فرار می‌کنند.^{۳۰} ای مردم جلیم فریاد بر آورید! ای اهالی لیشه و ای مردم بیچاره عناتوت گوش دهید!^{۳۱} اهالی مدمینه و ساکنان جیبیم فراری شده‌اند.^{۳۲} امروز دشمن در نوب توقف می‌کند. او مشت خود را گره کرده و بطرف اورشلیم که بر کوه صهیون قرار دارد تکان می‌دهد.

^{۳۳} و ^{۳۴} اما همانگونه که هیزم شکن درختان جنگل لبنان را با ضربه‌های تیر قطع می‌کند، خداوند، خدای قادر متعال نیز آن درخت بزرگ را با یک ضربه قطع خواهد کرد، و شاخه‌های بلند و تنومند آن کنده شده به زمین خواهند افتاد.

شاخه‌ای از یسا

درخت خاندان داود بریده شده است؛ اما یک روز کنده آن جوانه خواهد زد! بلی، از ریشه آن «شاخه‌ای» تازه خواهد روید. ^۱ روح خداوند بر آن «شاخه» قرار خواهد گرفت، یعنی روح حکمت و فهم، روح مشورت و قوت، و روح شناخت و ترس از خداوند.^۳ تمام خوشی او در اطاعت از خداوند خواهد بود. او بر اساس آنچه دیده یا شنیده می‌شود داوری نخواهد کرد؛^۴ بلکه از حق فقرا و مظلومان دفاع خواهد کرد و از بدکارانی که بر ایشان ظلم می‌کنند انتقام خواهد گرفت.^۵ او با عدالت و صداقت حکومت خواهد کرد. ^۶ در آن زمان گرگ و بره در کنار هم بسر خواهند برد، پلنگ و

۲۶:۱۰
خرو ۲۷، ۱۶:۱۴
داو ۲۵:۷
اش ۳۸-۳۶:۳۷
۲۷:۱۰
اش ۲۵:۱۴

۳۲:۱۰
اش ۱۶:۱۹
زکر ۹:۲
۳۳:۱۰
اش ۲۴:۳۷
جز ۳ و ۲:۳۱
عا ۹:۲

۱:۱۱
ار ۵:۲۳
زکر ۱۲:۶
مکا ۵:۵
۲:۱۱
اش ۱:۶۱
یو ۲۳:۱
اقس ۱۷:۱
۳:۱۱
یو ۲۵ و ۲۴:۲
۴:۱۱
اش ۲۸:۳۰
۲سا ۸:۲
۶:۱۱
اش ۲۵:۶۵

به قضاوت درباره دیگران می‌نشینیم. فقط مسیح می‌تواند داور کاملاً عادل باشد؛ اگر اجازه دهیم که او بر قلب ما حکومت کند، ما نیز می‌توانیم پیاموزیم که با دیگران همان رفتار منصفانه‌ای را داشته باشیم که خودمان از ایشان انتظار داریم.

۵:۱۱ یهودا فاسد شده بود، و حالا در محاصره قدرت‌های متخاصم خارجی قرار داشت. به همین دلیل نیازهای اولیه مردم عادی صلح و انصاف و عدالت بود. کسانی که ثروت زیادی دارند، نباید به خود جرأت دهند که به کسانی که از امکان برخورداری از عدالت محرومند، بی‌توجهی کنند.

۱۱:۶-۱۶ عصر طلایی خواهد آمد. چنین آرامش کاملی فقط زمانی میسر می‌شود که مسیح بر دنیا سلطنت کند.

۱۱:۹-۱۱ آشور مانند درختی بود که قرار بود در اوج قدرتش بریده شود (۱۰:۳۳-۳۴)، و دیگر هرگز قد علم نکند. یهودا (سلسله سلطنتی داود) مانند درختی بود که می‌رفت تا بریده شود؛ اما از کسنده آن می‌بایست درخت تازه‌ای بروید که همان مسیح موعود باشد. او از درخت اصلی بزرگتر خواهد بود و میوه بیشتری به بار خواهد آورد.

۱۱:۳-۵ چطور است که دوست داریم دیگران رفتار منصفانه‌ای با ما داشته باشند، اما خود را موظف به چنین رفتاری با دیگران نمی‌بینیم؟ ما از کسانی که بر اساس ظاهر یا شهادت‌های دروغ یا شایعات قضاوت می‌کنند، منتفریم. اما خودمان بر اساس همین معیارها خیلی سریع

او در آشور شاهراهی خواهد بود تا آنان مانند اجداد خود که از مصر بیرون آمدند، به سرزمین خود بازگردند.

سرود شکرگزاری

در آن روز، اسرائیل این سرود را خواهد خواند: «ای خداوند تو ۱۲ را شکر می‌کنم، زیرا بر من غضبناک بودی، اما اینک مرا تسلی می‌دهی و دیگر غضبناک نیستی. ^۱براستی خدا نجات دهنده من است؛ بر او توکل خواهم کرد و نخواهم ترسید. خداوند قوت و سرود من است؛ اونجات من است. ^۲چه شادی بخش است نوشیدن از چشمه‌های نجات!

^۳«خداوند را شکر کنید! نام او را ستایش نمایید! اعمال او را به دنیا اعلام کنید! بگویید که او بزرگ و والا است! ^۴برای خداوند سرود بسرایید، زیرا کارهای بزرگی انجام داده است. بگذارید تمام جهان بداند که او چه کرده است. ^۵بگذارید مردم اورشلیم فریاد شادی سر دهند، زیرا خدای پاک اسرائیل عظیم است و در میان قومش حضور دارد.»

۱:۱۲

اش ۴۰:۲۱

۲:۱۲

مز ۱۱۸:۱۴

اش ۳:۲۶، ۴:۶۲

۵:۱۲

مز ۹۸:۱

اش ۴۴:۳۳

۶:۱۲

اش ۵۴:۱

صف ۱۵-۱۴ و ۱۵-۱۷

۲- مجازات اقوام بت پرست

پیشگویی درباره بابل

این است پیغامی که اشعیا (پسر آموص) درباره بابل از خدا دریافت کرد: ۱۳

^۱پرچم جنگ را بر تپه‌ای بلند برافرازید و سربازان را فرا خوانید و دروازه‌های مجلل بابل را به آنها نشان دهید تا بسوی آنها یورش برند. ^۲خداوند سپاه مقدس و شجاع خود را که مشتاق خدمتش هستند فرا خوانده است تا کسانی را که بر ایشان غضبناک است مجازات کند. ^۳صدایی در کوه‌ها به گوش می‌رسد! این صدا، صدای جمع شدن قوم‌های جهان است. خداوند قادر متعال

۲:۱۳

اش ۳۱:۴۵-۳

۴:۱۳

اش ۳۰:۵

۱۳:۱-۱۳ فصل‌های ۱ تا ۶ از داوری یهودا و فصل‌های ۷ تا ۱۲ از داوری اسرائیل سخن می‌گوید. فصل‌های ۱۳ تا ۲۳ درباره داوری سایر اقوام است. فصل ۱۳ درباره بابل است. خیلی پیش از آنکه بابل ابرقدرت شود و اسرائیل را تهدید کند، اشعیا از محکومیت آن سخن گفت. پس از طوفان نوح (پیدایش ۱۱)، بابل نماد همگرایی تمام طغیان‌ها علیه خدا بود. در مکاشفه فصل‌های ۱۷ و ۱۸ بابل نماد دشمنان خدا است. اشعیا سعی دارد به مردم بگوید که از اقوام دیگر نترسند، بلکه فقط از خدا بترسند؛ اشعیا اجازه داد تا آنها بدانند که خدا بزرگترین دشمن آنها را به مجازاتی به‌سزا خواهد رساند.

تا قوم بتوانند از آن عبور کنند و به سرزمینشان بروند (یوشع ۳). خدا بار دیگر راهی برای بازگشت قومش مهیا خواهد ساخت.

۱۲:۱-۱۲ این فصل شامل سرودی ستایشی است، و توصیف گویای دیگری است از شادی مردم در زمانی که عیسی مسیح برای سلطنت بر جهان باز گردد. ما سپاسگزاری خود را اکنون نیز باید به خدا بیان کنیم؛ این کار را باید با فکر کردن به او، ستایش او، و سخن گفتن در باره او با دیگران، انجام دهیم. ما باید عمیقاً او را سپاس گوئیم. وقتی ستایش او در ما فوران کرد، باید او را به دیگران نیز معرفی کنیم.

۵:۱۳
 اش ۲۶:۵
 ۶:۱۳
 اش ۸:۲۳۴
 حز ۳:۳۰
 ۱۸:۵
 ۷:۱۳
 حز ۷:۲۱
 ۸:۱۳
 اش ۱۷:۲۶ ؛ ۳:۲۱
 ۹:۱۳
 اش ۱۶:۶۶ و ۱۵:۱۶
 ۱۰:۱۳
 متی ۲۹:۲۴
 ۱۱:۱۳
 دان ۲۳:۵ و ۲۲:۳
 ۱۲:۱۳
 اش ۱۲:۱ و ۱۱:۶
 ۱۳:۱۳
 حجی ۶:۲
 ۱۴:۱۳
 ۱ پاد ۱۷:۲۲
 متی ۳۶:۹
 ۱۵:۱۳
 ار ۴:۳ و ۳:۵۱
 ۱۶:۱۳
 مز ۹۰:۱۳۷
 هو ۱۴:۱۰
 ۱۷:۱۳
 ار ۱۱:۵۱
 ۱۸:۱۳
 ۲ توا ۱۷:۳۶
 ۱۹:۱۳
 پینا ۲۴:۱۹
 مکا ۱۹:۱۸ ؛ ۱۱:۱۶ ؛ ۱۰:۱۸
 ۲۰:۱۳
 ار ۴۳-۳۷:۵۱
 ۲۱:۱۳
 اش ۱۵-۱۱:۳۴
 صف ۱۴:۲
 اش ۱۳:۳۴ ؛ ۱۴:۳۲

آنها را برای جنگ آماده می‌کند.^۵ آنها را از سرزمینهای بسیار دور می‌آورد تا ایشان را همچون اسلحه‌ای در دست بگیرد و توسط آنها سراسر خاک بابل را ویران کند و غضب خود را فرو نشاند.^۶ ناله کنید، زیرا روز خداوند نزدیک است روزی که خدای قادر مطلق شما را هلاک کند.^۷ در آن روز، دستهای همه از ترس سست خواهد شد و دلها آب خواهد گردید.^۸ همه هراسان خواهند شد و دردی شدید مانند درد زنی که می‌زاید وجودشان را فرا خواهد گرفت. بر یکدیگر نظر خواهند افکند و از دیدن صورت‌های دگرگون شده یکدیگر به وحشت خواهند افتاد.^۹ اینک روز هولناک خشم و غضب خداوند فرا می‌رسد! زمین ویران خواهد شد و گناهکاران هلاک خواهند گردید.^{۱۰} ستارگان آسمان نور نخواهند داشت، خورشید هنگام طلوع تاریک خواهد شد و ماه روشنایی نخواهد بخشید.

^{۱۱} خداوند می‌فرماید: «من دنیا را بخاطر شرارتش، و بدکاران را بسبب گناهانشان مجازات خواهم کرد. تمام متکبران را خوار خواهم ساخت و همه ظالمان را ذلیل خواهم کرد.»^{۱۲} زندگان از طلای خالص نیز کمیاب‌تر خواهند بود.^{۱۳} من، خداوند قادر متعال، در روز خشم طوفانی خود، آسمانها را خواهم لرزاند و زمین را از جای خود تکان خواهم داد.

^{۱۴} «بیبگانگانی که در بابل ساکن باشند به سرزمینهای خود خواهند رفت. آنان مانند گله‌ای پراکنده و آهوئی که مورد تعقیب شکارچی قرار گرفته باشد به وطن خود فرار خواهند کرد.»^{۱۵} هر که گیر بیفتد با شمشیر یا نیزه کشته خواهد شد.^{۱۶} اطفال کوچک در برابر چشمان والدینشان به زمین کوبیده خواهند شد؛ خانه‌ها غارت و زنان بی‌عصمت خواهند گردید.

^{۱۷} «من مادها را که توجهی به طلا و نقره ندارند به ضد بابلی‌ها برخواهم انگیخت تا بابلی‌ها نتوانند با پیشکش کردن ثروت خود جان خود را نجات دهند.»^{۱۸} سپاهیان مهاجم بر جوانان و کودکان رحم نخواهند کرد و آنها را با تیر و کمان هدف قرار خواهند داد.^{۱۹} به این ترتیب، خدا بابل را که باشکوه‌ترین ممالک و زینت فخر کلدانیان است مانند سدوم و عموره با خاک یکسان خواهد کرد.^{۲۰} بابل دیگر هرگز آباد و قابل سکونت نخواهد شد. حتی اعراب چادرنشین نیز در آنجا خیمه نخواهند زد و چوپانان گوسفندان خود را در آن مکان نخواهند چرانید.^{۲۱} تنها حیوانات وحشی در آنجا بسر خواهند برد و روباه‌ها در آن محل لانه خواهند کرد. جغدها در خانه‌های آنجا ساکن خواهند

هرگز کسی در آن ساکن نخواهد شد. بابل که در عراق امروزی واقع است، چیزی جز ویرانه‌ای کامل نمی‌باشد.

۲۰:۱۳ حتی پیش از آنکه بابل ابرقدرت شود، اشعیا پیشگویی کرد که بابل برای مدتی خواهد درخشید، اما پس از آن طوری نابود خواهد گشت که دیگر

شد و بزهای وحشی در آنجا جست و خیز خواهند کرد. ۲۲ صدای زوزه گرگها و شغالها از درون کاخهای زیبای بابل به گوش خواهد رسید. آری، زمان نابودی بابل نزدیک است!»

خدا وعده می‌دهد که بر اسرائیل ترحم کند

۱۴ خداوند بر قوم اسرائیل ترحم خواهد کرد و بار دیگر آنها را برخواهد گزید و در سرزمینشان ساکن خواهد ساخت. بیگانگان مهاجر در آنجا با ایشان زندگی خواهند کرد. ۲ قومهای جهان به ایشان کمک خواهند کرد تا به وطن خود بازگردند. قوم اسرائیل در سرزمینی که خداوند به ایشان داده قومهای دیگر را به بردگی خواهند گرفت. آنانی که قوم اسرائیل را اسیر کرده بودند، خود به اسارت ایشان درخواهند آمد و بنی اسرائیل بر دشمنان خود فرمانروایی خواهند کرد.

۳ هنگامی که خداوند قوم خود را از درد و اضطراب، بندگی و بردگی رهایی بخشد، ۴ آنگاه ایشان با ریشخند به پادشاه بابل چنین خواهند گفت:

«ای پادشاه ظالم سرانجام نابود شدی و ستمکاری‌هایت پایان گرفت ۵ خداوند حکومت ظالمانه و شرارت‌آمیز تو را در هم شکست. ۶ تو با خشم و غضب، مردم را پیوسته شکنجه و آزار می‌دادی، ۷ اما اکنون تمام مردم از دست تو آسوده شده، در آرامش زندگی می‌کنند و از شادی سرود می‌خوانند. ۸ صنوبرها و سروهای لبنان نیز شادمانند زیرا از زمانی که تو سقوط کردی دیگر کسی نیست که آنها را قطع کند!»

۹ دنیای مردگان آماده می‌شود تا به استقبال تو بیاید. رهبران و پادشاهان دنیا

۱:۱۴

مز ۱۰۲:۱۳

اش ۹۸:۴۱؛ ۹۸:۴۹؛ ۱۵، ۱۳:۴۹

زکر ۱۱:۲ و ۱۲

۲:۱۴

اش ۴۵:۱۴

دان ۷:۱۸؛ ۷:۲۷

۳:۱۴

عز ۹:۹ و ۱۰

ار ۳۰:۱۰

۶:۱۴

اش ۴۷:۶

۷:۱۴

مز ۹۸:۱-۹۹

می‌گردند، خواهند پیوست (۵۶:۷؛ ۶۰:۱۰؛ ۶۱:۵).
۱۴:۴-۱۱ این آیات مربوط به بابل، می‌توانست هم برای زمان حال اهمیت داشته باشد و هم برای زمان آینده. شهر تاریخی بابل و امپراطوری آن برای همیشه نابود خواهد شد. از بابل همچنین به‌عنوان تصویری از تمام کسانی که با خدا مخالفت می‌کنند، استفاده شده است. بنابراین، در زمانهای آخر، همه کسانی که با خدا مخالفند نابود خواهند شد و هر نوع شرارت برای همیشه از دنیا رخت بر خواهد بست.

۱۴:۶ قدرت امری است گذرا. خدا به‌منظور هدفی که داشت، اجازه داد که بابل موقتاً به قدرت برسد تا قوم نافرمانش را تنبیه کند. وقتی خدا به هدفش رسید، قدرت بابل هم به سر رسید. مواظب باشید که به قدرت انسان اعتماد نکنید، زیرا هر چقدر هم که مطمئن باشد، روزی از میان خواهد رفت.

۱۴:۱ خدا بابل را نابود کرد تا باقیمانده‌گان قومش را نجات بخشد و ایشان را به مکان خویش باز گرداند (یعنی کسانی را که به او وفادار ماندند). صبر او نسبت به قوم سرکش خود چندین مرحله را پشت سر گذاشت: (۱) از آنجا که قوم برگزیده‌اش سرکشی کردند و علیه او گناه کردند، خدا می‌بایست از دیگران، حتی اقوام بت‌پرست، برای مجازات آنها استفاده کند؛ (۲) اما این اقوام خودشان شریر بودند، و خدا آنها را نیز مجازات کرد؛ (۳) از آنجا که خدا وعده داده بود اسرائیل را برکت دهد، و چون خدا وعده‌هایش را زیر پا نمی‌گذارد، اسرائیل را بار دیگر مورد تفقد قرار خواهد داد؛ (۴) خدا در برکت دادن غیریهودیان، اسرائیل را عامل اصلی قرار می‌دهد.

۲:۱۴ موضوع اصلی در اشعیا این است که مردم غیر اسرائیلی به اسرائیلی‌هایی که به سرزمین خود باز

۱۰:۱۴
حز ۲۱:۳۲

که سالها پیش مرده‌اند، آنجا در انتظار تو هستند. ^{۱۰} آنها وقتی تو را ببینند به تو خواهند گفت: «تو نیز مانند ما ضعیف شدی و با ما فرقی نداری! ^{۱۱} احشمت تو از دست رفته است و نوای دلنشین بربطهای قصرت دیگر بگوش نمی‌رسد. اکنون تشک تو کرهما هستند و لحافت موربانه‌ها.»

۱۲:۱۴
لو ۱۸:۱۰
مکا ۱:۹
حز ۱۳:۱۴
حز ۲:۲۸

^{۱۲} ای ستارهٔ درخشان صبح، چگونه از آسمان افتادی! ای که بر قوم‌های جهان مسلط بودی، چگونه بر زمین افکنده شدی! ^{۱۳} در دل خود می‌گفتی: «تا به آسمان بالا خواهم رفت، تخت سلطنتم را بالای ستارگان خدا خواهم نهاد و بر قلّهٔ کوهی در شمال که خدایان بر آن اجتماع می‌کنند جلوس خواهم کرد.

۱۴:۱۴
۴:۲ تا ۲

^{۱۴} به بالای ابرها خواهم رفت و مانند خدای متعال خواهم شد.» ^{۱۵} اما تو به دنیای مردگان که در قعر زمین است، سرنگون شدی. ^{۱۶} اینک وقتی مردگان تو را می‌بینند به تو خیره شده، می‌پرسند: «آیا این همان کسی است که زمین و قدرت‌های جهان را می‌لرزاند؟ ^{۱۷} آیا این همان کسی است که دنیا را ویران می‌کرد و شهرها را از بین می‌برد و بر اسیران خود رحم نمی‌کرد؟»

۱۹:۱۴
اش ۲۵:۵

^{۱۸} پادشاهان جهان، شکوهمندانه در قبرهایشان آرامیده‌اند، ^{۱۹} ولی جنازهٔ تو مثل شاخه‌ای شکسته، دور انداخته شده است. نعش تو در قبر روباز است و روی آن را جنازه‌های کشته‌شدگان جنگ پوشانده است. مثل لاشهٔ حیوانی هستی که در زیر سم اسبان له شده باشد. ^{۲۰} تو مانند پادشاهان دیگر دفن نخواهی شد، زیرا مملکت خود را از بین بردی و قوم خود را به نابودی کشاندی. از خاندان شرور تو کسی زنده نخواهد ماند. ^{۲۱} پسران تو بخاطر شرارت اجدادشان کشته خواهند شد، و کسی از آنها باقی نخواهد ماند تا دنیا را فتح کند و شهرها در آن بسازد.

۲۱:۱۴
خرو ۵:۲۰
اش ۱۶:۱۳

^{۲۲} خداوند قادر متعال می‌فرماید: «من خود برضد بابل برخوام خاست و آن را نابود خواهم کرد. نسل بابلی‌ها را ریشه کن خواهم کرد تا دیگر کسی از آنها زنده نماند. ^{۲۳} بابل را به باتلاق تبدیل خواهم کرد تا جغدها در آن منزل کنند. با جاروی هلاکت، بابل را جارو خواهم کرد تا هر چه دارد از بین برود.» ^{۲۴} خداوند قادر متعال قسم خورده، می‌گوید: «آنچه اراده نموده و تقدیر

۲۴:۱۴
ایو ۱۳:۲۳
اش ۱۱:۴۶

احتمالاً نبوکدنصر، زیرا بابل در مکاشفه فصل‌های ۱۷ و ۱۸ به‌عنوان تخت شرارت تصویر شده است. غرور هم گناه شیطان بود و هم گناه بابل. چیزی که در هر سه این دیدگاهها مشترک است، این حقیقت می‌باشد که غرور بر ضد خدا است و به مجازات منتهی خواهد شد.

۲۴:۱۴-۲۷ این پیشگویی همان‌طور که اشعیا بیان داشت، تحقق یافت (ر.ش). به ۲ پادشاهان ۱۹ و اشعیا ۳۷:۲۱-۳۸).

۱۴:۱۲-۱۴ تفسیرهای متعددی درباره این آیات وجود دارد. (۱) ستاره صبح عنوانی است برای شیطان، زیرا کسی که اینجا به او اشاره می‌شود، بیش از یک پادشاه بشری قدرت دارد؛ (۲) این شخص می‌توانست سنحاریب یا نبوکدنصر، دو پادشاه بسیار قدرتمند، باشد. ملت این دو پادشاه به آنها به چشم خدایان نگاه می‌کردند. ایشان در آرزوی حکومت بر دنیا بودند؛ (۳) این می‌توانست هم به شیطان اشاره داشته باشد و هم به پادشاه پر قدرت انسانی

کرده‌ام به یقین واقع خواهد شد.^{۲۵} من سپاه آشور را هنگامی که به سرزمین من اسرائیل برسد، شکست خواهم داد و سربازانش را روی کوه‌هایم تارو مار خواهم کرد. قوم من دیگر برده آنها نخواهد بود و آنها را بندگی نخواهد کرد.^{۲۶} دست توانای خود را دراز خواهم کرد و قومها را مجازات خواهم نمود. این است آنچه برای قومها تقدیر کرده‌ام.»^{۲۷} بلی خداوند قادر متعال این را تقدیر کرده است. پس چه کسی می‌تواند آن را باطل کند؟ این دست اوست که دراز شده است، بنابراین چه کسی می‌تواند آن را بازگرداند؟

۲۵:۱۴
اش ۴:۹
نح ۱۳:۱

۲۷:۱۴
اش ۱۳:۴۳
دان ۳۵:۳۱:۴

پیشگویی درباره فلسطین

^{۲۸} در سالی که آحاز پادشاه درگذشت، این پیغام از سوی خدا نازل شد:
^{۲۹} ای فلسطینی‌ها، از مرگ پادشاهی که بر شما ظلم می‌کرد شادی نکنید، زیرا پسرش از او بدتر خواهد کرد!^{۳۰} از مار، افعی بوجود می‌آید و از افعی، ازدهای آتشین!^{۳۱} خداوند بیچارگان قوم خود را شبانی خواهد کرد و آنها در چراگاه او راحت خواهند خوابید، اما بر شما فلسطینی‌ها قحطی خواهد فرستاد و شما را هلاک خواهد کرد.^{۳۲} ای شهرهای فلسطین گریه و شیون کنید و بلرزید، زیرا سپاه خشمناکی در صفوف فشرده، از شمال بسوی شما در حرکت است!^{۳۳} پس به فرستادگانی که از فلسطین می‌آیند چه باید گفت؟ باید گفت که خداوند اورشلیم را بنیاد نهاده تا قوم رنج‌دیده او در آن پناه گیرند.

۲۸:۱۴
۲۰:۱۶؛ ۲۰:۱۶

۳۰:۱۴
اش ۲۱:۸؛ ۴:۱۱

۳۱:۱۴
اش ۲۶:۳
ار ۱۴:۱

۳۲:۱۴
اش ۴:۲۵

پیشگویی درباره موآب

این است پیغام خدا برای سرزمین موآب:
۱۵ شهرهای «عار» و «قیر» موآب در یک شب ویران می‌شوند. آذر دیبون قوم عزادار موآب به بتخانه‌ها پناه می‌برند تا برای شهرهای نبو و میدبا گریه کنند. همه مردم موی سر و ریش خود را تراشیده، لباس عزا پوشیده‌اند و در کوچه‌ها راه می‌روند. از هر خانه‌ای صدای شیون و زاری بلند است. آصدای گریه شهرهای حشبون و العاله تا یاهص نیز شنیده می‌شود. حتی جنگاوران موآب نیز ناله می‌کنند و از شدت ترس می‌لرزند.

۲:۱۵
۳۷:۴۸

۳:۱۵
اش ۴:۲۲
ار ۳۸:۴۸
یونس ۸-۶:۳

از نسل لوط بودند و از همبستر شدن دختر بزرگتر لوط با وی به‌وجود آمدند (پیدایش ۱۹:۳۱-۳۸). موآب از قبل دشمن اسرائیل بود. آنها به اسرائیل ستم می‌کردند و سرزمینشان را مورد تجاوز قرار می‌دادند (داوران ۱۲:۳-۱۴). ایشان با شائول (اسموئیل ۱۴:۴۷) و داود نیز جنگیدند (۲ سموئیل ۱۱:۲۰، ۱۲ و ۱۱). موآبی‌ها به‌خاطر رفتار خسونت‌بارشان با اسرائیل مجازات شدند.

۲۸:۱۴-۳۰ اشعیا این پیغام را در سال ۷۱۵ ق.م. یعنی سالی که آحاز پادشاه یهودا درگذشت، از خداوند دریافت کرد. «پادشاهی که بر شما ظلم می‌کرد» (۲۹:۱۴) آحاز نبود، بلکه شلمناصر پنجم پادشاه آشور بود. منظور از «سپاه خشمناک در صفوف فشرده» لشکر سرگن، پادشاه آشور بود.

۱:۱۵ موآب در شرق دریای مرده قرار داشت. موآبی‌ها

۵:۱۵ دلم برای موآب نالان است. مردم موآب به صوغر و عجلت شلشیا فرار می‌کنند؛ با گریه از گردنهٔ لوحیت بالا می‌روند؛ صدای نالهٔ ایشان در طول راه حورونایم به گوش می‌رسد. رودخانهٔ نم‌ریم خشک شده است! علف سرسبز کنار رودخانه‌ها پلاسیده و نهالها از بین رفته‌اند. ^۷مردم اندوختهٔ خود را برمی‌دارند تا از راه «درهٔ بیدها» فرار کنند. ^۸شیون موآب در مرزهای آن طنین افکنده است و صدای زاری آن تا به اجلایم و بئرالیلم رسیده است. ^۹رودخانهٔ دیمون از خون سرخ شده است، ولی خدا باز هم اهالی دیمون را مجازات خواهد کرد. بازماندگان و فراریان موآب نیز جان سالم بدر نخواهند برد و طعمهٔ شیر خواهند شد.

۹:۱۵
۲۵:۱۷ یاد
۱۷:۵۰ ار

خدا موآب را به خاطر غرورش سرزنش می‌کند

۱:۱۶
۷:۱۴ یاد
۱۱:۴۲ اش
۲:۱۶
۱۳:۲۱ اعد

۱۶
آوارگان موآب از شهر سالع که در صحراست، برای پادشاه یهودا بره‌ای بعنوان خراج می‌فرستند. ^۲آنان مانند پرندگان بی‌آشیانه، در کنارهٔ رود اردن آواره شده‌اند. ^۳از مردم یهودا کمک می‌خواهند و با التماس می‌گویند: «ما را زیر سایهٔ خود پناه دهید. از ما حمایت کنید. نگذارید بدست دشمن بیفتیم. ^۴اجازه دهید ما آوارگان در میان شما بمانیم. ما را از نظر دشمنانمان پنهان کنید!»

۴:۱۶
۱۴:۵۴ اش
۳۳:۱ لو

(سرانجام ظالم نابود خواهد شد و ستمکار و تاراج کننده از بین خواهد رفت. ^۵آنگاه کسی از نسل داود بر تخت پادشاهی خواهد نشست و با عدل و انصاف بر مردم حکومت خواهد کرد. حکومت او بر رحمت و راستی استوار خواهد بود.)

۶:۱۶
۲۹:۴۸ ار
۱۰:۸:۲ صف

مردم یهودا می‌گویند: «ما دربارهٔ موآبی‌ها شنیده‌ایم. می‌دانیم چقدر متکبرند و به خود فخر می‌کنند، اما فخر آنها بی‌اساس است.»

۷:۱۶
۲۵:۳ یاد
۳۱:۴۸ ار

مردم موآب برای سرزمین خود گریه می‌کنند؛ نان کشمشی قیرحارست را به یاد می‌آورند و آه می‌کشند. ^۸مزرعه‌های حشبون و تاکستانهای سبمه از بین رفته‌اند؛ درختان انگور را فرماندهان سپاه دشمن بریده‌اند. زمانی شاخه‌های این درختان انگور تا به شهر یعزیز می‌رسید و از بیابان گذشته، تا دریای مرده امتداد می‌یافت. ^۹برای یعزیز و باغهای انگور سبمه گریه می‌کنم و ماتم می‌گیرم. اشکم چون سیل برای حشبون و العاله جاری می‌شود، زیرا میوه‌ها و

۹:۱۶
۳۲:۴۸ ار

حمایت شدند. اورشلیم می‌توانست برای مدتی پناهگاه امنی برای آنان باشد. اشعیا به مردم یهودا نصیحت کرد که به دشمن خود در زمان مصیبتشان رحمت کنند و ایشان را بپذیرند.

۱۶:۱ باب پس از حمله آشوری‌ها، موآبی‌ها به سالع متواری شدند و در آنجا پناه گرفتند؛ این شهر در جنوب سرزمین ادم واقع بود. زنانِ درمانده موآبی بره‌ای را بعنوان خراج به اورشلیم فرستادند و از یهودا خواستار

محصولش تلف شده است.^{۱۰} شادی و خوشحالی برداشت محصول از بین رفته است؛ در باغهای انگور، دیگر نغمه‌های شاد بگوش نمی‌رسد؛ دیگر کسی انگور را در چرخشها، زیر پا نمی‌فشرد؛ صدای شادمانی خاموش شده است.^{۱۱} دل من مانند بربط برای موآب می‌نالد و برای قیرحارس آه می‌کشد.^{۱۲} اهالی موآب بی‌جهت بسوی بتخانه‌های خود بالا می‌روند تا دعا کنند؛ آنها بی‌جهت خود را خسته می‌کنند، زیرا دعایشان مستجاب نخواهد شد.

^{۱۳} این بود پیغامی که خداوند از قبل دربارهٔ موآب فرموده بود.^{۱۴} اما اینک خداوند می‌فرماید: «درست پس از سه سال، شکوه و جلال موآب از بین خواهد رفت و از جماعت زیاد آن عدهٔ کمی باقی خواهند ماند و آنها نیز قوت خود را از دست خواهند داد.»

پیشگویی درباره سوریه

این است پیغام خدا دربارهٔ دمشق:

۱۷

«دمشق از بین خواهد رفت و تبدیل به ویرانه خواهد شد.^۱ شهرهای «عروعر» متروک خواهند شد و گوسفندان در آنجا خواهند خوابید و کسی نخواهد بود که آنها را بترساند.^۳ اسرائیل قدرتش را از دست خواهد داد و دمشق سقوط خواهد کرد. بازماندگان سوریه مانند قوم اسرائیل خوار و ضعیف خواهند شد.» این را خداوند قادر متعال فرموده است.

^۴ خداوند می‌فرماید: «عظمت اسرائیل محو خواهد شد و ثروتش از بین خواهد رفت. ^۵ در آن روز، اسرائیل مانند کشتزارهای درهٔ رفائیم خواهد بود که پس از درو، چیزی در آن باقی نمی‌ماند. عدهٔ بسیار کمی از قوم اسرائیل باقی خواهند ماند، همانگونه که پس از چیدن زیتون دو سه دانه روی شاخه‌های بلند، و چهار پنچ دانه نوک شاخه‌های کوچک باقی می‌ماند.» این را خداوند، خدای اسرائیل فرموده است.

۱۰:۱۶

اش ۸۷:۲۴
ار ۳۳:۴۸
عا ۱۷:۵

۱۱:۱۶

اش ۵:۱۵

۱۲:۱۶

پاد ۲۹-۲۶:۱۸

۱۳:۱۶

اش ۱۰:۲۵
ار ۴۲:۴۸

۱:۱۷

اش ۹:۱۰؛ ۲:۲۵
میکا ۶:۱

۲:۱۷

میکا ۴:۴
صف ۶:۲

۳:۱۷

اش ۴:۸
هو ۱۱:۹

۵:۱۷

ار ۳۳:۵۱

۶:۱۷

تث ۲۷:۴
اش ۱۳:۲۴

۱۶:۱۳ و ۱۴ «تغلت فلاسر سوم» در سال ۷۳۲ ق.م. به موآب حمله کرد؛ سنحاریب نیز در سال ۷۰۱ ق.م. به موآب هجوم برد، یعنی در همان سالی که به یهودا حمله کرد. واقعه نخست سه سال پس از پیشگویی اشعیا رخ داد، و از اشعیا یک نبی واقعی ساخت. در این وقایع، مردم اسرائیل تحقق پیشگویی را با چشمان خود دیدند.

۱۷:۱ باب اسرائیل و سوریه برای جنگ علیه آشور پیمان اتحاد بستند. اما «تغلت فلاسر دوم» دمشق پایتخت سوریه را در سال ۷۳۲ ق.م.، به تصرف در آورد و بخش شمالی اسرائیل را نیز ضمیمه امپراطوری آشور ساخت. پس از آن، آحاز پادشاه یهودا، برای ملاقات تغلت فلاسر سوم به دمشق رفت و به این پادشاه آشور خراج داد.

۱۰:۱۶ فشردن انگور زیر پا (گرفتن آب انگور با له کردن آن با پای برهنه) در فصل برداشت (فصلی که در تاکستانها شادی موج می‌زد)، به بیشترین حد خود می‌رسید. اما شادی برداشت محصول خیلی زود تمام خواهد شد، زیرا آنها خدا را نادیده گرفته و علیه او طغیان کرده بودند.

۱۲:۱۲ و ۱۳ هنگامی که مردم موآب طعم خشم و غضب خدا را چشیدند، در پی بتها و خدایان خود رفتند. اما هیچ اتفاقی نیفتاد، زیرا کسی نبود که ایشان را نجات بخشد. ما نیز برای حل مشکلاتمان به راههای خاص خود متوسل می‌شویم. نتیجه همان است؛ هیچ کس برای نجات ما نخواهد آمد. امید ما به خدا است، به تنها کسی که می‌تواند بشنود و کمک کند.

۱۷:۷ در آن روز، مردم بسوی آفریننده خود که خدای مقدس اسرائیل است روی خواهند آورد،^۸ و دیگر به بتهایی که بدست خود ساخته‌اند، یعنی اشیریم و بتهای آفتاب، رو نخواهند نمود.^۹ در آن روز، شهرهای مستحکم ویران خواهند شد همچون شهرهای حوی‌ها و اموری‌ها که ساکنانشان آنها را در حین فرار برای اسرائیلی‌ها واگذاشتند.

۱۰ ای اسرائیل، تو خدای نجات دهنده خود و «صخره» مستحکم خویش را فراموش کرده‌ای و درختان می‌کاری تا در زیر آنها بتها را بپرستی.^{۱۱} ولی بدان که حتی اگر در همان روزی که درختان را می‌کاری آنها نمو کرده، شکوفه آورند، با وجود این محصولی نخواهند داد. در آن روز، آنچه نصیب شما می‌شود بلای کشنده و درد علاج ناپذیر خواهد بود.

۱۲ قوم‌های جهان مثل دریا می‌خروشند و همچون طوفان غرش می‌کنند^{۱۳} و مانند سیل یورش می‌آورند. اما خدا آنها را خاموش می‌کند و به عقب می‌راند. ایشان مانند کاه در برابر باد، و خاک در برابر گردباد هستند.^{۱۴} در شب رعب و وحشت ایجاد می‌کنند، ولی پیش از فرا رسیدن صبح نابود می‌شوند. این سزای کسانی است که سرزمین ما را تاراج می‌کنند و به یغما می‌برند.

پیشگویی درباره حبشه

۱۸ در آنسوی رودخانه‌های حبشه سرزمینی هست که قایق‌های بادبانی در آبهایش رفت و آمد می‌کنند.^۱ سرزمینی که سفیران خود را بر قایق‌هایی ساخته شده از نی، به رود نیل می‌فرستد. ای سفیران تندرو به آن

۷:۱۷
اش ۱۰:۱۰
هو ۱:۶

۸:۱۷
خرو ۱۳:۳۴
اش ۹:۲۷ ؛ ۲۲:۳۰

۱۰:۱۷
تث ۳۱و۳۰، ۱۸، ۴:۳۲
اش ۱۱:۶۲ ؛ ۲۹:۳۰

۱۱:۱۷
هو ۱۳:۱۰

۱۲:۱۷
ار ۲۳:۶

۱۳:۱۷
مز ۴:۱
اش ۵:۲۹

۱۴:۱۷
۲ پاد ۳۵:۱۹
اش ۱۱:۴۱ و ۱۲

مورد پرستش اشیریم اخطار داده (داوران ۲: ۱۲-۱۴ ؛ ۱۰: ۶-۸ ؛ ۱ سموئیل ۷: ۳)، و منسی پادشاه به‌خاطر بر پا کردن بتی برای اشیریم در معبد اورشلیم، از سوی خدا محکوم شد (۲ پادشاهان ۷: ۲۱). خدای ما برخلاف بتها، سعی ندارد عده زیادی را جذب خود کند، بلکه خواهان آن است که برکات زیادی را نصیب همه انسان‌ها سازد. **۱۸: ۱ باب** این پیشگویی احتمالاً در زمان حزقیال انجام شد (۲ پادشاهان ۱۹ و ۲۰). حبشه سرزمینی بود در آن سوی رودخانه نیل و درست در جنوب مصر قرار داشت (رودخانه نیل از جنوب به طرف شمال جریان دارد). پادشاه حبشه شنیده بود که سپاه عظیم آشور در حال عزیمت به سوی جنوب و به طرف آنها است. او پیکهایی به ممالک واقع در شمال رود نیل فرستاد تا از آنها بخواهد که اتحادی تشکیل دهند. از یهودا هم کمک خواست، اما اشعیا به پیک حامل پیام گفت که به کشورش باز گردد زیرا یهودا برای مقابله با آشوری‌ها فقط به کمک خدا نیاز دارد. اشعیا پیشگویی کرد که آشور در زمان مقرر نابود خواهد شد.

۱۷: ۷-۱۱ پیغام خدا به دمشق یکی از پیغامهایی است که نابودی کامل را اعلام می‌دارد. آشوری‌ها از خدا که می‌توانست نجاتشان دهد روی برگردانده، به بتها و قوت خود اتکا کردند. ایشان هر چقدر هم توفیق یافتند، باز داوری خدا قطعی بود. ما اغلب برای داشتن احساس رضایت، به نشانه‌های موفقیت (اتومبیل، لباس، خانه گرانبیعت) اتکا می‌کنیم. اما خدا به ما می‌گوید که اگر برای به‌دست آوردن امنیت ابدی به چیزهای فانی اتکا کنیم، درد و رنج را درو خواهیم کرد. اگر نمی‌خواهیم همان سرنوشتی که گریبانگیر دمشق شد گریبان ما را نیز بگیرد، باید از این امور فریبنده و دروغین روی بر تافته، به خدا توکل کنیم.

۱۷: ۸ اشیریم (یا اشیره) الهه عشق و باروری، اغلب زوجة بلع به‌شمار می‌آمد. پرستش اشیریم را احتمالاً ملکه ایزابل وارد این سرزمین کرد (ر.ش. به ۱ پادشاهان ۱۸: ۱۹). در مراسم عبادی اشیریم روابط جنسی نامشروع ترویج می‌شد و همین امر بسیاری را جذب می‌کرد. کتاب مقدس در

سرزمینی بروید که بین رودخانه‌ها است و قومی بلند بالا و نیرومند در آن زندگی می‌کنند قومی که همه جا خوف و هراس ایجاد کرده‌اند.

۳ای مردم دنیا توجه کنید! به پرچمی که بر قلّه کوه‌ها برافراشته می‌شود بنگرید و به صدای شیپوری که برای جنگ نواخته می‌شود گوش دهید! خداوند به من چنین فرموده است: «من از آسمان به آرامی نظر خواهم کرد به آرامی یک روز با صفای تابستانی و یک صبح دلپذیر پائیزی در وقت حصاد.» زیرا پیش از این که حصاد را جمع کنند، درست پس از ریخته شدن شکوفه‌ها و رسیدن انگور، حبشه مانند درخت انگوری که شاخه‌هایش را با اره بریده باشند، نابود خواهد شد. سربازان حبش در صحرا خواهند مرد و اجسادشان برای پرندگان شکاری و حیوانات وحشی واگذاشته خواهد شد. پرندگان شکاری در تابستان، و حیوانات وحشی در زمستان، از لاشه‌های آنها تغذیه خواهند کرد.

۳:۱۸

مز ۱:۴۹
میکا ۲:۱

۵:۱۸

حز ۱۷:۶-۱۰

۶:۱۸

اش ۹:۵۶
حز ۱۷:۳۹-۲۰

۷اما زمانی خواهد رسید که این قوم قد بلند و نیرومند که همه جا خوف و هراس ایجاد می‌کردند و سرزمینشان میان رودخانه‌ها بود به اورشلیم که خداوند قادر متعال نام خود را در آن قرار داده است خواهند آمد و برای او هدیه خواهند آورد.

۷:۱۸

زکر ۱۴:۱۶ و ۱۷

پیشگویی درباره مصر

پیامی برای مصر:

۱۹

خداوند بر ابری تندرو سوار شده و به جنگ مصر می‌آید. بتهای مصر در برابر او می‌لرزند و دل مصریها از ترس ضعف می‌کند. خداوند می‌فرماید: «مصری‌ها را برضد یکدیگر خواهم برانگیخت تا برادر با برادر، همسایه با همسایه، شهر با شهر، و مملکت با مملکت بجنگند. تدبیرهایی را که مصریها اندیشیده‌اند بی‌اثر خواهم کرد و آنان روحیه خود را خواهند باخت. ایشان برای دریافت کمک، به بت‌هایشان پناه خواهند برد و برای چاره‌جویی، به احضار کنندگان ارواح و افسونگران و جادوگران متوسل خواهند شد.» خداوند قادر متعال می‌فرماید: «من مصریها را به دست حاکمی ستمگر و بیرحم تسلیم می‌کنم تا بر آنها حکمرانی کند.»
۵آب رود نیل کم خواهد شد و بعد از مدتی خشک خواهد گردید. نهرها متعفن

۱:۱۹

یوش ۱۱:۲
ار ۱۲:۴۳

۲:۱۹

داو ۲۲:۷
متی ۳۶، ۲۱:۱۰

۳:۱۹

اش ۱۹:۸

۴:۱۹

اش ۴:۲۰
حز ۱۹:۲۹

۵:۱۹

حز ۱۲:۳۰

۶:۱۹

خرو ۱۸:۷

۱۹:۱۹ مصر، مملکتی که به مدت ۴۰۰ سال بنی اسرائیل را در اسارت خود داشت (خروج ۱)، برای مردم اسرائیل مظهر نفرت بود. با وجود این، یهودا در فکر اتحاد با مصر علیه آشور بود. اما اشعیا در مورد این اتحاد اخطار داد زیرا قرار بود خدا در زمان مقرر آشور را از میان بر دارد.

۳:۱۸ این پیامی بود به همه ملت‌ها تا منتظر نشانه سقوط آشور باشند. حبشه ملت‌های دیگر را فرا خوانده بود تا علیه آشور با هم متحد شوند. اما خدا آشور را وقتی که می‌کوشید دنیا را به تصرف در آورد، متوقف ساخت.

خواهند شد و آب جویها کم شده، خواهند خشکید. نی و بوریا پژمرده خواهند گردید،^۷ تمام سبزه‌ها و مزرعه‌های کنار رود نیل خشک شده، از بین خواهند رفت و تمام محصول تلف خواهد شد.^۸ همه ماهیگیرانی که تور و قلاب به رود نیل می‌اندازند نومید خواهند شد و زاری خواهند کرد.^۹ پارچه‌بافانی که با کتان پارچه می‌بافتند مأیوس خواهند گردید،^{۱۰} و همه بافندگان و کارگران نومید و دل شکسته خواهند شد.

^{۱۱} بزرگان شهر صوعن نادانند و هر مشورت و پندی که به پادشاه مصر می‌دهند احمقانه است. پس چگونه به پادشاه می‌گویند: «ما از نسل حکیمان و پادشاهان قدیم هستیم!»^{۱۲} ای پادشاه مصر مشاوران دانای تو کجا هستند؟ بگذار آنها به تو اطلاع دهند که خداوند قادر متعال بر ضد مصر چه اراده کرده است.^{۱۳} رهبران صوعن و ممفیس و تمام بزرگان مصر احمق و گمراهند، مصر را به نابودی کشانده‌اند.^{۱۴} خداوند سرگیجه به آنها داده و آنها مردم مصر را مانند اشخاص مست که بر قی خود می‌افتند و بلند می‌شوند و نمی‌دانند به کجا می‌روند، گمراه کرده‌اند.^{۱۵} هیچکس نمی‌تواند مصر را نجات دهد نه بزرگ نه کوچک، نه ثروتمند و نه فقیر.

۱۱:۱۹

پیدا ۳۸:۴۱ و ۳۹

۱ یاد ۴:۳۰

اعما ۷:۲۲

۱۲:۱۹

روم ۹:۱۷

۱۳:۱۹

ار ۴۶:۱۴، ۱۹

۱۴:۱۹

اش ۳:۱۲

ما برای برقراری معیارهای اخلاقی، به قوانین دولت اتکا می‌کنیم، اما قانون نمی‌تواند قلب انسان را تغییر دهد.

ما از فوائد علم و تکنولوژی بهره‌مند می‌شویم. ما پیش از اتکا به کتاب مقدس، به پیشگویی‌ها و تجزیه تحلیل‌های علمی اتکا می‌کنیم.

ما طوری عمل می‌کنیم که گویی تحصیلات و مدارک تحصیلی می‌تواند آینده و موفقیت ما را تضمین کند، بدون آنکه به نقشه‌هایی که خدا برای آینده ما دارد، توجه داشته باشیم.

ما پزشکی را راهی برای طولانی کردن عمر و حفظ تندرستی می‌دانیم، یعنی امری کاملاً مستقل از ایمان و زندگی اخلاقی.

ما ایمان خود را بر «امنیت» مالی استوار می‌کنیم و تا آنجا که ممکن است پول در می‌آوریم؛ گرچه باید در تأمین مالی خود خردمند باشیم، اما نباید از یاد ببریم که برای رفع نیازهایمان باید به خدا اتکا کنیم.

پیمانهای امروز

دولت

علم

تحصیلات

مراقبت‌های پزشکی

نظام‌های مالی

اشعیا به یهودا اخطار داد که با مصر هم‌پیمان نشود. او می‌دانست که اتکا به هر قوم یا قدرت نظامی‌ای بیهوده است. تنها امید آنها می‌بایست توکل به خدا باشد. با آنکه ما آگاهانه امید رهایی خود را به شکلی مشابه بر پیمانهای سیاسی نمی‌نهیم، اما ممکن است اغلب به امور دیگر امید ببندیم.

قدرت اتخاذ تصمیمات درست را از دست داده، به اشتباه خواهیم افتاد. آیا هم‌اکنون در زندگی‌تان مسأله‌ای هست که باعث پربشانی فکر‌تان باشد؟ از خدا بخواهید که برای حل آن، به شما حکمت ببخشد.

۱۹:۱۵ و ۱۴:۱۵ مصر به خاطر حکیمان‌ش مشهور بود، اما خدا روح حماقت بر «مردان حکیم» مصر فرستاد. حکمت واقعی فقط از خدا سرچشمه می‌گیرد. ما نیز باید فقط از او برای زندگی خود حکمت بخواهیم، در غیر این صورت

۱۶در آن روز، مصریها مانند زنان ضعیف خواهند شد و هنگامی که ببینند خداوند قادر متعال دستش را برای مجازات آنان دراز کرده است از ترس خواهند لرزید. ^{۱۷}ایشان با شنیدن اسم سرزمین یهودا به وحشت خواهند افتاد. این را خداوند قادر متعال اراده نموده است. ^{۱۸}در آن زمان، پنج شهر در سرزمین مصر از خداوند قادر متعال پیروی نموده، به زبان عبری سخن خواهند گفت، و یکی از این شهرها «شهر آفتاب» نامیده خواهد شد.

۱۹در آن روز، قربانگاهی در وسط مصر، و ستون یادبودی در مرز آن، برای خداوند برپا خواهد شد. ^{۲۰}اینها نشان دهنده حضور خداوند قادر متعال در سرزمین مصر خواهند بود. از آن پس، هرگاه مصریها دعا کرده، از خداوند بخواهند تا آنها را از دست ظالمان برهاند، او برای ایشان حامی و نجات دهنده‌ای خواهد فرستاد و ایشان را نجات خواهد داد. ^{۲۱}خداوند خود را به مصریها آشکار خواهد کرد و ایشان خداوند را خواهند شناخت. مردم مصر با تقدیم قربانی‌ها و هدایا او را عبادت خواهند کرد و نذرهای خود را به وی ادا خواهند نمود. ^{۲۲}به این ترتیب، خداوند اول مصریها را تنبیه خواهد کرد، سپس برگشته ایشان را شفا خواهد داد. بلی، مصریها بسوی خداوند بازگشت خواهند کرد و او دعایشان را شنیده، آنان را شفا خواهد داد.

۲۳در آن روز، شاهراهی از مصر به آشور کشیده خواهد شد، و مصریها و آشوریها به سرزمینهای یکدیگر رفت و آمد خواهند کرد و هر دو یک خدا را خواهند پرستید. ^{۲۴}اسرائیل نیز با ایشان متحد خواهد شد و هر سه مملکت با هم باعث برکت تمام جهان خواهند گردید. ^{۲۵}خداوند قادر متعال آنها را برکت داده، خواهد گفت: «متبارک باد قوم من مصر و صنعت دست من آشور و میراث من اسرائیل!»

۱۶:۱۹

ار ۳۰:۵۱

عبر ۳۱:۱۰

۱۷:۱۹

دان ۳۵:۴

۱۹:۱۹

پیدا ۱۸:۲۸

یوش ۲۷:۲۶، ۱۰:۲۲ و ۲۷

۲۰:۱۹

اش ۱۱:۴۳، ۱۱:۴۵، ۲۱:۴۵؛

۲۵:۴۹

۲۱:۱۹

اش ۷:۵۶

۲۲:۱۹

تث ۳۹:۳۲

اش ۱۳:۲۷

عبر ۱۱:۱۲

۲۳:۱۹

اش ۱۶:۱۱

۲۵:۱۹

هو ۲۳:۲

خداوند خم خواهد شد. (فیلیپیان ۱۱:۱۰ و ۱۱ می‌فرماید که هر زانویی در مقابل عیسی مسیح خم خواهد شد و هر زبانی اعتراف خواهد کرد که او خداوند است.) پس نباید تعجب کنیم که مصری‌ها و آشوری‌ها نیز جزئی از این «هر» باشند. هر یک از ما نیز جزئی از این «هر» هستیم. ما می‌توانیم یا هم‌اکنون با سرسپردگی در مقابل او خم شویم، یا در آینده با شرمساری.

۲۵-۲۳:۱۹ در عیسی مسیح، دشمنان پیشین می‌توانند در محبت با هم متحد شوند. مردم و ملت‌هایی که از نظر سیاسی در دو جناح مختلف هستند، در مسیح مثل خواهر و برادر یکدیگر بر پایه‌های مسیح خواهند افتاد، زیرا او هر مانعی را که تهدیدی برای روابط است، از بین می‌برد.

۲۳:۱۹:۱۹ مصر پس از تحمل تنبیه، از تنها دست کشیده، فقط خدای حقیقی را خواهد پرستید. شگفت‌انگیزتر از این، پیشگویی اشعیا است مبنی بر اینکه دو دشمن اصلی اسرائیل که بر آن ستم می‌راند، یعنی مصر و آشور، در پرستش خدا با هم متحد خواهند شد. این پیشگویی «در آن روز»، یعنی روزی که مسیح سلطنت را به دست بگیرد، به تحقق خواهد پیوست.

۲۰:۱۹ آنگاه که مصر از خدا کمک بخواهد، او نجات‌دهنده‌ای برای رهایی ایشان خواهد فرستاد. نجات‌دهنده‌ای، عیسی مسیح، برای همه کسانی است که به او متوسل می‌شوند. ما نیز می‌توانیم دعا کنیم و قدرت نجات‌بخش او را دریافت داریم!

۲۲:۱۹ مصر فقط یکی از ملت‌هایی است که در مقابل

نبی پابرهنه

سرگن، پادشاه آشور، سردار سپاه خود را به شهر اشدود در فلسطین فرستاد و آن را تسخیر کرد. ۲ سه سال پیش از این رویداد، خداوند به اشعیا پسر آموص فرموده بود که لباس و کفش خود را از تن در بیاورد و عریان و پا برهنه راه برود، و اشعیا چنین کرد. ۳ هنگامی که اشدود بدست آشور افتاد خداوند فرمود: «خدمتگزار من اشعیا مدت سه سال عریان و پا برهنه راه رفته است. این نشانهٔ بلاهای هولناکی است که من بر مصر و حبشه خواهم آورد. ۴ پادشاه آشور مردم مصر و حبشه را اسیر خواهد کرد و کوچک و بزرگ را مجبور خواهد ساخت عریان و پا برهنه راه بروند تا مصر را رسوا کند. ۵ و آنگاه مردمی که در سواحل فلسطین زندگی می کنند و تکیه گاهشان حبشه، و فخرشان مصر است، پریشان و رسوا شده، خواهند گفت: «اگر بر سر مصر که می خواستیم از دست آشور به او پناه ببریم چنین بلایی آمد، پس بر سر ما چه خواهد آمد؟»

۲:۲۰

اسمو ۱۹:۲۴
میکا ۱:۸

۳:۲۰

اش ۱۸:۸؛ ۳:۴۳

۴:۲۰

اش ۱۹:۴؛ ۲:۴۷ و ۳

۵:۲۰

اش ۳۳:۱
ار ۲۴ و ۲۳:۹

پیشگویی درباره بابل

این پیام برای بابل است: ۲۱ مهاجمی از سرزمین دهشت، مانند گردباد بیابانی، بسوی بابل می آید. ۲ رؤیای ترسناکی می بینم، رویای خیانت و نابودی! ای لشکر عیلام حمله کن! ای لشکر ماد محاصره کن! خدا به نالهٔ قومهایی که زیر دست بابل هستند پایان می دهد. ۳ با دیدن و شنیدن این چیزها مدهوش شدم و دردی چون درد زایمان همهٔ وجودم را فرا گرفت. ۴ می ترسیدم و قلبم بشدت می تپید. آرزو می کردم هر چه زودتر شب فرا رسد، ولی آرامش شب نیز جای خود را به وحشت داده بود. ۵ در رؤیا دیدم فرشها پهن شده و سفره چیده شده است و عدهای مشغول

۱:۲۱

اش ۲۰:۱۳-۲۲
ار ۵۱:۴
زکر ۹:۱۴

۳:۲۱

مز ۴۸:۶
تسا ۵:۳

۴:۲۱

تت ۲۸:۶۷

۵:۲۱

ار ۵۱:۳۹؛ ۵۷

۳:۲۰ خدا از اشعیا خواست که کاری را انجام دهد که خفت بار و نامعقول به نظر می رسید. بعضی اوقات ممکن است خدا از ما بخواهد که به شیوه ای از او اطاعت کنیم که در همان موقع قابل درک نباشد. ما باید با ایمان کامل از خدا اطاعت کنیم، زیرا او هرگز از ما نخواهد خواست که کار نادرستی انجام دهیم.

۱:۲۱ برخی می گویند که این پیشگویی با سقوط بابل در سال ۵۳۹ ق.م. تحقق یافت (ر.ش. به دانیال ۵). اما برخی دیگر می گویند که این پیشگویی طغیان بابل علیه آشور در حدود سال ۷۰۰ ق.م. است.

۵:۲۱ اگر این پیشگویی به سقوط بابل در سال ۵۳۹ ق.م.

۱:۲۰ سرگن دوم از سال ۷۲۲ تا ۷۰۵ ق.م. پادشاه آشور بود؛ این واقعه در سال ۷۱۱ ق.م. رخ داد. اشعیا به گونه ای نمایشی به یهودا یادآور می شود که نباید برای حفاظت خود بر اتحاد با بیگانگان حساب کنند.

۲:۲۰ خدا به اشعیا فرمان داد که سه سال برهنه راه برود؛ این تجربه ای خفت بار بود. خدا از اشعیا استفاده می کرد تا آن خفت و تحقیری را نشان دهد که چند سال بعد، مصر و حبشه در اثر افتادن به دستهای آشور متحمل خواهند شد. اما پیغام در اصل برای یهودا بود: «به حکومت های بیگانه اتکا نکن و گرنه به این شکل مورد تحقیر اسیرکنندگان خود قرار خواهید گرفت.»

خوردن و نوشیدند. ناگهان فرمانی صادر می‌شود: «ای سرداران برخیزید و سپرهای خود را برای جنگ آماده سازید!»

ع‌در این هنگام خداوند به من فرمود: «یک دیده بان تعیین کن تا هر چه را می‌بیند، خبر دهد. ^۷هنگامی که ببیند سواران جفت‌جفت بر الاغ و شتر می‌آیند باید دقت کند.»

^۸و پس دیده‌بان را بالای حصار گذاشتم. یک روز او فریاد زد: «ای سرورم، روزها و شبها بر دیده‌بانگاه خود ایستاده دیده‌بانی کرده‌ام. اینک فوج سواران را می‌بینم که جفت‌جفت می‌آیند!»

در این هنگام، صدایی شنیدم که می‌گفت: «بابل سقوط کرد! بابل سقوط کرد! همهٔ بتهای بابل خرد شدند و روی زمین افتادند!»

^{۱۰}ای قوم من اسرائیل، ای قومی که مانند گندم کوبیده و غربال شده‌اید، به این خبر خوشی که از جانب خداوند قادر متعال، خدای اسرائیل، به شما اعلام کردم، گوش دهید.

۸:۲۱

اش ۱۳:۱۹؛ ۴۶:۱۹

ار ۲:۵۰

حب ۱:۲

مکا ۸:۱۴

۱۰:۲۱

ار ۳۳:۵۱

پیشگویی دربارهٔ ادوم

^{۱۱}این پیام برای ادوم است:

یک نفر از ادوم مرا صدا می‌زند: «ای دیده‌بان، از شب چه خبر؟ چقدر مانده شب تمام شود؟»

^{۱۲}من جواب می‌دهم: «بزودی روز داوری شما فرا می‌رسد. بسوی خدا بازگشت کنید تا من خبر خوشی به شما دهم. او را بطلبید و دوباره بیایید و برسید.»

۱۱:۲۱

پیدا ۳:۳۲

دانه‌ها را به هوا می‌انداختند و پوسته‌بی‌ارزش آن به همراه باد پراکنده می‌شد و دانه به زمین می‌افتاد. اسرائیل چیزی مشابه این را تجربه کرد. افراد گناهکار و عاصی پراکنده شدند، اما خدا «دانه» خوب را برای سیر کردن اسرائیل نگه داشت.

۱۲:۱۱-۱۲ هر کس دوست دارد خبرهای خوب بشنود که مثلاً همه مشکلات تمام می‌شود و سعادت در پیش است. دیدبان می‌گوید که برای دستیابی به خبرهای خوب باید به‌سوی خدا باز گردیم و او را با تمام وجود بطلبیم. بدون خدا، خبرهای مربوط به رویدادهای دنیا و آینده آن، چیزی جز دهشت و هراس به‌همراه ندارد. بدون خدا، آینده شخصی ما همه خبرهای بد است.

۱۲:۲۱ ادوم دشمن همیشگی قوم خدا بود. وقتی بعضی از اسرائیلیان به‌دست آشوری‌ها اسیر شدند، ادومی‌ها شادی کردند، و همین امر سرنوشت ایشان را رقم زد. عوبدیا به تفصیل نابودی ادوم را پیشگویی کرده است.

اشاره داشته باشد، به ضیافتی مربوط می‌شود که در فصل ۵ دانیال ذکر شده است.

۷:۲۱-۲۶ دیدبانان اغلب در رؤیاهای نبوتی دیده می‌شوند که ویرانی را پیشگویی می‌کنند. آنها نخستین کسانی هستند که نزدیک شدن خطر را می‌بینند. رؤیای سواران جفت‌جفت می‌توانست نمایانگر مدها و پارسها باشد که در سال ۵۳۹ ق.م. بابل را مورد حمله قرار دادند.

۹:۲۱ بابل نه تنها شهری بزرگ و قدرتمند بود، بلکه پر از گناهان وحشتناک نیز بود. بابل مظهر همه چیزهایی بود که بر ضد خدا است و مظهر همین هم باقی ماند. بابل علی‌رغم همه شکوه و قدرتش، با تمام بتهایش نابود شد.

۱۰:۲۱ کوبیدن و غربال کردن در اسرائیل باستان دو مرحله در کشاورزی بود. برای شکستن دانه‌ها و دست‌یافتن به قسمت داخلی و باارزش دانه، سر گندم را (که اغلب نماد اسرائیل بود) را اول که می‌کردند. سپس

پیشگویی درباره عربستان

این پیام برای عربستان است:

ای مردم ددان که در بیابانهای عربستان اردو می‌زنید،^{۱۴} به تشنگانی که نزد شما می‌آیند آب دهید؛ ای مردم تیما به فراریان خوراک دهید.^{۱۵} اینها از شمشیر برهنه و کمان کشیده و از جنگ سخت گریخته‌اند.^{۱۶} خداوند به من گفت: «درست پس از یک سال قدرت و شوکت قبیله قیدار از بین خواهد رفت^{۱۷} و از تیراندازان و جنگاوران این قبیله بیش از چند نفر باقی نخواهند ماند. من که خداوند، خدای اسرائیل هستم این را می‌گویم.»

۱۵:۲۱
اش ۱۳:۱۴ و ۱۵

۱۷:۲۱
اش ۱۰:۱۹

پیشگویی درباره اورشلیم

این پیام برای اورشلیم است:

۲۲

چه شده است؟ چرا مردم شهر به پشت‌بامها می‌دوند؟ در تمام شهر غوغا برپاست! برای این شهر شاد و پر جنب و جوش چه پیش آمده است؟ مردان اورشلیم کشته شده‌اند اما نه در جنگ، و نه با شمشیر.^۳ همه رهبران با هم فرار کردند و بدون اینکه تیری بیاندازند تسلیم شدند. وقتی دشمن هنوز دور بود مردم با هم گریختند و اسیر گردیدند.^۴ پس مرا به حال خود بگذارید تا برای مصیبت قوم، به تلخی بگریم. کوشش نکنید مرا تسلی دهید،^۵ زیرا اینک زمان آن رسیده که خداوند قادر متعال اورشلیم را دچار مصیبت و آشفتگی و انهدام کند. دیوارهای شهر ما فرو ریخته است. فریاد مردم در کوه‌ها طنین می‌افکند. سپاهیان عیلام تیر و کمان را آماده کرده، بر اسبهای

۱:۲۲
ار ۲۱:۱۳
۲:۲۲
اش ۲۳:۷
ار ۱۴:۱۸

۴:۲۲
ار ۹:۱
۵:۲۲
اش ۳۷:۳
مراثی ۲:۲

۶:۲۲
اش ۲۱:۲

بت پرست خود اتکا کنند (برای کسب اطلاع درباره محاصره اورشلیم، نگاه کنید به ۲ تواریخ ۳۲ و ۳۶).

۴:۲۲ اشعیا به قومش هشدار داده بود، اما آنها توبه نکردند؛ به همین سبب، مجازات خدا را تجربه خواهند کرد. اشعیا به‌خاطر اهمیتی که برای ایشان قائل بود، از مجازات ایشان آزرده شد و سخت ماتم گرفت. بعضی اوقات کسانی که برای ما اهمیت دارند، به تلاشهایی که ما برای کمک به ایشان می‌کنیم، توجهی نمی‌کنند؛ از این رو درست از چیزهایی ضربه می‌خورند که می‌خواستیم ایشان را از آنها باز داریم. در چنین مواقعی به‌خاطر اهمیتی که موضوع برای ما دارد، غصه می‌خوریم. خدا از ما انتظار دارد که با دیگران مرتبط باشیم، و همین امر بعضی اوقات ممکن است سبب شود که با آنها رنج بکشیم.

۷:۲۲ سپاهیان عیلام، سوریه، و سربازان سرزمین «قیر» همه تحت حاکمیت آشور بودند. کل سپاه آشور به انضمام رعایایش، همگی در جنگ علیه اورشلیم شرکت داشتند.

۱۳:۲۱ مکان‌هایی که در اینجا ذکر شده، همه در عربستان واقع بود. این مکان‌ها شهرهایی مرزی بودند که جاده‌های تجاری عربستان را در کنترل خود داشتند. نبوئیدوس، پادشاه بابل، به عربستان حمله کرد و مردم آنجا را رعیت خود گرداند. او تیما را اقامتگاه خود ساخت و بلشصر را در بابل نایب‌السلطنه قرار داد. این پیشگویی اشعیا مصیبت و بدبختی را هشدار می‌داد. یهودا همچنان سعی می‌کرد علیه نبوئیدوس، با عربستان هم‌پیمان باقی بماند، اما اشعیا درباره چنین پیمانی به مردم هشدار داد و ایشان را ترغیب کرد که فقط به خدا توکل کنند.

۱۳-۱:۲۲ اورشلیم مورد حمله قرار خواهد گرفت مگر اینکه اهالی آن به‌سوی خدا بازگشت کنند. آنها به‌جای این کار، از هر نوع وسیله ممکن برای حفاظت از شهر استفاده کردند به جز طلبیدن کمک خدا. آنها دوست داشتند به خلاقیت، تجهیزات، و حتی همسایگان

خود سوار شده‌اند و سربازان سرزمین «قیر» سپرهای خود را بدست گرفته‌اند. ^۷دشتهای سرسبز یهودا از عرابه‌های دشمن پر شده است و سواران دشمن به پشت دروازه‌های شهر رسیده‌اند. ^۸نیروی دفاعی یهودا در هم شکسته است. برای آوردن اسلحه به اسلحه‌خانه می‌دوید. ^۹«ارخنه‌های حصار شهر را بررسی می‌کنید، سپس خانه‌های اورشلیم را می‌شمارید تا آنها را خراب کنید و مصالحشان را برای تعمیر حصار به کار ببرید. برای ذخیره کردن آب، ^{۱۱}آب انبار در داخل شهر درست می‌کنید تا آب برکه قدیمی تحتانی را در آن بریزید. تمام این کارها را می‌کنید اما به خدا که سازنده همه چیز است توجهی ندارید. ^{۱۲}خداوند، خدای قادر متعال از شما می‌خواهد که گریه و ماتم کنید، موی خود را بتراشید و پلاس ببوشید. ^{۱۳}اما شما شادی می‌کنید، گاو و گوسفند سر می‌برید تا گوشتشان را با شراب بخورید و خوش بگذرانید. می‌گویید: «بخوریم و بنوشیم، چون فردا می‌میریم.» ^{۱۴}خداوند قادر متعال به من گفته که این گناه شما تا به هنگام مرگ هرگز آمرزیده نخواهد شد. بلی، این را خداوند قادر متعال فرموده است.

۹:۲۲
۴:۲۵ یاد ۲

۱۲:۲۲
اش ۱۱:۳۲
یول ۱۳:۱
۱۳:۲۲
اش ۱۲:۵۶ ؛ ۲۲:۱۱ ؛ ۳۲:۱۵
اقرن ۳۲:۱۵

^{۱۵}خداوند، خدای قادر متعال به من فرمود که نزد «شبنا» وزیر دربار بروم و به او چنین بگویم: ^{۱۶}«تو در اینجا چه می‌کنی؟ چه کسی به تو اجازه داده در اینجا قبری برای خود بکنی؟ ای کسی که قبر خود را در این صخره

۱۵:۲۲
۲توا ۱۶:۱۶
متی ۶۰:۲۷

۱۴و۱۳:۲۲ مردم می‌گفتند: «بخوریم و بنوشیم» چون امید خود را از دست داده بودند. امروز نیز می‌بینیم که مردم امید خود را از دست می‌دهند. معمولاً دو واکنش در مقابل ناامیدی وجود دارد: یأس یا تن‌آسایی. اما زندگی انسان فقط به این دنیا ختم نمی‌شود. بنابراین، نباید طوری عمل کنیم که گویی امیدی نداریم. واکنش مناسب، رو کردن به خدا و توکل به وعده او است، این وعده که آینده‌ای کامل و بی‌عیب هست در دنیای تازه‌ای که او خلق خواهد کرد.

۲۵-۱۵:۲۲ «شبنا» مقام عالی‌مرتب دربار، مانند بقیه مردم اورشلیم که دوست داشتند «بخورند و بنوشند» (۱۳:۲۲)، آدمی مادی بود. شاید او جزو گروهی بود که دوست داشتند با بیگانگان هم‌پیمان شوند، از این رو به نصیحت اشعیا بی‌توجه بود. شبنا همان «میخی» است که از دیوار کنده خواهد شد، و همه چیز (ثروت و شکوه او) با آن خواهد افتاد (۲۵:۲۲). میخ دیگر، آن میخ خوب، الی‌القیم است که به جانیشی شبنا انتخاب می‌شود. او نفوذ خوبی بر مردم داشت. اما حتی قدرت او نیز نتوانست اورشلیم را از سقوط برهاند زیرا مردم نمی‌خواستند توبه کنند (ر.ش. به ۲ پادشاهان ۱۸:۱۸ ب).
۱۱-۸:۲۲ رهبران هر کاری که می‌توانستند برای آماده شدن برای جنگ کردند. آنها سلاح به‌دست آوردند، حصار شهر را مورد بازرسی قرار دادند، و آب ذخیره کردند. اما تمام تلاش آنها بیهوده بود زیرا هرگز از خدا طلب کمک نکردند. بیشتر اوقات ما به چیزهایی متوسل می‌شویم که گرچه به خودی خود خوب هستند، اما آن کمکی را که ما نیاز داریم به ما ارائه نمی‌دهند. ما باید سلاح گرد آوریم و حصارها را بازرسی کنیم، اما کار را باید خدا به پیش‌بردد.

۱۳:۲۲ خطر ملی باید دعوتی باشد برای توبه ملی. اما وقتی اینان دیدند خطر تهدیدشان می‌کند، به‌جای آنکه با هم جمع شوند و توبه کنند، تصمیم گرفتند از هر آنچه دارند لذت ببرند. مردم وقتی آشوری‌ها را دیدند، باید توبه می‌کردند، و به گناهان خود و هشدارهای انبیا و درماندگی خود پی می‌بردند. آنها که از هر طرف مورد حمله قرار داشتند (۸:۲۲)، می‌توانستند توبه کنند (۱۲:۲۲)، اما به‌جای آن خواستند جشن و سرور بر پا کنند. مشکل ریشه‌ای این بود که یهودا به قدرت خدا یا وعده‌های او اعتنایی نداشت (ر.ش. به ۱۲:۵۶ ؛ اقرنتیان ۳۲:۱۵). وقتی با سختی‌ها روبرو می‌شوید، نزد خدا بیایید.

۱۱-۸:۲۲ رهبران هر کاری که می‌توانستند برای آماده شدن برای جنگ کردند. آنها سلاح به‌دست آوردند، حصار شهر را مورد بازرسی قرار دادند، و آب ذخیره کردند. اما تمام تلاش آنها بیهوده بود زیرا هرگز از خدا طلب کمک نکردند. بیشتر اوقات ما به چیزهایی متوسل می‌شویم که گرچه به خودی خود خوب هستند، اما آن کمکی را که ما نیاز داریم به ما ارائه نمی‌دهند. ما باید سلاح گرد آوریم و حصارها را بازرسی کنیم، اما کار را باید خدا به پیش‌بردد.

بلند می‌تراشی،^{۱۷} اهر مقامی که داشته باشی، خداوند تو را برمی‌دارد و دور می‌اندازد.^{۱۸} تو را مانند یک گوی بر می‌دارد و به سرزمینی دور پرتاب می‌کند. در آنجا تو در کنار عرابه‌هایت که به آنها افتخار می‌کردی خواهی مرد. تو مایهٔ ننگ دربار هستی،^{۱۹} پس خداوند تو را از این مقام و منصبی که داری برکنار خواهد کرد.»

۱۹:۲۲
حز ۲۴:۱۷

^{۲۰}خداوند به شبنا چنین می‌گوید: «در آن روز، خدمتگزار خود، الیاقیم، پسر حلقیا را بجای تو خواهم نشاند.^{۲۱} لباس تو را به او خواهم پوشاند و کمربندت را به کمرش خواهم بست و اقتدار تو را به او خواهم داد. او برای مردم اورشلیم و خاندان یهودا پدر خواهد بود.^{۲۲} کلید دربار داود پادشاه را به او خواهم داد و او هر دری را بگشاید کسی آن را نخواهد بست و هر دری را ببندد کسی آن را نخواهد گشود!^{۲۳} او را مانند میخی، محکم در جای خود خواهم کوبید و او مایهٔ سربلندی خاندان خود خواهد شد.

۲۰:۲۲
اش ۳:۳۶
۲۱:۲۲
پیدا ۸:۴۵

^{۲۴}اما تمام خاندان و فرزندان او مانند کاسه‌ها و کوزه‌هایی که بر میخ می‌آویزند بر او خواهند آویخت.^{۲۵} وقتی چنین شود آن میخی که محکم به دیوار کوبیده شده است، شل شده، خواهد افتاد و باری که بر آن است متلاشی خواهد شد.» این را خداوند قادر متعال فرموده است.

۲۳:۲۲
ایو ۷:۳۶
زک ۴:۱۰

۲۵:۲۲
استر ۲۵ و ۲۴:۹
اش ۱۱:۴۶

پیشگویی دربارهٔ صور

پیامی برای صور: ۲۳

ای کشتی‌های صور که از سرزمینهای دوردست باز می‌گردید، برای صور گریه کنید، زیرا چنان ویران شده که نه خانه‌ای و نه بندرگاهی برایش باقی مانده است! آنچه در قبرس در باره‌اش شنیدید حقیقت دارد.^۱ زمانی بندر صور مرکز تجارت دنیا محسوب می‌شد. کشتیهای صیدون که از مصر غله می‌آوردند تا تاجران صیدون با آن با تمام دنیا تجارت کنند، در این بندر لنگر می‌انداختند. اما اینک صور در سکوت مرگبار فرو رفته است!

۱:۲۳
حز ۲۸-۱:۲۶

۲:۲۳
حز ۲۳-۳:۲۷

۴:۲۳
پیدا ۱۹، ۱۵:۱۰
ار ۴:۴۷

^۲شرم بر تو باد ای صیدون، ای فرزند مستحکم دریا! زیرا دریا می‌گوید: «من

دنیای باستان و مرکز بازرگانی بزرگ با بندرگاهی عظیم بود. صور شهری ثروتمند و پر از بدی و شرارت بود. ارمیا (ارمیا ۲۲:۲۵ ؛ ۴:۴۷)، حزقیال (حزقیال ۲۶-۲۸)، یوئیل (یوئیل ۳:۴-۸)، عاموس (عاموس ۱:۹ و ۱۰)، و زکریا (زکریا ۳:۹ و ۴) صور را مورد سرزنش قرار دادند. این هشدار دیگری است در مورد پیمانهای سیاسی با همسایگان بی‌ثبات.

۲۴-۲۰:۲۲ الیاقیم رهبر وظیفه‌شناسی بود و از پیروانش حمایت می‌کرد. رهبران خوب، دیگران را تقویت می‌کنند نه خود را. آنها برای این کار، باید به خداوند متکی باشند.

۱:۲۳ باب پیشگویی‌های اشعیا دربارهٔ سایر اقوام با بابل از مشرق شروع شد (فصل ۱۳) و در غرب با صور در فنیقیه خاتمه یافت. صور یکی از مشهورترین شهرهای

هرگز درد نکشیده و نزاییده‌ام و کودکی پرورش نداده‌ام.»^۵ چون خبر خرابی صیدون به مصر رسد او نیز سخت خواهد ترسید.

۶ای مردم فنیقیه، گریه کنان به ترشیش فرار کنید!^۷ آیا این همان شهر تاریخی و پرشکوه شما، صور است که چنین ویران گشته؟ زمانی مردم صور به جاهای دور می‌رفتند تا سرزمینها را تصاحب کرده آنها را محل سکونت خود سازند.^۸ چه کسی این مصیبت را بر سر این شهر سلطنتی که تجار و بازرگانانش در تمام جهان معروفند، آورده است؟^۹ خداوند قادر متعال این کار را کرده تا غرور صور را بشکند و آنانی را که در جهان معروفند خوار سازد.

۱۰ای مردم ترشیش، سرزمین خود را مثل کناره‌های رود نیل حاصلخیز کنید، زیرا دیگر مانعی بر سر راه شما نیست.^{۱۱} خداوند دست خود را بر دریا دراز کرده ممالک دنیا را تکان می‌دهد. او دستور داده که شهرهای تجاری فنیقیه را ویران کنند.^{۱۲} ای مردم بلا دیده صیدون، شما دیگر از آسایش برخوردار نخواهید شد. اگر به قبرس نیز فرار کنید در آنجا راحت نخواهید بود.^{۱۳} به بابل نگاه کنید! ببینید چگونه مردم این سرزمین از بین رفتند! آشوریها بابل را محاصره کرده، کاخهایش را در هم کوبیدند و این سرزمین را با خاک یکسان کردند.^{۱۴} ای کشتی‌هایی که در دریا هستی زاری کنید، زیرا بندرگاه شما ویران شده است.

۱۵صور مدت هفتاد سال، که طول عمر یک پادشاه است، به فراموشی سپرده خواهد شد. پس از آن هفتاد سال، صور مانند فاحشه آن سرودی خواهد بود که کلماتش چنین است:

۱۶«ای فاحشه فراموش شده،

چنگ را بدست بگیر و در شهر بگرد.

خوش بنواز و آوازهای بسیار بخوان،

تا مردم دوباره تو را بیاد آورند.»

۵:۲۳
یوش ۹:۲-۱۱

۷:۲۳
اش ۱۳:۳۲

۹:۲۳
اش ۱۳:۵
دان ۳۷:۴

۱۱:۲۳
اش ۲:۵۰
زکر ۴و۳:۹

۱۲:۲۳
مکا ۲۲:۱۸
۱۳:۲۳
اش ۲۱:۱۳

۱۵:۲۳
ار ۱۱:۲۵

حیرت‌انگیز است، زیرا پیشگویی می‌کند که بابلی‌ها، که هنوز ابرقدرت نشده بودند، صور را نابود خواهند ساخت. بابلی‌ها این کار را در سال ۵۷۲ ق.م. انجام دادند، یعنی یک قرن پس از آنکه اشعیا این پیشگویی را کرده بود.

۱۶و۱۵:۲۳ برخی از محققین معتقدند که این ۷۰ سال، ۷۰ سال واقعی است؛ برخی می‌گویند نماد مدت زمانی طولانی است. اگر واقعی باشد، شاید بین سالهای ۷۰۰ تا ۶۳۰ ق.م. اتفاق افتاده باشد، یعنی در دوره‌ای که اسرائیل در اسارت آشور بود؛ شاید هم ۷۰ سال اسارت یهودیان در بابل باشد (۶۰۵ تا ۵۳۶ ق.م.). در این ۷۰ سال یهودیان صور را به فراموشی سپردند، اما وقتی از اسارت باز گشتند، بار دیگر با صور وارد بازرگانی شدند (ر.ش. به حزقیال ۲۹:۱۷-۲۰).

۵:۲۳ چرا مصر می‌بایست از سقوط صور غمگین شود؟ مصر برای تبلیغ و حمل کالاهایش در سرتاسر دنیا به کشتی‌رانی صور متکی بود. مصر با سقوط صور، شریک بازرگانی مهمی را از دست می‌داد.

۹:۲۳ خدا صور را نابود کرد چون از غرور مردمش نفرت داشت. غرور سبب جدایی انسان از خدا می‌گردد، و خدا این وضع را تحمل نخواهد کرد. ما باید زندگی خود را مورد بررسی قرار دهیم و به خاطر بیاوریم که همه موفقیت‌های واقعی از خدا که خالق ما است، سرچشمه می‌گیرد. هیچ دلیلی وجود ندارد که در وجود خود غرور داشته باشیم.

۱۳:۲۳ آشور در سال ۷۰۵ ق.م. و بار دیگر بین سالهای ۶۸۱ تا ۶۶۹ ق.م. به صور حمله برد. به همین دلیل، این پیغام

۱۷ بلی، پس از گذشت آن هفتاد سال، خداوند اجازه خواهد داد صور دوباره رونق یابد و با مشتریان خود در تمام دنیا تجارت کند. ۱۸ اما سودی که عاید صور شود در خزانه او ذخیره نخواهد شد، بلکه وقف خداوند خواهد گردید تا به مصرف خوراک و پوشاک پیروان راه خداوند برسد.

۳- هدف خدا از مجازات

خدا زمین را مجازات می کند

۲۴ خداوند زمین را ویران و متروک خواهد کرد؛ پوسته اش را خراب کرده، ساکنانش را پراکنده خواهد ساخت. ۱ همه به یک سرنوشت دچار خواهند شد: کاهن و غیر کاهن، نوکر و ارباب، کنیز و خاتون، خریدار و فروشنده، قرض دهنده و قرض گیرنده، برنده و بازنده. ۲ زمین بکلی خالی و غارت خواهد شد. این را خداوند فرموده است.

۳ زمین خشک و پژمرده می شود و بلندیهای آن پست می گردد. ۴ مردم روی زمین از احکام و اوامر خدا سرپیچی کرده، عهد جاودانی او را شکسته اند؛ بنابراین جهان دچار لعنت شده است. ساکنان آن تاوان گناهان خود را پس می دهند. زمین سوخته و عده کمی از مردم باقی مانده اند. ۵ محصول انگور کم شده و شراب نایاب گردیده است. آنانی که شاد بودند اکنون غمگینند. ۶ دیگر نوای دلنشین دف و چنگ شنیده نمی شود. آن روزهای خوش به سر آمده است. ۷ دیگر بزم می و مطرب وجود ندارد و شراب به کام نوشندگان تلخ است. ۸ در شهر هرج و مرج است و مردم در خانه خود را محکم می بندند تا کسی وارد نشود. ۹ در کوچه ها فریاد آنانی بگوش می رسد که به دنبال شراب می گردند. شادیها از بین رفته و خوشیها از روی زمین رخت بر بسته است. ۱۰ شهر ویران گشته و دروازه هایش شکسته شده و از بین رفته اند. ۱۱ در تمام ممالک دنیا این اتفاق خواهد افتاد. دنیا مانند درخت زیتونی خواهد بود که تکائیده شده باشد، و یا خوشه انگوری که میوه اش را چیده باشند.

۲:۲۴
لا و ۳۶:۲۵ و ۳۷
تث ۲۳:۱۹ و ۲۰

۴:۲۴
پیدا ۱۷:۳
اعد ۳۳:۳۵

۶:۲۴
اش ۵:۳۴
زکر ۴:۳۵

۷:۲۴
یول ۱۲:۱۰:۱

۸:۲۴
ار ۲:۴۵
۹:۲۴

اش ۲۲:۱۱:۵
۱۰:۲۴
پیدا ۲:۱

۱۱:۲۴
اش ۱۳:۳۲
۱۲:۲۴

اش ۲:۴۵
۱۳:۲۴
اش ۶:۱۷

امروز ما نتایج گناه را در اطراف خود می بینیم: آلودگی هوا، ازدیاد جنایت، و گسترش فقر. اثر گناه بر جوانب گوناگون اجتماع به قدری گسترده است که حتی کسانی هم که به خدا وفادارند، لطمه می بینند. ما نمی توانیم خدا را مسبب این وضع بدانیم، زیرا شرایط موجود را گناه انسان به وجود آورده است. ما ایمانداران هرچه بیشتر گناه را محکوم کنیم و بیشتر کلام خدا را به دیگران اعلام نماییم، از سرعت وخامت جامعه خود خواهیم کاست. نباید تسلیم شویم؛ گناه در حال پیشروی است، اما ما می توانیم باعث دگرگونی شویم.

۲۴-۲۷ این چهار فصل را غالباً «مکاشفه اشعیا» می نامند. این فصلها درباره مجازات تمام دنیا به خاطر گناهانش سخن می گوید. پیشگویی های اشعیا نخست خطاب به یهودا بود، سپس به اسرائیل، و بعد اقوام همسایه، و در آخر خطاب به تمام دنیا. این فصلها روزهای آخر را توصیف می کند که خدا تمام دنیا را مجازات خواهد کرد، زمانی که نیکی عاقبت و برای همیشه بر بدی پیروز خواهد شد.

۲۴:۵۴ مردم نه تنها به خاطر گناهانشان لطمه دیدند، بلکه حتی زمین هم خشک و پژمرده و پر از جنایت شد.

۱۴ کسانی که باقی بمانند از شادی فریاد خواهند زد و آواز خواهند خواند. آنان که در غرب هستند بزرگی خداوند را خواهند ستود. ۱۵ و آنانی که در شرق هستند او را سپاس خواهند گفت. ساکنان جزایر نیز خداوند، خدای اسرائیل را پرستش خواهند کرد ۱۶ و از سرزمینهای دور دست صدای مردم را خواهیم شنید که در وصف خدای عادل سرود می‌خوانند.

اما افسوس! افسوس که بدکاران و خیانت‌کاران به شرارت خود ادامه می‌دهند. این مرا غمگین و ناامید می‌کند. ۱۷ ای مردم دنیا بدانید که ترس و گودال و دام در انتظار شماست. ۱۸ اگر از ترس فرار کنید در گودال خواهید افتاد، و اگر از گودال بیرون بیایید در دام گرفتار خواهید شد. از آسمان بشدت باران خواهد بارید و اساس زمین تکان خواهد خورد. ۱۹ زمین در هم خواهد شکست و خرد شده، از هم خواهد پاشید. ۲۰ زمین مانند مستی است که افتان و خیزان راه می‌رود و مثل خیمه‌ای است که در برابر طوفان تکان می‌خورد. دنیا زیر بار گناهش خم شده و یک روز خواهد افتاد و دیگر بر نخواهد خاست.

۲۱ در آن روز، خداوند نیروهایی را که در آسمان هستند و قدرتمندانی را که بر زمین حکومت می‌کنند مجازات خواهد کرد. ۲۲ آنان مانند اسیرانی که در سیاهچال زندانی هستند نگه‌داری خواهند شد تا روز محاکمه فرا رسد. ۲۳ ماه تاریک خواهد شد و خورشید دیگر نور نخواهد داد، زیرا خداوند قادر متعال سلطنت خواهد کرد. او بر کوه صهیون جلوس فرموده، در اورشلیم حکومت خواهد کرد و رهبران دنیا شکوه و جلال او را خواهند دید.

سپاسگزاری از خداوند

۲۵ ای خداوند، تو را ستایش می‌کنم و نامت را گرامی می‌دارم، چون تو خدای من هستی. تو کارهای شگفت‌انگیز کرده‌ای و آنچه را که از قدیم اراده نموده‌ای در کمال درستی و امانت به انجام رسانیده‌ای. ۲ شهرها را با خاک یکسان کرده‌ای و قلعه‌های مستحکم را از بین برده‌ای.

۱۴:۲۴
اش ۸:۵۲؛ ۶:۱۲
۱۵:۲۴
اش ۱۲:۱۰، ۴:۴۲
۱۵:۱۵

۱۸:۲۴
پیدا ۱۰:۷-۱۲
مز ۲:۴۶
۱۹:۲۴
اعد ۳۱:۱۶ و ۳۲
۲۰:۲۴
اش ۲۷:۴۳؛ ۱۴:۱۹

۲۱:۲۴
مز ۱۲:۷۶
۲۲:۲۴
اش ۴:۱۰
۲۳:۲۴
میکا ۷:۴
مکا ۲۳:۲۱

۱:۲۵
خرو ۲:۱۵
مز ۵:۴۰
افس ۱۱:۱
۲:۲۵
اش ۱:۱۷

۲۱:۲۴ «نیروهایی که در آسمان هستند» به آن نیروهایی اشاره دارد که با خدا مخالفند. هیچ کس، حتی نیروهایی که در آسمان هستند، از مجازات در امان نخواهند بود. ۲۵ اشعیا خدا را ستود و او را گرامی داشت زیرا متوجه شد که او نقشه‌هایش را آنگونه که وعده داده است، به انجام می‌رساند. خدا به وعده‌هایی که به شما داده است نیز عمل می‌کند. به دعاهایی که او مستجاب کرده است فکر کنید، و او را به‌خاطر نیکویی و وفاداری‌اش بستابید.

۱۴-۱۶ ایماندارانی که بعد از مجازات یهودا باقی می‌مانند، در وصف جلال و شکوه آن عادل یکتا خواهند سربایید. اشعیا به‌خاطر شرایط موجود دنیای اطراف خود، پر از غم و غصه بود. شرارت اطراف ما نیز می‌تواند ما را افسرده و اندوهگین سازد. در این مواقع ما احتیاج داریم که به وعده‌های خدا درباره آینده بچسبیم و چشم‌انتظار روزی باشیم که او زمین و آسمان‌نورا به‌وجود آورد تا در ستایش او بسراییم.

کاخهای دشمنان ما ویران شده‌اند و هرگز بنا نخواهند شد.^۳ بنابراین، قویترین قوم‌های جهان تو را خواهند پرستید و ظالمترین قومها از تو خواهند ترسید. ای خداوند، تو برای فقیران و بی‌کسان به هنگام سختی پناهگاه هستی، در برابر طوفان سر پناه، و در گرمای روز سایه. نفس ستمگران مانند سیلابی است که بر دیوار گلی یورش می‌برد^۵ و همچون گرمایی است که زمین را می‌سوزاند. اما تو، ای خداوند، صدای دشمنان ما را خاموش کردی، و مانند ابری که گرمای روز را کاهش می‌دهد، سرود ستمگران را خاموش ساختی. خداوند قادر متعال در اورشلیم، بر کوه صهیون، ضیافتی برای تمام قومهای جهان بر پا خواهد کرد و سفره‌ای رنگین با انواع غذاهای لذیذ و شرابه‌های کهنه گوارا خواهد گستراند.^۷ در آنجا او ابر تیره را که بر تمام مردم دنیا سایه افکنده است کنار خواهد زد^۸ و مرگ را برای همیشه نابود خواهد کرد. خداوند اشکها را از چشمها پاک خواهد کرد و ننگ قوم خود را از روی تمام زمین برخواهد داشت. این را خداوند فرموده است.

^۹در آن روز، مردم خواهند گفت: «این همان خدای ماست که بر او امید بسته بودیم. این همان خداوند ماست که منتظرش بودیم. اینک او ما را نجات داده است، پس بیایید برای این نجات شاد و مسرور باشیم.»

^{۱۰}دست خداوند کوه صهیون را حفظ خواهد کرد، اما مردم موآب زیر پای او له خواهند شد همانگونه که کاه در گنداب له می‌شود.^{۱۱} آنها دستهای خود را مثل شناگران، با مهارت باز خواهند کرد تا شنا کنند، اما خدا دستهایشان را سست خواهد کرد و غرور آنها را در هم خواهد شکست.^{۱۲} او قلعه‌های

۴:۲۵

اش ۲:۳۲

۵:۲۵

ار ۵۱:۵۴-۵۶

۸:۲۵

مز ۹:۶۹

اش ۱۹:۶۵

اقرن ۵۴:۱۵

۱ پط ۱۴:۴

مکا ۴:۲۱

۹:۲۵

اش ۱۸:۳۰ ؛ ۱۰:۲، ۳۵ ؛ ۱۰:۴، ۹:۴۰

۱۱:۲۵

اش ۶:۱۶

۱۲:۲۵

اش ۵:۲۶

۴:۲۵ وقتی خداوند سخن می‌گوید، به آنچه می‌گوید عمل می‌کند. دانستن این حقیقت تسلی‌بخش است که نقشه‌ها و کارهای خدا ارتباط تنگاتنگی با کلام او دارد. وقتی مطابق اراده خدا دعا می‌کنیم (همان طوری که کتاب مقدس از ما انتظار دارد) و وعده‌های او را از آن خود می‌دانیم (همان طور که در کتاب مقدس ثبت شده است)، او صدای ما را می‌شنود و درخواستهایمان را مستجاب می‌فرماید.

۸:۲۵ از قسمت اول این آیه در عهدجدید در توصیف پیروزی مسیح بر مرگ نقل قول شده است (اقرتینان ۵۴:۱۵). پیروزی نهایی خدا زمانی مشهود خواهد شد که مرگ، دشمن نهایی ما، شکست بخورد (همچنین رش. به هوشع ۱۴:۱۳). از قسمت دوم این آیه در مکاشفه ۴:۲۱ نقل قول شده است که صحنه باشکوه حضور خدا با قومش را توصیف می‌کند.

۱۰:۲۵ موآب مظهر همه کسانی است که با خدا مخالفند و تا به آخر سرکش هستند.

۴:۲۵ فقرا رنج می‌کشند چون ثروتمندان بر آنها ستم می‌رانند. اما خدا به فکر فقرا است و پناهگاهی است برای آنان. وقتی به ما زیان می‌رسد یا ستم می‌شود، می‌توانیم برای تسلی یافتن و گرفتن کمک به خدا متوسل شویم. عیسی در لوقا ۶:۲۰ بیان می‌کند که پادشاهی خدا به فقرا تعلق دارد.

۶:۲۵ این پیشگویی حیرت‌انگیزی است در مورد پیوستن غیریهودیان به یهودیان در ضیافت الهی به مناسبت براندازی شرارت و آغاز زندگی با خدا در ابدیت. این پیشگویی نشان می‌دهد که خدا در نظر داشت پیغام نجات‌بخشش به تمام دنیا برسد، نه فقط به یهودیان. در طول این ضیافت، خدا برای همیشه به مرگ خاتمه خواهد داد (۷:۲۵ و ۸). کسانی که در این ضیافت بزرگ شرکت دارند، کسانی خواهند بود که با ایمان زندگی کرده‌اند، و اینک به پاداش خود می‌رسند. به همین دلیل است که می‌گویند: «این همان خدای ما است که بر او امید بسته بودیم. این همان خداوند ما است که منتظرش بودیم. اینک او ما را نجات داده است» (۹:۲۵).

موآب را با حصارهای بلندشان در هم کوبیده، بر زمین خواهد ریخت و با خاک یکسان خواهد کرد.

مردم برای خدا می‌سرایند

در آن روز، این سرود در سرزمین یهودا خوانده خواهد شد:

۲۶ شهر ما قوی و محکم است و خدا با حصار نجاتبخش خود ما را حفظ می‌کند. ^۱دروازه‌ها را بگشایید تا قوم عادل و با ایمان وارد شوند. ^۲ای خداوند، تو کسانی را که به تو توکل دارند و در عزم خود راسخند در آرامش کامل نگاه خواهی داشت. ^۳همیشه بر خداوند توکل کنید؛ او جانپناه جاودانی ماست! ^۴خدا اشخاص مغرور را پست گردانیده و شهر مستحکم آنان را با خاک یکسان کرده است. ^۵کسانی که زیر ظلم و ستم بوده‌اند اینک پیروزمندانه بر خرابه‌های شهر قدم می‌گذارند و آن را لگدمال می‌کنند. ^۶راه درستکاران راست است؛ پس ای خدای راستی راه ایشان را هموار ساز. ^۷ای خداوند، ما از خواست تو پیروی می‌کنیم و به تو امید بسته‌ایم؛ اشتیاق قلب ما تنها تو هستی. ^۸شب را در اشتیاق تو بسر می‌برم و هنگام سپیده دم تو را می‌طلبم. هنگامی که تو جهان را داوری کنی آنگاه مردم مفهوم عدالت را خواهند آموخت.

^۹هر چند تو نسبت به گناهکاران رحیم هستی، اما آنان هرگز یاد نمی‌گیرند که خوبی کنند. آنان در این سرزمین خوبان به بدکاری خود ادامه می‌دهند و به جلال و عظمت تو توجه نمی‌کنند. ^{۱۰}ادشمنان نمی‌دانند که تو آنها را مجازات خواهی کرد. خداوند، آنها را مجازات کن و نشان بده که قومت را دوست داری. بگذار سرافکننده شوند؛ بگذار در آتش خشم تو بسوزند.

۱:۲۶
اش ۱:۱۲؛ ۹:۳۱؛ ۱۸:۶۰

۲:۲۶

اش ۲۵:۴۵

۳:۲۶

اش ۱۹:۵۷

۴:۲۶

اش ۱۰:۵۰

۶:۲۶

اش ۱۹:۲۹

۷:۲۶

مز ۵۴:۲۵

اش ۱۶:۴۲

۸:۲۶

اش ۴:۱۲

۹:۲۶

مز ۲:۷۷؛ ۱:۶۳

هو ۱۵:۵

۱۰:۲۶

اش ۱۳و۱۲:۲۲

یو ۳۸و۳۷:۵

دنیای پیرامون خود شویم، اما با خدا می‌توانیم حتی در کشاکش ناآرامی و آشوب هم از آرامش کامل برخوردار باشیم. ما با پشتیبانی محبت پایدار و قدرت عظیم او، از اغتشاش و هرج و مرج پیرامون خود به لرزه در نمی‌آییم (ر.ش. به فیلیپیان ۴:۷).

۷:۲۶ و ۸ بعضی اوقات انجام دادن اراده خدا راحت و آسان به نظر نمی‌رسد؛ اما در شرایط سخت هرگز تنها نیستیم. خدا در این مواقع حضور دارد تا به ما کمک کند و ما را تسلی دهد و هدایت فرماید.

۱۰:۲۶ حتی گناهکاران نیز از نیکویی‌های خدا برخوردار می‌شوند، اما نمی‌آموزند که خوب باشند. بعضی اوقات مجازات خدا بیش از نعمت‌هایش به ما درس می‌دهد. اگر نیکویی خدا باعث غنایتان شده است، آیا آموخته‌اید که با سپاسگزاری و ستایش به او واکنش نشان دهید؟

۱۰:۲۶ باب مردم در روز خداوند، روزی که مسیح پادشاهی‌اش را بر پا کند، خدا را ستایش خواهند کرد (ر.ش. به فصل ۱۲). خدا کلمات این سرود را بر اشعیا مکشوف ساخت و او آن را در اینجا آورده است. یکبار دیگر، خدا آینده را برای اشعیا مکشوف کرد.

۲:۲۶ در تصویری که اشعیا ارائه می‌دهد، می‌بینیم که سرزمین یهودا دروازه‌های نجات را به روی همه کسانی که خداوند را دوست می‌دارند، می‌گشاید. این امر به واسطه مسیح تحقق یافت. اینک تمام کسانی که خدا را دوست می‌دارند می‌توانند همچون قوم خدا در کنار یکدیگر ساکن شوند. از آنجا که خدا می‌خواهد همه مردم محبتش را بچشند، ما نباید هیچ کس را که می‌خواهد با او مشارکت و رفاقت داشته باشد، از خود برانیم.

۳:۲۶ ما هرگز نمی‌توانیم مانع وقوع نزاع و درگیری در

۱۳:۲۶ اش ۸:۲	۱۲ خداوندا، می‌دانیم تو برای ما صلح و سلامتی به ارمغان خواهی آورد، زیرا تابحال هر موفقیتی که کسب کرده‌ایم، در واقع تو به ما عنایت فرموده‌ای. ^{۱۳} ای خداوند، اربابان بسیاری بر ما حکومت کرده‌اند، اما ارباب واقعی ما تو هستی و ما تنها تو را پرستش خواهیم کرد. ^{۱۴} آنان مردند و از بین رفتند و دیگر هرگز باز نمی‌گردند. تو آنها را به سزای اعمالشان رساندی و نابود کردی و نامشان را از خاطرها محو ساختی. ^{۱۵} ای خداوند، قوم خود را افزودی و مملکت ما را وسیع ساختی. این سبب شده است که تو معروف شوی و نامت بر سر زبانها بیافتد.
۱۴:۲۶ حب ۱۹:۲	۱۶ خداوندا، تو قومت را تنبیه کردی و ایشان هنگام سختی، در خفا به درگاه تو دعا کردند. ^{۱۷} ای خداوند، ما در حضور تو مثل زن حامله‌ای هستیم که هنگام زاییدن درد می‌کشد و فریاد برمی‌آورد. ^{۱۸} هر چند حامله شده، درد کشیدیم، ولی چیزی نزیایدیم و نتوانستیم برای ساکنان زمین نجات به ارمغان آوریم.
۱۵:۲۶ اش ۲:۵۴	۱۹ اما مردگان قوم تو زنده شده، از خاک بر خواهند خاست؛ زیرا شبنم تو بر بدنهای ایشان خواهد نشست و به آنها حیات خواهد بخشید. کسانی که در خاک زمین خفته‌اند بیدار شده، سرود شادمانی سر خواهند داد.
۱۶:۲۶ هو ۱۵:۵ ۱۷:۲۶ یو ۲۱:۱۶ ۱۸:۲۶ اش ۱۱:۳۳	۲۰ ای قوم من، به خانه‌های خود بروید و درها را پشت سر خود ببندید. مدت کوتاهی خود را پنهان کنید تا غضب خدا بگذرد. ^{۲۱} زیرا خداوند از آسمان می‌آید تا مردم دنیا را بسبب گناهانشان مجازات کند. زمین تمام خونهای ریخته شده را آشکار خواهد ساخت و دیگر اجساد کشته‌شدگان را در خود پنهان نخواهد کرد.

خداوند اسرائیل را رهایی خواهد داد

۱:۲۷ ایو ۸:۳ مز ۱۴:۲۴	۲۷ در آن روز، خداوند با شمشیر بسیار تیز و برنده خود، «لویاتان» را که ماری تیزرو و پیچنده است به سزای اعمالش خواهد رساند و آن اژدها را که در دریاست خواهد کشت.
-----------------------------	---

با بدنهایی مانند بدنی که عیسی بعد از قیام از مردگان داشت (ر.ش. به فیلیپیان ۳:۲۱). اشعیا ۱۹:۲۶ تنها آیه‌ای از عهدعتیق نیست که درباره قیام سخن می‌گوید؛ در این مورد به ایوب ۲۶:۱۹؛ مزمو ۱۰:۱۶؛ دانیال ۱۲:۱۳، ۱۲:۱۳ نیز نگاه کنید.

۲۱:۲۶ وقتی خدا برای مجازات دنیا بیاید، گناهکاران جایی برای پنهان شدن نخواهند یافت. عیسی فرمود که توطئه‌های مخفی آشکار خواهد شد، زیرا حقیقت او مانند نوری که در گوشه تاریکی می‌درخشد، آنها را آشکار خواهد ساخت (متی ۱۰:۲۶). به‌جای آنکه بکشید افکار و اعمال شرم‌آور خود را از خدا مخفی سازید، آنها را به خدا اقرار کنید و بخشش او را دریافت دارید.

۱:۲۷ در آن روز همان طور که می‌دانیم، اشاره‌ای است

۱۶:۲۶-۱۹ مردم درد دوری از حضور خدا را حس می‌کنند، با این حال مطمئنند که باز خواهند زیست. وقتی قوم اسرائیل از خدا ناطاعتی کردند، او به ایشان پشت کرد؛ اما عده اندکی بودند که هرگز امید خود را از دست ندادند و به جستجو برای یافتن او ادامه دادند. شرایط هر چقدر هم که سخت باشد، اگر به او متوکل باشیم، امید خود را از دست نخواهیم داد. آیا می‌توانید صبورانه منتظر خدا باشید تا عمل کند؟

۱۹:۲۶ برخی از مردم می‌گویند که زندگی با مرگ به انتها می‌رسد. برخی دیگر معتقدند که زندگی ادامه می‌یابد، اما نه زندگی مادی. اما اشعیا به ما می‌گوید که بدن ما دوباره زنده خواهد شد. مطابق اول قرن‌تین ۱۵:۵۰-۵۳، همه ایمانداران با بدنهای غیرفانی دوباره زنده خواهند شد،

۲در آن روز، خداوند دربارهٔ تاختستان پربار خود خواهد گفت:
 ۳«من از این تاختستان مراقبت می‌نمایم و مرتب آن را آبیاری می‌کنم. روز
 و شب مواظب هستم تا کسی به آن آسیبی نرساند. ۴و۵دیگر بر تاختستان
 خود خشمگین نیستم. اگر بینم خارها مزاحمش هستند، آنها را یکجا آتش
 خواهم زد، مگر اینکه این دشمنان قوم من تسلیم شوند و از من تقاضای صلح
 کنند.»

۶زمانی خواهد رسید که اسرائیل ریشه خواهد زد، غنچه و شکوفه خواهد آورد
 و دنیا را از میوه پر خواهد ساخت.

۷خداوند به اندازه‌ای که دشمنان قوم اسرائیل را تنبیه کرده است این قوم را
 تنبیه نکرده است. ۸و برای مجازات اسرائیل، آنها را از سرزمینشان به دیار
 دور تبعید کرد گویی باد شرقی وزید و آنان را با خود برد. ۹و این کار را
 کرد تا گناه قوم اسرائیل را کفاره کند و آنها را از هر چه بت و بتکده هست
 پاک سازد و قوم اسرائیل دیگر بتها را نپرستند.

۱۰شهرهای مستحکم اسرائیل خالی از سکنه شده و مانند بیابان متروک
 گردیده‌اند. در آنجا گاوها می‌چرند و شاخ و برگ درختان را می‌خورند.
 ۱۱شاخه‌های درختان خشک شده، می‌افتند و زنها آنها را جمع کرده، در
 اجاق می‌سوزانند. خدا بر این قوم رحم و شفقت نمی‌کند، زیرا خالق خود را
 نمی‌شناسند.

۱۲اما زمانی خواهد رسید که خداوند مانند کسی که خوشه‌های گندم را دانه‌دانه
 برمی‌چیند و از پوستش جدا می‌کند، بنی‌اسرائیل را از رود فرات تا مرز مصر
 جمع خواهد کرد. ۱۳در آن روز، شیپور بزرگ نواخته خواهد شد و بسیاری از

۳:۲۷

یو ۲۸:۱۰

۴:۲۷

۲ سمو ۶:۲۳

اش ۱۲:۳۳

روم ۱:۵

۶:۲۷

اش ۲۰:۳۵ و او ۲

۷:۲۷

اش ۱۷، ۱۲:۱۰

هو ۱۵:۱۳

۹:۲۷

دان ۳۵:۱۱

اش ۸:۱۷

۱۱:۲۷

تث ۲۸، ۱۸:۳۲

اش ۷۱:۴۳

۱۲:۲۷

تث ۴۰:۳۰

اش ۱۱:۱۱

۱۳:۲۷

زکر ۱۶:۱۴

متی ۳۱:۲۴

مکا ۱۵:۱۱

درخت در کتاب مقدس غالباً مظهر زندگی روحانی است.
 تنه درخت مجرای است که قدرت خدا از آن جاری
 می‌شود؛ شاخه‌ها مردمی هستند که به او خدمت می‌کنند.
 شاخه‌های درخت بعضی اوقات با باد به حرکت و جنبش
 در می‌آیند. شاخه‌ها، مانند اسرائیل، ممکن است در اثر
 فساد درونی خشک شوند و به جز سوختن به درد چیز
 دیگری نخورند. شما چه نوع شاخه‌ای هستید؟ اگر از
 نظر روحانی در حال پژمرده شدن هستید، بررسی کنید و
 ببینید که آیا محکم در خدا ریشه دارید یا نه.

۱۲:۲۷ هدف خدا از مجازات دنیا انتقام‌جویی نیست،
 بلکه پاک ساختن انسان است. او می‌خواهد ما را اصلاح
 کند و دوباره ما را به سوی خود بازگرداند. خدا ما را
 به خاطر گناهانمان مجازات نمی‌کند تا فقط رنج بکشیم،
 بلکه این کار را برای آن می‌کند که ایمانداران برای
 خدمت مؤثرتر تجهیز شوند.

به پایان گرفتن دنیای شرارت‌بار. در برخی از نوشته‌های
 باستان، ازدها (لویاتان) دشمن نظم و آفرینش خدا است.
 بنابراین، اشعیا کشتار گناهکاران به دست خدا را تشبیه
 می‌کند به پیروزی بر دشمنی بزرگ. گرچه شیطان
 دشمنی قدرتمند است، خدا او را نابود ساخته، برای همیشه
 شر او را از زمین خواهد کند.

۳-۳:۲۷ تاختستان لگدمال شده فصل ۵ در زمین جدید
 خدا احیا خواهد شد. خدا از تاختستان خود که قوم او باشد،
 حفاظت و نگهداری خواهد نمود. این تاختستان دیگر
 میوه بی‌ارزش به بار نخواهد آورد، بلکه میوه کافی برای
 تمام دنیا تولید خواهد کرد. غیریهودیان خدا را به واسطه
 اسرائیل خواهند شناخت.

۱۱:۲۷ اشعیا وضعیت زندگی روحانی اسرائیل را
 به شاخه‌های خشک تشبیه می‌کند که می‌افتند و پس
 از جمع‌آوری، از آنها همچون هیزم استفاده می‌شود.

قوم یهود که به آشور و مصر تبعید شده‌اند باز خواهند گشت و خداوند را در اورشلیم بر کوه مقدسش پرستش خواهند کرد.

۴- امیدهای واقعی و دروغین اورشلیم پیشگویی درباره سامره

۲۸ وای بر سامره! وای بر این شهری که با دره‌های حاصلخیز احاطه شده و مایه افتخار میگساران اسرائیل است! شراب، رهبران اسرائیل را از پای درآورده است. جلال اسرائیل که همانند تاج گلی بر سر رهبرانش بود، در حال پژمردن است.^۲ خداوند کسی را دارد که زور آور و توانا است. خداوند او را مانند تگرگ شدید و طوفان مهلک و سیلاب خروشان بر سرزمین اسرائیل می‌فرستد تا آن را فرا بگیرد.^۳ آنگاه شهری که مایه افتخار میگساران اسرائیل است زیر پاها پایمال خواهد شد.^۴ شکوه و زیبایی دره‌های حاصلخیز آن ناگهان از بین خواهد رفت درست مانند نوبر انجیر که به محض دیده شدن بر سر شاخه‌ها، چیده و خورده می‌شود.

^۵ روزی خواهد آمد که خداوند قادر متعال، خود برای بازماندگان قومش تاج جلال و زیبایی خواهد بود.^۶ او به قضات توانایی تشخیص خواهد بخشید و به سربازان قدرت خواهد داد تا از دروازه‌های شهر دفاع کنند.

^۷ اما اینک اشخاص مست اورشلیم را اداره می‌کنند! حتی کاهنان و انبیا نیز مستند؛ شراب ایشان را چنان مست و گیج کرده که قادر نیستند پیامهای خدا را دریابند و آنها را به مردم رسانده، آنان را ارشاد کنند.^۸ سفره‌هایشان پر از استفرغ و کثافت است و هیچ جای پاکیزه‌ای دیده نمی‌شود.

^۹ آنها می‌گویند: «اشعیا به چه کسی تعلیم می‌دهد؟ چه کسی به تعلیم او احتیاج دارد؟ تعلیم او فقط برای بچه‌ها خوب است!^{۱۰} او هر مطلبی را بارها برای ما تکرار می‌کند و کلمه به کلمه توضیح می‌دهد.»

^{۱۱} چون مردم به این تعلیم گوش نمی‌دهند، خدا قوم بیگانه‌ای را خواهد فرستاد تا به زبان بیگانه به آنها درس عبرت بدهند!^{۱۲} خدا می‌خواست به ایشان آرامش و امنیت ببخشد، اما ایشان نخواستند از او اطاعت کنند.^{۱۳} پس خداوند

۲:۲۸
اش ۷:۸، ۲۸:۳۰
نح ۸:۱

۴:۲۸
هو ۱۰:۹
نح ۱۲:۳

۵:۲۸
اش ۱۶:۴۱
۶:۲۸
توا ۶:۳۲-۸

۷:۲۸
حب ۱۶:۵، ۱۵:۲

۸:۲۸
ار ۲۶:۴۸

۹:۲۸
اش ۱۳:۵، ۱۳:۱

۱۱:۲۸
اش ۱۹:۳۳
اقرن ۲۱:۱۴

۱۲:۲۸
ار ۱۶:۶

متی ۲۹:۱۱ و ۲۸:۱۱
۱۳:۲۸
متی ۴۴:۲۱

جلوگیری کنند. سامره مردم را به بت پرستی کشاند. اشعیا این پیغام را به یهودا داد تا ایشان را ترغیب کند که قبل از تنبیه شدن توبه کنند؛ همین‌طور نیز شد، زیرا فقط چند سال پس از آن، سامره به سزای اعمال خود رسید.

۱۳:۲۸ خدا برای رساندن پیغامش به مردم بارها آن را به زبانی ساده تکرار می‌کرد. آیا فکر می‌کنید که خدا باید یک درس را بارها و بارها تکرار کند؟ سادگی پیغام

۱:۲۸ سامره پایتخت حکومت شمالی (یعنی اسرائیل)، و مقر فرمانروایی پادشاهانی بدکار بود. پس از سلطنت سلیمان که حکومت متحد اسرائیل به دو حکومت جداگانه تجزیه شد، اورشلیم پایتخت حکومت جنوبی گردید. رهبران در حکومت شمالی که دوست داشتند کاملاً از خویشاوندان خود در جنوب جدا بمانند، بتهایی بر پا کردند تا از رفتن مردم به معبد اورشلیم برای عبادت

هر مطلبی را بارها برای ایشان تکرار خواهد کرد و کلمه به کلمه توضیح خواهد داد. این قوم افتاده، خرد خواهند شد و در دام خواهند افتاد و سرانجام اسیر خواهند شد.

^{۱۴} پس ای حکمرانان اورشلیم که همه چیز را به باد مسخره می‌گیرید، به آنچه خداوند می‌فرماید توجه کنید. ^{۱۵} شما می‌گویید که با مرگ معامله کرده‌اید و با دنیای مردگان قرارداد بسته‌اید. اطمینان دارید که هرگاه مصیبتی رخ دهد هیچ گزندی به شما نخواهد رسید؛ اما بدانید که این اطمینان باطل است و شما خود را فریب می‌دهید. ^{۱۶} اینک خداوند چنین می‌فرماید: «من یک سنگ زیر بنا در صهیون می‌گذارم یک سنگ گرانها، یک سنگ آزموده شده، یک اساس محکم؛ هر که بر آن اطمینان کند مضطرب نخواهد شد. ^{۱۷} انصاف، ریسمان آن و عدالت، شاقول آن خواهد بود.»

بارش تگرگ پناهگاه شما را که بر دروغ استوار است ویران خواهد کرد و سیل مخفیگاه شما را خواهد برد. ^{۱۸} قراردادی که با مرگ و دنیای مردگان بسته‌اید باطل خواهد شد، بنابراین وقتی مصیبت بیاید شما را از پای درمی‌آورد. ^{۱۹} مصیبت روز و شب بسراعتان خواهد آمد و شما را گرفتار خواهد کرد. هر بار که پیامی از خدا بشنوید وحشت سراپایتان را فرا خواهد گرفت. ^{۲۰} شما مانند کسی خواهید بود که می‌خواهد بخوابد اما بسترش کوتاهتر از آنست که بر آن دراز بکشد و لحافش تنگتر از آنکه او را بپوشاند. ^{۲۱} خداوند با خشم و غضب خواهد آمد تا کارهای شگفت‌انگیز خود را به انجام رساند همانگونه که در کوه فراصیم و دره جبعون این کار را کرد. ^{۲۲} پس، از تمسخر دست بردارید مبدا مجازات شما سنگینتر شود، زیرا خداوند، خدای قادر متعال به من گفته که قصد دارد تمام زمین را نابود کند.

۱۵:۲۸

اش ۱۸:۲۸

۱۶:۲۸

مز ۲۲:۱۸

متی ۴۲:۲۱

اعما ۱۱:۴

افس ۲۰:۲

۱۷:۲۸

اش ۸:۶۱

عا ۹-۷:۷

۲۱:۲۸

۲ سمو ۵

لو ۴۴-۴۱:۱۹

متوسل شوید که قادر است شما را از مرگ ابدی رهایی دهد و او کسی نیست جز خدا.

۱۶:۲۸ برای بنای هر عمارتی، به بنیادی محکم نیاز هست. اشعیا از **سنگ زیرینا**، از **سنگ زاویه** سخن می‌گوید که در صهیون قرار داده خواهد شد. این سنگ زاویه مسیح موعود است، سنگ زیربنایی که می‌توانیم زندگی خود را بر آن بنا کنیم. آیا زندگی شما بر پایه سست موقیبت‌ها یا رؤیاهای خودتان استوار است؟ یا بر پایه‌ای محکم قرار دارد؟ (رش. به مزمور ۲۲:۱۱۸ و ۱ پطرس ۲:۸)

۲۱:۲۸ خدا در جبعون در جناح یوشع جنگید (یوشع ۱۰:۱۰-۱۴) و در فراصیم در جناح داود (۲ سموئیل ۵:۲۰). اما حالا در همین مکان‌ها **علیه اسرائیل**، قوم خودش، می‌جنگید.

خدا می‌تواند برای برخی مانعی باشد (۹:۲۸ و ۱۰)، و باعث شود که آنها فکر کنند که پیغام او فاقد ارزش است. ما نباید آنقدر مغرور باشیم که به پیغام ساده خدا بی‌اعتنایی کنیم.

۱۵:۲۸ مردم یهودا از آشوری‌ها می‌ترسیدند. ایشان به‌جای اتکا کردن به خدا، برای تأمین امنیت خود به سایر امکانات متوسل می‌شدند. خدا آنها را به معامله کردن با مرگ متهم کرد. این قسمت احتمالاً به پیمان حزقیا با «فرعون ترهاقه» علیه آشور اشاره دارد. خدا این پیمان را باطل خواهد ساخت، زیرا به هنگام حمله آشور، مصر نخواهد توانست کمکی بکند. آیا می‌ارزد که برای امنیت و حفاظت موقتی در مقابل دشمن، ایمان و اعتقاد خود را بفروشید؟ اگر خواهان امنیت ابدی هستید، به تنها کسی

۲۳ بمن گوش کنید! به سخنان من توجه کنید! ۲۴ یک کشاورز تمام وقت خود را صرف شخم زدن زمین نمی کند. ۲۵ او می داند کی باید آن را آماده کند تا در آن تخم بکارد. می داند تخم گشنیز و زیره را کجا بپاشد و بذر گندم و جو و ذرت را کجا بکارد. ۲۶ او می داند چه کند زیرا خدایش به او یاد داده است. ۲۷ او هرگز برای کوبیدن گشنیز و زیره از خرمن کوب استفاده نمی کند، بلکه با چوب آنها را می کوبد. ۲۸ برای تهیه آرد، او می داند چه مدت باید گندم را خرمنکوبی کند و چگونه چرخ عرابه خود را بر آن بگرداند بدون اینکه اسبان عرابه، گندم را له کنند. ۲۹ تمام این دانش از خداوند قادر متعال که رأی و حکمتش عجیب و عظیم است صادر می گردد.

۲۷:۲۸

ع ا: ۳

۲۹:۲۸

روم ۱۱:۳۳

پیشگویی درباره اورشلیم

۲۹ وای بر تو ای اورشلیم، ای شهر داود! هر سال قربانی های زیادی تری به خدا تقدیم می کنی، ۲ ولی خدا تو را سخت مجازات خواهد کرد و تو را که به «قربانگاه خدا» معروف هستی به قربانگاهی پوشیده از خون تبدیل خواهد کرد. ۳ او از هر طرف تو را محاصره کرده، بر تو یورش خواهد برد. ۴ تو سقوط خواهی کرد و ناله ات مانند صدای ارواح مردگان، از زیر خاک بزحمت شنیده خواهد شد.

۱:۲۹

۹:۵ سمو

۲:۲۹

مراثی ۲:۵

۳:۲۹

لو ۱۹:۴۳ و ۴۴

۵ اما دشمنان تو نیز خرد خواهند شد و کسانی که بر تو ظلم می کردند همچون گاه در برابر باد، رانده و پراکنده خواهند شد. در یک چشم بهم زدن خداوند قادر متعال با رعد و زلزله و صدای مهیب، با گردباد و طوفان و شعله آتش به کمک تو خواهد شتافت ۶ و تمام سپاهیان دشمن را که تو را محاصره و مورد یورش خود قرار داده اند و با تو می جنگند مثل خواب و رؤیای شبانه محو و نابود خواهد کرد. ۷ ای اورشلیم، آنانی که با تو جنگ می کنند مانند شخص گرسنه ای خواهند بود که خواب می بیند که خوراک می خورد، اما وقتی بیدار می شود هنوز گرسنه است، و یا شخص تشنه ای که در خواب می بیند که آب می نوشد، اما وقتی بیدار می شود عطش او همچنان باقی است. ۸ ای شکاکان، در حیرت و کوری خود باقی بمانید! شما مست هستید اما نه از میگساری، سرگیجه گرفته اید اما نه از شرابخواری! ۹ خداوند خواب سنگینی به شما داده است. او چشمان انبیای شما را بسته است، ۱۱ آنگونه که رؤیایا

۵:۲۹

اش ۱۷:۱۴ ؛ ۴۱:۵ و ۱۶

اتسا ۳:۵

۶:۲۹

لو ۲۱:۱۱

مکا ۱۱:۱۳ و ۱۹

۷:۲۹

زک ۱۲:۹

۸:۲۹

اش ۵۴:۱۷

۱۰:۲۹

روم ۱۱:۸

۲ تس ۹:۹-۱۲

۱۱:۲۹

دان ۱۲:۴

او همه شرایط و ضعف های فردی ما را در نظر دارد. ما نیز در رفتارمان با دیگران باید از الگو بگیریم. با اشخاص متفاوت باید برخوردهای مختلفی داشت. نسبت به نیازهای اطرافیان خود حساس باشید و آن برخوردی را با آنها داشته باشید که نیازمند آن هستند.

۲۸-۲۳:۲۸ کشاورز برای شخم زدن و درو کردن گیاهان آسیب پذیر از ابزار به خصوصی استفاده می کند تا محصول را خراب نکند. او در نظر می گیرد که آنها چقدر شکننده هستند. به همین شکل، خدا هرگز اجازه نخواهد داد بیش از توان خود وسوسه شویم یا رنج بکشیم.

و الهامهایی را که داده می‌شود نمی‌توانند ببینند. این رؤیایها برای ایشان مانند طوماری است مهر و موم شده که اگر آن را بدست کسی که خواندن می‌داند بدهید، می‌گوید: «نمی‌توانم بخوانم چون مهر و موم شده است.»^{۱۲} و اگر به کسی بدهید که خواندن نمی‌داند او نیز می‌گوید: «نمی‌توانم بخوانم چون خواندن نمی‌دانم.»

^{۱۳} خداوند می‌فرماید: «این قوم با زبان خود مرا می‌پرستند، ولی دلشان از من دور است. پرستش ایشان مراسمی است توخالی و انسانی.^{۱۴} پس با ضربات غیر منتظره خود، این قوم را به حیرت خواهم انداخت. حکمت حکیمان ایشان نابود خواهد شد و فهم فهیمان ایشان از بین خواهد رفت.»

^{۱۵} اوای بر آنانی که کوشش می‌کنند نقشه‌های خود را از خداوند پنهان کنند. آنان نقشه‌های خود را در تاریکی به اجرا می‌گذارند و می‌گویند: «چه کسی می‌تواند ما را ببیند؟ چه کسی می‌تواند ما را بشناسد؟»^{۱۶} آنان در اشتباه هستند و فرقی بین کوزه و کوزه‌گر قائل نیستند. آیا مصنوع به صانع خود می‌گوید: «تو مرا نساخته‌ای؟» و یا به او می‌گوید: «تو نمی‌دانی چه می‌کنی؟»

^{۱۷} پس از مدت کوتاهی لبنان دو باره به بوستان پر ثمر و جنگل پر درخت تبدیل خواهد شد.^{۱۸} در آن روز، کران کلمات کتابی را که خوانده شود خواهند شنید و کوران که در تاریکی زندگی کرده‌اند با چشمانشان خواهند دید.^{۱۹} بار دیگر فقیران و فروتنان وجد و شادی خود را در خداوند، خدای قدوس اسرائیل، باز خواهند یافت.^{۲۰} زیرا ستمگران و مسخره‌کنندگان از بین خواهند رفت و تمام کسانی که شرارت می‌کنند نابود خواهند شد.^{۲۱} کسانی که با شهادت دروغ بیگناه را مجرم می‌سازند، با نیرنگ رأی دادگاه را تغییر می‌دهند و با سخنان بی‌اساس باعث می‌شوند حق به حقدار نرسد، جان سالم بدر نخواهند برد.

۱۳:۲۹

جز ۳۱:۳۳

مر ۷:۷

۱۴:۲۹

اش ۲۵:۴۴

اقرن ۱۰:۱

۱۵:۲۹

مز ۱۳۱:۱۰

اش ۱۰:۴۷

۱۶:۲۹

اش ۹:۴۵

روم ۱۹:۹-۲۱

۱۸:۲۹

اش ۳:۳۲

۱۹:۲۹

اش ۳۲:۱۴

متی ۵:۵

یوش ۵:۲

۲۱:۲۹

عا ۱۲:۱۰:۵

آنها را ببیند و نمی‌داند در فکرشان چه می‌گذرد، می‌کوشیدند نقشه‌های خود را از او مخفی سازند. چقدر عجیب است که بسیاری از مردم فکر می‌کنند می‌توانند خود را از خدا پنهان نگه دارند. از مزمو ۱۳۹ می‌آموزیم که خدا ما را می‌آزماید و همه چیز را درباره ما می‌داند. اگر بهترین دوستانتان از افکار شخصی شما باخبر شوند، آیا ناراحت می‌شوید؟ به یاد داشته باشید که خدا از همه افکار شما آگاه است.

۲۴-۱۷:۲۹ جهانی که در این آیه‌ها توصیف شده و تحت فرمانروایی مسیح قرار خواهد داشت، بسیار متفاوت از دنیایی خواهد بود که امروز در آن زندگی می‌کنیم. دیگر خشونت و تاریکی نخواهد بود. ویژگی این جهان نوین، وجود شادی و ستایش خدا خواهد بود.

۱۴و۱۳:۲۹ مردم ادعا می‌کردند که به خدا تعلق دارند، اما نامطیع بودند و فقط ظاهری مذهبی داشتند؛ از این رو، خدا از آنها انتقام خواهد گرفت. مذهب حالت واقعی خود را از دست داده بود و تبدیل شده بود به یک عادت. اشعیا مردم را محکوم به ریاکاری می‌کند (۱۳:۲۹). عیسی وقتی با فریسیان، یعنی رهبران مذهبی زمان خودش سخن می‌گفت، از این آیه نقل قول کرد (متی ۸:۱۵)؛ مرقس ۷:۷). همه ما در معرض ریاکاری قرار داریم. غالباً ما عبادت را مثل یکی از کارهای روزمره انجام می‌دهیم که هیچ معنایی برایمان ندارد. اگر می‌خواهیم قوم خدا خوانده شویم، باید مطیع باشیم و صادقانه و صمیمانه او را عبادت کنیم.

۱۶و۱۵:۲۹ مردم اسرائیل با این تفکر که خدا نمی‌تواند

۲۲ بنابراین، خداوندی که ابراهیم را رهانید دربارهٔ اسرائیل چنین می‌گوید: «ای قوم من، از این به بعد دیگر سرافکنده نخواهید شد و رنگ چهره‌تان از ترس نخواهد پرید. ۲۳ وقتی فرزندان خود را که من به شما می‌بخشم ببینید، آنگاه با ترس و احترام مرا که خدای قدوس اسرائیل هستم ستایش خواهید کرد. ۲۴ اشخاص گمراه حقیقت را خواهند شناخت و افراد سرکش تعلیم پذیر خواهند شد.»

پیشگویی درباره یاعی‌ها

۳۰ خداوند می‌فرماید: «وای بر فرزندان یاعی من! آنان با هر کسی مشورت می‌کنند جز با من. برخلاف میل من پیمانها می‌بندند و بدین ترتیب بر گناهان خود می‌افزایند. ۱ آنان بی‌آنکه با من مشورت کنند به مصر می‌روند تا از فرعون کمک بگیرند، زیرا بر قدرت او امید بسته‌اند. ۲ ولی امید بستن بر قدرت پادشاه مصر جز نومیدی و رسوایی سودی نخواهد داشت. ۳ هر چند تسلط فرعون تا شهرهای صوعن و حانیس می‌رسد، اما او هیچ کمکی به مردم یهودا نخواهد کرد و سودی به ایشان نخواهد رسانید. ایشان از اینکه بر مصریان اعتماد کرده‌اند پشیمان خواهند شد. ۴ «ببینید چگونه گنجهایشان را بار الاغها و شتران کرده، بطرف مصر در حرکتند! ایشان از میان بیابانهای هولناک و خطرناک که پر از شیرهای درنده و مارهای سمی است می‌گذرند تا نزد قومی برسند که هیچ کمکی به ایشان نخواهد کرد. ۵ کمک مصر بیهوده و بی‌فایده است؛ به همین دلیل است که مصر را از دلهای بی‌خاصیت لقب داده‌ام.»

۶ خداوند به من گفت که تمام اینها را در طوماری بنویسم و ثبت کنم تا برای آیندگان سندی ابدی باشد از یاعیگری این قوم. ۷ زیرا قوم اسرائیل قومی یاعی

۲۲:۲۹
اش ۸:۴۱

۲۴:۲۹
اش ۲۱:۳۰ ؛ ۲۰:۴۱

۱:۳۰
اش ۱۲ و ۱۱:۸

۲:۳۰
اش ۱۹:۸ ؛ ۱۳:۳۱

۳:۳۰
اش ۶:۳۶
ار ۲۲، ۱۸:۴۲

۵:۳۰
اش ۳:۳۱
ار ۳۶:۲

۶:۳۰
تث ۱۵:۸

۷:۳۰
اش ۹:۵۱

اقوام بودند. او به آنها هشدار داد که این پیمانها، اگر چه وسوسه‌انگیزند، در دراز مدت عملاً به ضررشان خواهند بود. ما نیز که شیفته قدرت یا مقام هستیم، شاید از منابعی هدایت و راهنمایی بخواهیم که برای خدا خوشایند نباشند. از خدا بخواهید که به شما کمک کند تا آنچه را بهترین و عاقلانه‌ترین است، بر گزینید.

۲۲:۲۹ **باب ب** حزقیای پادشاه می‌خواست علیه سنحاریب، پادشاه آشور، با مصر پیمان دفاعی منعقد سازد (ر.ش). به ۲ پادشاهان (۲۱:۱۸).

۷:۳۰ **۷:۳۰** از دها را رهب نیز می‌نامیدند، نام قدیمی کنعانی که به دیو افسانه‌ای دریایی اطلاق می‌شد. با گذشت زمان، رهب نام دیگر مصر شد. «این از دلهای بی‌خاصیت» یعنی مصر، کمکی به یهودا نخواهد کرد.

۱:۳۰ مردم یهودا برای دریافت مشورت به هر کسی مراجعه می‌کردند، جز به خدا. وقتی ترس بر ما غالب می‌شود، می‌خواهیم برای تسلی یافتن، دریافت مشورت، و آسودگی هر جایی را جستجو کنیم به این امید که راه فراری از مشکلات خود بیابیم. به جای این کار، باید با خدا مشورت کنیم. درست است که او در بحرانها به‌طور اضطراری به کمک ما می‌شتابد، اما ترجیح می‌دهد که در همه لحظات زندگی مان راهنمای ما باشد. با خواندن کلام او و کوشش فعالانه برای انجام اراده‌اش، می‌توانیم با او در تماس باشیم. همین امر در ما پایداری ایجاد می‌کند، حتی اگر در وضعیتی بسیار بحرانی قرار داشته باشیم.

۵-۱:۳۰ خدا از قومش خرسند نبود زیرا آنها در جستجوی یافتن قدرت و حفاظت از سایر پادشاهان و

هستند و نمی‌خواهند از قوانین خداوند اطاعت کنند. ^{۱۰}آنها به انبیا می‌گویند: «برای ما نبوت نکنید و حقیقت را نگویند. سخنان دلپذیر به ما بگویید و رؤیاهای شیرین برای ما تعریف کنید. ^{۱۱}نمی‌خواهیم درباره‌ی خدای قدوس اسرائیل چیزی بشنویم. پس راه و رسم او را به ما تعلیم ندهید.»
^{۱۲}اما پاسخ خدای قدوس اسرائیل این است:

«شما به پیام من اعتنا نمی‌کنید، بلکه به ظلم و دروغ تکیه می‌کنید. ^{۱۳}پس بدانید که این گناهتان باعث نابودی شما خواهد شد. شما مانند دیوار بلندی هستید که در آن شکاف ایجاد شده و هر لحظه ممکن است فرو ریزد. این دیوار ناگهان فرو خواهد ریخت و درهم خواهد شکست، ^{۱۴}و شکستگی آن مانند شکستگی کوزه‌ای خواهد بود که ناگهان از دست کوزه‌گر می‌افتد و چنان می‌شکند و خرد می‌شود که نمی‌توان از تکه‌های آن حتی برای گرفتن آتش از آتشدان و یا برداشتن آب از حوض استفاده کرد.»

^{۱۵}خداوند، خدای قدوس اسرائیل چنین می‌فرماید: «بسوی من بازگشت کنید و با خیالی آسوده به من اعتماد کنید، تا نجات یابید و قدرت کسب کنید.» اما شما این کار را نمی‌کنید، ^{۱۶}بلکه در این فکر هستید که بر اسبان تیزرو سوار شده، از چنگ دشمن فرار کنید. البته شما به اجبار فرار خواهید کرد اما اسبان تعقیب‌کنندگان تیزروتر از اسبان شما خواهند بود. ^{۱۷}یک نفر از آنان هزار نفر از شما را فراری خواهد داد و پنج نفر از آنان همه‌ی شما را تارومار خواهند کرد بطوری که از تمام لشکر شما جز یک پرچم بر نوک تپه، چیزی باقی نماند. ^{۱۸}با این حال، خداوند هنوز منتظر است تا بسوی او بازگشت نمایید. او می‌خواهد بر شما رحم کند، چون خدای با انصافی است. خوشبحال کسانی که به او اعتماد می‌کنند.

^{۱۹}ای قوم اسرائیل که در اورشلیم زندگی می‌کنید، شما دیگر گریه نخواهید کرد، زیرا خداوند دعای شما را خواهد شنید و به یاری شما خواهد آمد.

۱۰:۳۰

۱۳۸:۲۲ یاد

ار ۱۴:۶

جز ۷:۱۳

عا ۱۲:۲

تیمو ۴:۳۰

۱۲:۳۰

اش ۲۴:۵ ؛ ۱۳:۵۹

۱۴:۳۰

مز ۹:۲

ار ۱۱:۱۹ و ۱۱:۱۰

۱۵:۳۰

اش ۱۲:۲۸ ؛ ۱۷:۳۲

۱۶:۳۰

اش ۳۱:۳۱

۱۷:۳۰

تث ۳۰:۳۲

۱۸:۳۰

اش ۹:۲۵

۱ پط ۹:۳

۱۹:۳۰

اش ۸:۲۵ ؛ ۲۴:۶۵

و سایر اقوام نمی‌توانند نجاتشان دهد. فقط خدا می‌توانست چنین کند. آنها باید با آسودگی و اطمینان منتظر او باشند. مذاکرات فوری یا اقدامات شتابزده نمی‌توانست نقشه عظیم خدا را سرعت ببخشد. نجات تنها از خدا است. از آنجا که او ما را نجات داده، می‌توانیم به او اعتماد کنیم و با آرامش مطمئن باشیم که او به ما قوت خواهد داد تا با مشکلات زندگی روبرو شویم.

۱۵:۳۰ «با خیالی آسوده... قدرت کسب کنید» یعنی اینکه جز «تشکر کردن» از خدا، کار دیگری از دستمان بر نمی‌آید، تشکر از کسی که یگانه یاری‌دهنده ما است.

۱۱:۱۰ و ۱۱:۱۰ برخی از مردم در اسرائیل در جستجوی یافتن پناهگاهی در مصر بودند. آنها که راحت در آنجا ساکن بودند، دوست داشتند فقط اخبار خوب بشنوند. آنها از حقایقی که انبیای خدا اعلان می‌داشتند، استقبال نمی‌کردند. حقیقت غالباً ما را مضطرب می‌سازد. وقتی دروغ باعث می‌شود احساس امنیت بیشتری کنیم، ترجیح می‌دهیم دروغ بگوییم. اما عیسی فرمود که ما را حقیقت آزاد خواهد کرد. از چیزی که احساس خوبی به شما می‌دهد اما راستی و حقیقت نیست، احساس آسودگی نکنید.

۱۵:۳۰ خدا به یهودا هشدار داد که متوسل شدن به مصر

<p>۲۰:۳۰ مز ۵:۸</p> <p>۲۱:۳۰ اش ۹:۳۵</p> <p>۲۲:۳۰ خرو ۴:۲۳</p> <p>۲۳:۳۰ مز ۹:۶۵-۱۳</p> <p>۲۴:۳۰ متی ۱۲:۳</p> <p>۲۵:۳۰ اش ۱۸:۴۱</p> <p>۲۶:۳۰ اش ۲۴:۳۳ هو ۱:۶</p> <p>۲۷:۳۰ اش ۱۵:۶۶</p> <p>۲۸:۳۰ ۲ یاد ۲۸:۱۹ اش ۸:۷</p> <p>۳۲:۳۰ اسمو ۶:۱۸ ار ۴:۳۱</p>	<p>۲۰ خداوند شما را از سختیها و مشکلات عبور خواهد داد، اما او خودش با شما خواهد بود و شما را تعلیم خواهد داد و خود را از شما پنهان نخواهد کرد.</p> <p>۲۱ هرگاه بطرف راست یا چپ بروید، از پشت سر خود صدای او را خواهید شنید که می‌گوید: «راه این است، از این راه بروید.»^{۲۲} همهٔ بتهای خود را که با روکش نقره و طلا پوشیده شده‌اند مانند اشیاء کثیف بیرون خواهید ریخت و از خود دور خواهید کرد.</p> <p>۲۳ آنگاه خدا به هنگام کشت به شما باران خواهد بخشید تا محصول پر بار و فراوان داشته باشید. رمه‌هایتان در چراگاه‌های سرسبز خواهند چرید^{۲۴} و الاغها و گاوهایتان که زمین را شخم می‌زنند از بهترین علوفه تغذیه خواهند کرد.</p> <p>۲۵ در آن روز، برجهای دشمنانتان فرو خواهد ریخت و خودشان نیز کشته خواهند شد، اما برای شما از هر کوه و تپه‌ای چشمه‌ها و جویهای آب جاری خواهد گشت.^{۲۶} ماه مثل آفتاب روشنایی خواهد داد و آفتاب هفت برابر روشنتر از همیشه خواهد تابید. همهٔ اینها هنگامی روی خواهد داد که خداوند قوم خود را که مجروح کرده، شفا دهد و زخمهایشان را ببندد!</p> <p>۲۷ اینک خداوند از جای دور می‌آید! خشم او شعله‌ور است و دود غلیظی او را احاطه کرده است. او سخن می‌گوید و کلماتش مثل آتش می‌سوزاند.^{۲۸} نفس دهان او مانند سیل خروشانی است که هر چه سر راهش باشد با خود می‌برد. او قومها را غربال کرده، از بین خواهد برد و به مقاصد شوم آنها خاتمه خواهد داد.^{۲۹} اما شما ای قوم خدا با شادی سرود خواهید خواند، درست مانند وقتی که در جشنهای مقدس می‌خوانید، و شادمان خواهید شد درست همانند کسانی که روانه می‌شوند تا با آهنگ نی بسوی خانهٔ خداوند که پناهگاه اسرائیل است پیش بروند.</p> <p>۳۰ خداوند صدای پر جلال خود را به گوش مردم خواهد رساند و مردم قدرت و شدت غضب او را در شعله‌های سوزان و طوفان و سیل و تگرگ مشاهده خواهند کرد.^{۳۱} با شنیده شدن صدای خداوند نیروی آشور ضربه خورده، در هم خواهد شکست.^{۳۲} همزمان با ضرباتی که خداوند در جنگ با آشوریهها</p>
--	---

صبورانه با شما در مشکلات گام بر می‌دارد، عین محبت او به شما باشد.

۲۱:۳۰ اگر مردم اورشلیم از مسیر الهی خارج می‌شدند، خدا ایشان را تنبیه می‌کرد. او همین کار را در مورد ما نیز انجام خواهد داد. اما وقتی صدای او را می‌شنویم که می‌خواهد ما را تنبیه و اصلاح کند، باید حاضر باشیم که به آن گردن نهیم!

۲۰:۳۰ خداوند گاه اجازه می‌دهد که قومش دچار سختیها و مشکلات شوند، اما وعده داده که با آنها باشد، ایشان را تعلیم دهد، و در سختیها هدایتشان کند. خدا انتظارات زیادی از ما دارد، و بسیاری از اوقات پیروی از او می‌تواند پر زحمت باشد؛ اما این کار او از روی محبتی است که به ما دارد. دفعه بعد که در مشکلی قرار گرفتید، سعی کنید به ارزش آن پی ببرید و آنچه را که خدا می‌خواهد به شما تعلیم دهد، بیاموزید. شاید همینکه خدا

بر آنان وارد می‌آورد قوم خدا با ساز و آواز به شادی خواهند پرداخت! ^{۳۳} از مدت‌ها پیش محلی عمیق و وسیع برای سوزاندن مولک، خدای آشور آماده شده است. در آنجا هیزم فراوان روی هم انباشته شده و نفس خداوند همچون آتش آتشفشان بر آن دمیده، آن را به آتش خواهد کشید.

بیهودگی اتکا به مصر

وای بر کسانی که برای گرفتن کمک به مصر روی می‌آورند و بجای اینکه به خدای قدوس اسرائیل چشم امید داشته باشند و از او کمک بخواهند، بر سربازان قوی و عرابه‌های بیشمار مصر توکل می‌کنند. خداوند نیز می‌داند چه کند. او از تصمیم خود بر نمی‌گردد و بر کسانی که بدی می‌کنند و با بدکاران همدست می‌شوند، بلا می‌فرستد. ^۳ مصریها انسانند، و نه خدا! اسبان ایشان نیز جسمند و نه روح! هنگامی که خداوند دست خود را برای مجازات بلند کند، هم مصریها و هم کسانی که از مصر کمک می‌جویند، خواهند افتاد و هلاک خواهند شد.

^۴ و خداوند به من فرمود: «وقتی شیر، گوسفندی را می‌درد، و بی‌آنکه از داد و فریاد چوپانان بترسد مشغول خوردن شکار خود می‌شود؛ همینگونه من نیز که خداوند قادر متعال هستم برای دفاع از کوه صهیون خواهم آمد و از کسی نخواهم ترسید. مانند پرنده‌ای که در اطراف آشیانه خود پر می‌زند تا از جوجه‌هایش حمایت کند، من نیز از اورشلیم حمایت خواهم کرد و آن را نجات خواهم داد.»

^۵ خدا می‌فرماید: «ای بنی‌اسرائیل، شما نسبت به من گناهان زیادی مرتکب شده‌اید، اما الان بسوی من برگردید! ^۶ روزی خواهد آمد که همه شما بتهای طلا و نقره را که با دستهای گناه‌آلود خود ساخته‌اید، دور خواهید ریخت. ^۷ در آن روز آشوریها هلاک خواهند شد، ولی نه با شمشیر انسان، بلکه با شمشیر خدا. سپاه آنان تارومار خواهد شد و جوانانشان اسیر خواهند گردید. ^۸ فرماندهان آشور وقتی پرچم جنگ اسرائیل را ببینند از ترس خواهند لرزید و

۳۳:۳۰

پیدا ۲۴:۱۹
اش ۹:۳۴

۱:۳۱

اش ۱۷:۱۰
هو ۹:۱۱
حب ۲:۱

۲:۳۱

اعد ۱۹:۲۳
ار ۲۹:۴۴
روم ۲۷:۱۶
۳:۳۱
ار ۶:۱۵
حز ۹:۲۸

۶:۳۱

اش ۷:۵۵
ار ۲۲:۱۴، ۱۰:۳

۸:۳۱

اش ۲:۱۰، ۱۲:۱۴

۹:۳۱

اش ۲:۱۳

^۹ روزی این مردم بتهای خود را دور ریخته، متوجه خواهند شد که آنها چیزی جز چوب یا سنگ نبوده‌اند. بتهایی مثل پول، شهرت، یا موفقیت اغواکننده‌اند. آنها به جای کمک به پیشرفت روحانی ما، باعث انحراف فکر و وقت و نیرویمان از خدا می‌گردند. این قبیل بتها در ابتدا جالب به نظر می‌رسند و به ما وعده می‌دهند که ما را به «مقام و منزلتی برسانند»، اما در آخر در خواهیم یافت که برده آنها شده‌ایم. ما باید امروز بیهودگی آنها را اذعان کنیم، پیش از آنکه آزادی ما را از ما بستانند.

^{۱۰} اشتباه بود که یهودا برای دریافت کمک به سایر اقوام اتکا کند، چرا که (۱) ایشان به جای اتکا به خدا به انسان متکی بودند. یهودا در پی آن بود که زیر چتر حفاظت کسانی برود که قدرتشان خیلی کمتر از خدا بود؛ (۲) آنها به جای خدمت به خدا، منافع خود را خدمت می‌کردند، و از این رو حتی با او مشورت هم نمی‌کردند؛ (۳) ایشان نمی‌خواستند بتهای اتکا به خدا را بپردازند و از راههای گناه‌آلود خود توبه کنند. از هر جا که درخواست کمک کنیم، به همانجا نیز امید خواهیم بست. اگر کمک فرارسد، امیدمان فرو خواهد پاشید.

فرار خواهند کرد.» این را خداوند می‌فرماید خداوندی که آتشش بر قربانگاه اورشلیم روشن است.

پیشگویی صلح برای اسرائیل

۳۲ زمانی خواهد رسید که پادشاهی عادل بر تخت سلطنت خواهد نشست و رهبرانی با انصاف مملکت را اداره خواهند کرد. ^۲هر یک از آنان پناهگاهی در برابر باد و طوفان خواهد بود. آنان مانند جوی آب در بیابان خشک، و مثل سایهٔ خنک یک صخرهٔ بزرگ در زمین بی‌آب و علف خواهند بود؛ ^۳و چشم و گوش خود را نسبت به نیازهای مردم باز نگه خواهند داشت. ^۴آنان بی‌حوصله نخواهند بود بلکه با فهم و متانت با مردم سخن خواهند گفت.

^۵در آن زمان، افراد پست و خسیس دیگر سخاوتمند و نجیب خوانده نخواهند شد. ^۶هر که شخص بدکاری را ببیند، او را خواهد شناخت و کسی فریب آدمهای ریاکار را نخواهد خورد؛ بر همه آشکار خواهد شد که سخنان آنان در مورد خداوند دروغ بوده و آنان هرگز به گرسنگان کمک نکرده‌اند. ^۷لیرنگ و چاپلوسی اشخاص شرور و دروغهایی که آنان برای پامال کردن حق فقیران در دادگاه می‌گویند، افشا خواهد گردید. ^۸اما اشخاص خوب در حق دیگران بخشنده و باگذشت خواهند بود و خدا ایشان را بخاطر کارهای خوبشان برکت خواهد داد.

^۹ای زنانی که راحت و آسوده زندگی می‌کنید، به من گوش دهید. ^{۱۰}اشما که الان بی‌غم هستید، سال دیگر همین موقع پریشان حال خواهید شد، زیرا محصول انگور و سایر میوه‌هایتان از بین خواهد رفت. ^{۱۱}ای زنان آسوده خیال،

۱:۳۲
ار ۵:۲۳
جز ۲۴:۳۷
زکر ۹:۹
۲:۳۲
اش ۴:۲۵ ؛ ۶:۳۵

۴:۳۲
اش ۲۴:۲۹

۶:۳۲
اش ۲:۱۰ ؛ ۱۳:۷؛ ۵۹

۷:۳۲
اش ۲۳:۵
ار ۲۸-۲۶:۵
میکا ۳:۷

۸:۳۲
قرن ۶-۱۱

۹:۳۲
اش ۸:۴۷
۱۰:۳۲
اش ۵:۵۶

قلب ما تابیده، گناه را آن‌طور که هست، نشان خواهد داد. وقتی عیسی پادشاه در قلب شما سلطنت کند، جایی برای گناه وجود نخواهد داشت، حتی اگر فکر کنید آن را خوب پنهان کرده‌اید.

۹:۳۲-۱۳ مردم به خدا پشت کردند و فقط به فکر منافع و خواسته‌های خودشان بودند. این هشدار فقط برای زنان اسرائیل نیست، بلکه برای همه کسانی است که به‌هنگام نزدیک شدن دشمن، با بی‌اعتنایی راحت می‌نشینند و دلشان به محصولات کشاورزی و لباس و زمین و شهرشان خوش است. ثروت و رفاه امنیتی کاذب به ارمغان می‌آورد و به تدریج این فکر را در ما به‌وجود می‌آورد که گرچه بلا و بدبختی در کمین است، اما خطری متوجه ما نیست. با کنار گذاشتن هدفی که خدا برای زندگی ما دارد، کمک او را نیز کنار می‌گذاریم.

۱:۳۲ یهو در آرزوی پادشاهی قدرتمند بود که با کارآیی حکومت کند. این آرزو زمانی به تحقق خواهد پیوست که مسیح سلطنت را به‌دست گیرد. در آن هنگام، شرارت رخت بر خواهد بست و پادشاه با قدرت و عدالت فرمان خواهد راند. در آینده‌ای نه چندان دور از این پیغام، یهو دایره‌ای بران شده، به اسارت خواهد رفت. اما روزی، پسر خدا که پادشاهی است در نقطه مقابل پادشاهان دیگر، با عدالت و حکمت سلطنت خواهد کرد.

۶:۳۲-۵ وقتی آن پادشاه عادل بیاید، انگیزه‌های مردم آشکار خواهد شد. کسانی که با معیارهای زندگی خداپسندانه مخالفت کرده‌اند، نخواهند توانست به فریبکاری خود ادامه دهند. در نور درخشان منجی مقدس، گناه نمی‌تواند خود را به شکل دیگری در آورد و خوب به‌نظر برسد. نور آشکارکننده مسیح به تاریکترین نقاط

بترسید و بلرزید، لباس‌های خود را از تن در آورید و رخت عزا بپوشید^{۱۲} و ماتم بگیرید، زیرا مزرعه‌های پر محصولتان بزودی از دست می‌رود و باغهای بارور انگورتان نابود می‌شود.^{۱۳} بلی، ای قوم من، برای خانه‌های شادتان و برای شهر پر افتخارتان گریه کنید، زیرا سرزمین شما پوشیده از خار و خس خواهد شد.^{۱۴} کاکهایتان ویران و شهرهای پر جمعیت‌تان خالی از سکنه خواهد شد. برجهای دیده‌بانیتان خراب خواهد شد و حیوانات وحشی و گورخران و گوسفندان در آنجا خواهند چرید.

اما یکبار دیگر، خدا روح خود را از آسمان بر ما خواهد ریخت. آنگاه بیابان به بوستان تبدیل خواهد شد و بوستان به جنگل.^{۱۶} در سرزمین ما عدالت و انصاف برقرار خواهد گردید^{۱۷} و ما از صلح و آرامش و اطمینان و امنیت همیشگی برخوردار خواهیم شد.

قوم خدا در کمال امنیت و آسایش در خانه‌هایشان زندگی خواهند کرد، اما آشوریه‌ها نابود شده، خانه‌هایشان با خاک یکسان خواهد گردید.^{۲۰} بلی، خدا قوم خود را برکت خواهد داد آنگونه که به هنگام کشت زمین، محصول فراوان خواهد رویید و گله‌ها و رمه‌هایشان در چراگاه‌های سبز و خرم خواهند چرید.

خداوند داور است

وای بر شما ای آشوریه‌ها که همه را غارت می‌کنید و پیمانهای را که با قوم‌های دیگر بسته‌اید زیر پا می‌گذارید. بزودی این غارت و خیانت شما پایان خواهد یافت و آنگاه خود شما مورد غارت و خیانت واقع خواهید شد.

ای خداوند، بر ما رحم کن، زیرا چشم امید ما به توست. هر بامداد به ما قدرت عطا کن و ما را از سختی نجات ده. دشمن وقتی صدایت را بشنود خواهد

۱۳:۳۲
اش ۵:۵۰-۱۷:۱۰

۱۴:۳۲
اش ۱۲:۲۴

۱۵:۳۲
مز ۳۵:۱۰-۷

اش ۲:۱۱
یول ۲۸:۲

۱۶:۳۲
اش ۵:۳۳

۱۷:۳۲
اش ۴:۲

یعقو ۱۸:۳
۱۸:۳۲

هو ۲۳-۱۸:۲
۲۰:۳۲

اش ۳۳:۳۰

۱:۳۳
ار ۱۲:۲۵-۱۴
حب ۸:۲

۲:۳۳
اش ۹:۲۵-۱۰:۴۰

۳:۳۳
ار ۳۱ و ۳۰:۲۵

است که انسان خود را در چنین موقعیت خودخواهانه‌ای قرار دهد؛ به این معنا که حقوق خود را بطلبیم، اما حقوق دیگران را نقض نکنیم. اگر به قول خود عمل نکنیم، مردم دیگر به ما اعتماد نخواهند کرد؛ این امر سبب می‌شود که روابط از هم بپاشد. تصمیم بگیرید که قولی ندهید که نتوانید عمل کنید؛ آنچه به همین اندازه اهمیت دارد، عذرخواهی بابت قول‌هایی است که در گذشته داده‌اید و به آنها عمل نکرده‌اید. با دیگران همان رفتار منصفانه‌ای را داشته باشید که از ایشان انتظار دارید.

۲:۳۳ اینها سخنان باقیمانده‌ای عادلانه است که منتظر خدا بودند تا ایشان را از ستم برهانند.

۱۵:۱۵-۱۷ خدا در آسمان در حال عمل است تا وضعیت انسان را در این دنیا تغییر دهد. ما فقط زمانی می‌توانیم از صلح و کامیابی بهره‌مند گردیم که روح مقدس خدا در میان ما باشد (حزقیال ۲۷:۳۶؛ غلاطیان ۲۲:۵ و ۲۳). این امر در آخر زمان روی خواهد داد. اما امروز نیز می‌توانیم از روح خدا بهره‌مند شویم، زیرا مسیح او را به تمام ایمانداران عطا می‌فرماید (یوحنا ۱۵:۲۶). اما آن افاضه روح‌القدس که در اینجا ذکر شده، زمانی رخ خواهد داد که ملکوت و فرمانروایی خدا برای ابد برقرار شده باشد.

۱:۳۳ آشوری‌ها همواره قول خود را زیر پا می‌گذاشتند، اما انتظار داشتند دیگران به قول خود وفا کنند. آسان

گریخت؛ زمانی که تو برخیزی قومها پراکنده خواهند شد. ^۴ اموال دشمنان ما، مانند مزرعه‌ای که مورد هجوم ملخ واقع شده باشد، غارت خواهد گردید.

۵:۳۳

مز ۹:۹۷

۶:۳۳

مز ۱:۱۱۲-۳

اش ۵:۵۱

^۵ خداوند بزرگ و والا است و بر همه چیز تسلط دارد. او اورشلیم را از عدل و انصاف پر خواهد ساخت و به قوم یهودا استحکام خواهد بخشید. او همیشه از قوم خود حمایت می‌کند و به ایشان حکمت و بصیرت می‌بخشد. خدا ترسی گنج بزرگ ایشان است!

^۷ اما در حال حاضر فرستادگان قوم یهودا از شدت ناامیدی گریانند، زیرا آشور تقاضای ایشان را برای صلح نپذیرفته است. ^۸ شاهراه‌های یهودا خراب شده و دیگر اثری از مسافران نیست. آشوریها پیمان صلح را زیرپا نهاده‌اند و به وعده‌هایی که در حضور گواهان داده‌اند توجهی ندارند؛ آنها به هیچکس اعتنا نمی‌کنند. ^۹ سرزمین اسرائیل از بین رفته، لبنان نابود شده، شارون به بیابان تبدیل گشته و برگهای درختان باشان و کرمل ریخته است.

۹:۳۳

اش ۲:۳۵ ؛ ۴:۲۴ ؛ ۳۴:۱۰

۱۰:۳۳

مز ۵:۱۲

اش ۱۹:۲

۱۱:۳۳

اش ۱۸:۲۶

۱۲:۳۳

اسمو ۲۳:۶-۷

اش ۱۷:۱۰

۱۳:۳۳

اش ۱:۴۹

^{۱۰} اما خداوند می‌فرماید: «برمی‌خیزم و قدرت و توانایی خود را نشان می‌دهم! ^{۱۱} ای آشوریها، هر چه تلاش کنید سودی نخواهد داشت. نفس خودتان به آتش تبدیل شده، شما را خواهد کشت. ^{۱۲} سپاهیان شما مثل خارهایی که در آتش انداخته می‌شوند، سوخته و خاکستر خواهند شد. ^{۱۳} ای قومهایی که دور هستید، به آنچه کرده‌ام توجه کنید؛ و ای قومهایی که نزدیک هستید، به قدرت من پی ببرید.»

۱۴:۳۳

اش ۲۷:۳۰ ؛ ۲۸:۱

عبر ۲۹:۱۲

۱۵:۳۳

مز ۳:۲۴ و ۴

اش ۱۱-۶:۵۸

۱۶:۳۳

اش ۱۰:۴۹

^{۱۴} گناهکاران و خدانشناسانی که در اورشلیم هستند از ترس می‌لرزند و فریاد برمی‌آورند: «کدام یک از ما می‌تواند از آتش سوزان و دائمی مجازات خدا جان سالم بدر برد؟» ^{۱۵} کسی می‌تواند از این آتش جان سالم بدر برد که درستکار باشد و به راستی عمل نماید، بخاطر منافع خود ظلم نکند، رشوه نگیرد، و با کسانی که شرارت و جنایت می‌کنند همدست نشود. ^{۱۶} چنین

۸:۳۳ آشوری‌ها پیمان صلح را زیر پا نهادند (۲ پادشاهان ۱۸:۱۴-۱۷).

۱۴:۳۳-۱۶ این گناهکاران متوجه شدند که نمی‌توانند در حضور خدای قدوس زندگی کنند، زیرا او مانند آتشی سوزان و دائمی است. تنها کسانی که ایمانشان صداقت و انصاف را به بار می‌آورد، می‌توانند با خدا زندگی کنند. این آیات نمونه‌هایی ارائه می‌دهند تا بدانیم چگونه صداقت و انصاف را نشان دهیم: می‌توانیم از تقلب و رشوه اجتناب کنیم، از نقشه کشیدن برای انجام اعمال نادرست بپرهیزیم، و در مقابل وسوسه بایستیم. اگر در روابط خود منصف و صادق باشیم، قادر خواهیم بود با خدا زندگی کنیم، و او نیازهای ما را رفع خواهد کرد.

۴:۳۳ برای دستیابی به توصیفی از این پیروزی بر آشور، نگاه کنید به ۲ پادشاهان ۱۹:۲۰-۳۷.

۵:۳۳ وقتی پادشاهی مسیح برقرار شود، اورشلیم مرکز عدالت و انصاف خواهد بود زیرا مسیح موعود در آنجا سلطنت خواهد کرد. اورشلیم جدید به‌عنوان نور جهان، شهر مقدس خواهد بود (مکاشفه ۲:۲۱).

۶:۳۳ برای مقابله با قحطی، جنگ، یا محاصره، آذوقه را انبار می‌کردند تا به‌هنگام نیاز به مصرف برسند. اگر یهودا مسیر زندگی، نگرش، و اعمال خود را تغییر می‌داد، خدا نعمت نجاتش را در اختیارشان قرار می‌داد. ذخیره خدا بیش از نیاز ما است؛ اما نعمت‌هایش را مطابق نیاز و اشتیاق‌مان برای دریافت آنها به ما ارزانی می‌دارد.

اشخاص در امنیت بسر خواهند برد و صخره‌های مستحکم، پناهگاه ایشان خواهد بود.

^{۱۷} بار دیگر چشمان شما پادشاه‌تان را در شکوه و زیبایی‌اش خواهد دید و سرزمین وسیعی را که او بر آن سلطنت می‌کند مشاهده خواهد کرد.^{۱۸} در آن زمان به روزهای ترسناکی که در گذشته داشتید فکر خواهید کرد روزهایی که سرداران آشور برجهای شما را می‌شمردند تا ببینند چقدر غنیمت می‌توانند از شما بدست آورند.^{۱۹} ولی آن روزها گذشته است و از آن اجنبیان ستمگری که زیانشان را نمی‌فهمیدید دیگر اثری نیست.^{۲۰} به اورشلیم، این شهر جشنهای مقدس نگاه کنید و ببینید چگونه در صلح و امنیت به سر می‌برد! اورشلیم محکم و پابرجا خواهد بود درست مانند خیمه‌ای که می‌خه‌ایش کنده نمی‌شود و طنابهایش پاره نمی‌گردد.^{۲۱} خداوند پر جلال ما را همچون رودخانه‌ای وسیع محافظت خواهد کرد تا هیچ دشمنی نتواند از آن عبور کرده، به ما یورش برد!^{۲۲} خداوند پادشاه و رهبر ماست؛ او از ما مراقبت خواهد کرد و ما را نجات خواهد داد.^{۲۳} طناب کشتی‌های دشمن سست خواهد شد و پایه‌های دکل را نگه نخواهد داشت و افراد دشمن نخواهند توانست بادبانها را بکشند. ما تمام غنایم دشمن را به چنگ خواهیم آورد؛ حتی لنگان نیز سهمی از این غنایم خواهند برد.^{۲۴} هر که در سرزمین ما باشد دیگر نخواهد گفت: «بیمار هستم»؛ و تمام گناهان ساکنان این سرزمین بخشیده خواهد شد.

۱۷:۳۳
اش ۵:۶

۱۹:۳۳
تث ۵۰:۴۹ و ۲۸
۲۰:۳۳
مز ۵:۴۶

۲۱:۳۳
اش ۱۸:۴۸

۲۲:۳۳
اش ۲۶ و ۲۵:۴۹
زکر ۹:۹

۲۴:۳۳
میکا ۱۸:۷ و ۱۹
یو ۱:۷-۹

خدا دشمنانش را نابود خواهد کرد

ای قوم‌های روی زمین نزدیک آید و به این پیام گوش دهید. ای مردم دنیا، سخنان مرا بشنوید: ^۲ خداوند بر تمام قوم‌ها و سپاهیانشان خشمگین است. او آنها را به مرگ محکوم کرده است و آنها را خواهد کشت.^۳ جنازه‌های آنان دفن نخواهد شد و بوی تعفن آنها زمین را پر خواهد ساخت و خون ایشان از کوه‌ها جاری خواهد گردید. ^۴ خورشید و ماه نابود خواهند شد و آسمان مثل طوماری بهم خواهد پیچید. ستارگان مانند برگ مو و همچون میوه‌های رسیده که از درخت می‌افتند، فرو خواهند ریخت.^۵ خداوند شمشیر خود را در آسمان آماده کرده است تا بر قوم ادوم که مورد غضب او هستند، فرود آورد. ^۶ شمشیر خداوند از خون آنها پوشیده خواهد شد و آنها را مانند بره و بزغاله ذبحی، سر خواهد برید. بلی، خداوند

۱:۳۴
تث ۱:۳۲

۳:۳۴
حز ۶:۳۵
۴:۳۴
یول ۳۱:۲
متی ۲۹:۲۴
۲ پطرس ۱۰:۳
مکا ۱۴-۱۲:۶
۵:۳۴
اش ۶:۲۴
۶:۳۴
اش ۱:۶۳

نابودی ادوم که اینجا به آن اشاره شده، تصویری است از عاقبت همه کسانی که با خدا و قوم او مخالفت می‌کنند.

۵:۳۴ ادوم و اسرائیل تبار مشترکی داشتند. اسرائیلی‌ها از نسل یعقوب بودند و ادومی‌ها از نسل عیسو، برادر دوقلوی او. ادوم همیشه دشمن سرسخت اسرائیل بود.

در سرزمین ادوم قربانگاه بزرگی ترتیب خواهد داد و کشتار عظیمی به راه خواهد انداخت.^۷ نیرومندان هلاک خواهند شد، جوانان و اشخاص کارآزموده از بین خواهند رفت. زمین از خون سیراب و خاک از پیه حاصلخیز خواهد گردید.^۸ زیرا آن روز، روز انتقام گرفتن از ادوم است و سال تلافی کردن ظلم‌هایی که به اسرائیل کرده است. ^۹نهرهای ادوم پر از قیر گداخته و زمین آن از آتش پوشیده خواهد شد. ^{۱۰}ادوم روز و شب خواهد سوخت و تا ابد دود از آن برخیزد؛ نسل اندر نسل، ویران خواهد ماند و دیگر کسی در آنجا زندگی نخواهد کرد، ^{۱۱}جغدها و کلاغها آن سرزمین را اشغال خواهند نمود؛ زیرا خداوند ادوم را به نابودی محکوم کرده است. ^{۱۲}از طبقه اشراف کسی باقی نخواهد ماند تا بتواند پادشاه شود. تمام رهبرانش از بین خواهند رفت. ^{۱۳}قصرها و قلعه‌های پوشیده از خار خواهد شد و شغالها و شترمرغها در آنجا لانه خواهند کرد. ^{۱۴}حیوانات وحشی در ادوم گردش خواهند کرد و زوزه آنها در شب، همه جا خواهد پیچید. هیولاهای شب بر سر یکدیگر فریاد خواهند زد و غولها برای استراحت به آنجا خواهند رفت. ^{۱۵}در آنجا جغدها آشیانه خواهند کرد، تخم خواهند گذاشت، جوجه‌هایشان را از تخم بیرون خواهند آورد و آنها را زیر بال و پر خود پرورش خواهند داد. لاشخورها با جفتهای خود در آنجا جمع خواهند شد.

^{۱۶}کتاب خداوند را مطالعه و بررسی کنید و از آنچه که او انجام خواهد داد آگاه شوید. تمام جزئیات این کتاب واقع خواهد شد. هیچ لاشخوری بدون جفت در آن سرزمین نخواهد بود خداوند این را فرموده است و روح او به آن جامه عمل خواهد پوشاند. ^{۱۷}خداوند این سرزمین را پیموده و تقسیم کرده و آن را به این جانوران واگذار نموده است تا برای همیشه، نسل اندر نسل در آن زندگی کنند.

نهر در بیابان

بیابان به وجد خواهد آمد، صحرا پر از گل خواهد شد و سرود و شادی همه جا را پر خواهد ساخت. بیابانها مانند کوههای لبنان

۳۵

۱۶:۳۵

اش ۱۸:۴۱ و ۱۹:۵۱؛ ۳:۵۱
۱۳ و ۲:۵۵

۱۶:۳۴

آسودگی و تفقد شامل حال باقیمانده‌گان ایماندار و وفادار می‌شد، اما جو حاکم کلاً چیزی جز خشم و غضب و مجازات و نابودی نبود. اکنون اشعیا با رؤیایی از زیبایی‌ها و دلگرمی‌ها وارد صحنه می‌شود. خدا همان قدر که در مجازات جدی است، در رحمانیت نیز کامل می‌باشد. کمال اخلاقی خدا با نفرت او از تمامی گناهان آشکار می‌شود، و همین امر به مجازات منتهی می‌گردد. اما

۱۶:۳۴ اشعیا با عبارت «کتاب خداوند» پیشگویی‌هایش را اعتبار بخشید. پیشگویی، آنچه را که همواره در فکر خدا بوده است از پیش خبر می‌دهد و تاریخ این فکر را آشکار می‌سازد.

۱۶:۳۵ اشعیا در فصل‌های ۱ تا ۳۵ پیغام داوری خدا را بر همه ملت‌ها اعلام داشت، از جمله بر اسرائیل و یهودا، چرا که همگی خدا را رد کرده بودند. گرچه گاه

سبز و خرم خواهند شد و صحراها همچون چراگاههای کرمل و چمنزارهای شارون حاصلخیز خواهند گردید. خداوند شکوه و زیبایی خود را نمایان خواهد ساخت و همه آن را خواهند دید.

۳مردم دلسرد و مأیوس را با این خیر شاد کنید. ^۴به آنانی که می ترسند، قوت قلب دهید و بگویید: «دلیر باشید و نترسید، زیرا خدای شما می آید تا از دشمنانتان انتقام بگیرد و آنها را به سزای اعمالشان برساند.» ^۵وقتی او بیاید چشمهای کوران را بینا و گوشهای کران را شنوا خواهد ساخت. ^۶نگلنگ مانند آهو جست و خیز خواهد کرد و لال سرود خواهد خواند. در بیابان، چشمه‌ها و در صحرا، نهرها جاری خواهند شد. ^۷شوره‌زار به برکه، و زمین خشک و تشنه به چشمه تبدیل خواهند گردید. آنجا که شغالها در آن می‌خوابیدند از علف و بوریا و نی پر خواهد شد. ^۸در زمین ویران راهی باز خواهد شد و آن را «شاهراه مقدس» خواهند نامید و هیچ شخص بدکار از آن عبور نخواهد کرد. در آنجا خداوند همراه شما خواهد بود و کسانی که در آن گام بردارند اگر چه جاهل باشند گمراه نخواهند شد. ^۹در کنار آن راه نه شیری کمین خواهد کرد و نه خطر دیگری وجود خواهد داشت. نجات یافتگان در آن سفر خواهند کرد. ^{۱۰}و کسانی که خداوند آزادشان کرده، سرودخوانان با شادی جاودانی، از آن راه به اورشلیم خواهند آمد. غم و ناله آنان برای همیشه پایان خواهد یافت و جای خود را به شادی و سرود خواهد داد.

۳:۳۵

ایو ۳:۴

۴:۳۵

مز ۱۴۵:۹

اش ۴:۶۳

۵:۳۵

یو ۶:۹

۶:۳۵

لو ۱۴:۱۱

یو ۳۸:۷

اعما ۷:۳

۷:۳۵

متی ۱۴:۱۳

۹:۳۵

اش ۱۰:۵۱

۱۰:۳۵

مکا ۴:۲۱

۵- وقایع مربوط به سلطنت حزقیا آشور یهودا را تهدید می کند

در چهاردمین سال سلطنت حزقیا؛ سنحاریب، پادشاه آشور تمام شهرهای حصاردار یهودا را محاصره نموده، تسخیر کرد. ^۱سپس

۳۶

۲:۳۶

یاد ۱۷:۱۸ تا ۲۰:۱۱

توا ۹:۳۲-۲۴

۸-۳۵-۱۰ «شاهراه مقدس» راهی است که از بیابان رنج و درد گذشته، به برکات زندگی تازه می‌رسد. این راه را فقط با پیروی از خدا می‌توان پیمود. فقط نجات یافتگان از «شاهراه مقدس» خواهند گذشت؛ آنها از رهگذران شریب و حیوانات خطرناک در امان خواهند بود. خدا راهی برای قومش مهیا می‌کند تا از آن راه به خانه او برسند، و او در این راه با ما خواهد بود. خدا هرگز از نشان دادن راهی که باید برویم، دست نخواهد کشید؛ او همیشه به‌هنگام راه رفتن در کنار ما است.

۱-۳۶ چهار فصل بعدی در حکم بخش انتقالی میان دو قسمت اول و دوم کتاب می‌باشد و پایه فصل‌های ۴۰ تا ۶۶ را تشکیل می‌دهد. این فصل‌ها با سلطنت حزقیا پادشاه هم زمان است (۲ پادشاهان ۱۸ و ۱۹).

همین کمال اخلاقی سبب می‌شود که او نسبت به همه مخلوقاتش رحیم و مهربان باشد. این محبت منجر می‌شود به رحمت او بر همه کسانی که گرچه کامل نیستند، اما از صمیم قلب او را دوست داشته، از او اطاعت می‌کنند.

۱:۳۵ این فصل تصویر زیبایی است از ملکوت و پادشاهی نهایی خدا که در آن او عدالتش را برقرار ساخته، همه شرارت‌ها را نابود خواهد کرد. این دنیایی است که ایمانداران می‌توانند بعد از داوری انتظارش را داشته باشند؛ در آن زمان، خود خلقت نیز در خدا شادی خواهد کرد. در فصل ۳۴ از غم و درد سخن رفت، چرا که خدا همه مردم را به‌خاطر اعمالشان داوری می‌کند. اما فصل ۳۵ روزهای بعد از داوری را به تصویر می‌کشد، روزهایی را که سرانجام زندگی آرام و صلح‌آمیز خواهد شد.

لشکری را به سرپرستی فرمانده قوای خود از لاکیش به اورشلیم نزد حزقیای پادشاه فرستاد. او بر سر راه «مزرعه رخت شورها» نزد قنات برکه بالا اردو زد. ^۳الیاقیم (پسر حلقیا)، سرپرست امور دربار حزقیای پادشاه؛ شبنا، منشی دربار و یوآخ (پسر آساف)، وقایع نگار دربار نزد او رفتند.

فرمانده قوای آشور این پیغام را برای حزقیای فرستاد: «پادشاه بزرگ آشور می گوید که تو به چه کسی امید بسته ای؟ ^۵تو که از تدابیر جنگی و قدرت نظامی برخوردار نیستی، بگو چه کسی تکیه گاه توست که اینچنین بضد من قیام کرده ای؟ ^۴اگر به مصر تکیه می کنی، بدان که این عصای دست تو، نی ضعیفی است که طاقت وزن تو را ندارد و بزودی می شکند و بدستت فرو می رود. هر که به پادشاه مصر امید ببندد عاقبتش همین است! ^۷اگر شما بگویید به خداوند، خدای خود تکیه می کنیم، بدانید که او همان خدایی است که حزقیای تمام معبدهای او را که بر فراز تپه ها بودند خراب کرده و دستور داده است که همه مردم در برابر قربانگاه اورشلیم عبادت کنند. ^۸من از طرف آقایم، پادشاه آشور حاضر باشم شرط ببندم. اگر بتوانید دو هزار اسب سوار پیدا کنید من دو هزار اسب به شما خواهم داد تا بر آنها سوار شوند! ^۹حتی اگر مصر هم به شما اسب سوار بدهد باز به اندازه یک افسر ساده آقایم قدرت نخواهید داشت. ^{۱۰}آیا خیال می کنید من بدون دستور خداوند به اینجا آمده ام؟ نه! خداوند به من فرموده است تا به سرزمین شما هجوم آورم و نابودش کنم!»

۴:۳۶

۲ یاد ۱۹:۱۸

۵:۳۶

۲ یاد ۷:۱۸

۶:۳۶

مز ۳:۱۴۶

حز ۲۹:۷

۷:۳۶

تث ۲:۱۲-۵

۲ یاد ۴:۱۸ و ۵

۸:۳۶

اش ۲:۳۰-۷، ۳:۳۱

۱۰:۳۶

۱ یاد ۱۸:۱۳

بپرستند (بت پرستی عمدتاً بر روی تپه ها انجام می شد). آشوری ها یا از مذهب خدای حقیقی چیزی نمی دانستند یا می خواستند مردم را بفریبند تا ایشان فکر کنند که با این کار خود، بت قدرتمندی را به خشم آورده اند. به همین شکل، شیطان می گوید ما را نیز بفریبید یا سر در گم سازد. اگر کسی برای خدا بی ثمر باشد، دلیلش الزاماً گناهکار بودنش نیست؛ کافی است که شخص شناخت درستی از خواست خدا نداشته باشد. برای دوری از فریب شیطان، به دقت و به طور مرتب کلام خدا را مطالعه کنید. وقتی دانستید اراده خدا چیست، با دروغهای شیطان فریب نخواهید خورد.

۱۰:۳۶ سنحاریب با تلاش برای متقاعد کردن مردم یهودا مبنی بر اینکه خدا برضد آنها است، به سیاست خود برای تضعیف روحیه ایشان ادامه داد. آشوری ها امیدوار بودند که مردم یهودا را متقاعد کنند که بدون جنگ تسلیم شوند. اما اشعیا قبلاً گفته بود که آشوری ها اورشلیم را نابود خواهند کرد، بنابراین مردم نمی بایست از آنها بترسند (۲۴-۲۷؛ ۲۹:۵-۸).

۴:۳۶ فصل ۱۹ بیان کننده هشدار اشعیا است به یهودا تا برای مقابله با حمله قریب الوقوع آشور، با مصر هم پیمان نشود. سنحاریب، پادشاه آشور، به یهودا به خاطر اتکا کردن به مصر طعنه می زند. حتی آشوری ها می دانستند که مصر نمی تواند به یهودا کمک کند.

۵:۳۶ حزقیای به وعده فرعون برای کمک به اسرائیل علیه آشوری ها، خیلی امیدوار بود، اما وعده هر فرد به اندازه اعتبار خودش ارزش دارد. وعده فرعون در نقطه مقابل کلام خدا قرار داشت. ما چقدر سریع زندگی خود را بر اساس مشورت های انسانی تنظیم می کنیم، در حالی که به وعده های ابدی خدا بی اعتنا مییم. اگر در مقابل انتخاب بین کلام خدا و گفته یک انسان قرار بگیرید، سخن کدامیک را باور خواهید کرد؟

۷:۳۶ فرستادگان آشور ادعا کردند که حزقیای به خدا امانت کرده است زیرا قربانگاههای خدا را بر روی تپه ها خراب کرده و مردم را وا داشته تا او را فقط در اورشلیم عبادت کنند. اما اصلاحات حزقیای دقیقاً به منظور از بین بردن بت پرستی بود تا مردم فقط خدای حقیقی را

۱۱ آنگاه الیاقیم، شبنا و یوآخ به او گفتند: «تمنا می‌کنیم به زبان آرامی صحبت کنید، زیرا ما آن را می‌فهمیم. به زبان عبری حرف نزنید، چون مردمی که بر بالای حصارند به حرفهای شما گوش می‌دهند.»

۱۲ اولی فرمانده آشور جواب داد: «مگر سرورم مرا فرستاده است که فقط با شما و پادشاه صحبت کنم؟ مگر مرا نزد این مردمی که روی حصار جمع شده‌اند نفرستاده است؟ آنها هم به سرنوشت شما محکومند تا از نجاست خود بخورند و از ادراغ خود بنوشند!»

۱۳ آنگاه فرمانده آشور با صدای بلند به زبان عبری به مردمی که روی حصار شهر بودند گفت: «به پیغام پادشاه بزرگ آشور گوش دهید: ۱۴ انگذارید حزقیای پادشاه شما را فریب دهد. او هرگز نمی‌تواند شما را از چنگ من برهاند. ۱۵ سخن او را که می‌گوید: به خداوند توکل نمایید تا شما را برهاند، باور نکنید، زیرا این شهر بدست ما خواهد افتاد. ۱۶ به حزقیای پادشاه گوش ندهید. پادشاه آشور می‌گوید که تسلیم شوید و در سرزمین خود با امنیت و آرامش زندگی کنید ۱۷ تا زمانی که بیایم و شما را به سرزمینی دیگر ببرم که مانند سرزمین شما پر از نان و شراب، غله و عسل، و درختان انگور و زیتون

۱۱:۳۶

عز ۷:۴

دان ۴:۲

۱۳:۳۶

توا ۱۸:۳۲

۱۴:۳۶

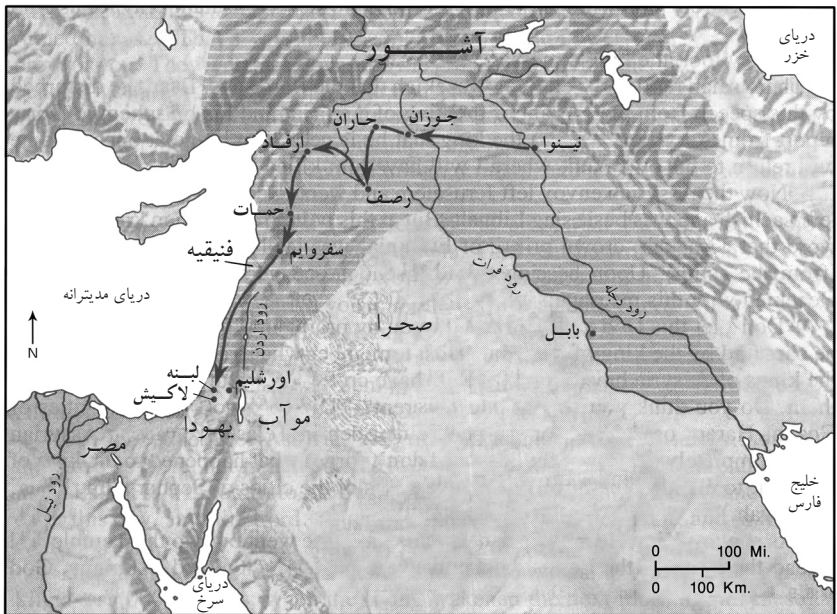
اش ۱۰:۳۷

۱۶:۳۶

زکر ۱۰:۳

آشور پیشروی می‌کند

وقتی سنحاریب پایتخت خود نینوا را آراست، حزقیای از دادن باج و خراج خودداری کرد و آماده جنگ شد. آشوری‌ها به طرف مرزهای غربی که سر به شنوریش بر داشته بودند پیشروی کردند و سریع تا سواحل مدیترانه حمله بردند. از لاکیش، سنحاریب تهدید کرد که اورشلیم را می‌گیرد، اما اشعیا می‌دانست که تهدیدات او با او در راه بازگشت به نینوا از بین خواهد رفت.

نیرنگ دیگری متوسل شد. او به مردم یکی از شهرهای تحت محاصره و قحطی‌زده را پیشنهاد کرد که اگر تسلیم شوند، آنها را به سرزمینی پر از خوراک ببرد. سیاست آشوری‌ها در قبال سرزمینهایی که فتح می‌کردند این بود

۱۱:۳۶ زبان آرامی در این موقع زبان بین‌المللی بود. در مورد پیشگویی‌های اشعیا درباره الیاقیم و شبنا، به اشعیا ۲۵:۲۲-۱۵ نیز مراجعه کنید.

۱۷:۳۶ سنحاریب برای تضعیف روحیه مردم باز هم به

است. اگر چنین کنید زنده خواهید ماند.^{۱۸} پس به حزقیایا گوش ندهید، زیرا شما را فریب می‌دهد و می‌گوید که خداوند شما را خواهد رها کند. آیا تاکنون خدایان دیگر هرگز توانسته‌اند بندگان خود را از چنگ پادشاه آشور نجات دهند؟^{۱۹} بر سر خدایان حمات، ارفاد، سفروایم، هینع و عوا چه آمد؟ آیا آنها توانستند سامره را نجات دهند؟^{۲۰} کدام خدا هرگز توانسته است سرزمینی را از چنگ من نجات دهد؟ پس چه چیز سبب شده است فکر کنید که خداوند شما می‌تواند اورشلیم را نجات دهد؟»

^{۲۱} مردمی که روی حصار بودند سکوت کردند، زیرا پادشاه دستور داده بود که چیزی نگویند.

^{۲۲} اسپس الیاقیم، شبنا و یوآخ لباسهای خود را پاره کرده، نزد حزقیایا پادشاه رفتند و آنچه را که فرمانده قوای آشور گفته بود، بعرض او رساندند.

خدا اورشلیم را نجات خواهد داد

وقتی حزقیایا پادشاه این خبر را شنید، لباس خود را پاره کرده، پلاس پوشید و به خانه خداوند رفت تا دعا کند. اسپس به الیاقیم، شبنا و کاهنان ریش سفید گفت که پلاس بپوشند و نزد اشعیا نبی (پسر آموص) بروند^۳ و به او بگویند که حزقیایا پادشاه چنین می‌گوید: «امروز روز مصیبت و سختی و اهانت است. وضعیت ما مثل وضعیت زنی است که منتظر وضع حمل است، اما قدرت زاییدن ندارد. خداوند، خدای تو سخنان اهانت آمیز این سردار آشور را که به خدای زنده اهانت کرده است، بشنود و او را مجازات نماید. برای بازماندگان قوم ما دعا کن.»
وقتی فرستادگان حزقیایا این پیغام را به اشعیا دادند، او در جواب گفت: «خداوند می‌فرماید که به آقای خود بگویید از سخنان کفرآمیز آشوری‌ها

۳۷

۱:۳۷

پاد ۱:۱۹-۱۳۷

۳:۳۷

اش ۵:۲۲؛ ۱۷:۲۶ و ۱۸

۴:۳۷

اش ۹:۱؛ ۲۰:۱۰-۲۲

۶:۳۷

اش ۴:۷؛ ۴:۳۵

^{۳:۳۷} یهوذا به زنی تشبیه شده که منتظر وضع حمل است، اما قدرت زاییدن ندارد. او آنقدر ضعیف است که نمی‌تواند کاری برای خود بکند، از این رو برای پایان یافتن دردش، آرزوی مرگ می‌کند. آنگاه که وضع نامیدکننده به نظر می‌رسید، حزقیایا می‌نشد. او از اشعیایا نبی خواست تا دعا کند که خدا به کمکشان بشتابد.

^{۴:۳۷} حزقیایا دقیقاً همان کاری را کرد که اشعیا مردم را به آن فرا می‌خواند (فصل‌های ۱-۳۵). او به خدا متوسل شد و منتظر ماند تا او به کمک یهوذا بیاید. متوسل شدن به خدا یعنی باور این حقیقت که خدا حضور دارد و قادر است به ما کمک کند.

که ساکنان آنها را از آنجا به مناطقی که پیشتر فتح کرده بودند، منتقل می‌ساختند. این سیاست موجب می‌شد که نیروی انسانی برای سپاهشان تأمین شود و همچنین مردم سرزمینهای فتح شده دیگر مجال شورش نداشته باشند.

^{۱۹-۲۰-۳۶} سنحاریب گفت که خدایان سایر شهرها که به تصرف او در آمده بودند، توانسته بودند مردم خود را نجات دهند، پس خدای اورشلیم چطور می‌توانست آنها را نجات دهد؟ یهوه خدای سامره بود اما سامره سقوط کرد. اما یهوه فقط در اسم خدای سامره بود، زیرا مردم او را نمی‌پرستیدند. برای همین انبیا سقوط سامره را پیشگویی می‌کردند. اما در این موقع مردم در اورشلیم به‌طور جدی خدا را می‌پرستیدند، و او آنها را از دست سپاه آشور نجات داد.

ترسد؛^۷ زیرا من کاری می‌کنم که پادشاه آشور با شنیدن خبری به وطنش بازگردد و در آنجا کشته شود.»

^۸سردار آشور شنید که پادشاه آشور از لاکیش برای جنگ به لبه رفته است، پس او نیز به لبه رفت. ^۹طولی نکشید خبر به پادشاه آشور رسید که ترهاقه، پادشاه حبشه، لشکر خود را برای حمله به او بسیج کرده است. بنابراین پادشاه پیش از رفتن به جنگ، برای حزقیای پادشاه نامه‌ای با این مضمون فرستاد:

^{۱۰}«آن خدایی که بر او تکیه می‌کنی تو را فریب ندهد. وقتی می‌گویی که پادشاه آشور اورشلیم را فتح نخواهد کرد، سخنش را باور نکن. ^{۱۱}تو خود شنیده‌ای که پادشاهان آشور به هر جا رفته‌اند چه کرده‌اند و چگونه شهرها را از بین برده‌اند. پس خیال نکن که تو می‌توانی از چنگ من فرار کنی. ^{۱۲}آیا خدایان اقوامی چون جوزان، حاران، رصف و خدای مردم عدن که در سرزمین تلسار زندگی می‌کنند، ایشان را نجات دادند؟ اجداد ما تمام آنها را از میان برداشتند. ^{۱۳}بر سر پادشاه حمات و پادشاه ارفاد و سلاطین سفروایم، هینع، و عوا چه آمد؟» ^{۱۴}حزقیای نامه را از قاصدان گرفت و خواند. سپس به خانه خداوند رفت و آن نامه را در حضور خداوند پهن کرد. ^{۱۵}بعد چنین دعا کرد:

^{۱۶}«ای خداوند قادر متعال، ای خدای اسرائیل که بر تخت خود که بر فراز فرشتگان قرار دارد، نشسته‌ای. تو تنها خدای تمام ممالک جهان هستی. تو آسمان و زمین را آفریده‌ای. ^{۱۷}ای خداوند، سخنان سنحاریب را بشنو و ببین این مرد چگونه به تو، ای خدای زنده توهین می‌کند. ^{۱۸}خداوند، راست است که پادشاهان آشور تمام آن اقوام را از بین برده‌اند و سرزمین ایشان را ویران کرده‌اند، ^{۱۹}و خدایان آنها را سوزانده‌اند. اما آنها خدا نبودند. آنها نابود شدند، چون ساخته دست انسان و از چوب و سنگ بودند. ^{۲۰}ای خداوند، خدای ما، التماس می‌کنیم ما را از چنگ پادشاه آشور نجات ده تا تمام ملل جهان بدانند که تنها تو خدا هستی.»

۸:۳۷

اش ۵:۲۰

۱۱:۳۷

اش ۱۱-۹:۱۰

۱۲:۳۷

پیدا ۳۱:۱۱

پاد ۶:۱۷

۱۶:۳۷

خرو ۲۲:۲۵

مز ۶:۱۷؛ ۲۲:۷۴؛ ۱۰۸:۱

۱۰:۸۶

ار ۱۲:۱۰

۱۹:۳۷

اش ۱۷:۱۷؛ ۸:۲۶؛ ۱۴:۲۶

۲۰:۳۷

پاد ۳۷:۱۸؛ ۳۶:۳۷

اش ۲۲:۳۳

جز ۲۳:۳۶

۲۲:۳۷

مراثی ۱۳:۲

صف ۱۴:۳

خدا سنحاریب را نابود خواهد کرد

^{۲۱}اشعیای نبی برای حزقیای پادشاه این پیغام را فرستاد: «خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید که دعای تو را در مورد سنحاریب، پادشاه آشور شنیده است. ^{۲۲}و جواب او به سنحاریب این است: شهر اورشلیم از تو نمی‌ترسد، بلکه

داشته باشیم که خدا از قبل بهترین جواب را آماده کرده است. وظیفه ما این است که با ایمان و با صبر درخواست خود را به حضور او ببریم.

۸-۱۰:۳۷ حزقیای خبر نداشت که دعایش در حال مستجاب شدن است، زیرا حبشه به حال حمله در آمده بود. با آنکه او نمی‌توانست ترتیبات مستجاب شدن دعایش را ببیند، از دعا و ایمان دست نکشید. وقتی ما دعا می‌کنیم، باید ایمان

تو را مسخره می کند.^{۲۳} تو می دانی به چه کسی اهانت کرده و کفر گفته ای؟
می دانی به چه کسی این چنین جسارت نموده ای؟ به خدای قدوس اسرائیل!
^{۲۴} «تو افرادت را نزد من فرستادی تا به من فخر بفروشی و بگویی که با
عرب‌های کوه‌های بلند لبنان و قله‌های آن را فتح کرده‌ای، بلندترین درختان
سرو آزاد و بهترین صنوبرهایش را قطع نموده و به دورترین نقاط جنگلش
رسیده‌ای.^{۲۵} تو افتخار می کنی که چاه‌های آب زیادی را تصرف کرده و از آنها
آب نوشیده‌ای و پای تو به رود نیل مصر رسیده، آن را خشک کرده است.

^{۲۶} «آیا نمی دانی که این من بودم که به تو اجازه انجام چنین کارهایی را دادم؟
من از قدیم چنین مقدر نموده بودم که تو آن شهرهای حصاردار را تصرف
کرده، ویران نمایی.^{۲۷} از این جهت بود که اهالی آن شهرها در برابر تو هیچ
قدرتی نداشتند. آنها مانند علف صحرا و گیاه نورسته‌ای بودند که در زیر
آفتاب سوزان خشک شده، پیش از رسیدن پژمرده گردیدند.^{۲۸} اما من از همه
فکرها و کارهای تو و تنفیری که نسبت به من داری آگاهم.^{۲۹} بسبب این
غرور و تنفیری که نسبت به من داری، بر بینی تو افسار زده و در دهانت لگام
خواهم گذاشت و تو را از راهی که آمده‌ای باز خواهم گردانید.»

^{۳۰} سپس اشعیا به حزقیا گفت: «علامت این رویدادها این است: امسال و سال دیگر
از گیاهان خودرو استفاده خواهید کرد، اما در سال سوم خواهید کاشت و خواهید
دروید، تاکستانها غرس خواهید نمود و از میوه‌شان خواهید خورد.^{۳۱} بازماندگان
یهودا بار دیگر در سرزمین خود ریشه دوانیده ثمر خواهند آورد^{۳۲} و در اورشلیم
باقی خواهند ماند، زیرا خداوند غیور این امر را بجا خواهد آورد.

^{۳۳} «خداوند درباره پادشاه آشور چنین می گوید: او به این شهر داخل نخواهد
شد، سپر بدست در برابر آن نخواهد ایستاد، پشته‌ای در مقابل حصارش بنا
نخواهد کرد و حتی یک تیر هم به داخل اورشلیم نخواهد انداخت.^{۳۴} او از
همان راهی که آمده است باز خواهد گشت،^{۳۵} زیرا من بخاطر خود و بخاطر
بندهام داود از این شهر دفاع خواهم کرد و آن را نجات خواهم داد.»

^{۳۶} در همان شب فرشته خداوند صد و هشتاد و پنج هزار نفر از سربازان
آشوری را کشت، بطوری که صبح روز بعد، تا آنجا که چشم کار می کرد،
جنازه دیده می شد.

۲۳:۳۷

اش ۲۱:۱۵:۵

حز ۷:۳۹

حب ۱۲:۱

۲۴:۳۷

اش ۸:۱۴

۲۶:۳۷

اش ۲:۲۵

اعما ۲۳:۲ و ۲۷:۴ و ۲۸

۲۷:۳۷

مز ۶:۱۲۹

اش ۷:۴۰

۲۸:۳۷

مز ۱:۱۳۹

۲۹:۳۷

اش ۲۸:۳۰

حز ۴:۳۸

۳۰:۳۷

لاو ۱۱:۵:۲۵

۳۱:۳۷

اش ۶:۲۷:۱۰ و ۲۷:۴

۳۲:۳۷

۲ پاد ۳۱:۱۹

۳۵:۳۷

۲ پاد ۶:۲۰

اش ۱۱:۹:۴۸

۳۶:۳۷

۲ پاد ۳۵:۱۹

اش ۳۴ و ۳۳:۱۲:۱۰ و ۳۴

۳۵:۳۷ خدا به خاطر خود و به خاطر داود از اورشلیم دفاع کرد. آشور به خدا توهین کرده بود. آنها وسیله‌ای برای تنبیه اورشلیم نبودند. کاری که اورشلیم قادر به انجامش نبود، خدا خودش برایشان انجام داد. اگر ما به اندازه کافی به او اعتماد داشته باشیم که درخواستهای خود را به حضورش ببریم، او حاضر است غیرممکن‌ها را برای ما ممکن سازد.

۲۹:۳۷ این همان شکنجه‌ای بود که آشوری‌ها بر اسرای خود اعمال می کردند. آنها اغلب به نشانه تحقیر اسرا، بر بینی آنها افسار می زدند و در دهانشان لگام می گذاشتند و بعد رها می کردند.

۳۰:۳۷ گیاهان خودرو از دانه‌های محصول سال گذشته به وجود می آیند.

۳۷ پس سنحاریب، پادشاه آشور عقب‌نشین کرد، به نینوا برگشت. ۳۸ او در حالیکه در معبد خدای خود نسر وک مشغول عبادت بود، پسرانش ادرملک و شرآصر او را با شمشیر کشتند و به سرزمین آرات فرار کردند و یکی دیگر از پسرانش، به نام آسر حدون بجای او پادشاه آشور شد.

۳۷:۳۷

پیدا ۱۰:۱۱

یونس ۳:۳

صف ۲:۱۳

۳۸:۳۷

پیدا ۴:۴۸

۱۵ سال دیگر به عمر حزقیای اضافه می‌شود

در آن روزها حزقیای سخت بیمار شد و نزدیک بود بمیرد. اشعیای ۳۸ نبی (پسر آموص) به عیادتش رفت و از جانب خداوند این پیغام را به او داد: «وصیتت را بکن، چون عمرت به آخر رسیده است؛ تو از این مرض شفا نخواهی یافت.»

۱:۳۸

۲ یاد ۲۰:۱-۶

حزقیای صورت خود را بطرف دیوار برگردانید و نزد خداوند دعا کرده، گفت: ۲ «خداوند! بخاطر آور چقدر نسبت به تو وفادار و امین بوده‌ام و چطور سعی کرده‌ام مطابق میل تو رفتار کنم.» سپس بغض گلویش را گرفت و به تلخی گریست. ۳ پیش از آنکه اشعیا قصر را ترک کند خداوند بار دیگر با او سخن گفت و فرمود: ۴ «نزد حزقیای رهبر قوم من برگرد و به او بگو که خداوند، خدای جدت داود دعای تو را شنیده و اشکهایت را دیده است. او پانزده سال دیگر بر عمر تو خواهد افزود. ۵ او تو را و این شهر را از چنگ پادشاه آشور نجات خواهد داد.» ۶ پس اشعیا به افراد حزقیای پادشاه گفت که مقداری انجیر بگیرند و آن را له کرده، روی دمل حزقیای بگذارند و او شفا خواهد یافت. ۷ سپس حزقیای پادشاه پرسید: «برای اینکه ثابت شود که خداوند مرا شفا خواهد داد و من خواهم توانست به خانه خداوند بروم او چه نشانه‌ای به من می‌دهد؟»

۳:۳۸

۲ یاد ۱۸:۵-۶

نخ ۱۳:۱۴

مز ۶:۸-۸

۵:۳۸

۲ یاد ۱۸:۱۳-۲

۶:۳۸

اش ۳۱:۵

اشعیا به او گفت: «برای اینکه بدانی سخنانی را که خداوند به تو گفته، انجام خواهد داد، او علامتی به تو می‌دهد. ۸ آن علامت این است که خداوند سایه ساعت آفتابی آحاز را ده درجه به عقب بر می‌گرداند.» ۹ پس سایه آفتاب ده درجه به عقب برگشت.

۷:۳۸

اش ۱۱:۱۴

۸:۳۸

۲ یاد ۲۰:۹-۱۱

دیگر زندگی کند. خدا در جواب دعای صمیمانه ما نیز ممکن است روند طبیعی زندگی ما را تغییر دهد. اگر خدا را به خاطر این تغییرات خواهید ستود، در طلبیدن این تغییرات بنیادین از او هرگز تردیدی به خود راه ندهید.

۵-۱:۳۸ بنا بر ۲ تواریخ ۲۴:۳۲-۲۶، حزقیای حتی بعد از این دو معجزه شفا و رهایی نیز دچار غرور بود. عاقبت او و مردمش خود را فروتن کردند، و مجازات خدا تا چند نسل دیگر به عقب افتاد.

۳۸:۳۷ اشعیا مرگ سنحاریب را در ۳۳، ۱۲:۱۰ و ۳۴ و ۳۷:۷ پیشگویی کرده بود. مرگ او در ۲ پادشاهان ۱۹ ثبت شده است.

۱۳:۳۸ وقایع فصل‌های ۳۸ و ۳۹ قبل از وقایع فصل‌های ۳۶ و ۳۷ روی داده است.

۵-۱:۳۸ حزقیای پادشاه شدیداً بیمار بود؛ اشعیا نزد او رفت و او را آگاه ساخت که به زودی خواهد مرد؛ حزقیای با شنیدن این خبر فوراً به خدا متوسل شد. خدا دعای او را مستجاب فرمود و اجازه داد که ۱۵ سال

۹ وقتی حزقیای پادشاه از بیماری‌ای که داشت شفا یافت این شعر را سرانید:
 ۱۰ فکر می‌کردم در بهار عمر خویش زندگی را بدرود خواهم گفت،
 و به دنیای مردگان خواهم شتافت.
 ۱۱ فکر می‌کردم در این دنیای زندگان
 دیگر هرگز خداوند را نخواهم دید
 و نگاهم بر هیچ انسانی نخواهد افتاد.
 ۱۲ مانند خیمهٔ شبانان که پائین می‌کشند و جمع می‌کنند،
 حیات من فرو می‌ریخت؛
 همچون پارچهٔ دستباف که از دستگاه بافندگی جدا می‌کنند،
 رشتهٔ عمرم پاره می‌شد.
 ۱۳ تمام شب ناله و زاری می‌کردم،
 گویی شیری دنده‌هایم را خرد می‌کرد؛
 فکر می‌کردم خدا جانم را می‌گیرد.
 ۱۴ صدایم بزحمت شنیده می‌شد،
 مانند قمری می‌نالیدم.
 از بس به آسمان چشم دوخته بودم،
 چشمانم ضعیف شده بود.
 دعا کردم که خداوند کمکم کند.
 ۱۵ اچه بگویم که خداوند مرا بدین روز انداخته بود.
 از تلخی جان، خواب از چشمانم رفته بود.
 ۱۶ ای خداوند، تنبیه تو مفید است و به انسان حیات می‌بخشد.
 تو مرا سلامتی و شفا بخشیدی
 تو عمر دوباره بمن دادی.
 ۱۷ بلی، به نفع من شد
 که این همه زحمت دیدم.
 زیرا تو مرا محبت کردی،
 از مرگ نجاتم دادی
 و همهٔ گناهان مرا بخشیدی و فراموش کردی.

۱۰:۳۸
مز ۲۴:۱۰۲

۱۱:۳۸
مز ۱۳:۲۷

۱۲:۳۸
ایو ۲۰:۴
قرن ۱:۵

۱۴:۳۸
مز ۱۲۳:۱۱۹
جز ۱۶:۷

۱۵:۳۸
ایو ۱۱:۷

۱۶:۳۸
مز ۷۵:۷۱:۱۱۹ ؛ ۱۳:۳۹

۱۷:۳۸
اش ۲۵:۴۳
ار ۳۴:۳۱
یونس ۶:۲

بوده است؛ شاید هم فقط به این معنا است که بدن مردگان
 نمی‌تواند خدا را تمجید کند. در هر حال، حزقیای متوجه شد
 که چه خیریتی از این تجربه تلخ عایدش شده است. دفعه
 بعد که تجربه تلخی را پشت سر می‌گذارد، دعا کنید تا
 خدا خیریتی از آن برایتان پدید آورد.

۱۸-۱۶:۳۸ حزقیای متوجه شد که دعایش رهایی و
 بخشش به ارمغان آورده است. او گفته بود: «کسی در
 دنیای مردگان نمی‌تواند تو را تمجید کند.» این گفته
 ممکن است حاکی از این باشد که او از سعادتی که پس
 از مرگ انتظار متوکلان خدا را می‌کشد (۵۷:۱۰) بی‌خبر

۱۸ کسی در دنیای مردگان نمی‌تواند تو را تمجید کند،
و یا به وفاداریت توکل کند.

۱۸:۳۸

مز ۵:۶

۱۹ زندگانند که تو را ستایش می‌کنند،

۱۹:۳۸

مز ۷:۵-۷، ۱۱۹:۱۷۵

چنانکه من امروز تو را سپاس می‌گویم.
بلی، زندگانند که برای فرزندان خود

تعریف می‌کنند که تو امین و وفادار هستی.

۲۰ خداوندا، تو مرا شفا دادی،

۲۰:۳۸

مز ۱۳۳:۳-۱۱۶:۱۹-۱۷

و من در تمام روزهای عمرم

مز ۱۳۳:۳

۲:۱۶۶

تو را با سرود ستایش خواهم کرد.

فرستادگان بابلی

در آن روزها «مردوک بلدان» (پسر «بلدان») پادشاه بابل، نامه‌ای
همراه با هدیه‌ای برای حزقیای فرستاد، زیرا شنیده بود که پس از یک

۳۹

۱:۳۹

۲ پاد ۱۲-۱۹

بیماری سخت اینک بهبود یافته است. ^۲حزقیای فرستادگان بابلی را به خوشی
پذیرفت و آنان را به کاخ سلطنتی برد و تمام خزانه‌های طلا و نقره، عطریات
و روغنهای معطر، و نیز اسلحه خانه خود را به ایشان نشان داد. بدین ترتیب،
فرستادگان بابلی تمام خزاین او را دیدند و چیزی از نظر آنان پوشیده نماند.

۲:۳۹

۲ پاد ۱۵:۱۸ و ۱۶

۲ تو ۳۲:۲۵، ۳۱

۳ آنگاه اشعیای نبی نزد حزقیای پادشاه رفت و از او پرسید: «این مردان از کجا
آمده بودند و چه می‌خواستند؟»

۳:۳۹

ار ۱۵:۵

حزقیای جواب داد: «از جای دور! آنها از بابل آمده بودند.»

اشعیای پرسید: «در کاخ تو چه دیدند؟»

حزقیای جواب داد: «تمام خزاین مرا.»

۴:۳۹-۷ چرا اشتباه بزرگی بود که حزقیای ثروت و شکوه
خود را به این بابلی‌ها نشان دهد؟ حزقیای نمی‌دید که خطر
بعدی برای او بابلی‌ها خواهند بود، و اورشلیم را ایشان
تسخیر خواهند کرد نه آشوری‌ها. اشعیای به او گفت که
بابل روزی تمام ثروت حکومتش را غارت خواهد کرد؛
این پیشگویی عجیبی بود، زیرا بابل می‌کوشید از قید
بندگی آشور رهایی یابد و به استقلال برسد. حزقیای که
به‌خاطر ارضای خودخواهی‌اش ثروت خود را به نمایش
گذاشت، متحمل عواقب کار خود شد (۲ پادشاهان ۲۵؛
دانیال ۱: ۲۰). پاسخ او به اشعیای (۸: ۳۹) شاید کمی وقیحانه
به‌نظر برسد، اما او فقط داشت تشکر خود را برای لطف
خدا ابراز می‌داشت، چرا که در طول حیاتش خدا مملکت
او را در صلح نگاه خواهد داشت و مجازات شدیدتری
برایش قائل نشد.

۱۹:۳۸ حزقیای از اهمیت انتقال شادی خداوند از نسلی به نسل
دیگر سخن می‌گوید. ایمان ما به واسطه مردان و زنان ایمانداری
به ما به ارث رسیده است که پیغام خدا را در طول قرن‌ها منتقل
کرده‌اند. آیا شما فرزندان خود یا سایر افراد جوان را در
احساس زیبایی که از رابطه‌تان با خدا دارید، سهیم می‌کنید؟
۱۰:۱ باب مردوک بلدان، شاهزاده بابلی، در نظر داشت
علیه آشور شورش کند و می‌خواست اتحادی با سایر اقوام
به‌وجود آورد. او احتمالاً امیدوار بود که حزقیای را متقاعد
سازد تا علیه آشور به این اتحاد بپیوندد. حزقیای از اینکه این
کشور هم با آشور دشمن است، با آن احساس نزدیکی و
دوستی کرد به‌طوری که دارایی خود را به فرستادگان بابلی
نشان داد. اما اشعیای به پادشاه هشدار داد که به بابل اعتماد
نکند. در آینده بابلی‌ها دشمن یهودا خواهند شد و ثروت
اورشلیم را به یغما برد.

۵ اشعیا به او گفت: «پس به این پیام که از سوی خداوند قادر متعال است گوش کن:

۶ «زمانی می‌رسد که هر چه در کاخ داری و گنجهایی که اجدادت اندوخته‌اند به بابل برده خواهد شد و چیزی از آنها باقی نخواهد ماند. ^۷بابلی‌ها برخی از پسرانت را به اسارت گرفته، آنان را خواجه خواهند کرد و در کاخ پادشاه بابل به خدمت خواهند گماشت.»

۸ حزقیایا جواب داد: «آنچه خداوند فرموده، نیکوست. لااقل تا وقتی که زنده‌ام این اتفاق نخواهد افتاد و صلح و امنیت برقرار خواهد بود.»

ب- سخنان تسلی بخش (۱:۴۰ تا ۲۴:۶۶)

اشعیا اکنون از وقایعی سخن می‌گوید که بعد از اسارت اتفاق خواهد افتاد. آزادی اسرای باقیمانده و اجازه بازگشت آنها به اورشلیم پس از فتح بابل به فرمان کوروش از جمله این وقایع است. اما اشعیا آمدن خدمتگزار رنجبر، یعنی عیسی مسیح را نیز پیشگویی کرده، زندگی و مرگ او را به تفصیل تشریح می‌کند. اشعیا از آمدن آسمان و زمین جدید نیز سخن می‌گوید، در باره روزی که خدا قوم خود را بار دیگر احیا کند. از آنجا که همه ایمانداران در جهان نوینی که خواهد آمد شرکت خواهند داشت، می‌توانیم امید قاطعی به آینده داشته باشیم.

۱- رهایی اسرائیل از اسارت

خدا گله‌اش را خواهد چرانید

۴۰ خدای اسرائیل می‌فرماید: «تسلی دهید! قوم مرا تسلی دهید! ^۲اهالی اورشلیم را دلداری دهید و به آنان بگویید که روزهای سخت ایشان

۲:۴۰
اش ۵۳:۵ و ۱۱
زکر ۹:۱۲

می‌گویند، خدایی که برای سلطنت بر زمین و داوری همه مردم خواهد آمد. او اسرائیل و یهودا را دوباره یکی خواهد ساخت و ایشان را به شکوه اولیه‌شان باز خواهد گرداند. اشعیا اکنون به جای هشدار به مردم درباره داوری قریب‌الوقوع، به تسلی ایشان می‌پردازد. این یک پیشگویی است در باره زمان آخر، آن زمان که «بابل»، آن نظام شرارت‌بار دنیای حاضر، نابود شود و ستم و آزار و اذیت به قوم خدا پایان پذیرد.

۱:۴۰ قوم خدا در یکصد سال بعد تا پیش از سقوط اورشلیم، زحمات فراوانی پیش رو داشت؛ پس از آن، هفتاد سال اسارت در انتظارش بود. از این رو، خدا به اشعیا می‌فرماید که با مهربانی سخن بگوید و مردم اورشلیم را تسلی دهد. بذرهای تسلی می‌تواند در زمین ناملاایمات ریشه بدواند. وقتی به‌نظر می‌رسد که زندگی‌تان در حال فروپاشی است،

۸:۳۹ حزقیایا که یکی از وفادارترین پادشاهان یهودا بود، در طول سلطنتش سخت کوشید تا بت‌پرستی را ریشه‌کن سازد و بار دیگر پرستش خدای حقیقی را در معبد اورشلیم برقرار نماید. مع‌هذا او می‌دانست که سلطنتش منزه نیست. جریان‌ات پنهان و نیرومند شرارت، نابودی را بر یهودا فرامی‌خواند، و فقط دخالت‌های معجزه‌آسای خدا بود که مملکت را از دست دشمنانش حفظ می‌کرد. اینجا حزقیایا خوشحالی خود را ابراز می‌دارد از اینکه خدا در طول سلطنت او صلح را حفظ خواهد کرد. به محض اینکه حزقیایا در گذشت، شرارت تحت رهبری منسی، پسر حزقیایا، بار دیگر سر بر آورد؛ او عملاً مراکز بت‌پرستی را که پدرش از بین برده بود، از نو بنا کرد.

۱۴:۴۰ کتاب اشعیا از این قسمت تغییر شگفتی می‌کند. فصل‌های بعدی درباره شکوه خدا سخن

بسر آمده و گناهانشان بخشیده شده، زیرا من باندازه گناهانشان آنها را تنبیه کرده‌ام.»

۳ صدایی می‌شنوم که می‌گوید: «راهی از وسط بیابان برای آمدن خداوند آماده کنید. راه او را در صحرا صاف کنید. آدره‌ها را پر کنید؛ کوه‌ها و تپه‌ها را هموار سازید؛ راه‌های کج را راست و جاده‌های ناهموار را صاف کنید.^۵ آنگاه شکوه و جلال خداوند ظاهر خواهد شد و همه مردم آن را خواهند دید. خداوند این را وعده فرموده است.»

۶ بار دیگر آن صدا می‌گوید: «با صدای بلند بگو!»
پرسیدم: «با صدای بلند چه بگویم؟»

گفت: «با صدای بلند بگو که انسان مثل گیاهی است که خشک شده، از بین می‌رود و تمام زیبایی او همچون گلی است که پژمرده می‌شود.^۷ وقتی خدا می‌دمد گیاه خشک و گل پژمرده می‌شود. بلی، انسان مانند گیاه از بین می‌رود.^۸ گیاه خشک می‌شود و گل پژمرده می‌گردد، اما کلام خدای ما برای همیشه باقی می‌ماند.»

۹ ای قاصد خوش خبر، از قلّه کوه، اورشلیم را صدا کن. پیامت را با تمام قدرت اعلام کن و ترس. به شهرهای یهودا بگو: «خدای شما می‌آید!»^{۱۰} بلی، خداوند می‌آید تا با قدرت حکومت کند. پاداشش همراه او است و هر کس را مطابق اعمالش پاداش خواهد داد.^{۱۱} او مانند شبان، گله خود را خواهد چرانید؛ بره‌ها را در آغوش خواهد گرفت و میشها را با ملایمت هدایت خواهد کرد.
۱۲ آیا کسی غیر از خدا می‌تواند اقیانوس را در دست نگه دارد و یا آسمان را

۳:۴۰

ملا ۱:۳

متی ۳:۳

۴:۴۰

حز ۲۴:۱۷

۵:۴۰

حب ۱۴:۲

۶:۴۰

ایو ۲:۱۴

۷:۴۰

یعقو ۱:۱۱ و ۱۱

۸:۴۰

متی ۱۸:۵

۱۰:۴۰

اش ۱۶:۵۹

مکا ۱۲:۲۲

۱۱:۴۰

حز ۳۳:۲۳، ۱۴-۱۲:۳۴

یو ۱۶-۱۴، ۱۱:۱۰

۱۲:۴۰

اش ۱۳:۴۸

خدا ابدی و پایدار است. فقط در کلام ابدی خدا راه حل همیشگی برای مشکلات و نیازهای خود خواهیم یافت.
۱۱:۴۰ خدا اغلب به صورت شبانی تصویر شده که با مهربانی از گله‌اش مراقبت کرده، آن را هدایت می‌نماید. او هم قدرتمند و توانا است (۱۰:۴۰)، و هم رئوف. او شبان (مزمور ۲۳)، شبان نیکو (یوحنا ۱۰:۱۱، ۱۴)، شبان اعظم (عبرانیان ۲۰:۱۳ و ۱ پطرس ۴:۵) نامیده شده است. توجه داشته باشید که شبان از ناتوانترین اعضای گله مراقبت می‌کند، یعنی از بره‌های نوزاد و گوسفندان باردار (یا شیرده). این حقیقت باعث تحکیم این پیام نبوتی است که ملت نیرومند آن ملتی نیست که ارتشی قدرتمند داشته باشد، بلکه ملتی است که به قدرت توأم با ملاحظت خدا تکیه کند.

۳۱-۱۲:۴۰ اشعیا قدرت خدا را توصیف کرده، می‌گوید که او آفریدگار است و روزی‌دهنده، و همواره برای کمک به ما حاضر است. خدا بی‌نهایت توانا است و قادر

از خدا بخواهید که شما را تسلی دهد. شاید از ناملازمات و سختی‌ها خلاصی نیابید، اما تسلی خدا را دریافت خواهید داشت. بعضی اوقات نیز تنها تسلائی که داریم، آگاهی از این حقیقت است که روزی با خدا خواهیم بود. ارزش تسلی و تشویقی را که در کلام خدا و حضور او و قوم او وجود دارد، بدانید.

۵-۳:۴۰ «آماده کردن راه» یعنی بر داشتن موانع یا پهن کردن فرش قرمز برای آمدن خداوند. بیابان تصویری است از سختیها و محنت‌های زندگی. ما از سختیها مصون نیستیم، اما آنها نباید سدی باشند بر سر راه ایمان ما. اشعیا به مردم گفت که خود را آماده سازند تا عمل دست خدا را ببینند. یحیای تعمیددهنده وقتی مردم را فرا می‌خواند تا خود را برای ظهور مسیح موعود آماده سازند، از این آیه‌ها نقل قول کرد (متی ۳:۳).

۸-۶:۴۰ اینجا انسان به گیاهان و گل‌هایی تشبیه می‌شود که پژمرده می‌گردند. زندگی ما فانی است، اما کلام

با وجب اندازه گیرد؟ آیا کسی غیر از او می‌تواند خاک زمین را در ترازو بریزد و یا کوه‌ها و تپه‌ها را با قیان وزن کند؟^{۱۳} آیا کسی می‌تواند خداوند را پند دهد یا معلم و مشاور او باشد؟^{۱۴} آیا او تابحال به دیگران محتاج بوده است که به او حکمت و دانش بیاموزند و راه راست را به او یاد دهند؟^{۱۵} به هیچ وجه! تمام مردم جهان در برابر او مثل قطره آبی در سطل و مانند غباری در ترازو، ناچیز هستند. همه جزایر دنیا برای او گردی بیش نیستند و او می‌تواند آنها را از جایشان تکان دهد.^{۱۶} اگر تمام حیوانات لبنان را برای خدا قربانی کنیم باز کم است و اگر تمام جنگلهای لبنان را برای روشن کردن آتش قربانی بکار بریم باز کافی نیست.^{۱۷} تمام قوم‌ها در نظر او هیچ هستند و ناچیز به شمار می‌آیند.

^{۱۸} چگونه می‌توان خدا را توصیف کرد؟ او را با چه چیز می‌توان مقایسه نمود؟^{۱۹} آیا می‌توان او را با یک بت مقایسه کرد؟ بتی که بت ساز آن را ساخته و با طلا پوشانده و به گردنش زنجیر نقره‌ای انداخته است؟^{۲۰} فقیری که نمی‌تواند خدایانی از طلا و نقره درست کند، درختی می‌یابد که چوبش با دوام باشد و آن را بدست صنعتگری ماهر می‌دهد تا برایش خدایی بسازد، خدایی که حتی قادر به حرکت نیست!

^{۲۱} آیا تا به حال ندانسته‌اید و نشنیده‌اید و کسی به شما نگفته که دنیا چگونه به وجود آمده است؟^{۲۲} خدا دنیا را آفریده است؛ همان خدایی که بر فراز کره زمین نشسته و مردم روی زمین در نظر او مانند مورچه هستند. او آسمانها را مثل پرده پهن می‌کند و از آنها خیمه‌ای برای سکونت خود می‌سازد.^{۲۳} او رهبران بزرگ دنیا را ساقط می‌کند و از بین می‌برد.^{۲۴} هنوز ریشه نزده خدا بر آنها می‌دمد، و آنها پژمرده شده، مثل کاه پراکنده می‌گردند.

^{۲۵} خداوند قدوس می‌پرسد: «شما مرا با چه کسی مقایسه می‌کنید؟ چه کسی می‌تواند با من برابری کند؟»

^{۲۶} به آسمانها نگاه کنید! کیست که همه این ستارگان را آفریده است؟ کسی که آنها را آفریده است از آنها مثل یک لشکر سان می‌بیند، تعدادشان را می‌داند و آنها را به نام می‌خواند. قدرت او آنقدر عظیم است که نمی‌گذارد هیچکدام از آنها گم شوند.

۱۳:۴۰

روم ۳۴:۱۱

۱۴:۴۰

کول ۳:۲

۱۵:۴۰

اش ۱۳:۱۷

۱۷:۴۰

اش ۷:۲۹

۱۸:۴۰

خرو ۱۰:۸

اش ۵:۴۶

میکا ۱۸:۷

۱۹:۴۰

مز ۸-۴:۱۱۵

حب ۱۹:۱۸ و ۲۰:۴۰

اش ۷:۴۶

۲۱:۴۰

اش ۱۳:۵۱

روم ۱۹:۱

۲۲:۴۰

مز ۲:۱۰۴

۲۳:۴۰

مز ۴۰:۱۰۷

ار ۱۷-۱۸:۲۵

۲۴:۴۰

اش ۱۳:۱۷

۲۶:۴۰

مز ۴:۱۴۷

اش ۵:۴۲

نمی‌گیریم جز محدود ساختن درک خود از او. شما چه درک و تصویری از خدا در ذهن دارید، به‌خصوص که می‌دانیم او خود را در پسرش، عیسی مسیح، آشکار فرمود؟ با تصویر و درکی که از خدا دارید، کار او را در زندگی خود محدود نکنید.

مطلق می‌باشد؛ با این همه، به فکر تک‌تک ما انسان‌های ناچیز هست. هیچ کس یا هیچ چیز را نمی‌توان به خدا تشبیه کرد (۲۵:۴۰). ما خدا را به بهترین شکل ممکن با دانش و زبان محدود خود توصیف می‌کنیم، اما وقتی او را با تجربیات خود در این دنیا مقایسه می‌کنیم، نتیجه‌ای

۲۷ پس، ای اسرائیل، چرا می‌گویی خداوند رنجهای مرا نمی‌بیند و با من به انصاف رفتار نمی‌کند؟^{۲۸} آیا تابحال ندانسته و نشنیده‌ای که خدای ابدی، خالق تمام دنیا هرگز درمانده و خسته نمی‌شود و هیچکس نمی‌تواند به عمق افکار او پی ببرد؟^{۲۹} او به خستگان نیرو می‌بخشد و به ضعیفان قدرت عطا می‌کند.^{۳۰} حتی جوانان هم درمانده و خسته می‌شوند و دلاوران از پای در می‌آیند،^{۳۱} اما آنانی که به خداوند امید بسته‌اند نیروی تازه می‌یابند و مانند عقاب پرواز می‌کنند؛ می‌دوند و خسته نمی‌شوند، راه می‌روند و ناتوان نمی‌گردند.

خدا به اسرائیل کمک خواهد کرد

خداوند می‌فرماید: «ای سرزمینهای دور دست، ساکت باشید و به من گوش دهید! قویترین دلایل خود را ارائه دهید. نزدیک بیایید و سخن بگویید. دادگاه آماده شنیدن سخنان شماست.»^{۴۱}

۲ «چه کسی این مرد را از مشرق آورده است که هر جا قدم می‌گذارد آنجا را فتح می‌کند؟ چه کسی او را بر قوما و پادشاهان پیروز گردانیده است؟ شمشیر او سپاهیان آنان را مثل غبار به زمین می‌اندازد و کمانش آنان را چون کاه پراکنده می‌کند. آنان را تا جاهای دور که قبل از آن پایش به آنجا نرسیده بود تعقیب می‌کند و به سلامت پیش می‌رود. آنچه کسی این کارها را کرده است؟ کیست که سیر تاریخ را تعیین نموده است؟ مگر نه من، که خداوند ازلی و ابدی هستم؟»

۵ «مردم سرزمینهای دور دست وقتی کارهای مرا دیدند از ترس لرزیدند. اینک آنها دور هم جمع شده‌اند و یکدیگر را کمک و تشویق می‌کنند تا بتی

۲۷:۴۰
ایو ۵:۳۴
اش ۸:۵۴
۲۸:۴۰
مز ۵:۱۴۷ ؛ ۲:۹۰
۲۹:۴۰
ار ۲۵:۳۱
۳۰:۴۰
ار ۲۱:۹
۳۱:۴۰
قرن ۲:۴-۱۰-۱۶
عبر ۳:۱۲

۱:۴۱
حب ۲:۰۲

۲:۴۱
تو ۲:۳۶
اش ۱۱:۴۶

۴:۴۱
اش ۷:۴۴ ؛ ۱۲:۴۸
مکا ۱۷:۸ و ۱۸

۵:۴۱
یوش ۱:۵
حز ۱۶ و ۱۵:۲۶

۶:۴۱
یول ۹:۳-۱۱

۴۱:۱-۴۱ این مرد مشرقی کوروش دوم، پادشاه پارس است که یک قرن و نیم پس از این پیشگویی به پادشاهی خواهد رسید (از او در ۲۸:۴۴ نام برده شده است). خدا وعده داد که از اسرائیل محافظت کند و حتی در مقابل اقوام بت پرست از آنها مراقبت به عمل آورد. خدا بر همه امپراطوریه‌ها و سیاست‌های دنیا تسلط دارد.

۴:۴۱ هر نسلی گرفتار مشکلات خودش است، اما نقشه خدا همه نسل‌ها را در بر می‌گیرد. وقتی اجدادتان زندگی می‌کردند، خدا شخصاً در زندگی قومش عمل می‌کرد. در زمان نبیره‌های شما باز خدا شخصاً در زندگی قومش عمل خواهد کرد. او تنها کسی است که صد سال بعد از این را به وضوح صد سال پیش می‌بیند. وقتی نگران آینده هستید، با خدا سخن بگویید، با کسی که نسل‌های آینده را به خوبی نسل‌های گذشته می‌شناسد.

۲۹:۴۰-۳۱ حتی نیرومندترین اشخاص نیز گاه درمانده و خسته می‌شوند، اما قدرت و نیروی خدا هرگز کاستی نمی‌یابد. او هرگز آنقدر خسته یا مشغول نیست که نتواند کمک کند یا بشنود. نیروی او منبع قوت ما است. وقتی احساس می‌کنید زیر بار سنگین زندگی کمر خم کرده‌اید و نمی‌توانید قدم دیگری بر دارید، به یاد داشته باشید که می‌توانید به خدا توسل جوید تا نیروی شما را تازه سازد.

۳۱:۴۰ همه ما نیاز داریم که وقتی را به‌طور مرتب به شنیدن صدای خدا اختصاص دهیم. امید بستن به خدا یعنی انتظار کشیدن برای قوتی که وعده‌اش را داده، قوتی که به ما کمک می‌کند تا بر پریشانیها و دشواریهای زندگی غالب آییم. گوش کردن به خدا به ما کمک می‌کند تا آماده شنیدن صدای او باشیم، و هر گاه که لازم است بردبار باشیم، و از او انتظار داشته باشیم که به وعده‌هایی که در کلامش داده، عمل کند.

بسازند. نجار و زرگر و آهنگر به یاری هم می‌شتابند، قسمت‌های مختلف بت را با لحیم به هم وصل می‌کنند و با میخ آن را به دیوار می‌کوبند تا نیفتد!^۸ «اما ای اسرائیل، ای بنده من، تو قوم برگزیده من هستی. تو از خاندان دوست من ابراهیم هستی. من تو را از اقصای جهان فرا خواندم و گفتم که تو بنده من هستی. من تو را برگزیده‌ام و ترک نخواهم کرد.^۹ انترس، چون من با تو هستم؛ نگران نشو، زیرا من خدای تو هستم. من تو را تقویت خواهم کرد و یاری خواهم داد و تو را حمایت کرده، نجات خواهم بخشید.^{۱۰} «دشمنانت که بر تو خشمگین هستند رسوا خواهند شد و کسانی که با تو مخالفت می‌کنند هلاک خواهند گردید.^{۱۱} همه آنان از بین خواهند رفت و اثری از آنان باقی نخواهد ماند.^{۱۲} من که خداوند، خدای تو هستم دست راست را گرفته‌ام و می‌گویم تترس، زیرا تو را یاری خواهم داد.»^{۱۳} «خداوند می‌گوید: «ای اسرائیل، هر چند کوچک و ضعیف هستی، ولی تترس، زیرا تو را یاری خواهم داد. من، خدای مقدس اسرائیل، خداوند و نجات دهنده تو هستم.^{۱۴} تو مانند خرمنکوب تازه با دندان‌های تیز خواهی بود و همه دشمنانت را در هم کوبیده، خرد خواهی کرد و آنها را مانند کاه جمع کرده، کوهی از آنها خواهی ساخت.^{۱۵} آنها را به هوا خواهی افشاند و باد همه را خواهد برد و گردباد آنها را پراکنده خواهد ساخت. آنگاه من که خداوند، خدای مقدس اسرائیل هستم مایه شادمانی تو خواهم بود و تو به من افتخار خواهی کرد.

^{۱۶} «وقتی فقرا و نیازمندان دنبال آب بگردند و پیدا نکنند و زبانشان از تشنگی خشک شود، من به دعای ایشان جواب خواهم داد. من که خداوند، خدای اسرائیل هستم هرگز آنان را ترک نخواهم کرد.^{۱۷} بر تپه‌های خشک برای ایشان رودخانه جاری می‌کنم و در میان دره‌ها، به آنان چشمه‌های آب

۸:۴۱

اش ۲:۵۱

یعقو ۳:۲

۹:۴۱

تث ۶:۷

اش ۱۱:۱۱

۱۰:۴۱

تث ۶:۳۱

مز ۱۳:۸۹

روم ۳۱:۸

۱۱:۴۱

اش ۷:۵، ۷:۲۹

۱۲:۴۱

ایو ۹-۷:۲۰

۱۳:۴۱

اش ۱:۴۵

۱۴:۴۱

اش ۱۴:۴۳

۱۵:۴۱

میکا ۱۳:۴

۱۶:۴۱

اش ۱۰:۳۵

۱۷:۴۱

اش ۳:۳۰، ۱۹:۴۲، ۳:۴۴

۱۸:۴۱

مز ۳۵:۱۰، ۷

اش ۲۵:۳۰

که انسان استحقاق آن را داشت (تثیه ۷:۸-۶:۹)؛ با آنکه خدا اسرائیلی‌ها را برگزیده بود تا نماینده او در این دنیا باشند، ایشان در این امر قصور ورزیدند و گناه کردند؛ از این رو خدا آنان را تنبیه کرد و به اسارت فرستاد. اما اکنون به‌واسطه عیسی مسیح، «همه ایمانداران قوم برگزیده خدا هستند، و همگی مسؤولند در این جهان نمایندگان او باشند. خدا روزی همه ایمانداران وفادار را گرد هم خواهد آورد. نیازی نیست که بت‌رسیم زیرا (۱) حضور خدا با ما است («من با شما هستم»؛ (۲) خدا رابطه‌ای با ما ایجاد کرده است («من خدای شما هستم»؛ و (۳) خدا اطمینانی قطعی داده است که ما را بر گناه و مرگ قوت و یاری و پیروزی بخشد.

۸:۴۱ خدا به‌خاطر رابطه دوستی عالی‌اش با ابراهیم، اسرائیل را از آن خود می‌دانست. او اسرائیل را برگزیده بود، و آنها اطمینان داشتند که خدا با آنها خواهد بود. خدا ما را بی‌نیاهیت دوست می‌دارد؛ اگر ما نیز او را به‌شدت دوست بداریم، آنگاه او ما را دوست خود محسوب خواهد کرد. اگر دوست خدا باشیم، می‌دانیم که هر وقت به او احتیاج داشته باشیم، او در کنار ما خواهد بود. آیا شما خدا را دوست خود می‌دانید؟ آیا همان‌طور که او خود را وقف شما کرده، شما هم وقف او هستید؟

۱۰-۸:۴۱ خدا اسرائیل را به‌واسطه ابراهیم برگزید فقط به این دلیل که اینچنین اراده فرموده بود، نه به این دلیل

می‌دهم. بیابان را به برکهٔ آب و زمین خشک را به چشمه مبدل می‌سازم.
 ۱۹ کاری می‌کنم که در زمین بایر، درخت سرو آزاد و آس و زیتون و شمشاد
 و صنوبر و کاج بروید. ۲۰ هرکس این را ببیند و در آن تفکر کند خواهد
 فهمید که من خداوند، خدای مقدس اسرائیل این کار را کرده‌ام.»
 ۲۱ خداوند که پادشاه اسرائیل است چنین می‌گوید: «بگذارید خدایان قومهای
 دیگر بیایند و قویترین دلایل خود را ارائه دهند! ۲۲ بگذارید آنچه را در گذشته
 اتفاق افتاده برای ما شرح دهند. بگذارید از آینده به ما خبر دهند و پیشگویی
 کنند تا بدانیم چه پیش خواهد آمد. ۲۳ بلی، اگر آنها واقعاً خدا هستند بگذارید
 بگویند که چه اتفاقاتی بعد از این خواهد افتاد. بگذارید معجزه‌ای بکنند که
 از دیدنش حیران شویم. ۲۴ اما بدانید آنها هیچ هستند و کاری از دستشان بر
 نمی‌آید، و هر که آنها را انتخاب کند کار بیهوده‌ای انجام داده است.
 ۲۵ «اما من مردی را از شرق برگزیده‌ام و او را از شمال به جنگ قوم‌ها خواهم
 فرستاد. او نام مرا خواهد خواند و من او را بر پادشاهان مسلط خواهم ساخت.
 مثل کوزه‌گری که گل را لگدمال می‌کند، او نیز آنها را پایمال خواهد کرد.
 ۲۶ آیا کسی تبحال این را پیشگویی کرده است؟ آیا کسی به شما خبر داده
 که چنین واقعه‌ای رخ خواهد داد تا بگوییم که او درست پیشگویی می‌کند؟
 ۲۷ من اولین کسی بودم که به اورشلیم مژده داده، گفتم: ای اورشلیم، قوم تو به
 وطن باز خواهند گشت. ۲۸ هیچ یک از بتها چیزی برای گفتن نداشتند. وقتی
 از آنها سؤال کردم جوابی نشنیدم. ۲۹ تمام این خدایان اجسام بی‌جان هستند و
 هیچ کاری از دستشان بر نمی‌آید.»

۱۹:۴۱
اش ۱۳:۵۵
۲۰:۴۱
ایو ۹-۷:۱۲

۲۲:۴۱
اش ۲۱:۴۵ ؛ ۹:۴۳

۲۳:۴۱
ار ۵:۱۰
یو ۱۹:۱۳

۲۴:۴۱
اقرن ۴:۸

۲۵:۴۱
ار ۳:۵۰
میکا ۱۰:۷

۲۶:۴۱
اش ۷:۴۴

۲۷:۴۱
اش ۹:۴۰

۲۸:۴۱
اش ۵:۶۳

۲۹:۴۱
ار ۱۳:۵

برگزیده خدا

خداوند می‌فرماید: «این است خدمتگزار من که او را تقویت
 می‌کنم. این است برگزیدهٔ من که از او خشنودم. او را از روحم

۴۲

۱:۴۲
اش ۲:۱۱ ؛ ۱۱:۵۳
متی ۱۷:۳ ؛ ۲۱-۱۸:۱۲

وقتی او وعده‌ای می‌دهد، به آن وفا می‌کند. او تنها خدای
 کامل و قابل اعتماد است.
 ۱۷-۱:۴۲ این آیات که گاهی «سرود خادم» نامیده
 می‌شود درباره مسیح‌های موعود است نه در باره کوروش
 (که در فصل ۴۱ وصفش آمد). اسرائیل و مسیح موعود
 غالباً هر دو خادم نامیده می‌شوند. اسرائیل به‌عنوان خادم
 می‌بایست دنیا را به شناخت خدا رهنمود شود. مسیح
 موعود که عیسی باشد، این کار را به انجام رساند و خدا
 را به جهانیان شناسانید.
 ۴-۱:۴۲ از این آیات در متی ۲۱-۱۸:۱۲ برای اشاره
 به مسیح، برگزیده خدا، نقل قول شده است. برگزیده

۲۱-۲۴:۴۱ اسرائیل در محاصره اقوام متعددی بود که
 بر این تصور بودند که خدایانشان قدرت خاصی دارند،
 برای مثال قدرت حاصل‌خیزی و تولید محصول یا عطا
 کردن پیروزی در جنگ. اما این خدایان اغلب قادر به
 هیچ کاری نبودند. خدایی که قدرتش محدود یا اصلاً هیچ
 قدرتی نداشته باشد، اساساً خدا نیست. وقتی ما وسوسه
 می‌شویم به چیزی به غیر از خدای زنده توکل کنیم،
 نظیر پول یا قدرت، باید باز ایستیم و از خود چند سؤال
 جدی بکنیم. آیا چیزی که به آن اتکا داریم، ما را رهایی
 خواهد بخشید؟ آیا بی‌چون و چرا شما را به آنچه که در
 جستجویی هستید، خواهد رساند؟ خدا رهایی می‌بخشد.

پر می‌سازم تا عدالت و انصاف را برای قوم‌های جهان به ارمغان آورد. ^۲ او آرام است و در کوچه‌ها فریاد نخواهد کرد و کسی صدایش را نخواهد شنید. ^{۳:۴۲} نئی خرد شده را نخواهد شکست و شعله ضعیف را خاموش نخواهد کرد. او عدل و انصاف واقعی را به اجرا درخواهد آورد. ^{مز ۴۲:۷۲} ادلسرد و نومید نخواهد شد و عدالت را بر زمین استوار خواهد ساخت. ^{اش ۴۲:۲۴ ؛ ۱۹:۵۶} مردم سرزمینهای دور دست منتظرند تعالیم او را بشنوند.»

^۵ خداوند، خدایی که آسمانها را آفرید و گسترانید و زمین و هر چه را که در آن است بوجود آورد و نفس و حیات به تمام مردم جهان می‌بخشد، به خدمتگزار خود چنین می‌گوید:

^۶ «من که خداوند هستم تو را خوانده‌ام و به تو قدرت داده‌ام تا عدالت را برقرار سازی. توسط تو با تمام قوم‌های جهان عهد می‌بندم و بوسیله تو به مردم دنیا نور می‌بخشم. ^۷ تو چشمان کوران را باز خواهی کرد و آنانی را که در زندانهای تاریک اسیرند آزاد خواهی ساخت.

^۸ «من خداوند هستم و نام من همین است. جلال خود را به کسی نمی‌دهم و بتها را شریک ستایش خود نمی‌سازم. ^۹ آنچه تابحال پیشگویی کرده‌ام، انجام گرفته است. اینک پیشگویی‌های جدیدی می‌کنم و شما را از آینده خبر می‌دهم.»

^{۱۰} ای جزیره‌های دور دست و ای کسانی که در آنها زندگی می‌کنید، در وصف خداوند سرودی تازه بخوانید. ای دریاها و ای همه کسانی که در آنها سفر می‌کنید، او را پرستش نمایید. ^{۱۱} اصحرا و شهرهایش خدا را ستایش کنند. اهالی «قیدار» او را بپرستند. ساکنان «سالع» از قله کوهها فریاد شادی سر

۳:۴۲

مز ۴۲:۷۲

۴:۴۲

اش ۴۲:۲۴ ؛ ۱۹:۵۶

۵:۴۲

ایو ۴:۳۳

مز ۴:۱۰۴

اش ۱۸:۴۵

۶:۴۲

ار ۵۵:۲۳ و ۶

لو ۳۲:۲

۷:۴۲

اش ۱:۵۱ ؛ ۵:۳۵

۸:۴۲

خرو ۱۵:۳ ؛ ۳:۲۰-۵

۱۰:۴۲

مز ۳:۳۳

۷:۴۲ قسمتی از مأموریت مسیح بر روی زمین، نشان دادن عدالت خدا و نور بودن برای ملت‌ها بود. همه مردم فرصت این را دارند که در این رسالت مسیح سهیم گردند. خدا از ما دعوت می‌کند که خادم پسرش باشیم، عدالت او را نشان دهیم و نور او را به همه بتابانیم. اما پیش از آنکه عدالت او را به دیگران نشان دهیم، باید در پی یافتن عدالت او باشیم؛ و پیش از آنکه خودمان نور باشیم، باید بگذاریم تا نور او در ما بدرخشد.

۱۰:۴۲ به همه کارهایی که خدا برای ما و از طریق ما انجام می‌دهد خوب توجه کنید (۴۲:۶-۹). اعمال عظیم خدا واکنشی عظیم نیز از ما می‌طلبد. آیا شما واقعاً قدر نیکویی‌هایی را که خدا در حق شما و از طریق شما کرده است، می‌دانید؟ اگر چنین است، واکنش شما باید به صورت سرود حمد و ستایش نمایان شود.

خدا از مهربانی، تسلی، عدالت و حقیقت برخوردار خواهد بود. وقتی احساس شکستگی و آزرده‌گی می‌کنید، یا فکر می‌کنید در زندگی روحانی خود ناتوان و درمانده شده‌اید، خدا شما را بر زمین نخواهد زد یا مثل چیزی به دردخور به کناری نخواهد انداخت، بلکه به آرامی شما را بر خواهد گرفت. انسان امروز شدیداً نیازمند مهر و محبت خدا است. ما از طریق روح خدا می‌توانیم چنین حساسیتی به مردم اطراف خود نشان دهیم، و نیکویی و صداقت خدا را به آنها نمایان سازیم.

۶:۴۲ عدالت چیست؟ عدالت یعنی برخورداری از اعمال درست، رفتار درست، و روابط درست؛ همه اینها به رابطه درست ما با خدا بستگی دارد. وقتی خدا ما را می‌بخشاید و گناهانمان را بر می‌دارد و ما را فرزند خود می‌سازد، آنگاه نه تنها عدالتش را به ما می‌دهد، بلکه به ما قدرت می‌دهد که آن را به دیگران نیز نشان دهیم.

دهند! ^{۱۲} کسانی که در سرزمینهای دوردست زندگی می کنند جلال خداوند را بیان کنند و او را ستایش نمایند.

^{۱۳} خداوند همچون جنگاوری توانا به میدان جنگ خواهد آمد و فریاد برآورده، دشمنان خود را شکست خواهد داد. ^{۱۴} امدت مدیدی است که او سکوت کرده و جلو خشم خود را گرفته است. اما دیگر ساکت نخواهد ماند، بلکه مانند زنی که درد زایمان او را گرفته باشد، فریاد خواهد زد. ^{۱۵} او کوهها و تپهها را با خاک یکسان خواهد کرد و تمام گیاهان را از بین خواهد برد و همه رودخانهها و نهرها را خشک خواهد کرد. ^{۱۶} او قوم کورباطن خود را به راهی که پیشتر آن را ندیده بودند هدایت خواهد کرد. تاریکی را پیش روی ایشان روشن خواهد ساخت و راه آنها را صاف و هموار خواهد کرد. ^{۱۷} آنگاه کسانی که به بتها اعتماد می کنند و آنها را خدا می نامند مایوس و رسوا خواهند شد.

۱۳:۴۲
اش ۱۷:۵۹؛ ۱۴:۶۶-۱۶

۱۵:۴۲
حز ۲۰ و ۱۹:۳۸
نح ۶:۱-۴
۱۶:۴۲
مز ۱۴:۹۴
اش ۴:۴۰
لو ۷۹ و ۷۸:۱
افس ۸:۵
۱۷:۴۲
مز ۷:۹۷
اش ۱۱:۹:۴۴

کوری و کری در امور الهی

^{۱۸} و ^{۱۹} و ^{۲۰} خداوند به قوم خود اسرائیل می گوید: «ای کران بشنوید، و ای کوران ببینید. من شما را برگزیدهام تا رسولان مطیع من باشید، اما شما به آنچه دیده و شنیدهاید توجه نمی کنید. شما قومی کور و کر هستید.»

^{۲۱} خداوند قوانین عالی خود را به قوم خویش عطا فرمود تا ایشان آن را محترم بدارند و توسط آن عدالت او را به مردم جهان نشان دهند. ^{۲۲} اما قوم او از عهده انجام این کار بر نمی آیند. زیرا آنها تاراج شدهاند و در سیاه چال زندانی هستند. ایشان غارت شدهاند و کسی نیست به دادشان برسد.

^{۲۳} آیا در میان شما کسی هست که به این سخنان توجه کند و درس عبرت گیرد؟ ^{۲۴} چه کسی اجازه داد اسرائیل غارت و تاراج شود؟ آیا همان خداوندی نبود که نسبت به او گناه کردند؟ بلی، آنها راههای او را دنبال نکردند و از قوانین او اطاعت ننمودند، ^{۲۵} برای همین بود که خداوند اینچنین بر قوم خود خشمگین شد و بلای جنگ را دامنگیر ایشان ساخت. آتش خشم او سراسر قوم را فرا گرفت، اما ایشان باز درس عبرت نگرفتند.

۱۸:۴۲
اش ۵:۳۵
۱۹:۴۲
اش ۲۶:۴۴
۲۰:۴۲
ار ۱۰:۶
۲۲:۴۲
اش ۱۸:۲۴

۲۴:۴۲
اش ۱۸:۴۸؛ ۵:۱۰
۲۵:۴۲
اش ۲۵:۵

محکوم می کنیم؛ اما اگر کوتاهی ایشان را تشخیص دادیم و سپس خودمان همان کار را تکرار کردیم، دو برابر آنها مقصریم. ما اغلب پیغام خدا را خیلی سریع به دیگران مربوط می سازیم، اما نمی توانیم ببینیم که این پیغام چقدر به زندگی خود ما مربوط می شود. وقتی تعلیم می دهید یا به هدایت دیگران می پردازید، یقین حاصل کنید که حاضرید نصایح خود را اول خودتان به کار ببندید.

۲۰ و ۱۹:۴۲ اسرائیل و یهودا چطور می توانستند خادمین خدا باشند و در عین حال، اینچنین کور باشند؟ چگونه می توانستند اینقدر به خدا نزدیک باشند و اینچنین قوای بینایی شان ضعیف باشد؟ اما آیا ما نیز همان طور نیستیم؟ بعضی اوقات کوری ناقص - یعنی دیدن اما درک نکردن، یا دانستن راستی اما عمل نکردن به آن - می تواند از کوری کامل بدتر باشد.

۲۳:۴۲ ما گاه پیشینیان خود را به خاطر کوتاهی هایشان

نجات دهنده دیگری وجود ندارد

۴۳

اما ای اسرائیل، خداوند که تو را آفریده است اینک چنین می فرماید: «نترس! زیرا من بهای آزادی تو را پرداخته‌ام. من تو را به نام خوانده‌ام. تو مال من هستی. ^۲هنگامی که از آبهای عمیق بگذری من با تو خواهم بود. هنگامی که سیل مشکلات بر تو هجوم آورد، نخواهم گذاشت غرق شوی! هنگامی که از میان آتش ظلم و ستم عبور کنی، شعله‌هایش تو را نخواهد سوزاند! ^۳زیرا من خداوند، خدای مقدس تو هستم و تو را نجات می‌دهم. مصر و حبشه و سبا را فدای آزادی تو می‌کنم. ^۴تمام ممالک جهان را فدای تو خواهم کرد، زیرا تو برای من گرانبها و عزیز هستی و من تو را دوست دارم.

^۵«نترس، زیرا من با تو هستم. فرزندان را از مشرق و مغرب، ^۶از شمال و جنوب جمع خواهم کرد. پسران و دخترانم را از گوشه و کنار جهان برخواهم گردانید. ^۷تمام کسانی که مرا خدای خود می‌دانند، خواهند آمد، زیرا ایشان را برای جلال خود آفریده‌ام.»

^۸خداوند می‌گوید: «قوم مرا که چشم دارند، اما نمی‌بینند و گوش دارند، ولی نمی‌شنوند، به حضور من فرا خوانید. ^۹همه قومها را جمع کنید و به آنها بگویید از آن همه بتیهای که دارند، کدام یک هرگز چنین رویدادهایی را پیشگویی کرده است؟ کدام یک می‌تواند بگوید فردا چه می‌شود؟ چه کسی دیده است که آنها یک کلمه حرف بزنند؟ هیچ کس گواهی نمی‌دهد، پس باید اعتراف کنند که تنها من می‌توانم از آینده خبر دهم.»

^{۱۰}خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل، شما شاهدان و خدمتگزاران من هستید. شما را انتخاب کرده‌ام تا مرا بشناسید و ایمان بیاورید و بفهمید که تنها من خدا هستم

۱:۴۳
اش ۲۱:۲۲ و ۲۳ و ۲۴؛
۴و۳:۴۵

۲:۴۳
تث ۳۱:۸ و
اش ۷۸:۸
دان ۳:۲۵ و ۲۷

۴:۴۳
اش ۹:۶۳

۵:۴۳
اش ۱۲:۴۹
ار ۳۰:۱۱ و ۱۱

۶:۴۳
مز ۱۰۷:۳
قرن ۱۷:۶ و ۱۸

۷:۴۳
مز ۱۰۰:۳

اش ۱۳:۴۶
افس ۲:۱۰

۸:۴۳
حز ۲:۱۲

خداوند دعوت کنید که با شما بیاید، او از شما محافظت خواهد کرد.

۳:۴۳ خدا در مقابل بازگشت یهودیان به سرزمین خود، سایر اقوام را به کوروش داد. مصر، حبشه، و قسمت‌هایی از عربستان به پارس حمله کردند، و کوروش آنها را شکست داد.

۶و۵:۴۳ اشعیا بیشتر درباره بازگشت اسرائیل از بابل سخن می‌گوید. اما بازگشت اسرائیل از بابل معنای کلی‌تری دارد: آنگاه که مسیح برای سلطنت صلح‌آمیز خود به زمین باز گردد، تمامی اسرائیل بار دیگر گرد خواهند آمد.

۱۱و۱۰:۴۳ وظیفه اسرائیل این بود که شاهد خدا باشد و به دنیا بگوید که او کیست و چه کرده است. امروز ایمانداران همان وظیفه را دارند. آیا مردم از طریق سخنان و الگویی که شما از خود ارائه می‌دهید، می‌دانند خدا

۴۳:۱ باب فصل ۴۲ با غم و اندوه خدا به‌خاطر ضعف روحانی قومش به پایان می‌رسد. در فصل ۴۳، خدا به مردم می‌گوید که علیرغم ضعف روحانی‌شان، به آنان رحمت نشان خواهد داد، و آنها را از اسارت باز آورده، به وضع اول بر خواهد گرداند. خدا وعده داد که بارش محبت را به آنان بیخشد، نه باران خشم و غضب را. آنگاه دنیا خواهد دانست که این کار را فقط خدا انجام داده است.

۴-۱:۴۳ خدا اسرائیل را آفرید و او را به خود اختصاص داد. او بهای آزادی وی را پرداخت و نام خود را بر او نهاد. ما به خدا اختصاص داریم، و او نام خود را بر ما نهاده است! وقتی ما نام شگفت‌انگیز او را بر خود داریم، نباید هرگز کاری کنیم که شرمساری برای آن به‌بار آوریم.

۲:۴۳ سیل مشکلات یا موجب غرق شدن شما خواهد شد یا شما را وا خواهد داشت تا قوی‌تر شوید. اگر به قوت خود پیش بروید، به احتمال زیاد غرق خواهید شد. اگر از

و خدایی دیگر هرگز نبوده و نیست و نخواهد بود.^{۱۱} من خداوند هستم و غیر از من نجات دهنده‌ای نیست.^{۱۲} من بودم که از آینده خبر می‌دادم و به کمک شما می‌شتافتم. خدای دیگری نبوده که این کارها را برای شما انجام داده است. شما شاهدان من هستید.^{۱۳} من خدا هستم و همیشه نیز خدا خواهم بود. کسی نمی‌تواند از دست من بگریزد و هیچ کس نمی‌تواند مانع کار من بشود.»

۱۱:۴۳
هو ۴:۱۳
۱۲:۴۳
مز ۹:۸۱
۱۳:۴۳
ایو ۱۲:۹
مز ۲:۹۰

وعده پیروزی

^{۱۴}خدای مقدس که خداوند و نجات دهنده اسرائیل است می‌فرماید: «ای اسرائیل، برای نجات شما، سپاهی به بابل می‌فرستم تا بابلی‌ها را اسیر کرده، آنان را در کشتی‌هایی بریزند که به آنها فخر می‌کردند و از وطنشان دور کنند.^{۱۵} ای اسرائیل، من خدای مقدس شما هستم. من آفریننده و پادشاه شما هستم.^{۱۶} من همان خداوندی هستم که آنها را کنار زده، از میان دریا راهی باز کردم^{۱۷} و سربازان قوی مصر را با همهٔ عرابه‌ها و اسبهایشان بیرون آوردم تا زیر امواج دریا فرو روند و شمع زندگیشان تا ابد خاموش شود.

۱۴:۴۳
اش ۱۴:۴۱

^{۱۸}«اما آن را فراموش کنید، زیرا در برابر آنچه که می‌خواهم انجام دهم هیچ است!^{۱۹} می‌خواهم کار تازه و بی‌سابقه‌ای انجام دهم. همین الان آن را انجام می‌دهم، آیا آن را نمی‌بینید؟ در بیابان جهان برای قومم جاده‌ای می‌سازم تا به سرزمین خود بازگردند. برای ایشان در صحرا نهرها بوجود می‌آورم!^{۲۰} حیوانات صحرا، شغالها و شتر مرغ‌ها از من تشکر خواهند کرد که در بیابان به آنها آب می‌دهم. بلی، چشمه‌ها در بیابان جاری می‌سازم تا قوم برگزیده‌ام را سیراب کنم.^{۲۱} ای بنی اسرائیل، شما را برای خود بوجود آوردم تا در برابر قومهای دیگر مرا ستایش کنید.

۱۵:۴۳
اش ۶:۴۴
۱۶:۴۳
خرو ۲۱:۱۴ و ۲۲
یوش ۳:۱۵ و ۱۶
مز ۱۹:۷۷
۱۷:۴۳
مز ۷۶:۶ و ۷۷
۱۸:۴۳
ار ۱۴:۱۶
۱۹:۴۳
تث ۱۵:۸
۲ قرون ۱۷:۵
۲۰:۴۳
اش ۱۷:۴۱ و ۱۸

^{۲۲}«ولی ای قوم من، شما مرا ستایش نمی‌کنید و از من خسته شده‌اید.^{۲۳} گوسفند

۲۲:۴۳
میکا ۳:۶
۲۳:۴۳
خرو ۳۴:۳۰
ملا ۱-۶:۸

۲۲:۴۳-۲۴ قربانی هم مستلزم تقدیم حیوانی گران‌قیمت بود و هم درخواست بخشایش از خدا. اما مردم اسرائیل به‌جای قربانی، گناهان خود را به‌حضور او می‌آوردند. آیا می‌توانید مجسم کنید که بزرگترین گناهانتان را بر مذبح خدا قرار دهید؟ این تصویر طعنه‌آمیز نشان می‌دهد که تا چه عمقی اسرائیل در گناه فرو رفته بود. شما دوست دارید چه چیزی را به خدا تقدیم کنید: گناهانتان را، یا درخواست بخشایش از او را؟

۲۴:۴۳-۲۶ گناه باعث جدایی شخص گناهکار از خدا می‌شود. اما خدا نمی‌خواهد قومش از او جدا بمانند؛ از این رو، نظام قربانی‌ها را بنیان گذاشت که در آن، گناهان به‌گونه‌ای نمادین به حیوانات منتقل می‌شد و آنگاه

چگونه است؟ آنها نمی‌توانند مستقیماً خدا را ببینند، اما می‌توانند تصویر او را در شما ببینند.

۱۴:۴۳ این واقعه زمانی تحقق یافت که سپاه ماد و پارس رود فرات را سد کردند و از بستر خشک رود وارد شهر شده، آن را گرفتند.

۱۵:۴۳-۲۱ قوم اسرائیل در آینده دوباره مورد ظلم و ستم قرار خواهند گرفت، همانگونه که پیش از خروج از مصر در آنجا برده بوده، مورد ستم قرار داشتند. ایشان به‌سوی خدا فریاد بر خواهند آورد، و خدا بار دیگر صدای آنها را شنیده، رهایی‌شان خواهد داد. خروجی نوین از بیابانی نوین به‌وقوع خواهد پیوست. معجزات گذشته در مقابل آنچه که خدا قصد دارد برای قومش انجام دهد، هیچ است.

برای قربانی سوختنی به من تقدیم نکرده‌اید. با قربانی‌های خود مرا احترام ننموده‌اید. من از شما نخواسته‌ام هدیه و بخور برای من بیاورید، تا باری بر شما نگذاشته باشم و شما را خسته نکرده باشم.^{۲۴} نه بخور خوشبو برای من خریده‌اید و نه با تقدیم پیه قربانی‌ها خشنودم کرده‌اید. بجای آنها بار گناهانتان را به من تقدیم کرده‌اید و با خطاهایتان مرا خسته کرده‌اید.^{۲۵} با وجود این من خدایی هستم که بخاطر خودم گناهان شما را پاک می‌سازم و آنها را دیگر هرگز به یاد نخواهم آورد.

۲۴:۴۳
ار ۶:۲۰
ملا ۲:۱۷
۲۵:۴۳
اش ۵:۷
ار ۳۱:۳۴
حز ۲۲:۳۶

^{۲۶} «آیا دلیل قانع کننده‌ای دارید که به من ارائه دهید و ثابت کنید که شما بی‌گناه هستید؟^{۲۷} اجدادتان از ابتدا نسبت به من گناه ورزیدند و رهبران شما احکام و قوانین مرا شکستند.^{۲۸} به همین علت من کاهناتان را برکنار نمودم و شما را دچار مصیبت ساختم و گذاشتم تا رسوا شوید.

۲۷:۴۳
اش ۵۱:۲
۲۸:۴۳
مراثی ۲:۶۲
حز ۵:۱۵

بتها خدايان دروغين هستند

خداوند می‌فرماید: «ای قوم برگزیده من و ای خدمتگزار من اسرائیل، گوش کن. ^{۴۴} من همان خداوندی هستم که تو را آفریدم و از بدو تولد یاور تو بودم. ای اسرائیل، تو خدمتگزار من و قوم برگزیده من هستی، پس نترس. ^۳ بر زمین تشنه‌ات آب خواهم ریخت و مزرعه‌های خشک تو را سیراب خواهم کرد. روح خود را بر فرزندان تو خواهم ریخت و ایشان را با برکات خود پر خواهم ساخت. آنان مانند سبزه‌های آبیاری شده و درختان بید کنار رودخانه رشد و نمو خواهند کرد. ^۵ هر یک از آنان لقب «اسرائیلی» را بر خود خواهد گرفت و بر دستهای خویش نام خداوند را خواهد نوشت و خواهد گفت: «من از آن خداوند هستم.»

۱:۴۴
ار ۳۰:۱۰

خداوند قادر متعال که پادشاه و حامی اسرائیل است چنین می‌فرماید: «من ابتدا و انتها هستم و غیر از من خدایی نیست. ^۷ چه کسی می‌تواند کارهایی را که من کرده‌ام انجام بدهد و یا آنچه را که در آینده رخ خواهد داد از اول تا آخر پیشگویی کند؟ ^۸ ای قوم من نترسید، چون آنچه را که می‌بایست رخ دهد

۳:۴۴
اش ۶۱:۹
یول ۲:۲۸

۶:۴
اش ۴۱:۲۱ ؛ ۴۵:۵۶
مکا ۱:۱۷
۸:۴۴
تث ۴:۳۹
اش ۳۰:۲۹

می‌بخشد، آنها را کاملاً فراموش می‌کند. ما هرگز نباید بت‌رسیم که او بعدها گناهان گذشته ما را به ما یادآوری کند. از آنجا که خدا با ما چنین است، ما هم باید با دیگران چنین باشیم.

۵:۴۴ زمانی خواهد آمد که قوم اسرائیل به خاطر تعلق داشتن به خدا به خود خواهند بالید و حتی رابطه‌شان را با خدا با شیورها اعلام خواهند داشت. اگر ما واقعاً از آن خدا هستیم، نباید از اعلام رابطه‌مان با خدا به دیگران شرمسار شویم، بلکه باید خوشحال هم باشیم.

آنها را به نشانه از بین بردن گناه، ذبح می‌کردند. مردم یهودا به روشی که خدا برای رفع گناه در نظر گرفته بود، بی‌توجهی اختیار کرده بودند، و از این رو در خطر از دست دادن چتر حفاظت خدا قرار داشتند. آیا سعی می‌کنید برای رفع گناهانتان خودتان کاری انجام دهید، یا روشی را که خدا از طریق قربانی مسیح برای بخشایش شما در نظر گرفته است، می‌پذیرید؟

۲۵:۴۳ چقدر وسوسه‌انگیز است که خطاهای گذشته شخص را به او یادآوری کنیم! اما وقتی خدا گناهان ما را

از اول به شما خبر دادم و شما شاهدان من هستید. آیا غیر از من خدای دیگری هست؟» نه! ما صخره دیگری و خدای دیگری را نمی‌شناسیم!

^۹چه نادانند کسانی که بت می‌سازند و آن را خدای خود می‌دانند. آنها خود شاهدند که بت نه می‌بیند و نه می‌فهمد، بنابراین هیچ سودی به آنان نخواهد رساند. کسانی که بت می‌پرستند عاقبت نومید و شرمسار خواهند شد. ^{۱۰}کسی که با دستهای خود خدایش را بسازد چه کمکی می‌تواند از او انتظار داشته باشد؟ ^{۱۱}تمام بت پرستها همراه با کسانی که خود انسانند، ولی ادعا می‌کنند که خدا می‌سازند با سرافکنندگی در حضور خدا خواهند ایستاد و ترسان و شرمسار خواهند شد. ^{۱۲}آنها آهن را از کوره در می‌آورند و به نیروی بازوی خود آنقدر با پتک بر آن می‌کوبند تا ابزاری از آن بسازند. در حین کار گرسنه و تشنه و خسته می‌شوند. ^{۱۳}سپس تکه چوبی برداشته، آن را اندازه می‌گیرند و با قلم نشان می‌گذارند و آن را با ابزاری که ساخته‌اند می‌تراشند و از آن بتی به شکل انسان می‌سازند بتی که حتی نمی‌تواند از جایش حرکت کند! ^{۱۴}برای تهیه چوب از درختان سرو یا صنوبر یا بلوط استفاده می‌کنند، و یا درخت شمشاد در جنگل می‌کارند تا باران آن را نمو دهد. ^{۱۵}قسمتی از درخت را برای گرم کردن خود و پختن نان می‌سوزانند، و با باقیمانده آن خدایی می‌سازند و در برابرش سجده می‌کنند. ^{۱۶}با قسمتی از چوب درخت غذا می‌پزند و با قسمت دیگر آتش درست می‌کنند و خود را گرم کرده، می‌گویند: «به‌به! چه گرم است!» ^{۱۷}آنگاه با تکه چوبی که باقی مانده برای خود بتی می‌سازند و در برابرش زانو زده، عبادت می‌کنند و نزد آن دعا کرده، می‌گویند: «تو خدای ما هستی، ما را نجات ده!»

^{۱۸}آنها فهم و شعور ندارند، زیرا چشم باطن خود را نسبت به حقیقت بسته‌اند. ^{۱۹}کسی که بت می‌سازد آنقدر شعور ندارد که بگوید: «قسمتی از چوب را سوزاندم تا گرم شوم و با آن نانم را پختم تا سیر شوم و گوشت را روی آن کباب کرده، خوردم، حال چگونه می‌توانم با بقیه همان چوب خدایی بسازم و آن را سجده کنم؟» ^{۲۰}کسی که چنین کاری می‌کند مانند آن است که بجای نان، خاکستر بخورد! او چنان اسیر افکار احمقانه خود است که قادر نیست بفهمد که آنچه انسان با دستهای خود می‌سازد نمی‌تواند خدا باشد.

^{۲۱}خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل، به خاطر داشته باش که تو خدمتگزار من هستی. من تو را بوجود آورده‌ام و هرگز تو را فراموش نخواهم کرد.

۹:۴۴

مز ۹۷:

۱۰:۴۴

ار ۵:۱۰

حب ۱۸:۲

اعما ۲۶:۱۹

۱۳:۴۴

مز ۷-۵:۱۱۵

اش ۷:۴۱

۱۵:۴۴

توا ۱۴:۲۵

۱۷:۴۴

پاد ۲۸:۲۶-۱۸

اش ۲۰:۴۵

۱۸:۴۴

مز ۱۲:۵۱

اش ۱۰:۹-۶ : ۱۰:۲۹

ار ۱۴:۱۰

۱۹:۴۴

تث ۱۵:۲۷

۲۰:۴۴

مز ۹:۱۰۲

هو ۱۲:۴

آیا ما بت‌های خودمان را می‌سازیم: بت پول، شهرت، یا قدرت؟ وقتی ما بتی می‌سازیم، نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که اختیار زندگی‌مان را به‌دست خودمان بدهد.

۹:۴۴-۲۰ اینجا اشعیا شرح می‌دهد که چگونه مردم بت‌های خود را می‌سازند. ساختن بت از همان درختی که می‌زم از آن به‌دست می‌آید، چقدر پوچ و بی‌معنا است.

۲۲ گناهانت را محو کرده‌ام؛ آنها مانند شب‌نم صبحگاهی، به هنگام ظهر ناپدید شده‌اند! بازگرد، زیرا بهای آزادی تو را پرداخته‌ام.»

۲۳ ای آسمانها سرود بخوانید. ای اعماق زمین بانگ شادی برآورید! ای کوهها و جنگلها و ای تمام درختها، ترنم نمایید، زیرا خداوند بهای آزادی اسرائیل را پرداخته و با این کار عظمت خود را نشان داده است.

۲۴ خداوند که آفریننده و حامی اسرائیل است می‌فرماید: «من خداوند هستم. همه چیز را من آفریده‌ام. من به تنهایی آسمانها را گسترانیدم و زمین و تمام موجودات آن را بوجود آوردم. ۲۵ من همان کسی هستم که دروغ جادوگران را برملا می‌سازم و خلاف پیشگویی رمالان عمل می‌کنم؛ سخنان حکیمان را تکذیب کرده، حکمت آنان را به حماقت تبدیل می‌کنم.

۲۶ «اما سخنگویان و رسولان من هر چه بگویند، همان را انجام می‌دهم. آنان گفته‌اند که خرابه‌های اورشلیم بازسازی خواهد شد و شهرهای یهودا بار دیگر آباد خواهد شد. پس بدانید که مطابق گفته‌ی ایشان انجام خواهد شد. ۲۷ وقتی من به دریا می‌گویم خشک شود، خشک می‌شود. ۲۸ اکنون نیز درباره‌ی کوروش می‌گویم که او رهبری است که من برگزیده‌ام و خواست مرا انجام خواهد داد. او اورشلیم را بازسازی خواهد کرد و خانه‌ی مرا دوباره بنیاد خواهد نهاد.»

۲۲:۴۴

مز ۹۱:۵۱

اش ۷:۵۵

اعما ۱۹:۳

۱ پطرا ۱۸:۱ و ۱۹

۲۳:۴۴

مز ۸۷:۹۸ ؛ ۳۴:۶۹

۲۴:۴۴

اش ۲۲:۴۰

۲۵:۴۴

اقرن ۲۷:۲۰:۱

۲۶:۴۴

ار ۴۴:۱۵:۳۲

۲۷:۴۴

اش ۲:۵۰

۲۸:۴۴

تو ۲۳ و ۲۲:۳۶

اش ۳۲:۱۴

بت پرستی امروز

* چه کسی مرا آفرید؟	اشعیا به ما می‌گوید: «چقدر نادانند کسانی که بت می‌سازند و آن را خدای خود قرار می‌دهند. امیدهای آنها بی‌پاسخ می‌ماند» (۹:۴۴). ما بت را مجسمه چوبی یا سنگی می‌دانیم، اما در واقع بت هر چیزی معمولی است که ارزش یا قدرت مذهبی به آن داده می‌شود.
* در نهایت به چه کسی اتکا می‌کنم؟	اگر پاسخ شما به هر یک از این سؤالات، هر چیز یا هر کس دیگری به غیر از خدا باشد، حتماً باید بررسی کنید که در نهایت چه کس یا چه چیزی را می‌پرستید.
* برای دستیابی به حقیقت غایی، به چه کسی چشم دوخته‌ام؟	
* برای دریافت امنیت و سعادت، به چه کسی چشم دوخته‌ام؟	
* چه کسی آینده مرا در دست دارد؟	

کلام خدا محک بزیند. انبیای دروغین فریب کار بودند زیرا رهنمودهایی می‌دادند که بر خلاف رهنمودهای الهی بود.

۲۸:۴۴ اشعیا که تقریباً از ۷۴۰ تا ۶۸۱ ق.م. زندگی می‌کرد، نام کوروش را تقریباً ۱۵۰ سال پیش از ظهورش (۵۵۹ تا ۵۳۰ ق.م.) پیشگویی کرد! مورخین متأخر گفتند که کوروش این پیشگویی را خواند و بقدری تحت تأثیر قرار گرفت که آن را عملی ساخت. اشعیا بیش از صد سال پیش از سقوط اورشلیم (۵۸۶ ق.م.) و ۲۰۰ سال قبل از بازسازی معبد، این دو واقعه را نیز پیشگویی کرد. مشخص است که این پیشگویی‌ها از خدایی سرچشمه می‌گرفت که از آینده خبر داشت.

۲۲:۴۴ ما باید خالق خود را خدمت کنیم (۷:۱۷) ؛ ۲۸:۴۰ ؛ ۱۵:۴۳ ؛ ۹:۴۵). بت پرستها عکس این کار را می‌کنند؛ آنها به جای پرستش و خدمت به خالق یگانه، ساخته دست خود را می‌پرستند و به آن خدمت می‌کنند. خالق ما بهای آزادی ما را از گناهانی که علیه او مرتکب شده‌ایم، پرداخت. هیچ بتی هرگز کسی را خلق نکرده، و هیچ بتی نمی‌تواند ما را از گناهانمان آزاد سازد.

۲۶ و ۲۵:۴۴ خدا خودش معیار همه تعالیم ما است، بنابراین ما همیشه می‌توانیم به کلام او به‌عنوان حقیقت محض اعتماد کنیم. در کلام او «میزان سنجش» کاملاً دقیقی داریم که می‌توانیم هر تعلیم دیگری را با آن بسنجیم. اگر در مورد تعلیمی مطمئن نیستید، آن را با

یهوه تنها خدای حقیقی است

خداوند کوروش را برگزیده و به او توانایی بخشیده تا پادشاه شود و سرزمینها را فتح کند و پادشاهان مقتدر را شکست دهد. **۴۵**

خداوند دروازه‌های بابل را بروی او باز می‌کند؛ دیگر آنها بروی کوروش بسته نخواهند ماند. خداوند می‌فرماید: «ای کوروش، من پیشاپیش تو حرکت می‌کنم، کوه‌ها را صاف می‌کنم، دروازه‌های مفرغی و پشت‌بندهای آهنی را می‌شکنم. ^۳گنجهای پنهان شده در تاریکی و ثروت‌های نهفته را به تو می‌دهم. آنگاه خواهی فهمید که من خداوند، خدای اسرائیل هستم و تو را به نام خوانده‌ام. ^۴من تو را برگزیده‌ام تا به اسرائیل که خدمتگزار من و قوم برگزیده من است یاری نمایی. هنگامی که تو هنوز مرا نمی‌شناختی، من تو را به نام خواندم. ^۵من خداوند هستم و غیر از من خدایی نیست. زمانی که مرا نمی‌شناختی، من به تو توانایی بخشیدم، ^۶تا مردم سراسر جهان بدانند که غیر از من خدایی دیگر وجود ندارد و تنها من خداوند هستم. ^۷من آفریننده نور و تاریکی هستم، من پدید آورنده رویدادهای خوب و بد هستم. من که خداوند هستم همه این چیزها را بوجود می‌آورم. ^۸ای آسمان، پیروزی را بباران؛ و ای زمین، از آن سیراب شو تا از تو آزادی و عدالت برآید. من که خداوند هستم این را انجام خواهم داد.»

^۹وای بر کسی که با خالق خود می‌جنگد! آیا کوزه با سازنده خود مجادله می‌کند؟ آیا گل به کوزه‌گر می‌گوید: «این چیست که تو می‌سازی؟» یا کوزه سر او فریاد می‌زند: «چقدر بی‌مهارت هستی؟» ^{۱۰}وای بر فرزندی که به پدر و مادرش می‌گوید: «چرا مرا به این شکل به دنیا آوردید؟»

^{۱۱}خداوند، خدای مقدس اسرائیل که آینده در دست اوست، می‌فرماید: «شما حق ندارید درباره آنچه بوجود آورده‌ام از من بازخواست کنید و یا به من بگویید که چه باید بکنم. ^{۱۲}من زمین را ساختم و انسان را بر روی آن خلق

۱:۴۵
مز ۲۳:۳
ار ۲۴:۲۰، ۱۱:۵۱

۲:۴۵
اش ۴۰:۴
ار ۳۰:۵۱

۳:۴۵
اش ۱:۴۹

۴:۴۵
اش ۱:۴۳
اعما ۲۳:۱۷

۶:۴۵
ملا ۱:۱

۷:۴۵
مز ۲۰:۱۰۴
عا ۶:۳

۸:۴۵
مز ۱۱:۸۵، ۶:۷۲
اش ۱۱:۶۱

۹:۴۵
روم ۲:۹ و ۲۱

۱۱:۴۵
حز ۷:۳۹

۱۲:۴۵
نح ۶:۹
ار ۵:۲۷

اسرائیل یا یهودا به اندازه کوروش برای قوم خدا کار و خدمت کردند.

۷:۴۵ خدا پدیدآورنده رویدادهای خوب و بد است. زندگی ما شامل هر دو نوع این تجربه‌ها می‌شود، و هر دو برای ما لازم است تا بتوانیم از نظر روحانی رشد کنیم. وقتی رویدادهای خوب اتفاق می‌افتد، خدا را سپاس گوئید و از سعادتی که به شما رو کرده در راستای اهداف او استفاده کنید. وقتی رویدادهای بد اتفاق می‌افتد رنجیده نشوید، بلکه از خدا بپرسید که از این تجربه تصفیه‌کننده چه چیزی می‌توانید بیاموزید تا خادم بهتری برای خدا باشید.

۸-۱:۴۵ این تنها جایی است در کتاب مقدس که حاکمی غیریهودی «برگزیده خدا» نامیده می‌شود. خدا قدرتی است برتر از همه قدرت‌ها، و او هر که را که برای کار خودش بر می‌گزیند، مسح می‌کند. قلمرو پادشاهی کوروش در طول حدود ۳۰۰۰ کیلومتر گسترش یافته بود و امپراطوریهای بسیاری از جمله آشور و بابل را در بر می‌گرفت (بزرگتر از هر امپراطوری بعد از آن). چرا خدا کوروش را مسح کرد؟ چون خدا مقرر داشته بود که او کار خاصی برای اسرائیل انجام دهد. کوروش اجازه داد تا اورشلیم، شهر خدا، بازسازی شود، و تبعیدی‌ها را بدون هیچ چشمداشتی آزاد کرد. تعداد کمی از پادشاهان

کردم. با دست خود آسمانها را گسترانیدم. ماه و خورشید و ستارگان زیر فرمان من هستند.^{۱۳} اکنون نیز کوروش را برانگیخته‌ام تا به هدف عادلانه من جامعه عمل ببوشاند. من تمام راه‌هایش را راست خواهم ساخت. او بی آنکه انتظار پادشاه داشته باشد، شهر من اورشلیم را بازسازی خواهد کرد و قوم اسیر مرا آزاد خواهد ساخت.» این است کلام خداوند قادر متعال.

۱۳:۴۵
توا ۲۲:۳۶ و ۲۳:۴۹
اش ۳:۵۲

^{۱۴} خداوند به اسرائیل می‌فرماید: «مصریها، حبشیها، و مردم بلندقد سبا تابع تو خواهند شد و تمام کالاهای تجارتنی آنان از آن تو خواهد گردید. آنان در زنجیرهای اسارت نزد تو خواهند آمد و در برابرت زانو زده، خواهند گفت: «یک خدا وجود دارد، آنهم خدای توست! ^{۱۵} ای خدای نجات دهنده اسرائیل، براستی کارهایت شگفت‌انگیز است!»

۱۴:۴۵
اش ۱۴:۱۴ و ۲۳:۴۹
اقرن ۲۵:۱۴

^{۱۶} تمام پرستندگان بتها مایوس و شرمسار خواهند شد. ^{۱۷} اما اسرائیل هرگز مایوس و شرمسار نخواهد شد، زیرا خداوند نجات جاودانی نصیب او خواهد ساخت. ^{۱۸} خداوند آسمانها و زمین را آفریده و آنها را استوار نموده است. او جهان را بیهوده نیافریده، بلکه برای سکونت و زندگی آن را ساخته است. او می‌فرماید: «من خداوند هستم و دیگری نیست! ^{۱۹} امن وعده‌هایم را واضح و روشن اعلام می‌کنم و در نهان سخن نمی‌گویم تا همه مقصود مرا بفهمند. من به اسرائیل گفته‌ام که آنچه را به ایشان وعده داده‌ام بی‌شک بجا خواهم آورد. من که خداوند هستم به راستی و صداقت سخن می‌گویم.

۱۶:۴۵
اش ۱۱:۴۴
۱۷:۴۵
اش ۶:۵۱
۱۸:۴۵
پیدا ۲۶:۲۱
مز ۱۶:۱۱۵
اش ۵:۴۲
۱۹:۴۵
توا ۲:۱۵
اش ۱۲:۴۳
ار ۱۴:۳۰ و ۱۴:۳۱

^{۲۰} «ای قوم‌هایی که از دست کوروش می‌گریزید، جمع شوید و نزدیک آیدید و به سخنان من گوش دهید. چه نادانند آنانی که بتهای چوبی را با خود حمل می‌کنند و نزد خدایانی که نمی‌توانند نجاتشان دهند، دعا می‌کنند. ^{۲۱} با هم مشورت کنید، و اگر می‌توانید دلیل بیاورید و ثابت کنید که بت پرستی عمل درستی است! غیر از من چه کسی گفته که این چیزها در مورد کوروش عملی خواهد شد؟ غیر از من خدایی نیست. من خدای عادل و نجات دهنده هستم و دیگری نیست! تا حال کدام بت به شما گفته است که این وقایع رخ خواهد داد؟ ^{۲۲} ای تمام ساکنان زمین نزد من آیدید تا نجات یابید، زیرا من خدا

۲۰:۴۵
اش ۱۹:۱۸ و ۱۹:۴۶ و ۲۰:۴۶
ار ۵:۱۰

۲۱:۴۵
اش ۱۱:۳۰ و ۱۱:۴۴

۲۲:۴۵
اعد ۹:۸ و ۲۱
اش ۱۰:۵۲
میکا ۷:۷

است. بسیاری از اوقات چنین به نظر می‌رسد که گویی اسرائیل در مرکز نقشه نجات الهی قرار دارد. اما خدا به روشنی فرموده است که قوم او متشکل از تمام کسانی است که از او پیروی می‌کنند. مقرر بود که اسرائیل وسیله‌ای باشد که تمام دنیا از طریق آن به شناخت خدا نائل شود. عیسی، همان مسیح موعود، وظیفه اسرائیل را به کمال رساند و فرصت پیروی از خدا را به همه مردم داد. (همچنین ر.ش. به رومیان ۱:۱۱؛ غلاطیان ۲:۸؛ افسسیان ۳:۶؛ فیلیپیان ۲:۱۰).

۱۷:۴۵ تا این زمان، اسرائیل مطالبی درباره نجات دنیایی شنیده بود، یعنی نجات از دست دشمنانشان. اکنون اشعیا داشت از نجات جاودانی خدا سخن می‌گفت.

۱۹ و ۱۸:۴۵ وعده‌های خدا علنی است و تحقق آنها قطعی. پس چرا ما در مواقعی به او شک می‌کنیم؟ وقتی ما خدای حق و عدالت را داریم، هرگز نباید در شک و تردید به سر ببریم.

۲۲:۴۵ نجات فقط برای اسرائیلی‌ها نیست، بلکه برای همه

هستم و خدایی دیگر نیست.^{۲۳} به ذات خود قسم خورده‌ام و هرگز از قسم خود بر نمی‌گردم که هر زانویی در برابر من خم خواهد شد و هر زبانی به من سوگند وفاداری یاد خواهد کرد.

^{۲۴} «مردم خواهند گفت: «عدالت و قوت ما از خداوند است.» و کسانی که از من خشمناک بودند، شرمند خواهند شد.^{۲۵} من تمام بنی‌اسرائیل را نجات خواهم داد و آنان مرا ستایش خواهند کرد.»

۲۳:۴۵
روم ۱۱:۱۴

۲۵:۴۵
اش ۱۱:۵۳

خدایان دروغین بابل

«زمانی مردم بابل بت‌های خود، «بل» و «نبو» را می‌پرستیدند، اما اینک این دو بت روی گاری گذاشته شده و چهارپایان خسته آنها را می‌کشند.^۲ خدایان بابل اسیر شده‌اند و به جای دیگری برده می‌شوند؛ آنها قادر نیستند خود را نجات دهند.

^۳ «ای بازماندگان بنی‌اسرائیل، به من گوش دهید. من شما را آفریده‌ام و از بدو تولد تا کنون از شما نگهداری کرده‌ام.^۴ من خدای شما هستم و تا وقتی پیر شوید و موهایتان سفید شود از شما مراقبت خواهم کرد. من شما را آفریده‌ام و از شما نگهداری خواهم نمود. شما را با خود خواهم برد و نجات دهنده شما خواهم بود.»

خداوند می‌گوید: «مرا با چه کسی مقایسه می‌کنید؟ آیا کسی را می‌توانید پیدا کنید که با من برابری کند؟^۶ آیا مرا به بت‌ها تشبیه می‌کنید که مردم با طلا و نقره خود آن را می‌سازند؟ آنها زرگر را اجیر می‌کنند تا ثروتشان را بگیرد و از آن خدایی بسازد؛ سپس زانو می‌زند و آن را سجده می‌کنند!^۷ بت را بر دوش می‌گیرند و به اینطرف و آنطرف می‌برند. هنگامی که آن را بر زمین می‌گذارند همانجا می‌ماند، چون نمی‌تواند حرکت کند! وقتی کسی نزدش دعا می‌کند، جوابی نمی‌دهد، چون بت نمی‌تواند ناراحتی او را بر طرف سازد.

^۸ «ای گناهکاران این را فراموش نکنید،^۹ و به یاد داشته باشید که من بارها شما را از رویدادهای آینده آگاه ساخته‌ام. زیرا تنها من خدا هستم و کسی دیگر مانند من نیست که^{۱۰} بتواند به شما بگوید در آینده چه رخ خواهد داد. آنچه بگویم واقع خواهد شد و هر چه اراده کنم به انجام خواهد رسید.^{۱۱} مردی را از مشرق، از آن سرزمین دور دست فرامی‌خوانم. او مانند یک پرنده شکاری

۱:۴۶
اش ۹:۲۱
ار ۴۴:۴۳ و ۱۳ و ۵۱:۴۴

۳:۴۶
اش ۲۱:۱۰ و ۲۲

۵:۴۶
اش ۲۵:۱۸، ۴۰
۶:۴۶
اش ۱۷-۱۲:۴۴

۷:۴۶
اش ۲۰:۴۰
ار ۵:۱۰

۹:۴۶
اش ۲۶:۴۱ و ۲۷ و ۴۲:۹

۱۰:۴۶
اعما ۳۹:۵
۱۱:۴۶
اعد ۱۹:۲۳

نداشتند. خدای ما بر عکس خدایانی که از روی ناتوانی از گاری می‌افتادند و انسان‌ها باید آنها را کشان‌کشان حمل می‌کردند، ما را خلق کرده و او است که از ما مراقبت می‌کند. محبت او به قدری ماندگار است که در طول زندگی و حتی در موقع مرگمان نیز از ما مراقبت به عمل می‌آورد.

۴-۱:۴۶ خدا مجازات بابل را از طریق کوروش عملی ساخت. بل (مردوک) خدای اصلی بابلی‌ها بود؛ نبو خدای خانواده سلطنتی بود. اما این خدایان محتاج انسان‌ها بودند که آنها را از اینجا به آنجا حمل کنند و حتی نمی‌توانستند خود را از افتادن از گاری نجات دهند! آنها هیچ قدرتی

فرود خواهد آمد و آنچه را اراده نموده‌ام انجام خواهد داد. آنچه گفته‌ام واقع خواهد شد. ^{۱۲} ای مردم دیر باور که فکر می‌کنید آزادی شما دور است. به من گوش دهید. ^{۱۳} من روز آزادیتان را نزدیک آورده‌ام. من تأخیر نخواهم کرد و اورشلیم را نجات خواهم داد و اسرائیل را سرافراز خواهم ساخت.»

۱۲:۴۶
زکر ۱۱:۷ و ۱۲
۱۳:۴۶
اش ۵:۵۱؛ ۳:۵۱

پیشگویی نابودی بابل

خداوند می‌گوید: «ای بابل، از تخت خود به زیر بیا و بر خاک بنشین، زیرا دوران عظمت تو بسر آمده است. تو زمانی مانند یک شاهزاده باکره، لطیف و نازنین بودی، اما اینک برده‌ای بیش نیستی. ^{۱۴} دستاس را بگیر و گندم را آرد کن. روبندت را بردار، دامت را بالا بزن تا از نهرها عبور کنی. ^{۱۵} تو عربیان و رسوا خواهی شد. من از تو انتقام خواهم گرفت و به تو رحم نخواهم کرد.»

ایلی، خدای مقدس اسرائیل که نامش خداوند قادر متعال است ما را از دست بابل نجات خواهد داد!

۱:۴۷
ار ۱۸:۴۸

۲:۴۷
پیدا ۶۵:۲۴
اقرن ۵:۱۱

۳:۴۷
اش ۴:۶۳

خداوند به بابل می‌گوید: «ای بابل، در تاریکی بنشین و خاموش باش. دیگر تو را «ملکه ممالک» نخواهند خواند. ای بابل، من بر قوم خود اسرائیل خشمگین بودم و برای اینکه آنان را تنبیه کرده باشم، اجازه دادم به چنگ تو بیفتند، اما تو بر آنان رحم نکردی و حتی پیران را به انجام کارهای سخت واداشتی. ^{۱۶} تو گمان کردی همیشه ملکه خواهی بود؛ و هرگز به عاقبت کار خود نیندیشیدی. ^{۱۷} ای مملکت خوش گذران که فکر می‌کنی در امن و امان هستی، گوش کن. تو خود را مانند خدا، بی‌نظیر می‌دانی. می‌گویی: «من هرگز بیوه نخواهم شد. هیچگاه فرزندانم را از دست نخواهم داد.» ^{۱۸} اما با وجود تمام جادوگری‌هایت، در یک لحظه و در یک روز این دو بلا بر سرت خواهد آمد: هم بیوه می‌شوی و هم بی‌اولاد.

۵:۴۷
مراثی ۱۰:۲
دان ۳۷:۱۸

۶:۴۷
تث ۵۰:۲۸
زکر ۱۵:۱

۸:۴۷
اش ۱۱:۹، ۳۲؛ ۱۳:۲۲
مکا ۷:۱۸

۹:۴۷
اش ۱۶:۱۳
اتسا ۳:۵؛ ۳ و ۲
مکا ۲۳:۱۰، ۱۸؛ ۱۰

نابودی بابل و آزادی قومش به کار خواهد گرفت. **۹:۴۷** بابل که غرق تلاش برای رسیدن به قدرت و لذت بود، عظمت و بزرگی خود را باور داشت و مدعی بود که تنها قدرت روی زمین است. بابل کاملاً احساس امنیت می‌کرد. پادشاه آن، نبوکدنصر، خود را «خدا» می‌خواند. اما خدای حقیقی همه چیز را از او گرفت و درس مهمی به او داد (دانیال ۴: ۲۷-۳۷). جامعه ما شیفته لذت و قدرت است، اما لذت و قدرت می‌تواند سریع از بین برود. نگاهی به زندگی خود بیندازید و از خود پرسید که چگونه می‌توانید با مهارت‌ها و اموالی که خدا به شما داده است، مسؤولانه‌تر برخورد کنید. چطور می‌توانید از زندگی خود برای جلال خدا استفاده کنید نه برای جلال خود؟

۱۳:۴۶ بیشتر کتاب اشعیا از نجات آینده سخن می‌گوید، از زمانی که همه ما در صلح کامل با خدا زندگی خواهیم کرد. خدا نه تنها این امید آینده را به ما می‌دهد، بلکه در رفع نیازهای فعلی نیز به ما کمک می‌کند.

۱۴:۴۷ اشعیا سقوط بابل را ۱۵۰ سال پیش از وقوع آن، پیشگویی کرد. در این موقع، بابل هنوز به‌عنوان قدرتمندترین نیروی منطقه ظاهر نشده بود. وقتی بابل به قدرت جهانی رسید، یهودا و اورشلیم را نابود کرد. اما بابلی‌ها که مردم یهودا را اسیر کردند، در سال ۵۳۹ ق.م. خودشان به اسارت در آمدند. قدرت غایی در دست خدا است، نه بابل. او از بابل برای تنبیه قوم گناهکارش استفاده کرد؛ او در آینده مادها و پارس‌ها را برای

۱۰:۴۷
مز ۷:۵۲
اش ۲۱:۵
جز ۱۲:۸
۱۱:۴۷
ار ۴۳:۵۱

۱۰: «تو با خیال راحت به شرارت خود ادامه دادی و گمان کردی هیچکس تو را نمی‌بیند. علم و دانش تو باعث شد منحرف شوی و به خود بگویی: «من خدا هستم. غیر از من خدایی نیست.»^{۱۱} بنابراین، بلا بر تو خواهم فرستاد و تو نخواهی توانست با سحر و جادویت آن را دفع کنی. ویرانی غیر منتظره‌ای که فکرش را نکرده‌ای بر تو خواهد آمد.

۱۳:۴۷
اش ۱۹:۸

۱۴:۴۷
ار ۵۸:۳۲، ۳۰:۵۱
نج ۱۰:۱

۱۲: «ارواح ناپاک را که طی این سالها پرستش می‌کردی احضار کن. آنها را صدا کن تا بیایند و به تو کمک کنند تا شاید باز بتوانی در دل دشمنان ترس و وحشت ایجاد کنی!»^{۱۳} تو مشاوران زیادی داری طالع‌بینان و ستاره‌شناسانی که می‌کوشند تو را از رویدادهای آینده آگاه سازند. آنها را فرا خوان تا به تو کمک کنند.^{۱۴} اما بدان که آنان همچون گاه در آتش خواهند سوخت. آنان قادر نخواهند بود حتی خود را نجات دهند، زیرا آن آتش، آتشی نخواهد بود که آنان بخوانند خود را با آن گرم کنند، بلکه آتشی که همه چیز را می‌سوزاند!^{۱۵} تنها سودی که از این مشاوران دیرینه عایدت می‌شود همین است! همه آنان به راه خود خواهند رفت و تو را تنها خواهند گذاشت، و کسی نخواهد ماند تا تو را نجات دهد.»

برای گناهکاران آرامشی نیست

۴۸

۱:۴۸
اش ۱:۵۲ : ۲۳:۴۵
روم ۱۷:۲

۳:۴۸
یوش ۴۵:۲۱
اش ۹:۴۲

ای قوم اسرائیل، ای کسانی که از نسل یهودا هستید، گوش کنید: شما به نام خداوند قسم می‌خورید و ادعا می‌کنید که خدای اسرائیل را می‌پرستید، اما این کار را از روی صداقت و راستی انجام نمی‌دهید.^۱ با وجود این، افتخار می‌کنید که در شهر مقدس زندگی می‌کنید و بر خدای اسرائیل که نامش خداوند قادر متعال است توکل دارید.

۲ خداوند می‌گوید: «آنچه را که می‌بایست رخ دهد، از مدت‌ها پیش به شما اطلاع

خود را نجات بدهند. چرا باید به کسانی اتکا کرد که فاقد قدرتند؟ ناتوانان نمی‌توانند به ما کمک کنند. اگر کمک می‌خواهید، آن را در خدا جستجو کنید که قدرتش را در خلقت و در تاریخ به اثبات رسانده است.

۱:۴۸ اسرائیلی‌ها احساس اطمینان می‌کردند زیرا در اورشلیم، شهری که معبد خدا در آن قرار داشت، زندگی می‌کردند. آنها به میراث خود، شهر خود، و معبد خود متکی بودند؛ اما این احساس امنیت کاذب بود زیرا به خدا اتکا نداشتند. آیا چون به کلیسا می‌روید یا در کشور به‌خصوصی زندگی می‌کنید، احساس امنیت می‌کنید؟ میراث، ساختمان، یا کشور نمی‌تواند ما را به خدا مرتبط سازد؛ ما باید شخصاً با تمام قلب و فکر به او اتکا کنیم.

۱۰:۴۷ ثروتی که سرچشمه‌اش شرارت باشد، احساس کاذب امنیت به شخص می‌دهد. علم و دانش هم می‌تواند مردم را در دام احساس بیندازد و ایشان را به این تصور سوق دهد که به دیگران نیازی ندارند. ما در وفور و فراوانی نعمت، ممکن است حتی احساس کنیم که به خدا هم نیاز نداریم. اما حکمت و ثروت ما هرگز نمی‌تواند چیزی را به ما بدهد که خدا می‌تواند به ما بدهد. به خود یادآوری کنید که برای دست یافتن به ثروت حقیقی به حکمت او تکیه کنید.

۱۲:۴۷-۱۵ مردم بابل از طالع‌بینان، ستاره‌شناسان، و دوستان دوران کودکی خود مشورت و کمک می‌گرفتند. اما آنها مانند بتهای چوبی یا طلایی، حتی نمی‌توانستند

<p>۴:۴۸ جز ۴:۲ ۵:۴۸ ار ۱۵:۴۴-۱۸</p> <p>۶:۴۸ اش ۱۹:۴۳</p> <p>۸:۴۸ تث ۲۴:۷، ۹ مز ۳:۵۸</p> <p>۹:۴۸ مز ۱۰۳:۸-۱۰</p> <p>۱۰:۴۸ ۱ پاد ۵۱:۸ جز ۱۸:۲۲-۲۲</p> <p>۱۱:۴۸ تث ۲۷ و ۲۶:۳۲ مز ۸۱:۶ اش ۸:۴۲</p> <p>۱۲:۴۸ تث ۳۹:۳۲</p> <p>۱۳:۴۸ مز ۲۵:۱۰، ۲</p>	<p>دادم و آنگاه ناگهان آنها را به عمل آوردم. ^۴می دانستم که دلهایتان همچون سنگ و سرهایتان مانند آهن سخت است. ^۵این بود که آنچه می خواستم برای شما انجام دهم از مدتها پیش به شما خبر دادم تا نگوئید که بتهایتان آنها را بجا آورده‌اند.</p> <p>^۶«پیشگویی‌های مرا شنیده‌اید و وقوع آنها را دیده‌اید، اما نمی‌خواهید اعتراف کنید که پیشگویی‌های من درست بوده است. اکنون چیزهای تازه‌ای می‌گویم که تابحال از وجود آنها بی‌اطلاع بوده‌اید. ^۷و چیزهایی را به وجود می‌آورم که قبلاً نبوده است و دربارهٔ آنها چیزی شنیده‌اید، تا دیگر نگوئید: «این چیزها را می‌دانستیم!»</p> <p>^۸«بلی، چیزهای کاملاً تازه به شما می‌گویم، چیزهایی که هرگز شنیده‌اید، چون می‌دانم اشخاص خیانتکاری هستید و از طفولیت همیشه یاغی بوده‌اید. ^۹با وجود این، بخاطر حرمت نامم، خشم خود را فرو برده، شما را از بین نخواهم برد. ^{۱۰}شما را در آتش مصیبت آزمایش کردم همانگونه که نقره را در کوره می‌آزمایند اما هیچ چیز خوب و با ارزش در شما نیافتم. ^{۱۱}بلی، بخاطر خودم شما را از بین نخواهم برد مبادا اقوام بت پرست بگویند که بتهایتان مرا مغلوب کردند. من به بتهای آنها اجازه نمی‌دهم در جلال من شریک شوند.</p> <p>^{۱۲}«ای اسرائیل، ای قوم برگزیدهٔ من، گوش کنید! تنها من خدا هستم. من اول و آخر هستم. ^{۱۳}دستهای من بود که زمین را بنیاد نهاد و آسمانها را گسترانید. آنها گوش به فرمان من هستند.</p>
---	--

پرتش آنها شامل چه چیزی بود	مظهر چه چیزی بودند	در کجا پرستش می‌شدند	نام	بتهای مهمی که در کتاب مقدس نام برده شده است
روسپیگری، قربانی کردن کودکان	هوا، جنگ، خدای خورشید	بابل	بل (مردوک)	
روسپیگری	یادگیری، ستاره‌شناسی، علم	بابل	نبو (پسر مردوک)	
قربانی کردن کودکان	اله عشق، تولید مثل و باروری	کنعان	عشتاروت	
قربانی کردن کودکان	خدای ملی	موآب	کموش	
روسپیگری	باران، محصول، قوت و باروری	کنعان	مولک	
قربانی کردن کودکان	محصول، غله، موفقیت در کشاورزی	فلسطین	بعل	
			داجون	

سازد. اما خدا ایشان را نجات داد تا نشان دهد که کیست و چه می‌تواند بکند. خدا ما را به این دلیل که خوب هستیم نجات نمی‌دهد، بلکه چون ما را دوست دارد و بخشایشگر است.

۹:۴۸-۱۱ وقتی خدا اسرائیل را در آتش مصیبت آزمود، فرمود: «هیچ چیز خوب و با ارزش در شما نیافتم.» چیزی در اعمال، رفتار، یا اقدامات اسرائیل وجود نداشت که خدا را ناچار به محبت و یاری به ایشان

۱۴:۴۸
ار ۲۹-۲۱:۵۰

۱۵:۴۸
اش ۲:۴۱، ۴:۵

۱۶:۴۸
اش ۱۹:۴۵

۱۷:۴۸
مز ۸:۳۲
اش ۱۴:۴۱

۱۸:۴۸
تث ۲۹:۵
مز ۱۶۵:۱۱۹
عا ۲۴:۵

۱۹:۴۸
پیذا ۱۷:۱۲

۲۰:۴۸
اش ۹:۵۲
ار ۱۰:۳۱

۲۱:۴۸
مز ۱۶وا۵:۷۸
متی ۲۱و۲۰:۱

۱۴ «همه شما بیاید و بشنوید. هیچکدام از خدایان شما قادر نیست پیشگویی کند که مردی را که من برگزیده‌ام حکومت بابل را سرنگون خواهد کرد و آنچه اراده کرده‌ام بجا خواهد آورد.^{۱۵} اما من این را پیشگویی می‌کنم. بلی، من کوروش را خوانده‌ام و به او این مأموریت را داده‌ام و او را کامیاب خواهم ساخت.

۱۶ «به من نزدیک شوید و گوش دهید. من همیشه آشکارا گفته‌ام که در آینده چه رخ خواهد داد تا شما بتوانید آن را بفهمید.»

(اکنون خداوند مرا با روح خود نزد شما فرستاده است.)

۱۷ خداوند که نجات دهنده قوم اسرائیل و خدای مقدس ایشان است چنین می‌گوید: «ای اسرائیل، من خداوند، خدای شما هستم که شما را برای خیریت خودتان تنبیه می‌کنم و شما را به راه‌هایی که باید بروید هدایت می‌نمایم.

۱۸ «ای کاش به اوامر من گوش می‌دادید، آنگاه برکات مانند نهر برای شما جاری می‌شد و پیروزی مانند امواج دریا به شما می‌رسید.^{۱۹} نسل شما مانند شنهای ساحل دریا بی‌شمار می‌شدند و من نمی‌گذاشتم ایشان هلاک شوند.»

۲۰ ای قوم اسرائیل، از بابل بیرون بیاید! از اسارت آزاد شوید! با صدای بلند سرود بخوانید و این پیام را به گوش تمام مردم جهان برسانید: «خداوند قوم اسرائیل را که خدمتگزاران او هستند، آزاد ساخته است!»^{۲۱} هنگامی که خداوند قوم خود را از بیابان خشک عبور داد ایشان تشنگی نکشیدند، زیرا او صخره را شکافت و از آن، آب جاری ساخت تا ایشان بنوشند.

۲۲ خداوند می‌فرماید: «گناهکاران از سلامتی برخوردار نخواهند شد.»

فکر و دل ما پر از آرامش می‌شود. ناطاعتی تنبیه به دنبال می‌آورد و آرامش فکر و دل را که اینقدر خواهان آن هستیم، تهدید می‌کند.

۲۰:۴۸ آیا می‌بینید که سالها بعد، اسرا در حال ترک بابلند؟ تعجبی ندارد که آنها سرود می‌خوانند، زیرا اجدادشان هم پس از عبور از دریای سرخ، هنگامی که سرانجام از اسارت در مصر آزاد شدند، سرود خواندند! چه چیزی شما را اسیر نگاه می‌دارد؟ آزاد شوید! خداوند خادمینش را از اسارت گناه آزاد کرده است. وقتی اجازه دهید او شما را از اسارت آزاد کند، دوست خواهید داشت که سرود بخوانید.

۲۲:۴۸ گناهکاران از آرامش و سلامتی برخوردار نخواهند شد. بسیاری از مردم برای تسلی یافتن، و برخورداری از امنیت و آسودگی فریاد کمک بر می‌آورند، اما قدمی برای رفع گناه در زندگی خود و باز کردن راه برای خدا بر نمی‌دارند. آنها درصدد آن نیستند که توبه کنند و به او اتکا نمایند. اگر خواهان آرامش واقعی هستید، اول خدا را بجوید. در آن صورت به آرامش دست خواهید یافت.

۱۵وا۱۴:۴۸ وقتی اشعیا اعلام کرد که «خدا کوروش را دوست دارد»، حتماً شنوندگان حیرت کردند. خداوند چطور می‌توانست پادشاهی بت‌پرست و دشمن را دوست داشته باشد؟ اما خدا همین کوروش را برای آزادی قومش از اسارت در بابل به کار برد. مأموریت کوروش این بود که با فتح بابل، اسرای قوم اسرائیل را آزاد سازد و سپس فرمان دهد که همه یهودیان می‌توانند به سرزمین خود باز گردند. چه کسی به جز نبی خدا می‌توانست چنین داستان غیر قابل درک اما حقیقی را تقریباً ۲۰۰ سال قبل از وقوع آن، بگوید؟

۱۶:۴۸ خدا همیشه پیغامش را به سادگی و به وضوح بیان کرده است، نه با رمز و راز. ما وقتی می‌خواهیم چیزی به پیغام خدا اضافه کنیم، تمایل داریم که آن را پیچیده سازیم. وقتی خدا از طریق پیام‌آور خود سخن می‌گوید، وظیفه ما گوش دادن است، حال پیام‌آور هر که می‌خواهد باشد.

۱۸وا۱۷:۴۸ خدا مانند پدر یا مادری مهربان، به خاطر خیریت خودمان ما را تنبیه یا مجازات می‌کند. ما باید به خدا گوش دهیم، زیرا وقتی از کلام خدا اطاعت می‌کنیم،

۲- رهاننده آینده

خدمتگزار خدا نور خواهد بود

۴۹

ای مردم سرزمینهای دور دست به من گوش دهید! پیش از آنکه من بدنیا بیایم خداوند مرا برگزید، و هنگامی که هنوز در شکم مادرم بودم او مرا به اسم خواند. خداوند سخنان مرا مانند شمشیر، تیز کرده است. او مرا زیر دستش پنهان نموده و مرا مانند یک تیر تیز در ترکش خود گذاشته است.

خداوند به من گفت: «تو خدمتگزار نیرومند من هستی. تو باعث خواهی شد که مردم مرا بستایند.»

آجواب دادم: «اما کار من برای مردم بیهوده بوده و من بی‌جهت نیروی خود را برای آنان صرف کرده‌ام.» با این حال خدمت خود را تمام به خداوند واگذار می‌کنم تا او آن را به ثمر رساند.

خداوند که مرا از شکم مادرم برای خدمتش برگزید و به من مأموریت داد تا قوم آواره و اسرائیل را بسوی او بازگردانم، و برای انجام این کار به من نیروی کافی بخشید و افتخار انجام آن را نصیب کرد، به من فرمود: «اینک کاری مهمتر از باز آوردن و احیای اسرائیل به تو واگذار می‌کنم. تو را ای خدمتگزار من، برای قوم‌های جهان نور می‌سازم تا نجات مرا برای همه مردم جهان به ارمغان ببری.»

خداوند که نجات دهنده و خدای مقدس اسرائیل است، به او که از طرف مردم حقیر و طرد شده و زیر دست حاکمان قرار گرفته است، چنین می‌فرماید: «وقتی پادشاهان تو را ببینند، به احترام تو از جای خود برخوانند خاست و شاهزادگان به تو تعظیم خواهند کرد، زیرا من که خداوند امین و خدای مقدس اسرائیل هستم تو را برگزیده‌ام.»

خدا قومش را تسلی خواهد داد

خداوند می‌فرماید: «در وقت مناسب درخواست تو را اجابت خواهم کرد و تو را از هر گزندی حفظ خواهم نمود و توسط تو با قوم اسرائیل عهد خواهم بست و سرزمینشان را از نو آباد کرده، آن را به مردمش باز خواهم گرداند. من توسط تو کسانی را که اسیرند و در تاریکی زندگی می‌کنند آزاد کرده،

۲:۴۹

اش ۱۶:۵۱

عبر ۱۲:۴

مکا ۱۶:۱

۵:۴۹

اش ۲:۱۲

۶:۴۹

مز ۲۸:۳۷

اعما ۴۷:۱۳ : ۲۳:۲۶

۷:۴۹

مز ۸-۶:۲۲

اش ۳:۵۳

۸:۴۹

مز ۱۳:۶۹

اش ۷:۴۲ : ۳:۲۶ : ۲۶:۴۴

لو ۱۸:۴

۲قرن ۲:۶

است؛ پولس رسول خدمت بشارتی خود را معطوف ساخته بود به رساندن پیام انجیل به اقصا نقاط جهان. خدمت بشارت امروز نیز مأموریت بزرگ عیسی را ادامه می‌دهد (متی ۲۸:۱۸-۲۰)، و نور انجیل را نزد تمام ملل می‌برد.

۴۹-۷ پیش از آنکه خدمتگزار یعنی مسیح موعود متولد شود، خدا او را برگزیده بود تا نور انجیل را برای تمام جهان به ارمغان بیاورد (یعنی پیام نجات را؛ ر.ک. اعمال ۱۳:۴۷). مسیح نجات و رستگاری را به تمام ملت‌ها ارزانی داشته

به ایشان خواهیم گفت: «بیرون بیائید و در روشنائی زندگی کنید.» سپس آنان همچون گوسفندانی که در چراگاه‌های سرسبز و تپه‌های پر علف می‌چرند، از وفور نعمت برخوردار خواهند شد.^{۱۰} اگر سینه و تشنه نخواهند شد و حرارت خورشید به ایشان آسیب نخواهد رسانید، زیرا کسی که ایشان را دوست دارد آنان را هدایت خواهد کرد و نزد چشمه‌های آب رهبری خواهد نمود.

۱۰:۴۹
مز ۲۳:
کا ۱۶:۷

۱۱ «من تمام کوه‌هایم را برای قوم خود به راه‌های صاف تبدیل خواهم کرد و بر فراز دره‌ها، جاده‌ها خواهم ساخت تا ایشان از آن عبور کنند.^{۱۲} قوم من از جاهای دور دست باز خواهند گشت عده‌ای از شمال، عده‌ای از غرب و عده‌ای از سرزمین جنوب.»

۱۳ ای آسمانها، آواز شادی سر دهید! ای زمین، شادمان باش! و ای کوه‌ها با شادی سرود بخوانید، زیرا خداوند بر قوم رنج‌دیده خود ترحم کرده، ایشان را تسلی می‌دهد.

۱۳:۴۹
اش ۱۰۸:۵۴
مکا ۱۲:۱۲

۱۴ با وجود این، ساکنان اورشلیم می‌گویند: «خداوند ما را ترک گفته و فراموش کرده است.»^{۱۵} خداوند چنین پاسخ می‌دهد: «آیا یک مادر جگر گوشه خود را فراموش می‌کند؟ یا بر پسر خود رحم نمی‌کند؟ حتی اگر مادری طفلش را فراموش کند، من شما را فراموش نخواهم کرد!^{۱۶} ای اورشلیم، من نام تو را بر کف دستم نوشته‌ام و دیوارهایت همیشه در نظر من است.^{۱۷} بزودی فرزندان تو خواهند آمد تا تو را دوباره بنا کنند و تمام کسانی که تو را ویران کرده‌اند، از تو بیرون خواهند رفت.^{۱۸} سرت را بالا کن و به اطراف خود نظر انداز. ببین چگونه قوم تو جمع شده‌اند و بسوی تو می‌آیند. به حیات خود قسم که آنها نزد تو خواهند آمد و تو به آنها فخر خواهی کرد همانطور که یک عروس به زیورآلات خود فخر می‌کند.^{۱۹} خرابه‌ها و زمینهای ویران تو از مردم پر خواهند شد و دشمنانت که تو را اسیر کرده بودند، از تو دور خواهند شد.^{۲۰} فرزندان تو که در دیار تبعید دنیا آمده‌اند به تو خواهند گفت: «این سرزمین برای ما کوچک است. ما به جای وسیعتری نیاز داریم.»^{۲۱} آنگاه از خود خواهی پرسید: «چه کسی اینها را برای من زاییده است؟ چه کسی اینها را برای من بزرگ کرده است؟ بیشتر فرزندانم کشته شده‌اند و بقیه به اسیری رفته مرا تنها گذاشته‌اند. پس اینها از کجا آمده‌اند؟»

۱۶:۴۹
غزل ۶۸

۱۸:۴۹
اش ۲۳:۴۵

۲۲ خداوند قادر متعال به قوم اسرائیل می‌فرماید: «اینک من قومهای جهان را بسیج خواهم کرد و آنها پسرانت را در آغوش گرفته، دخترانت را بر دوش

۱۹:۴۹
مز ۵۶:۲
اش ۷:۱
زکر ۱۰:۱
۲۰:۴۹
اش ۳-۱:۵۴
۲۱:۴۹
مراثی ۱:۱

۲۲:۴۹
اش ۲:۱۴ : ۱۲:۱۰ : ۱۱

مادر طفل کوچک خود را ترک نمی‌کند. وقتی احساس می‌کنیم که خدا ما را ترک کرده است، باید ببینیم که آیا ما خودمان او را ترک نگفته‌ایم.

۱۵:۱۴:۴۹ مردم اسرائیل فکر می‌کردند خدا آنها را در بابل ترک کرده است؛ اما اشعیا خاطر نشان ساخت که خدا هرگز آنها را ترک نخواهد کرد، همان طور که

خواهند گذاشت و آنان را نزد تو باز خواهند آورد.^{۲۳} پادشاهان و ملکه‌ها مانند دایه از تو مراقبت خواهند کرد و در برابرت زانو زده، خاک پایت را خواهند لیسید. آنگاه خواهی دانست که من خداوند هستم و کسانی را که چشم امیدشان به من باشد، نومید نخواهم کرد.»

^{۲۴} چه کسی می‌تواند غنائم را از چنگ فاتح جنگ درآورد؟ چه کسی می‌تواند اسیران را از دست حاکم ستمگر برهاند؟

^{۲۵} خداوند جواب می‌دهد؟ «من غنائم را از چنگ فاتح جنگ در خواهم آورد و اسیران را از دست حاکم ستمگر خواهم رهانید. من با دشمنان تو خواهم جنگید و فرزندان را خواهم رهانید.^{۲۶} کسانی را که به تو ظلم کنند به جان هم خواهم انداخت تا گوشت یکدیگر را بخورند و خون یکدیگر را بنوشند. آنگاه تمام مردم دنیا خواهند دانست که من خداوند، خدای قادر اسرائیل هستم که تو را نجات می‌دهم و حفظ می‌کنم.»

خدمتگزار خدا اطاعت می‌کند

خداوند به قوم خود می‌گوید: «آیا فکر می‌کنید من شما را از سرزمین خود بیرون کردم همانگونه که یک مرد زنش را طلاق داد، از خانه بیرون می‌کند؟ اگر چنین است، پس کجاست طلاقنامه؟ آیا فکر می‌کنید من بودم که شما را به اسارت فروختم چنانکه پدری فرزندانش را چون برده می‌فروشد؟ نه، هرگز! شما به سبب گناهان خود به اسارت برده شدید.»

^۲ «چرا هنگامی که به نجاتتان آمدم مرا نپذیرفتید؟ چرا هنگامی که صدایتان کردم پاسخ ندادید؟ آیا فکر می‌کنید من قدرت ندارم شما را آزاد کنم؟ با یک اشاره دریا را خشک می‌سازم و رودخانه را به بیابان خشک تبدیل می‌کنم بطوری که ماهی‌های آن از بی‌آبی می‌میرند و می‌گندند.^۳ من همان هستم که پوششی بر آسمان می‌کشم و سراسر آن را تاریک می‌سازم.»

خداوند به من آموخته که چه بگویم و چگونه خستگان را به کلام خود توانایی بخشم. او هر صبح مرا بیدار می‌کند و فهم مرا روشن می‌سازد تا خواست او را بدانم. خداوند با من صحبت کرد و من به سخنانش گوش دادم.

۲۳:۴۹
مز ۳:۲۵ : ۹:۷۲
اش ۱۶:۴۰ : ۱۶:۴۰

۲۵:۴۹
ار ۳۴ و ۳۳:۵۰

۲۶:۴۹
اش ۴:۱۴
جز ۷:۳۹

۱:۵۰
تث ۳۰:۳۲
اش ۲:۵۹
ار ۸:۳

۲:۵۰
پیدا ۱۴:۱۸
خرو ۲۱:۱۴
یوش ۱۶:۳

۳:۵۰
مکا ۱۲:۶

۴:۵۰
مز ۳:۵
ار ۲۵:۳۱

۵:۵۰
متی ۳۹:۲۶
عبر ۸:۵

نباید شک کنیم که مبادا خدا به وعده‌هایش عمل نکند. **۲:۵۰** خدا وعده داد که برای اسرائیل بجنگد، اما اسرائیل خود را به گناه فروخت. اسرائیل خودش سبب مشکلاتش شده بود. مردم اسرائیل خدا را از یاد بردند و به سایر ممالک اتکا کردند تا از آنها کمک بگیرند. خدا اسرائیل را رد نکرد، اسرائیل خدا را رد کرد.

۲۵ و ۲۴:۴۹ خدا با انجام غیرممکن‌ها به دنیا ثابت کرد که خدا است؛ او کاری کرد که اسیرکننده، اسیر خود را آزاد سازد، و حتی به آنها کمک کند که محل اسارت را ترک کنند. او قبلاً این کار را به هنگام خروج از مصر انجام داده بود؛ و به‌هنگام بازگشت تبعیدی‌ها از بابل به اسرائیل، دوباره این کار را تکرار کرد. ما هرگز

با او مخالفت نکردم و از او برنگشتم. ^۶پشتم را به ضرب شلاق کسانی که مرا می‌زدند سپردم و در برابر کسانی که ریش مرا می‌کنند و بصورتم تف می‌انداختند و به من اهانت می‌کردند، مقاومت نکردم.

۶:۵۰
مر ۱۹:۱۵

^۷از اهانت آنان ترسی ندارم، زیرا خداوند یاور من است. بنابراین، روی خود را همچون سنگ خارا ساختم تا خواست خداوند را بجا آورم. یقین دارم پیروز خواهم شد، ^۸زیرا خداوند نزدیک است و از حق من دفاع خواهد کرد. پس کیست که جرأت کند با من بجنگد؟ دشمنان کجا هستند؟ بگذار جلو بیایند! ^۹خداوند پشتیبان من است، پس کیست که بتواند مرا محکوم سازد؟ تمام دشمنانم مانند لباس بید خورده از بین خواهند رفت!

۷:۵۰
جز ۹و۱:۳

^{۱۰}ای کسانی که ترس خداوند را در دل دارید و مطیع خدمتگزار او هستید، به خداوند اعتماد کنید. هر چند راه شما تاریک باشد و هیچ نوری به آن نتابد، اما شما به خدای خود اطمینان داشته باشید. ^{۱۱}کسانی که به روشنایی خود اعتماد می‌کنند و خود را با آتش خویش گرم می‌کنند و نه با آتش خداوند، زندگی را با غم و اندوه سپری خواهند کرد.

۹:۵۰
اش ۱۷:۵۴

۱۰:۵۰
افس ۸:۵

۱۱:۵۰
اش ۱۳:۶۵-۱۵

مردم باید از خدا بترسند

خداوند می‌فرماید: «ای کسانی که می‌خواهید نجات یابید، ای کسانی که چشم امیدتان به من است، سخنان مرا بشنوید. به معدنی که از آن استخراج شده‌اید و به صخره‌ای که از آن جدا گشته‌اید، توجه ننمایید. ^۲به اجدادتان ابراهیم و ساره فکر کنید که از ایشان بوجود آمدید. هنگامی که ابراهیم را دعوت کردم او فرزندی نداشت و تنها بود، اما من او را برکت دادم و ملت بزرگی از او بوجود آوردم.

۱:۵۱
پیدا ۱۷:۱۲؛ ۱۵:۱۷-۱۷
عبر ۱۱:۱۱و۱۲

^۳«من بار دیگر اسرائیل را برکت خواهم داد و خرابه‌های آن را آباد خواهم ساخت. زمینهای بایر و بیابانهای خشک آن چون باغ عدن سرسبز خواهند شد. خوشی و شادمانی همه جا را پر خواهد ساخت، و شکرگزاری همراه با سرودهای شاد در همه جا به گوش خواهد رسید.

۳:۵۱
پیدا ۸:۲
اش ۱۹:۴۱

۲۱:۵۱ باقیمانده‌گان وفادار احساس تنهایی می‌کردند زیرا تعدادشان کم بود. اما خدا اجدادشان، ابراهیم و ساره را به یاد ایشان آورد که سرچشمه میراث روحانی آنان بودند. ابراهیم فقط یک نفر بود، اما از ایمان و وفاداری او ملت‌های بزرگی به‌وجود آمدند. اگر ما مسیحیان وفادار بمانیم، حتی اگر تعدادمان کم باشد، تصورش را بکنید که خدا از طریق ما چه کارهایی می‌تواند انجام دهد!

۱۱-۶:۵۰ این تصویری است از خدمتگزار اعظم، یعنی مسیح موعود. نبی به نمایندگی از خدا سخن می‌گوید، اما مسیح موعود خدا را به گونه‌ای کامل آشکار خواهد ساخت (عبرانیان ۱:۲۱).

۱۱و۱۰:۵۰ اگر ما خود را با «آتش خویش» گرم کنیم، خود کفا خواهیم شد، و نتیجه خودکفایی غم و اندوه است. اگر به هوش یا ظاهر یا موفقیت‌های خود اتکا کنیم، روزی که آنها را از دست دادیم، در خطر غم و اندوه قرار خواهیم گرفت.

۴:۵۱
مز ۱:۷۸
اش ۴:۴۲
۵:۵۱
اش ۱۳:۴۶
۶:۵۱
مز ۲۵:۱۰۲ و ۲۶
۱ پط ۱۰:۳

۴ «ای قوم من، به من گوش دهید. من احکام و قوانین خود را صادر می‌کنم تا بوسیله آنها به قوم‌های جهان روشنایی ببخشم. ^۵بزودی می‌آیم تا آنها را نجات دهم و با عدل و انصاف بر آنها حکومت کنم. سرزمینهای دور دست دنیا که چشم به راه من هستند به قدرت من اعتماد خواهند کرد. ^۶چشمان خود را به آسمان بدوزید و به زمین زیر پایتان نگاه کنید، روزی خواهد آمد که آسمان مانند دود، ناپدید خواهد شد و زمین همچون لباس، پوشیده خواهد شد و مردمش خواهند مرد. اما نجاتی که من به ارمغان می‌آورم برای همیشه باقی خواهد ماند و عدالت من هرگز از بین نخواهد رفت.

۷:۵۱
مز ۳۱:۳۷ و ۳۱
متی ۱۱:۵
اعما ۴۱ و ۴۰:۵
۸:۵۱
اش ۱۱:۱۴

۷ «ای کسانی که احکام مرا دوست می‌دارید و خوب را از بد تشخیص می‌دهید، به من گوش کنید. از سرزنش و تهمت مردم نترسید؛ ^۸زیرا بید، آنها را مانند لباس از بین خواهد برد و کرم، ایشان را همچون پشم خواهد خورد. اما عدالت من هرگز از بین نخواهد رفت و کار نجاتبخش من نسل اندر نسل باقی خواهد ماند.»

۹:۵۱
تث ۳۴:۴
۱۰:۵۱
خرو ۲۱:۱۴ و ۲۲
اش ۱۱:۵۳ و ۱۲
۱۱:۵۱
اش ۷:۶۱
مکا ۴:۲۱

۹ ای خداوند برخیز و با قدرتت ما را نجات ده همانگونه که در گذشته ما را نجات دادی. تو همان خدایی هستی که ازدهای رود نیل، یعنی مصر را نابود کردی. ^{۱۰}تو دریا را خشک ساختی و راهی از میان آن باز کردی تا قومی که آزاد ساخته بودی از آن عبور کنند. ^{۱۱}ای خداوند بگذار کسانی که آزاد کرده‌ای سرودخوانان و شادی‌کنان به اورشلیم باز گردند. بگذار غم و اندوه آنان پایان یابد و خوشی و شادمانی جاودانی نصیبشان شود.

۱۲:۵۱
مز ۱۱۸:۶
۱۳:۵۱
تث ۱۱:۸
ایو ۸:۹

۱۲ خداوند می‌فرماید: «من هستم که به شما تسلی می‌دهم و شما را شاد می‌سازم؛ پس چرا از انسان فانی می‌ترسید انسانی که مانند گیاه، خشک شده، از بین می‌رود؟ ^{۱۳}آیا مرا که آفریننده شما هستم و زمین را بنیاد نهادم و آسمانها را

۱۰:۵۱ خدا برای ایجاد قوم اسرائیل معجزات بزرگ بسیاری انجام داد که شاید هیچ یک مهج‌تر از باز کردن دریای سرخ نبود (خروج ۱۴). خدای ما همان خدایی است که راهی از میان دریا ایجاد کرد. روشهای ما شاید تغییر کند، اما محبت و توجه او به ما تغییر نمی‌کند.

۱۶-۱۲:۵۱ اورشلیم از آشور می‌ترسید، اما از خدا نمی‌ترسید. اورشلیم به دلیل صدمه‌ای که آشور می‌خواست بر آن وارد سازد از آنها می‌ترسید، اما این را نیز باید می‌دانست که قدرت خدا به مراتب بیشتر از قدرت آشور است. آشور به اسیر کردن مردم علاقه داشت، اما خدا به آزاد کردن آنها، ترس و عشق آنها جابجا شده بود. اورشلیم می‌بایست از قدرت خدا می‌ترسید و به رحمت و فیض او عشق می‌ورزید.

۷:۵۱ اشعیا کسانی را که به خدا خدمت می‌کردند تشویق کرد که خوب را از بد تشخیص دهند و از احکام خدا پیروی کنند. او همچنین آنها را امیدوار کرد که وقتی با کسانی روبرو می‌شوند که به‌خاطر ایمانشان آنها را سرزنش می‌کنند و به آنها تهمت می‌زنند، مایوس نشوند. وقتی مردم ما را به‌خاطر ایمانمان مسخره می‌کنند نباید بترسیم، زیرا خدا با ما است و حقیقت سرانجام چیره خواهد شد. اگر مردم به‌خاطر ایمانتان شما را به تمسخر بگیرند یا از شما متنفر شوند، به یاد داشته باشید که ایشان بر ضد شخص شما نیستند، بلکه بر ضد خدا هستند. خدا به حساب آنها رسیدگی خواهد کرد؛ توجه شما باید معطوف باشد به محبت کردن به خدا و اطاعت از او.

بر آن گسترانیدم، فراموش کرده‌اید؟ چرا دایم از ظلم و ستم انسانها می‌ترسید و تمام روز از خشم آنان می‌هراسید؟^{۱۴} شما اسیران، بزودی آزاد خواهید شد. دیگر در سیاه چالها گرسنه نخواهید ماند و نخواهید مرد.^{۱۵} من خداوند، خدای شما هستم همان خداوند قادر متعال که از میان امواج خروشان دریا، راهی خشک برای شما پدید آورد!^{۱۶} من که زمین را بنیاد نهادم و آسمانها را برقرار ساختم، به اسرائیل می‌گویم: «شما قوم من هستید. من احکام خود را به شما داده‌ام و با دست خود شما را حفظ می‌کنم.»

^{۱۷} برخیز ای اورشلیم، برخیز! به اندازه کافی از کاسه غضب خداوند نوشیده‌ای. آن را تا ته سر کشیده‌ای و سرگیجه گرفته‌ای.^{۱۸} کسی از ساکنان باقی نمانده تا دستت را بگیرد و تو را راهنمایی کند.^{۱۹} بلای مضاعف بر تو عارض شده است؛ سرزمینت خراب شده و مردمانت از قحطی و شمشیر به هلاکت رسیده‌اند. دیگر کسی باقی نمانده تا تو را دلداری و تسلی دهد.^{۲۰} مردم تو مانند آهوانی هستند که در دام صیاد گیر کرده باشند؛ آنها در کوچه‌های افتاده‌اند و قدرت ندارند از جا برخیزند، زیرا خداوند غضب خود را بر آنها نازل کرده است.^{۲۱} اما ای مصیبت‌زدگان که مست و گیج هستید، اما نه از شراب، اکنون گوش دهید.^{۲۲} خداوند، خدایتان که مدافع شماست چنین می‌گوید: «من کاسه غضب خود را که باعث سرگیجه شما شده از دست شما می‌گیرم و شما دیگر مجبور نخواهید شد از آن بنوشید.^{۲۳} کاسه غضب خود را بدست کسانی خواهم داد که بر شما ظلم می‌کنند و شما را وا می‌دارند در کوچه‌ها دراز بکشید تا شما را مانند خاک زمین لگدمال کنند.»

خدا قومش را به وطنشان باز خواهد گرداند

برخیز ای اورشلیم، برخیز و بار دیگر خود را قوی ساز! ای شهر مقدس، لباس زیبایت را بپوش، زیرا دیگر گناهکاران وارد تو نخواهند شد.^۱ ای اورشلیم، از میان خاک بلند شو! ای اسیرشدگان اورشلیم، بندهای اسارت را از گردن خود باز کنید!^۲ زیرا خداوند می‌فرماید: «مفت اسیر شده‌اید و مفت نیز آزاد خواهید شد.^۳ در گذشته با میل خود به مصر رفتید تا در آنجا زندگی کنید، اما بعد آشور شما را اسیر کرد؛^۴ و اینک در بابل بی‌جهت بر شما ظلم می‌کنند. آنها شما را اسیر کرده‌اند و از شادی فریاد

۱۴:۵۱

اش ۱۰:۴۹

۱۵:۵۱

مز ۲۵:۱۰۷

۱۶:۵۱

خرو ۲۲:۳۳

تث ۱۸:۱۸

۱۷:۵۱

ار ۱۵:۲۵

۱۸:۵۱

مز ۴:۱۴۲

۲۰:۵۱

اش ۱۵:۶۶

ار ۱۶:۱۴

۲۲:۵۱

ار ۳۴:۵۰

۲۳:۵۱

ار ۱۷:۱۵-۱۶؛ ۲۸ و ۲۶

۱:۵۲

خرو ۴۰:۲۸

نج ۱:۱۱

اش ۱۰:۶۱؛ ۲:۴۸

۳:۵۲

مز ۱۲:۴۴

اش ۴:۶۳

۵:۵۲

حز ۲۳:۲۰-۳۶

می‌کشیدند. اما خدا وعده داد که اورشلیم را احیا کند و آن را به شهری مبدل سازد که گناهکاران نتوانند وارد آن شوند. خدا سلطنت می‌کند. او کنترل را در دست دارد.

اورشلیم شهر مقدس خدا بود، شهری که معبد خدا در آن قرار داشت. اما مردم یهودا به‌جای سعادت، بدبختی را تجربه کردند، و به‌جای آزادی، نابودی را. مردم به‌خاطر گناهانشان، رنج و عذاب

برمی آورند و هر روز نام مرا بی حرمت می سازند. اما روزی خواهد آمد که شما، ای قوم من، به قدرتی که در نام من است پی خواهید برد و خواهید فهمید که این من هستم، بلی من هستم، که با شما سخن می گویم.»

لچه زیباست پاهای پیک خوش خبری که از کوهستان می آید و خبر صلح و نجات را می آورد و به اسرائیل می گوید: «خدای تو سلطنت می کند!»^۸ دیده بانان از شادی با صدای بلند سرود می خوانند، زیرا با چشمان خود می بینند که خداوند دوباره به اورشلیم باز می گردد. ^۹ ای خرابه های اورشلیم با صدای بلند آواز شادمانی سر دهید، زیرا خداوند اورشلیم را آزاد خواهد ساخت و قوم خود را تسلی خواهد داد. ^{۱۰} خداوند در برابر چشمان تمام قومها، قدرت مقدس خود را بکار خواهد برد و قوم خود را نجات خواهد داد تا همه آن را ببینند.

^{۱۱} اینک خود را از قید اسارت آزاد سازید و بابل و تمام مظاهر آن را پشت سر بگذارید، زیرا آنها ناپاک هستند. شما قوم مقدس خداوند هستید. ای همه شما که ظروف خانه خداوند را حمل می کنید و به وطن باز می گردید، خود را پاک سازید! ^{۱۲} این بار دیگر با عجله از سرزمین اسارتتان نخواهید رفت و لازم نخواهد بود که بگریزید، زیرا خداوند پیشاپیش شما خواهد رفت و خود خدای اسرائیل، حافظ شما خواهد بود.

خدمتگزار خدا خوار خواهد شد

^{۱۳} خداوند می فرماید: «خدمتگزار من در کار خود کامیاب و بسیار سرافراز خواهد شد. ^{۱۴} بسیاری از مردم با دیدن او متحیر می شوند، زیرا صورت او بقدری عوض شده که دیگر شکل انسان ندارد. ^{۱۵} او خون خود را بر قومهای بسیار خواهد پاشید و آنها را از گناه پاک خواهد ساخت. پادشاهان جهان در حضور او دهان خود را خواهند بست، زیرا چیزهایی را خواهند دید که کسی برای آنها تعریف نکرده و چیزهایی را خواهند فهمید که از کسی نشنیده بودند.»

اما چه کم هستند کسانی که این حقیقت را باور می کنند! چه کم اند کسانی که خداوند این حقیقت را به آنان آشکار ساخته است!

۵۳

۷:۵۲

مز ۱:۹۳

روم ۱۵:۱۰

۸:۵۲

اش ۶:۶۲

۹:۵۲

مز ۴:۹۸

اش ۴:۶۱

۱۰:۵۲

مز ۳-۱:۹۸

لو ۶:۳

۱۱:۵۲

اش ۱۶:۱

قرن ۱۷:۶

۱۲:۵۲

خرو ۳۳:۱۱:۱۴:۱۹:۱۰ و ۲۰

اش ۷:۲۶

۱۳:۵۲

فیل ۹:۲

۱۴:۵۲

مز ۷۰:۲۲

روم ۲۱:۱۵

۱:۵۳

یو ۳۸:۱۲

روم ۱۶:۱۰

۱۵۰۱۴:۵۲ این خدمتگزار یعنی مسیح، «صورتش بقدری عوض خواهد شد که دیگر شکل انسان ندارد!» او به واسطه رنج و دردی که خواهد کشید، ملت ها را پاک خواهد ساخت (۱ پطرس ۱:۲).

۱:۵۳ این فصل از مسیح موعود، یعنی عیسی سخن می گوید، همان کسی که به خاطر گناهان همه مردم رنج خواهد کشید. چنین پیشگویی ای حیرت انگیز است! چه کسی می توانست باور کند که خدا بر آن خواهد شد

۱۲:۵۲ مردم با عجله و ترس از سرزمین اسارتشان خارج نشدند زیرا کوروش، برگزیده خدا (۱:۴۵)، فرمانی صادر کرد مبنی بر اینکه تبعیدی های یهودی می توانند در امن و امان به اورشلیم باز گردند (عزرا ۱:۱-۴). آنها از رضایت و حمایت پادشاه برخوردار بودند. خدا از آنها حفاظت می کرد.

۱۳:۵۲ در اینجا منظور از خدمتگزار خداوند، همان مسیح موعود، خداوند عیسی است. او به واسطه قربانی شدنش که در فصل ۵۳ شرح آن آمده، بسیار سرافراز شد.

۲در نظر خدا او مانند درخت سبزی بود که در زمین خشک و شوره‌زار روئیده و ریشه دوانده باشد؛ اما در نظر ما او زیبایی و جلوه‌ای نداشت که مشتاقش باشیم.

۳ما او را خوار شمردیم و رد کردیم، اما او درد و غم را تحمل کرد. همه ما از او رو برگردانیدیم. او خوار شد و ما هیچ اهمیت ندادیم. ^۴این دردهای ما بود که او به جان گرفته بود، این رنجهای ما بود که او بر خود حمل می‌کرد؛ اما ما گمان کردیم این درد و رنج مجازاتی است که خدا بر او فرستاده است. ^۵برای گناهان ما بود که او مجروح شد و برای شرارت ما بود که او را زدند. او تنبیه شد تا ما سلامتی کامل داشته باشیم. از زخمهای او ما شفا یافتیم. ^۶ما همچون گوسفندانی که آواره شده باشند، گمراه شده بودیم؛ راه خدا را ترک کرده به راه‌های خود رفته بودیم. با وجود این، خداوند تقصیرها و گناهان همه ما را به حساب او گذاشت!

۷با او با بی‌رحمی رفتار کردند، اما او تحمل کرد و زبان به شکایت نگشود. او را مانند بره به کشتارگاه بردند؛ و او همچون گوسفندی که نزد پشم برنده‌اش بی‌زبان است، خاموش ایستاد و سخنی نگفت. ^۸به ناحق او را به مرگ محکوم کرده، کشتند و مردم نفهمیدند که او برای گناهان آنها بود که کشته می‌شد

۲:۵۳

اش ۱:۱۱

۳:۵۳

مز ۶:۲۲

لو ۳۳-۳۱:۱۸

۴:۵۳

متی ۱۷:۸

یو ۷:۱۹

۵:۵۳

اقرن ۳:۱۵

عبر ۲۸:۹ + ۸:۵

۱ پط ۲:۲۴+۲۵

۷:۵۳

متی ۱۴-۱۲:۲۷

لو ۹:۲۳

اعما ۳۳و۳۲

مردم زمان اشعیا، از پیش مسیح موعود آینده و بخشایشی را ببینند که از او به ثمر خواهد رسید و در اختیار همه انسان‌ها قرار خواهد گرفت.

۶:۵۳ اشعیا از گمراهی اسرائیل و دور شدن آنها از خدا سخن می‌گوید و آنها را به گوسفندان آواره تشبیه می‌کند. اما خدا مسیح موعود را خواهد فرستاد تا آنها را به گله باز گرداند. ما این امکان را داریم که با رجوع به کتاب مقدس، هویت مسیح موعود را که آمده و برای گناهان ما مرده است، بشناسیم. اما اگر ما می‌توانیم همه کارهایی را که عیسی کرد، ببینیم و باز او را رد کنیم، از اسرائیلی‌های آن زمان که نتوانستند آنچه را که ما دیدیم، ببینند، گناهکارتر هستیم. آیا زندگی خود را به عیسی مسیح، «شان نیکو» سپرده‌اید (یوحنا ۱۱:۱۰-۱۶)؟ یا هنوز مانند گوسفندی آواره هستید؟

۷:۵۳-۱۲ در عهدعتیق، مردم حیوانات را برای گناهان خود قربانی می‌کردند. اینجا، خدمتگزار بی‌گناه خداوند خود را فدای گناهان ما کرد. او آن بره‌ای است (۷:۵۳) که برای گناهان همه مردم فدا شد (یوحنا ۱:۲۹)؛ مکاشفه ۶:۵-۱۴). مسیح موعود به‌خاطر ما رنج کشید و گناهان ما را بر خود گرفت تا ما را مقبول خدا سازد. ما به چنین عشقی چه می‌توانیم بگوئیم؟ چه واکنشی نسبت به او نشان خواهیم داد؟

که دنیا را نه به‌وسیله پادشاهی با عظمت و شکوه، بلکه از طریق خدمتگزاری افتاده و رنجبر نجات بخشید؟ این اندیشه در نقطه مقابل غرور و تکبر انسانی و روشهای دنیوی قرار دارد. اما خدا اغلب به طرقي عمل می‌کند که ما انتظارش را نداریم. قوت مسیح موعود در فروتنی، رنج‌دیدی، و رحمت او دیده می‌شود.

۲:۵۳ چیزی در چهره این خدمتگزار نبود که جذاب باشد. اما با آنکه عیسی در ظاهر جذاب نبود، نجات و شفا را به ارمغان آورد. آیا بیشتر جذب ظاهر می‌شوید یا خصوصیات درونی؟

۳:۵۳ اطرافیان این مرد غم و اندوه‌ها، او را رد کردند، و امروز نیز او را رد می‌کنند. برخی با مقابله کردن با او، او را رد می‌کنند. برخی دیگر به او و عطیه بزرگ بخشش او بی‌اعتنا هستند. آیا شما او را رد می‌کنید، یا نسبت به او بی‌اعتنایی، یا او را می‌پذیرید؟

۵:۵۳ چگونه فردی در روزگار عهدعتیق می‌توانست این اندیشه را درک کند که مسیح موعود به‌خاطر گناهان ما خواهد مرد، یعنی اینکه عملاً گناهان ما را گناه خودش بدانند؟ قربانی حیوانات تداعی‌کننده همین اندیشه در ذهن بود؛ اما کشتن بره یک چیز است، و خدمتگزار برگزیده خدا را بره تصور کردن چیز کاملاً متفاوتی است. اما خدا داشت پرده زمان را کنار می‌زد تا بگذارد

بلی، او بجای مردم مجازات شد. ^۹هنگامی که خواستند او را همراه خطاکاران دفن کنند، او را در قبر مردی ثروتمند گذاشتند؛ اما هیچ خطایی از او سر نزنده بود و هیچ حرف نادرستی از دهانش بیرون نیامده بود.

۱۰:۵۳ خداوند می‌فرماید: «این خواست من بود که او رنج بکشد و بمیرد. او جانش را قربانی کرد تا آمرزش گناهان به ارمغان آورد، بنابراین صاحب فرزندان بی‌شمار خواهد شد. او زندگی را از سر خواهد گرفت و اراده‌ی من بدست او اجرا خواهد شد. ^{۱۱}هنگامی که ببیند عذابی که کشیده چه ثمری به بار آورده، راضی و خشنود خواهد شد. خدمتگزار عادل من بار گناهان بسیاری از مردم را به دوش خواهد گرفت و من بخاطر او آنها را خواهم بخشید. ^{۱۲}به او مقامی بزرگ و قدرتی عظیم خواهم داد، زیرا او خود را فدا کرد، از خطاکاران محسوب شد، بار گناهان بسیاری را بر دوش گرفت و برای خطاکاران شفاعت کرد.»

اسرائیل از نو بنا خواهد شد

۵۴ ای اورشلیم، ای زن بی‌اولاد، شاد باش و سرود بخوان، زیرا فرزندان تو زیادتر از فرزندان زنی خواهند شد که شوهرش او را ترک نگفته باشد! ^۱خیمه‌ای را که در آن زندگی می‌کنی وسیعتر کن و پرده‌های آن را بهتر ساز، طنابهایش را دراز کن و میخهایش را محکم ساز؛ ^۲زیرا بزودی جمعیت تو زیاد خواهد شد. فرزندان نزدیک تو باز خواهند گشت و این سرزمین را که بدست بیگانگان افتاده، تصاحب خواهند کرد و شهرهای ویران را دوباره آباد خواهند ساخت.

۳ آنترس و نگران نباش، زیرا دیگر رسوا و خوار نخواهی شد. خیانتی را که در جوانیت مرتکب شده‌ای به یاد نخواهی آورد و تنهایی زمان بیوگی‌ات را فراموش خواهی کرد؛ ^۴زیرا آفریننده‌ی تو که نامش خداوند قادر متعال است، شوهر تو خواهد بود. خدای مقدس اسرائیل که خدای تمام جهان است، نجات دهنده‌ی تو خواهد بود. ^۵ای اسرائیل، تو مانند زن جوان رنج‌دیده‌ای هستی که

۹:۵۳

متی ۵۷:۲۷-۶۰
۱ پطرس ۲:۲

۱۰:۵۳

مز ۲۲:۳۰
یو ۱:۲۹

۱۱:۵۳

یو ۱۰:۱۴-۱۸
روم ۱۸:۵ و ۱۹

۱۲:۵۳

متی ۳۸:۲۶ و ۳۹:۴۲
لو ۲۲:۳۷

قرن ۲:۵

فیل ۹:۲-۱۱

۱:۵۴

اش ۴:۶۲
غلا ۲۷:۴

۳:۵۴

پیدا ۲۸:۱۴
اش ۱۴:۱ و ۲۰

۵:۵۴

هو ۲:۱۹

۶:۵۴

اش ۴:۶۲

۱۱:۵۳ «گناهان بسیاری از مردم را به دوش خواهد گرفت»؛ این آیه از خانواده بزرگی از ایمانداران سخن می‌گوید که نه با اعمال خود، بلکه با کار بزرگ مسیح موعود روی صلیب جزو این «بسیار» شده‌اند. آنها عادل شمرده می‌شوند چون قبول کرده‌اند که مسیح، «آن عادل»، نجات‌دهنده و خداوند آنها است (ر.ش. به رومیان ۵:۱۸؛ ۲قرن ۵:۲۱). رخت زندگی گناه‌آلود از آنها در آمده، رخت نیکویی مسیح به آنها پوشانده خواهد شد.

۱۵:۴ در آن روزگار، بی‌اولاد بودن بزرگترین ننگ برای زن به‌شمار می‌آمد. خانواده‌ها برای ادامه حیات به‌خصوص وقتی که والدین سالخورده می‌شدند، به فرزندان خود متکی بودند. اسرائیل بی‌ثمر بود، مانند زن بی‌اولاد، اما خدا این امکان را به او داد که فرزندان بسیاری داشته باشد و عزای او را به شادی مبدل کرد.

۸-۶:۵۴ خدا می‌فرماید که اسرائیل را برای مدتی ترک کرده است، از این رو مانند زن جوانی است که شوهرش او را ترک گفته باشد. اما هنوز او اسرائیل را از آن خود می‌داند. خدایی که ما به او خدمت می‌کنیم مقدس است، و نمی‌تواند گناه را تحمل کند. وقتی اسرائیل آشکارا گناه کرد، خدا در غضب خود بر آن شد که او را تنبیه کند. اما

۱۱:۵۳ «گناهان بسیاری از مردم را به دوش خواهد گرفت»؛ این آیه از خانواده بزرگی از ایمانداران سخن می‌گوید که نه با اعمال خود، بلکه با کار بزرگ مسیح موعود روی صلیب جزو این «بسیار» شده‌اند. آنها عادل شمرده می‌شوند چون قبول کرده‌اند که مسیح، «آن عادل»، نجات‌دهنده و خداوند آنها است (ر.ش. به رومیان ۵:۱۸؛ ۲قرن ۵:۲۱). رخت زندگی گناه‌آلود از آنها در آمده، رخت نیکویی مسیح به آنها پوشانده خواهد شد.

۱۵:۴ در آن روزگار، بی‌اولاد بودن بزرگترین ننگ برای زن به‌شمار می‌آمد. خانواده‌ها برای ادامه حیات

شوهرش او را ترک گفته باشد. اما خداوند تو را دوباره نزد خود می‌خواند و می‌گوید: ^۷ «برای اندک مدتی تو را ترک گفتم، اما اینک با محبتی عمیق تو را نزد خود برمی‌گردانم.» ^۸ خداوند که حامی توست می‌فرماید: «در لحظه غضب، روی خود را از تو برگردانیدم، اما اینک با محبت جاودانی تو را دوست خواهم داشت.

^۹ «همانگونه که در زمان نوح قسم خوردم که دیگر نگذارم طوفان جهان را فرا گیرد، اکنون نیز قسم می‌خورم که بار دیگر بر تو خشمگین نشوم و تو را تنبیه نکنم. ^{۱۰} هر چند کوه‌ها جابجا شوند و تپه‌ها نابود گردند، اما محبت من نسبت به تو هرگز از بین نخواهد رفت و پیمان سلامتی‌ای که با تو بسته‌ام هیچوقت شکسته نخواهد شد.» خداوند که تو را دوست دارد این را می‌گوید.

^{۱۱} «ای شهر داغ‌دیده و رنجور من که تسلی نیافته‌ای، من تو را بازسازی خواهم کرد؛ تو را با سنگهای قیمتی بنیاد خواهم نهاد. ^{۱۲} برجهایت را با لعل و دروازه‌ها و دیوارهایت را با گوهرهای درخشان بنا خواهم کرد. ^{۱۳} همه ساکنانت از من تعلیم خواهند گرفت و سلامتی و کامیابی روز افزونی نصیب ایشان خواهد شد. ^{۱۴} عدل و انصاف در تو حکمفرما خواهد شد و تو از ظلم و آزار دیگران در امان خواهی ماند. در صلح و آرامش بسر خواهی برد و دیگر نخواهی ترسید. ^{۱۵} اگر قومی بر تو هجوم آورند، این امر با اجازه من نخواهد بود. پس آنانی که با تو بجنگند، از پای در خواهند آمد.

^{۱۶} «آهنگر را که آتش کوره را می‌دمد و اسلحه می‌سازد، من آفریده‌ام. سرباز را نیز که اسلحه بدست می‌گیرد و می‌جنگد، من بوجود آورده‌ام؛ ^{۱۷} و من می‌گویم هر اسلحه‌ای که بر ضد تو ساخته شود کاری از پیش نخواهد برد و تو بر تمام مدعیانت غالب خواهی شد. من خدمتگزارانم را حمایت می‌کنم و به آنان پیروزی می‌بخشم.» این است آنچه خداوند می‌فرماید.

برکت برای کسانی که طالب او هستند

خداوند می‌فرماید: «ای همه تشنگان، نزد آبها بیایید؛ ای همه شما که پول ندارید، بیایید نان بخیرید و بخورید! بیایید شیر و شراب را

۵۵

دست خواهد کشید، سلامتی‌اش را به او باز خواهد گرداند، و شخصاً به فرزندان اسرائیل تعلیم خواهد داد.

۱:۵۵-۶ خوراک هزینه در بر دارد، فقط مدت کوتاهی باقی است، و تنها نیازهای جسمانی را رفع می‌کند. اما خدا خوراک را **رایگانی** به ما می‌دهد که روح ما را تغذیه می‌کند. چگونه می‌توان آن را به‌دست آورد؟ با آمدن به نزد خدا (۱:۵۵)، گوش دادن به او (۳:۵۵)، و طلبیدن و فرا خواندن او (۶:۵۵). نجات خدا به رایگان داده می‌شود،

اگر ما به گناهان خود اعتراف و از آنها توبه کنیم، خدا ما را می‌بخشد. آیا تا به حال از کسی که دوستش دارید جدا مانده‌اید و سپس وقتی او باز می‌گردد طعم شادی را چشیده‌اید؟ وقتی توبه کنید و به‌سوی خدا باز گردید، می‌توانید از همان شادی برخوردار شوید.

۱۰:۹-۱۰ خدا به نوح وعده‌ای داد که هرگز آن را زیر پا نگذاشت (پیدایش ۸:۹-۱۷). به همین شکل، خدا به اسرائیل وعده داد که زمانی خواهد آمد که از ملامت کردن او

۷:۵۴
اش ۱۲:۱۱
۸:۵۴
اش ۱۰:۴۹؛ ۱۳:۱۰؛ ۱۰:۶۰

۹:۵۴
پیدا ۱۱-۹:۹
حز ۲۹:۳۹
۱۰:۵۴
۲ سمو ۵:۲۳
مز ۲۶ و ۲۵:۱۰۲؛ ۳۴:۸۹

۱۱:۵۴
اش ۱۶:۲۸

۱۳:۵۴
اش ۱۲:۶۶
ار ۳۴:۳۱

۱۴:۵۴
اش ۷:۴۰۹

۱۵:۵۴
اش ۱۶-۱۱:۴۱

۱۷:۵۴
اش ۸:۲۹

۱:۵۵
مز ۱:۶۳
متی ۸:۱۰
یو ۱۴:۴

<p>۲:۵۵ مز ۲۶:۲۲ جا ۲:۶</p>	<p>بدون پول بخرید و بنوشید! ^۲ چرا پول خود را خرج چیزی می کنید که خوردنی نیست؟ چرا دسترنج خود را صرف چیزی می کنید که سیرتان نمی کند؟ به من گوش دهید و از من اطاعت کنید تا بهترین خوراک را بخورید و از آن لذت ببرید.</p>
<p>۳:۵۵ اعما ۳۴:۱۳ روم ۵:۱۰</p>	<p>^۳ «ای قوم من، با گوشه‌های باز و شنوا نزد من بیایید تا زنده بمانید. من با شما عهدی جاودانی می بندم و برکاتی را که به داود پادشاه وعده داده‌ام به شما می دهم. ^۴ همانگونه که او سرزمینها را تسخیر کرد و قدرت مرا ظاهر ساخت، شما نیز قومهای بیگانه را فراخواهید خواند و آنها آمده، مطیع شما خواهند شد. من که خداوند، خدای مقدس اسرائیل هستم این کار را برای خودم خواهم کرد و به شما عزت و افتخار خواهم بخشید.»</p>
<p>۶:۵۵ مز ۶:۳۲ قرن ۲ و ۱:۶</p>	<p>خداوند را مادامی که یافت می شود بطلبید، و مادامی که نزدیک است او را بخوانید. ^۷ ای گناهکاران، از کارها و فکرهای فاسد خود دست بکشید و بسوی خداوند بازگشت کنید، زیرا او بسیار بخشنده است و بر شما رحم خواهد کرد.</p>
<p>۷:۵۵ اش ۱۶:۱ : ۲۲:۴۴</p>	<p>^۸ خداوند می فرماید: «فکرهای من فکرهای شما نیست، و راههای من هم راههای شما نیست. ^۹ به همان اندازه که آسمان بلندتر از زمین است، راههای من نیز از راههای شما و فکرهای من از فکرهای شما بلندتر و برتر است.</p>
<p>۸:۵۵ اش ۲:۶۵ ۹:۵۵ مز ۱۱:۱۳</p>	<p>^{۱۰} «کلام من مانند برف و باران است. همانگونه که برف و باران از آسمان می بارند و زمین را سیراب و بارور می سازند و به کشاورز بذر و به گرسنه نان می بخشند، ^{۱۱} کلام من نیز هنگامی که از دهانم بیرون می آید بی ثمر نمی ماند، بلکه مقصود مرا عملی می سازد و آنچه را اراده کرده‌ام انجام می دهد.</p>
<p>۱۰:۵۵ قرن ۱۰:۹</p>	<p>^{۱۲} «ای قوم من، شما با شادی از بابل بیرون خواهید آمد و با آرامش آنجا را</p>

می کنیم. منتظر نشوید که هر وقت از خدا دور ماندید، او را بطلبید، زیرا ممکن است بازگشت به سوی او بسیار دشوار باشد. شاید عمرتان کفاف ندهد یا شاید هم قبل از آنکه تصمیم بگیرید او را بطلبید، او برای داوری جهان بیاید. اکنون که فرصت هست، این کار را انجام دهید، پیش از آنکه خیلی دیر شود.

۹:۵۵ مردم اسرائیل چنان احمقانه عمل می کردند که گویی افکار آنها افکار خدا است. دانش و حکمت خدا قابل مقایسه با دانش و حکمت انسانی است. بسیار احمقانه عمل کرده‌ام اگر سعی کنیم خدا را در قالب خودمان بگنجانیم، یعنی افکار و اهداف او را با افکار و اهداف خود منطبق سازیم. به جای این کار، باید بکوشیم تا خود را با افکار او هماهنگ سازیم.

اما برای تغذیه روح خود، باید با اشتیاق آن را بپذیریم. همان‌طور که بدون نان روزانه قطعاً از گرسنگی خواهیم مرد، بدون این خوراک نیز از نظر روحانی خواهیم مرد.

۳:۵۵ عهدی که خدا با داود پادشاه بست، مبتنی بود بر اعطای سرزمینی دائمی برای اسرائیلی‌ها به دور از خطر اقوام بت پرست و جنگ (۲ سموئیل ۷:۱۰ و ۱۱). اما اسرائیل سهم خود را در این عهد به جا نیاورد، زیرا از خدا ناطاعتی کرد و به بت پرستی دست زد. حتی با این وصف، باز هم خدا حاضر بود عهد خود را تجدید کند. او خدای بخشنده‌ای است!

۶:۵۵ اشعیا به ما می گوید که مادامی که خداوند نزدیک است، او را بخوانیم. خدا قصد ندارد از ما دور شود، اما ما اغلب از او دور می شویم یا مانعی بین خود و او ایجاد

ترک خواهید گفت. کوه‌ها و تپه‌های اطراف شما با شادی سرود خواهند خواند و درختهای صحرا برای شما دست خواهند زد! ^{۱۳} بجای خار و خس، درختان سبز و خوشبویی چون صنوبر و آس خواهند رویید. این معجزه، یادبودی جاودانی خواهد بود از آنچه من انجام داده‌ام.»

۱۳:۵۵
۹:۳۳ از

برکت برای غیر یهودیان

خداوند به قوم خود چنین می‌گوید: «با انصاف رفتار کنید و آنچه را که راست و درست است انجام دهید، زیرا بزودی می‌آیم تا شما را آزاد سازم. ^۲ من کسانی را که حرمت روز «سبت» را نگاه می‌دارند و از انجام دادن هر کار بدی دوری می‌کنند، برکت خواهم داد.»

۵۶

^۳ قوم‌های غیر یهود نیز وقتی خداوند را بپذیرند، از برکت او برخوردار خواهند شد. پس ایشان نگویند: «خداوند ما را از قوم خود نمی‌داند.» همچنین مردانی که نمی‌توانند صاحب فرزند شوند گمان نکنند که از قوم خدا جدا هستند؛ زیرا خداوند دربارهٔ آنها می‌گوید: «اگر ایشان حرمت روز سبت را نگاه دارند و آنچه را که مورد پسند من است بجا آورند و به عهد من وفادار بمانند، ^۵ آنگاه نام ایشان در خانهٔ من و در میان قوم من تا ابد به یادگار خواهد ماند و نامی پر افتخارتر از نام کسانی خواهد بود که صاحب فرزند هستند.»

۱:۵۶
مز ۹:۸۵
اش ۱۷:۱
۲:۵۶
خرو ۱۳:۳۱-۱۷
مز ۱۱۹:۲۰
حز ۲۰:۱۲، ۲۰
۳:۵۶
اعما ۳۷:۲۷، ۸

^۶ همچنین خداوند در مورد قوم‌های غیر یهود که به قوم او ملحق می‌شوند و او را خدمت می‌کنند، و او را دوست داشته، خدمتگزار او می‌شوند، چنین می‌گوید: «اگر حرمت روز سبت را نگاه دارند و به عهد من وفادار بمانند، ^۷ ایشان را نیز به کوه مقدس خود خواهم آورد و در خانهٔ عبادتم ایشان را شاد خواهم ساخت و قربانی‌ها و هدایای ایشان را قبول خواهم کرد. خانهٔ من «خانهٔ عبادت همهٔ قوم‌ها» نامیده خواهد شد.»

۵:۵۶
اش ۲:۲ و ۳:۲، ۱:۲۶، ۲:۶۲

^۸ خداوند که بنی‌اسرائیل را از تبعید به وطن باز می‌گرداند، می‌فرماید: «علاوه بر قوم خود اسرائیل، قوم‌های دیگر را نیز جمع کرده، به اسرائیل خواهم آورد.»

۷:۵۶
اش ۲۵:۶۵
میکا ۴:۱ و ۲
مر ۱۷:۱۱
روم ۱:۱۲
عبر ۱۵:۱۳
۸:۵۶
یو ۱۶:۱۰

۳:۵۶ اسرائیل به‌وضوح این پیغام اساسی را اعلام می‌کند که برکات خدا برای همه مردم است، حتی غیریهودیان و افراد مقطوع‌النسل که اغلب در اسرائیل حتی شهروند هم محسوب نمی‌شدند. هر نژاد و مقام اجتماعی و کار و موقعیت مالی که دارید، برکات خدا همان اندازه برای شما است که برای هر کس دیگری.

۷:۵۶ عیسی وقتی صرافان را از معبد بیرون می‌راند، از این آیه نقل قول کرد (مرقس ۱۱:۱۷). نگاه کنید به توضیحات مربوط به مرقس ۱۱:۱۵-۱۷.

۲:۵۶ خدا به قوم خود دستور داد که در روز سبت استراحت کنند و او را عبادت نمایند (خروج ۲۰:۸-۹). او از ما می‌خواهد که هر روز به او خدمت کنیم، اما از ما می‌خواهد که یک روز را اختصاص دهیم به استراحت و تمرکز بر او. برای اسرائیلی‌ها، این روز خاص سبت (شنبه) بود. معدودی از مسیحیان شنبه را به اختصاص می‌دهند، اما بیشتر مسیحیان روز یکشنبه را «روز خداوند» می‌دانند، روز استراحت و عبادت خدا.

۹:۵۶ خداوند به قومهای بیگانه دستور می‌دهد که مانند حیوانات درنده به قوم او
 ار ۹:۱۲
 ۱۰:۵۶ حمله کنند و آنان را بدرند. ^{۱۰} او می‌گوید: «رهبران اسرائیل که می‌بایست
 ار ۱۴:۱۳ و ۱۴:۱۴
 جز ۱۷:۳ قوم مرا از خطر آگاه سازند، خود کور هستند و شعور ندارند. مانند سگهای
 گله‌ای هستند که هنگام خطر پارس نمی‌کنند؛ فقط دوست دارند دراز بکشند
 و بخوابند. ^{۱۱} سگهای حریصی هستند که هرگز سیر نمی‌شوند. این رهبران
 ار ۱۷:۲۲
 قوم، فهم و شعور ندارند. هر چه دلشان می‌خواهد می‌کنند و فقط دنبال سود
 میکا ۱۱:۵۳
 خود هستند. ^{۱۲} آنها می‌گویند: «بیایید شراب بیاوریم و بنوشیم و مست شویم.
 لو ۱۲:۵۶
 ۲۰:۱۲ زندگی همین است. فردا روز بهتری خواهیم داشت!»

خداشناسان از آرامش برخوردار خواهند شد و استراحت خواهند یافت

۵۷ انسانهای خوب، دیده از جهان فرو می‌بندند و اشخاص خداشناس
 پیش از وقت می‌میرند و کسی نیست که در این باره فکر کند
 و دلیل این امر را بفهمد. ایشان می‌میرند تا از مصیبتی که در راه است
 نجات یابند. ^۲ هنگامی که خداشناسان می‌میرند، از آرامش برخوردار می‌شوند
 و استراحت می‌یابند.
^۳ و اما شما ای بدکاران، جلو بیایید! ای اولاد جادوگران و زناکاران، نزدیک
 بیایید! ^۴ شما چه کسی را مسخره می‌کنید؟ به چه کسی دهن کجی می‌کنید؟
 ای آدمهای گناهکار و دروغگو، شما همان اشخاصی هستید که زیر سایه
 درختها زنا می‌کنید و در دره‌ها و زیر شکاف صخره‌های بلند فرزندان خود را
 برای بتها قربانی می‌کنید. ^۵ سنگهای صاف را از میان دره‌ها برمی‌دارید و آنها
 را چون خدا می‌پرستید و هدایای گوناگون به آنها تقدیم می‌کنید. آیا فکر
 می‌کنید این رفتارتان خدا را خشنود می‌کند؟ ^۶ به کوه‌های بلند می‌روید تا در
 آنجا زنا کنید و برای بت‌هایتان قربانی کنید. ^۸ شما بت‌هایتان را پشت درهای
 بسته قرار می‌دهید و آنها را می‌پرستید. این عمل شما زناکاری است، زیرا
 بجای اینکه خدا را دوست داشته باشید و عبادت کنید، به بتها عشق می‌ورزید
 و آنها را می‌پرستید. ^۹ با عطر و روغن به حضور بت «مولک» می‌روید تا

۱:۵۷
 ۲ یاد ۱۹:۲۲ و ۲۰:۱
 مز ۱:۱۲

۲:۵۷
 اش ۷:۲۶

۵:۵۷
 مز ۳۷:۱۰، ۳۷:۳۸
 ار ۲:۲۰؛ ۲:۲۰؛ ۳۱:۷

۶:۵۷
 ار ۲۹:۹، ۲۹:۱۸، ۷
 حب ۱۹:۲

۷:۵۷
 جز ۲۸:۱۶، ۲۸:۱۶

۹:۵۷
 جز ۴۰:۱۶، ۴۰:۲۳

۹:۵۶-۱۱ رهبران اسرائیل چشمشان به روی خطرات
 بسته بود. آنها به نیازهای مردم بی‌اعتنا بودند و فقط
 به ارضای حرص و آز خود فکر می‌کردند. امتیازات
 خاص رهبری یا می‌تواند سبب شود که رهبر خود را
 فدای خیریت مردم سازد یا مردم را فدای طمع خود. اگر
 در مقام رهبری هستید، از آن برای خیریت مردم خود
 استفاده کنید.

۸:۵۷-۷ ازدواج رابطه منحصر به فردی است که در آن
 مرد و زن یکی می‌شوند. زنا این اتحاد زیبا را می‌شکند.
 وقتی مردم از خدا روی بر گردانند و عشق خود را نثار بتها
 کردند، خدا گفت که زنا می‌کنند و تعهد منحصر به فرد
 خود را با او زیر پا می‌گذارند. مردم چطور می‌توانستند عشق
 خود را نثار چوب و سنگ بی‌ارزش کنند، و نه نثار خدایی
 که آنها را به وجود آورده و اینقدر آنها را دوست می‌دارد؟

آنها را تقدیمش کنید. به سفرهای دور و دراز می‌روید، حتی به جهنم هم پا می‌گذارید، تا شاید خدایان تازه‌ای بیایید و به آنها دل ببندید. ^{۱۰} آنقدر می‌گردید تا خسته و درمانده می‌شوید، ولی دست از جستجو بر نمی‌دارید. به خود قوت قلب می‌دهید و پیش می‌روید.

۱۰:۵۷
ار ۲۵:۲

^{۱۱} خداوند می‌فرماید: «این بتها چه هستند که از آنها می‌ترسید و به من خیانت می‌کنید؟ چرا مرا دیگر به یاد نمی‌آورید؟ آیا علت اینکه از من نمی‌ترسید این نیست که سکوت کرده‌ام و چیزی نگفته‌ام؟ ^{۱۲} شما فکر می‌کنید کار درستی انجام می‌دهید، ولی وقتی من کارهای زشت شما را برملا سازم، آنگاه بتهای شما نیز قادر نخواهند بود شما را یاری دهند. ^{۱۳} از دست این بتهایی که برای خود جمع کرده‌اید کاری ساخته نیست و آنها به فریاد شما نخواهند رسید؛ آنها بقدری ضعیفند که یک وزش باد می‌تواند آنها را از جا برکند و با خود ببرد. اما بدانید کسانی که به من توکل دارند مالک زمین و وارث کوه مقدس من خواهند شد.»

۱۱:۵۷
امت ۲۵:۲۹
ار ۳۲:۲

۱۲:۵۷
میکا ۴-۱:۳

۱۳:۵۷
مز ۹۳:۳۷
ار ۱۴:۳۰

^{۱۴} خداوند می‌گوید: «قوم من بسوی من باز می‌گردند! پس راه را آماده سازید و سنگها و موانع را از سر راه بردارید.»

۱۴:۵۷
اش ۱۰:۶۲

^{۱۵} خدای متعال و مقدس که تا ابد زنده است، چنین می‌گوید: «من در مکان‌های بلند و مقدس ساکنم و نیز در وجود کسی که روحی متواضع و توبه‌کار دارد، تا دل او را زنده سازم و نیروی تازه به او بخشم. ^{۱۶} من تا ابد شما را محکوم نخواهم کرد و بر شما خشمگین نخواهم ماند، زیرا اگر چنین کنم تمام جانهایی که آفریده‌ام از بین خواهند رفت. ^{۱۷} من به علت طمعکاری شما غضبناک شدم و تنبیه‌تان کردم و شما را ترک گفتم. اما شما راه خود را ادامه دادید و از آن دست نکشیدید. ^{۱۸} کارهای شما را می‌بینم، اما با وجود این شما را شفا خواهم داد. شما را هدایت خواهم کرد و تسلی خواهم داد. به شما کمک خواهم کرد تا برای گناهانتان ماتم بگیریدید و به آنها اعتراف کنید. ^{۱۹} همهٔ مردم از سلامتی برخوردار خواهند شد چه آنانی که دورند و چه آنانی که نزدیکند؛ زیرا من ایشان را شفا خواهم بخشید. ^{۲۰} اما بدکاران مانند دریای متلاطمی هستند که هرگز آرام نمی‌گیرد، بلکه همیشه گل و لجن بالا می‌آورد. ^{۲۱} برای بدکاران سلامتی و آرامش وجود ندارد.» این است آنچه خداوند می‌فرماید.

۱۵:۵۷
تث ۲۷:۳۳
مز ۱۸:۳۴
اش ۱:۶۶
۱۶:۵۷
میکا ۱۸:۷

۱۷:۵۷
اش ۴:۱

۱۸:۵۷
اش ۵:۵۳ ؛ ۱-۶۱-۳

۱۹:۵۷
اش ۱۲:۲۶
اقس ۱۷:۲
۲۰:۵۷
ایو ۱۴-۵:۱۸

۲۱:۵۷
اش ۲۲:۴۸

۱۵:۵۷-۲۱ آیات ۱ تا ۱۴ از غرور و شهوت سخن می‌گوید؛ آیات ۱۵ تا ۲۱ بیان می‌کند که چطور خدا با کسانی که فروتن و توبه‌کار هستند، رابطه برقرار می‌کند. خدای بزرگ و مقدس پایین آمد و هم‌سطح ما شد زیرا برای ما ممکن نیست که بالا برویم و هم‌سطح او شویم تا خود را نجات دهیم (رش. به ۲ تواریخ ۱۸:۶؛ مزور ۱۷:۵۱؛ فیلیپیان ۲).

۱۲:۵۷ اشعیا به این مردم هشدار داد که عدالت و اعمال نیک آنها به سان بتهای ضعیف و بی‌ارزششان، ایشان را نجات نخواهد داد. ما از طریق اعمال نیک نمی‌توانیم رستگار شویم، زیرا حتی بهترین اعمال ما آنقدر خوب نیست که گناهان ما را خنثی کند. نجات و رستگاری هدیه خدا است.

نصیحت در باره کمک به نیازمندان

۵۸

خداوند می‌فرماید: «صدای خود را چون شیپور بلند کن و گناهان قوم را به ایشان اعلام کن. ^۲ آنها هر روز مرا عبادت می‌کنند و وانمود می‌کنند که مایلند احکام مرا بدانند و اوامر مرا اجرا کنند. می‌گویند که هرگز احکام عادلانهٔ مرا زیر پا نگذاشته‌اند و همیشه از پرستش من لذت برده‌اند.»

قوم اسرائیل می‌گویند: «چرا وقتی روزه می‌گیریم خداوند نمی‌بیند؟ چرا وقتی به خود ریاضت می‌دهیم او به ما توجه نمی‌کند؟»

خداوند چنین پاسخ می‌دهد: «دلیلش این است که در ایام روزه‌داری باز دنبال سود خود هستید و بر کارگران زیردست خود ظلم می‌کنید. ^۳ روزه‌داری شما باعث می‌شود با یکدیگر با خشونت رفتار کنید و بجنگید. آیا فکر می‌کنید این نوع روزه مقبول من است؟ ^۴ هنگامی که قصد دارید روزه بگیرید، خود را ریاضت می‌دهید و سرتان را مثل نی خم می‌کنید و روی پلاس و خاکستر دراز می‌کشید و گمان می‌کنید با این کارها مقبول من خواهید شد.

روزه‌ای که من می‌پسندم این است که زنجیرهای ظلم را پاره کنید و یوغ ستم را بشکنید و مظلومان را آزاد کنید؛ ^۵ خوراکتان را با گرسنگان تقسیم کنید و فقیران بی‌کس را به خانهٔ خود بیاورید؛ اشخاص برهنه را لباس بپوشانید و از کمک به بستگانتان دریغ نکنید. ^۶ اگر چنین کنید من نیز رحمت خود را همچون سپیده دم بر شما خواهم تاباند و امراض شما را فوری شفا خواهم داد. حضور پر جلال من همیشه با شما خواهد بود و شما را از هر طرف محافظت خواهد کرد. ^۷ وقتی دعا کنید اجابت خواهم کرد و هنگامی که کمک بطلبید، به یاری شما خواهم آمد.

«اگر از ظلم کردن به ضعفا دست بردارید و ناحق به کسی تهمت نزنید و سخنان دروغ شایع نکنید؛ ^۸ از خوراک خود به گرسنگان بدهید و به کسانی که در تنگنا هستند کمک کنید، آنگاه نور شما در تاریکی خواهد درخشید و تاریکی اطرافتان مانند روز روشن خواهد شد؛ ^۹ و من شما را همیشه هدایت

۲:۵۸

اش ۱۳:۲۹

ار ۱۰:۷ و ۹

تیط ۱۶:۱

۳:۵۸

زک ۵:۷ و ۶

لو ۱۲:۱۸

۴:۵۸

اِباد ۱۰:۲۱ و ۹

۶:۵۸

نح ۱۰:۵ و ۱۲

۷:۵۸

تث ۱-۲۲

جز ۱۸:۱۸ و ۱۶

لو ۱۱:۳

عبر ۲:۱۳

۸:۵۸

مز ۱۳:۵۸

ار ۱۷:۳۰

۱۰:۵۸

تث ۷:۱۵

۱۱:۵۸

مز ۹:۱۰ و ۷

غزل ۱۵:۴

یو ۱۴:۴

شویم، اما اگر ایمانمان نیز خیری برای دیگران نداشته باشد، ایمان درستی نیست. روزه‌داری از نظر روحانی و جسمانی می‌تواند سودمند باشد، اما در نهایت فقط به کسی که روزه می‌گیرد، نفع می‌رساند. خدا می‌خواهد که عبادت‌های ما نه فقط باعث رشد شخصی ما شود، بلکه محبت و نیکوکاری و عدالت و سخاوتمندی نسبت به دیگران را نیز پدید آورد. خشنود کردن خدا فقط این نیست که از خوراکیها و اعمال حرام بپرهیزیم؛ خشنود کردن خدا کارهایی است که برای او و دیگران انجام می‌دهیم.

۵۸:۱ باب پرستش حقیقی چیزی بود ورای مراسم مذهبی، رفتن روزانه به معبد، و گوش دادن به قرائت‌هایی که از کتاب مقدس به عمل می‌آمد. این مردم مفهوم رابطه‌ای زنده و حیاتی با خدا را درک نکرده بودند. او از ما نمی‌خواهد که با گناهان نابخشوده و با دست‌هایی آلوده به گناه روزه بگیریم یا تظاهر به دینداری کنیم. مهم‌تر از پرستش صحیح و تعلیم درست، نشان دادن محبتی اصیل به فقرا، بیچارگان، و ستم‌دیدگان است.

۵۸:۶-۱۲ ما با خدمت به خدا بدون ایمان نمی‌توانیم رستگار

نموده، با چیزهای خوب سیرتان خواهیم کرد. شما را قوی و سالم نگاه خواهیم داشت. شما مانند باغی پر بار و چشمه‌ای پر آب خواهید بود.^{۱۲} هموطنانتان خرابه‌های قدیمی شهرهایتان را دوباره بنا خواهند کرد و شما به قومی معروف خواهید شد که حصارها و شهرهای خود را بازسازی می‌کند.»

^{۱۳} خداوند می‌فرماید: «اگر روز مقدس سبت را نگاه دارید و در آن روز کار نکنید و به خوشگذرانی نپردازید، بلکه آن را محترم و مقدس بدانید و در آن روز مرا عبادت کنید، و در پی هوی و هوس خود نروید و سخنان بیهوده نگویند،^{۱۴} آنگاه شادی من نصیب شما خواهد شد. من شما را در تمام جهان سربلند خواهم کرد و بر کاتی را که به جدتان یعقوب وعده داده‌ام نصیب شما خواهم ساخت. من که خداوند هستم این را می‌گویم.»

هشدار علیه گناه

ای مردم فکر نکنید که خداوند ضعیف شده و دیگر نمی‌تواند شما را نجات دهد. گوش او سنگین نیست؛ او دعا‌های شما را می‌شنود.^{۱۵} اما گناهان شما باعث شده او با شما قطع رابطه کند و دعا‌های شما را جواب ندهد.^{۱۶} دستهای شما به خون آلوده است و انگشتهایتان به گناه. لبهای شما سخنان دروغ می‌گویند و از زبانتان حرفهای زشت شنیده می‌شود.^{۱۷} در دادگاه عدالت را زیر پا می‌گذارید و با دروغهایی که می‌گویید رأی دادگاه را به نفع خود تغییر می‌دهید. شما گناهکار و ظالم هستید.^{۱۸} نقشه‌های شومتان مانند تخم افعی است که وقتی شکسته می‌شود افعی از آن بیرون می‌آید و مردم را به هلاکت می‌رساند! اما بدانید که نقشه‌هایتان عملی نخواهد شد و هیچ فایده‌ای به شما نخواهد رسانید. آنها مانند لباسی هستند که از تار عنکبوت بافته شده باشند.^{۱۹} با فکرتان دایم نقشه‌های پلید طرح می‌کنید و با پاهایتان بدنبال بی‌گناهان

۱۲:۵۸
حز ۱۰:۳۶
عا ۱۱:۹

۱۳:۵۸
مز ۱۰:۲۵-۲۴
ار ۲۱:۱۷-۲۲

۱۴:۵۸
تث ۱۳:۳۲

۵۹

۱:۵۹
ار ۱۷:۳۲
حز ۱۸:۸
۲:۵۹
اش ۱۵:۱
۳:۵۹
ار ۳۴:۳۰-۲
هو ۲:۴
۴:۵۹
مز ۱۴:۷
۶:۵۹
ار ۷:۶

۷:۵۹
امت ۱۶:۱
مر ۲۱:۷ و ۲۲
روم ۱۵:۳-۱۷

آنجا که خدا مقدس است، نمی‌تواند گناه را نادیده بگیرد، یا آن را توجیه کند، یا بی‌اهمیت بینگارد. گناه موجب جدایی انسان از خدا می‌شود؛ بین او و انسانی که دوستش دارد، دیوار به وجود می‌آورد. پس تعجبی ندارد که این فهرست طولی از گناهان و شرارت‌ها خدا را خشمگین می‌سازد و سبب می‌شود که روی خود را بر گرداند. اگر کسی بمیرد بدون آنکه گناهایش بخشیده شده باشد، تا ابد از خدا جدا خواهند ماند. خدا می‌خواهد که انسان ابدیت را در حضور مقدس او سپری کند، اما این میسر نمی‌گردد مگر آنکه نخست گناهایش زدوده شود. آیا شما خشمگین نمی‌شدید اگر می‌دیدید کسانی که دوستانشان دارید خود را از شما جدا می‌کنند، خصوصاً اگر این جدایی ابدی باشد؟

۱۴و۱۳:۵۸ روز استراحت را نباید فقط به این دلیل حرمت داشت که یک دستور الهی است، بلکه به این دلیل که به نفع ما است و به این وسیله خدا گرمی داشته می‌شود. نگه داشتن سبت باعث احترام به خدایی است که آفریدگار ما است، کسی که خودش هم در روز هفتم استراحت کرد (پیدایش ۲:۳). روز سبت خانواده ما را نیز متحد می‌کند و حق تقدم را به آنها می‌دهد. روز استراحت ما، از نظر روحانی و جسمانی ما را تر و تازه می‌سازد، چون وقت کافی در اختیار ما می‌گذارد تا بتوانیم برای پرستش دور هم جمع شویم و بدون فشارهای روزانه، به خدا بیندیشیم.

۱۲-۱:۵۹ گناه باعث رنجش خدای مقدس ما می‌گردد. از

می‌دوید تا آنها را بکشید. هر جا می‌روید خرابی و ویرانی برجای می‌گذارید^۸ و سلب آرامش می‌کنید. تمام کارهای شما از روی بی‌انصافی است. راههای شما کج است، و هر که در آن قدم بگذارد از آسایش برخوردار نخواهد شد.

۹:۵۹
اش ۳۰:۵
مردم می‌گویند: «الان فهمیدیم چرا خدا ما را از دست دشمنانمان نجات نمی‌دهد و چرا هنگامی که در انتظار نور بودیم، تاریکی به سراغمان آمد!

۱۰:۵۹
تث ۲۹:۲۸
مراثی ۶:۳
مانند اشخاص نابینا، کورمال کورمال راه می‌رویم و در روز روشن جایی را نمی‌بینیم و به زمین می‌افتیم؛ گویی در دنیای مردگان زندگی می‌کنیم!

۱۱:۵۹
جز ۱۶:۷
همه ما همچون خرسهای گرسنه خرناس می‌کشیم و مانند فاخته‌ها می‌نالیم. به خداوند روی می‌آوریم تا ما را نجات دهد، اما بی‌فایده است؛ زیرا او از ما روگردان شده است.^{۱۲} گناهانی که نسبت به خداوند مرتکب شده‌ایم در حضور او روی هم انباشته شده و علیه ما شهادت می‌دهند.

۱۳:۵۹
متی ۲۳:۱۰
«ای خداوند، می‌دانیم که گناهکاریم. ما تو را ترک گفته و رد کرده‌ایم و از پیروی تو دست برداشته‌ایم. ما ظالم و یاغی هستیم. فکرهای ما کج است

۱۴:۵۹
حب ۴:۱
و حرفهای ما پر از دروغ.^{۱۴} انصاف را زیر پا گذاشته‌ایم؛ عدالت را از خود رانده‌ایم؛ حقیقت را در کوچه‌ها انداخته‌ایم و صداقت را به بوتۀ فراموشی سپرده‌ایم.^{۱۵} راستی از بین رفته است؛ و هر که بخواهد از ناراستی دوری کند، مورد سرزنش واقع می‌شود.»

۱۶:۵۹
جز ۳۰:۲۲
خداوند تمام این بدیها را دیده و غمگین است.^{۱۶} او تعجب می‌کند که چرا کسی نیست به داد مظلومان برسد. پس او خود آماده می‌شود تا ایشان را نجات دهد،

۱۷:۵۹
افس ۱۴:۶
زیرا او خدای عادل است.^{۱۷} خداوند عدالت را مانند زره می‌پوشد و کلاهخود نجات را بر سر می‌گذارد. سراسر وجود او آکنده از حس عدالت خواهی است؛ او از ظالمان انتقام خواهد کشید.^{۱۸} دشمنان خود را به سزای اعمالشان خواهد

۱۹:۵۹
اش ۲۸:۳۰
رسانید و مخالفان خود را حتی اگر در سرزمینهای دور دست نیز باشند، جزا خواهد داد.^{۱۹} همه مردم، از شرق تا غرب، از قدرت او خواهند ترسید و به او احترام خواهند گذاشت. او مانند سیلابی عظیم و طوفانی شدید خواهد آمد.

۲۰:۵۹
جز ۳۱ و ۳۰:۱۸
اعما ۳۸:۲
روم ۲۷ و ۲۶:۱۱
خداوند به قوم خود می‌گوید: «نجات دهنده‌ای در اورشلیم ظهور خواهد

دشمن (آشوری‌ها و بابلی‌ها) نجات دهد. او می‌تواند ایشان را از گناه نیز نجات بخشد. از آنجا که این کار برای انسان غیرممکن است، خدا خودش، یعنی مسیح موعود برای کمک وارد عمل می‌شود (رومیان ۱۱:۲۶ و ۲۷). چه ما یک بار گناه کنیم چه هزاران بار، گناه ما را از خدا جدا می‌سازد و همین وضع ادامه می‌یابد تا موقعی که خدا گناهان ما را ببخشد (ر.ش. به ارمیا ۱:۵).

۱۵:۵۹ خدا به‌خاطر سرکشی عمدی و مکرر قوم اسرائیل (فصل‌های ۵۶ تا ۵۹)، اعلام داشت که ایشان دیگر قادر نیستند اقدامی برای رفع گناهان خود بکنند. وقتی حقایق الهی دیگر زندگی ما را پر نسازد، گناه جای آن را می‌گیرد. فقط خدا می‌تواند ما را نجات دهد.

۱۷ و ۱۶:۵۹ خدا می‌توانست قوم خود را از دست سپاهیان

کرد تا کسانی را که از گناهانشان دست می‌کشند، نجات بخشد.^{۲۱} و اما من با شما این عهد را می‌بندم: روح من که بر شماست و کلام من که در دهان شماست، هرگز از شما دور نخواهند شد. این است عهد من با شما و با نسلهای شما تا ابد.»

۲۱:۵۹
اش ۳:۴۴
ار ۳۱:۳۱-۳۴

۳- پادشاهی آینده

و عده جلال برای قوم خدا

ای اورشلیم برخیز و بگذار نور تو بدرخشد، زیرا جلال خداوند بر تو تابان است!^{۲۲} تمام قومهای جهان در تاریکی فرو خواهند رفت، اما نور جلال خداوند بر تو خواهد تابید،^{۲۳} و پادشاهان و قومها بسوی تو خواهند آمد تا نور جلال خداوند را که بر تو تابان است مشاهده کنند.^{۲۴} به اطراف خود نگاه کن و ببین چگونه قوم تو جمع شده بسوی تو می‌آیند. ایشان پسران و دخترانت را در آغوش گرفته، از راه دور به وطن باز می‌گردند.

۱:۶۰
افس ۱۴:۵
۲:۶۰
کول ۱۳:۱
۳:۶۰
اش ۳:۲

تو این را به چشم خواهی دید و شاد خواهی شد و از شدت هیجان خواهی لرزید. گنجهای جهان از راه دریا بسوی تو خواهد آمد و ثروت قومها نزد تو جمع خواهد شد.^{۲۵} کاروانهای شتر از «مدیان» و «عیفه» و «شع» خواهند آمد و با خود طلا و بخور خواهند آورد. مردم خداوند را ستایش خواهند کرد و کارهای او را بشارت خواهند داد.^{۲۶} تمام گله‌های «قیدار» و «نایوت» را نزد تو خواهند آورد تا بر قربانگاه خانه خداوند قربانی کنند. در آن روز خداوند خانه پرشکوه خود را زینت خواهد داد.

۵:۶۰
مز ۵:۳۴
اش ۶:۶۱
۶:۶۰
مز ۱۰:۷۲

اینها کیستند که مانند ابر بسوی سرزمین اسرائیل در حرکتند؟ ایشان به کبوترهایی می‌مانند که به لانه‌های خود باز می‌گردند.^{۲۷} اینها قوم خدا هستند که سوار بر کشتی از سرزمینهای دور دست به وطن باز می‌گردند و با خود طلا و نقره می‌آورند، زیرا خدای مقدس اسرائیل که در تمام دنیا مشهور است، قوم خود را در نظر همه قومها عزت و احترام بخشیده است.

۹:۶۰
اش ۲۲:۴۹

زایل خواهند ساخت. نور خدا به تنهایی می‌تواند تاریکی اطراف ما را زایل کند. ما جدا از او هیچ نوری نداریم.
۷:۶۰-۷:۶۰ مکان‌هایی که نام برده شده به قبایل ناشناخته‌ای در بیابان عربستان، صدها کیلومتر دور از اسرائیل، اشاره دارد. همه مردم به اورشلیم خواهند آمد چون خدا در آنجا ساکن خواهد بود و آنها جذب نور او خواهند شد. وقتی می‌بینید که عده کمی به سوی خدا می‌آیند، ناامید نشوید؛ روزی مردم سراسر دنیا او را به‌عنوان تنها خدای حقیقی خواهند پذیرفت.

۲۱:۵۹ وقتی روح مقدس خدا در قومش ساکن می‌شود، آنها دگرگون می‌شوند. علائق پیشین آنها دیگر ایشان را وسوسه نمی‌کند؛ حالا هدف اصلی آنها خشنود ساختن خدا است. ما مسیحیان امروز وارث این پیشگویی هستیم؛ ما این قابلیت را داریم که راست را از نادرست تمییز دهیم زیرا روح‌القدس در ما ساکن است (یوحنا ۱۴:۲۶؛ فیلیپیان ۲:۱۳؛ عبرانیان ۵:۱۴).

۱۶:۶۰-۳ نور خدا بر اسرائیل تابان خواهد شد و ایشان آن را بر ملت‌ها خواهند تابانید و تاریکی را از دنیای پیرامون خود

- ۱۰:۶۰ اش ۳۳:۴۹ خداوند به اورشلیم می‌گوید: «بیگانگان آمده، دیوارهای تو را بازسازی خواهند کرد و پادشاهان آنها تو را خدمت خواهند نمود، زیرا هر چند در خشم خود تو را مجازات کردم، اما به لطف خویش بر تو رحم خواهم کرد.
- ۱۱:۶۰ اش ۲:۲۶ روز و شب، دروازه‌های باز خواهد بود تا پادشاهان جهان ثروت کشورهای خود را نزد تو بیاورند.^{۱۲} هر قومی که نخواهد تو را خدمت کند، هلاک شده، از بین خواهد رفت.
- ۱۳:۶۰ مز ۷:۱۳۲ «از جنگل لبنان چوبهای درختان صنوبر و کاج و چنار را برای تو ای اورشلیم خواهند آورد تا تو را بازسازی کنند و خانه مرا تزئین نمایند و شهر مرا باشکوه سازند.^{۱۴} پسران کسانی که بر تو ظلم کرده‌اند خواهند آمد و در مقابل تو زانو زده، تعظیم خواهند کرد و کسانی که تو را تحقیر کرده‌اند بر پاهایت خواهند افتاد و تو را سجده خواهند کرد. آنها تو را شهر خداوند، خدای مقدس اسرائیل خواهند نامید.
- ۱۵:۶۰ اش ۱۸:۶۵ ار ۱۷:۳۰ «تو زمانی متروک و مطرود بودی و کسی از تو عبور نمی‌کرد، اما اینک تو را برای همیشه باشکوه می‌سازم و تو تا ابد محل شادمانی خواهی بود.
- ۱۶:۶۰ اش ۱۶:۶۳؛ ۱۱:۳۰؛ ۴۳:۱۶ مادر از تو مراقبت خواهند نمود. آنگاه خواهی فهمید که من خداوند، خدای قادر اسرائیل، حامی و نجات دهنده تو هستم.
- ۱۷:۶۰ اش ۱۰:۲۶ «من مفرغ تو را به طلا تبدیل می‌کنم و آهن تو را به نقره، چوب تو را به مفرغ، و سنگ تو را به آهن. رهبران و حاکمانی به تو خواهم داد که با صلح و عدالت بر تو حکومت کنند.^{۱۸} ظلم و خرابی را از تو دور خواهم کرد و مانند دیواری محافظ، تو را احاطه خواهم نمود و تو مرا سپاس خواهی گفت چرا که تو را نجات داده‌ام.
- ۱۹:۶۰ اش ۲:۹ زک ۵:۲ مکا ۲۳:۲۱ ۲۰:۶۰ مکا ۴:۲۱ «تو دیگر به روشنایی خورشید و ماه احتیاج نخواهی داشت، زیرا من که خداوند هستم نور جاودانی تو و زیبایی تو خواهم بود.^{۲۰} آفتاب تو هرگز غروب نخواهد کرد و ماه تو زوال نخواهد پذیرفت، زیرا من نور جاودانی تو خواهم بود، و روزهای سوگواریت پایان خواهند یافت.^{۲۱} همه افراد قوم تو مردمانی درستکار خواهند بود و سرزمین خود را تا ابد حفظ خواهند کرد. من ایشان را در آنجا خواهم کاشت تا عظمت و جلال خود را ظاهر کنم.^{۲۲} حتی کوچکترین و ضعیفترین خاندان تو بزرگ شده، به قومی نیرومند تبدیل خواهد شد. هنگامی که زمان معین فرا رسد من که خداوند هستم این را بی‌درنگ انجام خواهم داد.»

زودتر تحقیقشان را ببینیم. اما باید با صبر منتظر زمان معین خدا شویم. او بر تاریخ مسلط است و تمامی جوانب زندگی ما را در نقشه‌ای که برای جهان دارد، خواهد گنجانید.

۲۰:۱۹؛ ۲۰:۲۱ و ۲۳:۲۴ که در آنجا نیز این واقعیت زیبا وعده داده شده است.
۲۲:۶۰ وقتی این وعده‌ها را می‌خوانیم، آرزو می‌کنیم که

بشارت به رنجدیدگان

روح خداوند بر من است. خداوند مرا برگزیده تا به رنجدیدگان بشارت دهم، دل شکستگان را شفا بخشم، به اسیران مزده آزادی دهم و کوران را بینا سازم. ^۱ او مرا فرستاده تا به قوم او که سوگوارند تسلی دهم و بگویم که زمان رحمت خداوند برای ایشان و روز غضب او برای دشمنانشان فرا رسیده است. ^۲ من غم مردم ماتم زده اورشلیم را به شادی و سرور، و نوحه آنان را به سرود حمد و ستایش تبدیل خواهم کرد. آنان همچون درختان بدست خداوند کاشته خواهند شد و آنچه را که راست و درست است انجام داده، باعث سرفرازی و ستایش وی خواهند بود. ^۳ ایشان خرابه‌های قدیمی را بازسازی خواهند کرد و شهرهایی را که از مدتها پیش ویران بوده‌اند آباد خواهند نمود.

^۴ ای قوم من، بیگانگان شما را خدمت خواهند کرد. ایشان گله‌هایتان را خواهند چرانید و زمین‌هایتان را شخم خواهند زد و از باغ‌هایتان نگهداری خواهند کرد. ^۵ شما «کاهنان خداوند» و «خدمتگزاران خدای ما» نامیده خواهید شد. گنجهای قومها را تصاحب خواهید کرد و ثروت آنان از آن شما خواهد شد. ^۶ رسوایی و سرافکنندگی شما پایان خواهد یافت و سعادت مضاعف و شادی ابدی نصیبتان خواهد شد.

^۷ خداوند می‌فرماید: «عدل و انصاف را دوست دارم و از غارت و ستم بیزارم. پاداش رنج و زحمت قوم خود را خواهم داد و با ایشان عهد جاودانی خواهم بست. ^۸ فرزندان‌شان در میان قومهای جهان معروف خواهند شد. هر که آنان را ببیند اعتراف خواهد کرد که قوم برگزیده و مبارک خداوند هستند.»

۱:۶۱
اش ۹:۴۹
لو ۱۹:۱۸، ۴

۲:۶۱
متی ۴:۵

۳:۶۱
مز ۵:۲۳
ار ۸۷:۱۷

۴:۶۱
حز ۳۳:۳۶
عا ۱۴:۹

۵:۶۱
اش ۲:۱۴

۶:۶۱
اش ۲۱:۶۶

۷:۶۱
زکر ۱۲:۹

۸:۶۱
پیدا ۷:۱۷
اش ۱۶:۵

را به حضور خدا می‌بردند. به موجب پیمان جدید، همه ایمانداران در حضور خدا کاهن هستند؛ ایشان می‌توانند بدون واسطه کلام خدا را بخوانند و درک کنند، و گناهان خود را مستقیماً به او اعتراف کنند و به دیگران خدمت نمایند.

۸:۶۱ ما به دلایل مختلف رنج و زحمت می‌کشیم، به دلیل اشتباهات خودمان، یا اشتباهات کسی دیگر، و یا در اثر بی‌عدالتی‌ها. وقتی به‌خاطر اشتباهات خودمان رنج می‌کشیم، آن چیزی نصیبمان می‌شود که سزاوارش هستیم. اگر در اثر خطای دیگران یا بی‌عدالتی رنج بکشیم، خدا خشمگین می‌شود. خدا در رحمت خود می‌فرماید که قومش به اندازه کافی رنج کشیده‌اند. خدا به کسانی که به دلیل بی‌عدالتی رنج می‌کشند، پاداش خواهد داد. او به همه حساب‌ها رسیدگی خواهد کرد.

۲۱:۶۱ عیسی این سخنان را در لوقا ۱۸:۴-۲۱ نقل قول کرد. وقتی او این قسمت را برای مردم در کنیسه می‌خواند، در وسط ۲:۶۱ از خواندن دست کشید و فقط تا آنجا خواند که می‌فرماید: «زمان رحمت خداوند برای ایشان فرا رسیده است». او وقتی کتاب را می‌بست، فرمود: «امروز این نوشته به انجام رسید» (لوقا ۴:۲۱). بقیه ۲:۶۱، یعنی این قسمت که می‌فرماید: «روز غضب او برای دشمنانشان فرا رسیده است»، زمانی تحقق خواهد یافت که عیسی دوباره به جهان باز گردد. ما در حال حاضر، زیر رحمت خدا هستیم؛ غضب او هنوز نازل نشده است.

۶:۶۱ به موجب پیمان قدیم، خدا کاهنان اسرائیل را مقرر فرمود تا میان او و قومش واسط باشند. آنها کلام خدا را برای مردم بیان می‌داشتند و نیازها و گناهان مردم

۱۰:۶۱ اورشلیم می گوید: «خداوند خوشی عظیمی به من داده و مرا شاد ساخته است! او لباس نجات و ردای عدالت را به من پوشانده است! من مانند دامادی هستم که بر سرش تاج نهاده‌اند و همچون عروسی هستم که با زیورآلات، خود را آراسته است. ۱۱ خداوند عدالت خود را در تمام جهان آشکار خواهد کرد و همه قومها او را ستایش خواهند نمود. عدالت او در باغ جهان خواهد رویید و شکوفه خواهد آورد!»

اشعیا برای اورشلیم دعا می کند

۶۲ من برای اورشلیم دعا خواهم کرد و ساکت نخواهم نشست. آنقدر دعا خواهم کرد تا اورشلیم نجات یابد و پیروزی او مانند مشعلی در تاریکی بدرخشد. ۱ آای اوشلیم، قومها پیروزی تو را به چشم خواهند دید و پادشاهان شکوه و عظمت تو را مشاهده خواهند کرد. خداوند نام جدیدی بر تو خواهد نهاد، ۳ و تو برای خداوند تاج افتخار خواهی بود. ۴ تو را دیگر «متروک» نخواهند خواند و اسرائیل را «زن ترک شده» نخواهند نامید. نام جدید تو «مرغوب» و نام جدید اسرائیل، «عروس» خواهد بود، زیرا خداوند به تو رغبت خواهد داشت و اسرائیل را همسر خود خواهد دانست. ۵ همانگونه که یک مرد جوان، دوشیزه‌ای را به عقد خود در می آورد، آفریننده تو نیز تو را همسر خود خواهد ساخت. همانگونه که داماد به تازه عروسش دل می بندد، خداوند نیز به تو دل خواهد بست.

۶ آای اورشلیم، بر حصارهایت دیده‌بانانی گماشته‌ام که روز و شب دعا می کنند. آنان ساکت نخواهند شد تا هنگامی که خداوند به وعده‌هایش عمل کند. ای کسانی که دعا می کنید، خداوند را آرامی ندهید تا هنگامی که اورشلیم را استوار کند و آن را محل عبادت تمام مردم جهان سازد.

۸ خداوند برای اورشلیم قسم خورده و با قدرت خویش به آن عمل خواهد کرد. او گفته است: «دیگر اجازه نخواهم داد دشمنان تو بر تو یورش آورند و غله و شرابت را که برایش زحمت کشیده‌ای غارت کنند. ۹ ساکنان تو نانی را که از غله خود بدست آورده‌اند خواهند خورد و خداوند را شکر خواهند

۱۰:۶۱
اش ۳:۵۱؛ ۱:۵۲

۱:۶۲
اش ۱۳:۴۶

۲:۶۲
اش ۵:۵۶

۳:۶۲
زک ۹:۹
اتسا ۱۹:۲
۴:۶۲
اش ۷:۵۴
ار ۴۱:۳۲
صف ۱۸:۱۷

۶:۶۲
ار ۲۱:۱۴
حز ۷:۳۳
صف ۱۹:۳ و ۲۰
لو ۱۸:۱-۸

۸:۶۲
لاو ۱۶:۲۶
تث ۳۳:۲۸
۹:۶۲
اش ۲۱:۱۳-۲۳

تکمیل شدن کار نجات، او را و داشت تا بدون وقفه دعا کند به این امید که اسرائیل نجات یابد. ما برای دیدن انجام کار خدا، باید غیرت اشعیا را داشته باشیم. این معنای همان چیزی است که به هنگام «دعای خداوند» می گوئیم: «ملکوت تو برقرار گردد؛ خواست تو آنچنان که در آسمان مورد اجرا است، بر زمین نیز اجرا شود.» خوب است که با پشتکار برای دیگران دعا کنیم.

۱۰:۶۱ «مرا» می تواند به مسیح موعود که با روح خداوند مسح شده است (۱:۶۱) اشاره داشته باشد، یا به صهیون (۱:۶۲) که مظهر قوم خدا است. استعاره داماد غالباً در کتاب مقدس برای توصیف مسیح موعود به کار رفته (ر.ش. به متی ۱۵:۹)؛ استعاره عروس نیز به قوم خدا اشاره دارد (ر.ش. به مکاشفه ۱۹:۶-۸).
۷-۱:۶۲ غیرت اشعیا برای مملکتش و علاقه او به دیدن

گفت؛ آنها شرابی را که با دست خود درست کرده‌اند در صحن خانهٔ خداوند خواهند نوشید.»

۱۱ «ای مردم اورشلیم از شهر خارج شوید و جاده‌ای برای بازگشت قوم خود آماده سازید! سنگها را از سر راه بردارید و پرچم را برافرازید تا قوما آن را ببینند و بدانند»^{۱۱} که خداوند به تمام مردم جهان اعلان می‌کند که به شما بگویند: «ای مردم اورشلیم، خداوند به نجات شما می‌آید و قوم خود را که آزاد ساخته است همراه خود می‌آورد!»^{۱۲} ای مردم اورشلیم، شما «قوم مقدس خدا» و «نجات یافتگان خداوند» نامیده خواهید شد و اورشلیم «شهر محبوب خدا» و «شهر مبارک خداوند» خوانده خواهد شد.

۱۱:۶۲

اش ۴:۹

زک ۹:۹

۱۲:۶۲

تث ۶:۷

۱ پط ۹:۲

داوری و لطف خدا

۶۳ «این کیست که از بصرهٔ ادموم می‌آید؟ این کیست که در لباسی باشکوه و سرخ رنگ، با قدرت و اقتدار گام بر زمین می‌نهد؟»
«این خداوند است. او قدرت نجات دارد و می‌آید تا پیروزی خود را اعلان کند.»

۱:۶۳

ار ۱۳:۴۹

صف ۱۷:۳

۲ «چرا لباس او اینچنین سرخ است؟ مگر او در چرخشت، انگور زیر پای خود فشرده است؟»

۲:۶۳

مکا ۱۵:۱۳، ۱۹

۳ خداوند پاسخ می‌دهد: «بلی، من به تنهایی انگور را در چرخشت، زیر پا فشردم. کسی نبود به من کمک کند. در غضب خود، دشمنانم را مانند انگور زیر پا له کردم. خون آنان بر لباسم پاشید و تمام لباسم را آلوده کرد. وقتش رسیده بود که انتقام قوم خود را بگیرم و ایشان را از چنگ دشمنان نجات دهم. نگاه کردم ببینم کسی به کمک من می‌آید، اما با کمال تعجب دیدم کسی نبود. پس، خشم من مرا یاری کرد و من به تنهایی پیروز شدم. عبا خشم خود قوما را زار و ناتوان کرده، آنها را پایمال نمودم و خونشان را به زمین ریختم.»
۴ از لطف و مهربانی خداوند سخن خواهیم گفت و بسبب تمام کارهایی که برای ما کرده است او را ستایش خواهیم کرد. او با محبت و رحمت بی‌حد خویش قوم اسرائیل را مورد لطف خود قرار داد.

۳:۶۳

اش ۵:۲۲

میکا ۱۰:۷

۴:۶۳

ار ۵:۵۱

۷:۶۳

۱ پاد ۶۶:۸

مز ۷۶:۲۵؛ ۷:۸۶

افس ۴:۲

می‌شد، شادمانی می‌کرد. نگهبان بر روی دیوار اورشلیم دید که ادومی‌ها نزدیک می‌شوند، و چون دید که پادشاه ادموم با جامه‌ای ارغوانی حمله به اورشلیم را رهبری می‌کند، به وحشت افتاد. اما وقتی نزدیکتر آمد، معلوم شد که خداوند است با جامه‌ای خون‌آلود که ادموم را لگدمال و نابود کرده است (برای اطلاع از پیشگویی‌های بر ضد ادموم، نگاه کنید به عاموس ۱۱:۱؛ عوبدیا ۱۰:۱ و ۱۱:۱؛ ملاکی ۱:۲-۴).

۱۲:۶۲ مردم اورشلیم نامه‌ای جدیدی خواهند داشت: «قوم مقدس خدا» و «نجات یافتگان خدا». ایمانداران نیز امروز نامه‌ای جدیدی دارند: «مسیحی». در ۱ پطرس ۵:۲، نیز «کاهنان مقدس او» نامیده شده‌ایم.

۱۳-۴ با اینکه ادمویان و اسرائیلیان هر دو از نسل اسحاق بودند، اما ادموم همیشه با اسرائیل خصومت می‌ورزید (پیدایش ۲۳:۲۵). ادموم از هر مشکلی که اسرائیل با آن روبرو

^۸خداوند فرمود: «بنی اسرائیل قوم من هستند و به من خیانت نخواهند کرد.» او نجات دهنده ایشان شد^۱ و در همه مشکلاتشان با ایشان بود. بلی، خود خداوند ایشان را نجات داد. او با محبت و دلسوزی آنان را رها کنید و سالهای سال از ایشان مراقبت کرد. ^۹اما ایشان نافرمانی کرده، روح مقدس او را محزون ساختند. پس، او نیز دشمن ایشان شد و با آنان جنگید.

^{۱۱}آنگاه ایشان گذشته را به یاد آوردند که چگونه موسی قوم خود را از مصر بیرون آورد. پس، فریاد بر آورده گفتند: «کجاست آن کسی که بنی اسرائیل را به رهبری موسی از میان دریا عبور داد؟ کجاست آن خدایی که روح مقدس خود را به میان قومش فرستاد؟^{۱۲} کجاست او که وقتی موسی دست خود را بلند کرد، با قدرت عظیم خود دریا را در برابر قوم اسرائیل شکافت و با این کار خود شهرت جاودانی پیدا کرد؟^{۱۳} چه کسی ایشان را در اعماق دریا رهبری کرد؟»

خدا بنی اسرائیل را رهبری کرد و آنان مانند اسبانی اصیل که در بیابان می‌دوند، هرگز نلغزیدند. ^{۱۴}آنان مانند گله‌ای بودند که آرام در دره می‌چرد، زیرا روح خداوند به ایشان آرامش داده بود. بلی، او قوم خود را رهبری کرد، و نام او برای این کار شهرت یافت.

^{۱۵}ای خداوند از آسمان به ما نگاه کن و از جایگاه باشکوه و مقدس به ما نظر انداز. کجاست آن محبتی که در حق ما نشان می‌دادی؟ کجاست قدرت و رحمت و دلسوزی تو؟^{۱۶} تو پدر ما هستی! حتی اگر ابراهیم و یعقوب نیز ما را فراموش کنند، تو ای خداوند، از ازل تا ابد پدر و نجات دهنده ما خواهی بود. ^{۱۷}خداوند، چرا دل‌هایمان را سخت کرده‌ای؟ چرا گذاشتی از راههای تو منحرف شویم و تو را احترام نکنیم؟ بخاطر بندگانت باز گرد! بخاطر قومت باز گرد!^{۱۸} ما، قوم مقدس تو، مدت زمانی کوتاه مکان مقدس تو را در تصرف خود داشتیم، اما اینک دشمنان ما آن را ویران کرده‌اند. ^{۱۹}ای خداوند، چرا با ما طوری رفتار می‌کنی که گویا هرگز قوم تو نبوده‌ایم و تو نیز هرگز رهبر ما نبوده‌ای؟

خداوند کوزه گراست

۶۴ ای کاش آسمانها را می‌شکافتی و پایین می‌آمدی! حضور تو کوهها را می‌جنبانید^۲ و آنها را مانند آبی که بر روی آتش بجوش می‌آید،

۸:۶۳

خرو ۷:۶

۹:۶۳

خرو ۲۰:۲۳-۲۳

داو ۱۶:۱۰

۱۰:۶۳

مز ۴۰:۷۸

افس ۳۰:۴

۱۱:۶۳

اعد ۱۷:۱۱، ۲۵، ۲۹

اش ۵۱:۵ و ۱۰

۱۲:۶۳

خرو ۶:۶، ۱۴:۲۱ و ۲۲

۱۳:۶۳

ار ۳۱:۹

۱۴:۶۳

یوش ۲۱:۴۴

۱۵:۶۳

مز ۱۴:۸، ۱۲۳:۱

ار ۳۱:۲۰

۱۶:۶۳

اش ۴۱:۸

۱۷:۶۳

اش ۲۹:۱۳ و ۱۴

۱۸:۶۳

مز ۳:۷۴-۷

۱۹:۶۳

مراثی ۳:۳-۴۳ و ۴۵

۱:۶۴

خرو ۱۸:۱۹

داو ۵:۵

نح ۱:۵

۲:۶۴

مز ۱:۹۹

۶-۱۵:۶۴ جلال خدا مانند آتشی سوزان است که هر چیز را که در سر راهش باشد می‌سوزاند. اگر ما اینقدر ناپاک هستیم، چگونه می‌توانیم رستگار شویم؟ فقط با رحمت خدا. قوم اسرائیل جلال خدا را در کوه سینا تجربه کرده بودند (خروج ۱۹:۱۶-۱۹). وقتی خدا با موسی ملاقات کرد، رعد و برقی شدید در گرفت و دود همه جا را پوشاند و زمین

۱۹-۱۵:۶۳ باقیمانده‌گان وفادار دو درخواست از خدا کردند: مهربانی کردن به آنها (۱۵:۶۳-۱۹)، و مجازات دشمنانشان (۷-۱:۶۴). این مردم پیش از این درخواستها، عنایاتی را که خدا قبلاً در حق آنها کرده بود، به او یادآوری کردند و دلسوزی گذشته او را به خاطر او آوردند (۱۴-۷:۶۳).

می لرزانید. ای کاش می آمدی و قدرت خود را به دشمنانت نشان می دادی و حضور تو آنها را به لرزه می انداخت. ^۳ زمانی تو این کار را کردی؛ هنگامی که انتظار آن را نداشتیم تو آمدی و با حضور خود کوهها را لرزاندی. ^۴ از آغاز جهان تابحال، نه کسی دیده و نه کسی شنیده که خدای دیگری غیر از تو برای پرستندگانش چنین کارهایی بکند.

^۵ تو کسانی را نزد خود می پذیری که با خوشحالی آنچه را که راست است انجام می دهند. ولی ما آنچه را که راست است انجام ندادیم و تو بر ما غضبناک شدی. آیا برای ما که مدت زیادی در گناه غوطه ور بوده ایم امیدی هست؟ ^۶ همه ما گناهکاریم؛ حتی کارهای خوب ما نیز تمام به گناه آلوده است. گناهانمان ما را مانند برگهای پاییزی خشک کرده، و خطایای ما همچون باد ما را با خود می برد و پراکنده می کند. ^۷ کسی نیست که دست دعا بسوی تو دراز کند و از تو یاری خواهد. تو روی خود را از ما برگردانیده ای و به سبب گناهانمان، ما را ترک کرده ای.

^۸ اما ای خداوند، تو پدر ما هستی. ما گل هستیم و تو کوزه گر. همه ما ساخته دست تو هستیم. ^۹ پس، ای خداوند، تا این حد بر ما خشمگین نباش و گناهان ما را تا به ابد بخاطر نسپار. بر ما نظر لطف بیانداز، زیرا ما قوم تو هستیم. ^{۱۰} شهرهای مقدس تو ویران شده اند. اورشلیم مانند بیابان متروک شده است. ^{۱۱} اعبادتگاه مقدس و زیبای ما که اجدادمان در آن تو را عبادت می کردند، سوخته و تمام گنجینه های ما ازین رفته است. ^{۱۲} ای خداوند، آیا پس از این همه مصیبت باز ساکت می مانی و می گذاری بیش از طاقت خود رنج بکشیم؟

آسمان و زمین جدید

خداوند می فرماید: «مردمی که قبلاً در پی شناخت من نبودند، اینک مرا می طلبند؛ و قومهایی که در صدد یافتن من نبودند، اکنون

۶۵

۱:۶۵

هو ۱:۱

خدا ما را رد خواهد کرد؛ مقصود این است که اگر با تکیه بر کارهای «خوب» خود نزد او برویم و تصور کنیم که او ما را خواهد پذیرفت، خدا خواهد گفت که نیکویی ما در مقایسه با نیکویی لایتنهای او هیچ است. این پیغام در اصل برای کسانی است که توبه نکرده اند، نه برای پیروان واقعی خدا.

۱:۶۵ قوم اسرائیل خود را یگانه قوم خدا می دانستند؛ اما زمانی خواهد آمد که ملت های دیگر نیز به سوی او خواهند آمد. پولس جمله اشعیا را در رومیان ۱۰: ۲۰ ذکر می کند و خاطر نشان می سازد که این ملت ها غیریهودی خواهند بود. قوم خدا امروز کسانی هستند که عیسی را به عنوان نجات دهنده و خداوند می پذیرند، چه یهودی

به لرزه در آمد. اگر قرار بود خدا ما را امروز ملاقات کند، جلال او ما را از میان می برد، به خصوص که کارهای خوب ما نیز تماماً گناه آلود است (۶:۶۴).

۶:۶۴ گناه ما را ناپاک می سازد طوری که نمی توانیم به خدا نزدیک شویم (لاویان ۱۳: ۴۵؛ حزقیال ۳۶: ۱۷)، همانطور که گدا نمی تواند با لباس ژنده و کثیف به حضور پادشاه برود و از سفره او بخورد. بهترین تلاشهای ما باز آلوده به گناه است. بنابراین، تنها امید ما این است که به سوی عیسی مسیح برویم تا ما را پاک سازد و ما را به حضور خدا ببرد (رومیان فصل ۳ را بخوانید).

این قسمت می تواند به راحتی مورد سوء تفاهم قرار گیرد. معنای این آیه آن نیست که اگر با ایمان به نزد او برویم،

۳:۶۴

مز ۵:۶۵

۴:۶۴

اش ۳۱:۴۰

اقرن ۹:۲

۶:۶۴

مز ۹۰:۹ و ۶

اش ۳۰:۱؛ ۴۸:۱

۷:۶۴

تث ۱۸:۳۱

اش ۱۵:۱

۸:۶۴

مز ۳۱:۱۰

اش ۹:۴۵

۹:۶۴

مز ۱۳:۷۹

میکا ۱۸:۷

۱۱:۶۴

مز ۷-۵:۷۴

۱۲:۶۴

مز ۱:۸۳

۲:۶۵ مز ۱۲ و ۱:۸۱ و ۱۰:۲۱ روم ۲۱:۱۰	مرا پیدا کرده‌اند. ^۲ اما قوم خاص خودم که تمام مدت آغوشم برای پذیرفتن آنان باز بوده است، نسبت به من یاغی شده‌اند و به راههای کج خود می‌روند.
۳:۶۵ ایو ۲:۵	^۳ آنها دایم مرا خشمگین می‌سازند. در قربانگاههای باغهایشان به بتهای خویش قربانی تقدیم می‌کنند و برای آنها بخور می‌سوزانند. ^۴ شبها به قبرستانهای داخل غارها می‌روند تا ارواح مردگان را پرستش کنند. گوشت خوک و خوراکیهای حرام دیگر می‌خورند، ^۵ ولی به دیگران می‌گویند: به ما نزدیک نشوید، ما را نجس نکنید، ما از شما پاک‌تریم. ^۶ این مردم مرا از خود سخت بیزار کرده‌اند و به آتش خشم من دامن زده‌اند.
۶:۶۵ مز ۲۱:۳:۵۰ اش ۱۴:۴۲	^۶ «حکم محکومیت این قوم در حضور من نوشته شده است. من دیگر تصمیم خود را گرفته‌ام و ساکت نخواهم نشست و آنان را به سزای اعمالشان خواهم رساند. ^۷ آنان را برای گناهایی که خود و اجدادشان مرتکب شده‌اند مجازات خواهم کرد. آنان بر روی کوهها برای بتها بخور سوزانده‌اند و به من اهانت کرده‌اند. بنابراین، آنان را به سزای اعمالشان خواهم رساند.»
۷:۶۵ ار ۲۵:۱۳ حز ۲۷:۲۰ و ۲۸:۱۳ هو ۲:۱۳	

روح القدس در کتاب اشعیا	محل آیات	تعلیم عمده
	۲:۱۱	روح خداوند حکمت و فهم، شناخت و ترس از خدا را به ارمغان می‌آورد.
	۱۵:۳۲	روح خداوند برکات به ارمغان می‌آورد.
	۱۶:۳۴	روح خداوند کلام خدا را به اجرا در می‌آورد.
	۱۳:۴۰	روح خداوند مشاور اعظم است.
	۱:۴۲	مسیح موعود، خدمتگذار خدا، روح را عطا خواهد کرد.
	۵-۳:۴۴	فرزندان حقیقی خدا از طریق روح القدس رشد و نمو خواهند کرد.
	۱۶:۴۸	روح خداوند اشعیا را برای نبوت فرستاد.
	۱:۶۱	خدمتگزاران خدا (اشعیا و سپس عیسی) با روح مسح شدند تا خیر خوش را اعلام کنند.
	۱۱ و ۱۰:۶۳	قوم خدا، روح خداوند را محزون کردند.
	۱۴:۶۳	روح خداوند آرامش می‌دهد.

کردند. اما آنها به قدری گمراه بودند که فکر می‌کردند از دیگران مقدس‌ترند. عیسی چنین اشخاصی را ریاکار می‌نامید (متی ۲۳:۱۳-۳۶).

۶:۶۵ خدا گفت که قوم اسرائیل را به سزای اعمالشان خواهد رساند. رساندن مکافات وظیفه ما نیست بلکه کار خدا است، زیرا تنها او عادل است. چه کسی جز او از دل و فکر ما باخبر است؟ چه کسی جز او می‌داند که چه پاداش یا مجازاتی منصفانه است؟

باشند چه غیریهودی. پیغام نجات برای همه است. وقتی پیغام نجات را اعلام می‌کنید، هیچ کس را نادیده نگیرید یا رد نکنید. شاید شگفت‌زده شوید که ببینید چه تعداد زیادی از مردم صادقانه طالب خدا می‌باشند.

۵-۳:۶۵ خدا فرمود که وقتی قوم اسرائیل بت‌پرستی کردند (خروج ۱:۲۰-۶)، و روح مردگان و ارواح شریر را احضار کردند (لاویان ۱۹:۲۶)، و خوراکیهای حرام خوردند (لاویان ۱۱)، مستقیماً از احکام او ناطاعتی

۱ خداوند می‌فرماید: «هیچکس انگور خوب را از بین نمی‌برد، بلکه از آن شراب تهیه می‌کند. من هم تمام قوم خود را از بین نخواهم برد، بلکه کسانی را که مرا خدمت می‌کنند، حفظ خواهم کرد. ^۹ اسرائیلیهایی را که از قبیلهٔ یهودا هستند برکت خواهم داد و نسل آنان سرزمین کوهستانی مرا تصرف خواهند کرد. قوم برگزیدهٔ من که مرا خدمت می‌کنند در این سرزمین زندگی خواهند کرد. ^{۱۰} آنان مرا خواهند پرستید و بار دیگر گله‌های خود را در دشتهای شارون و درهٔ عاکور خواهند چرانید.»

۹:۶۵
عا ۱۱:۹-۱۵

۱۰:۶۵
یوش ۷:۲۴
اش ۹:۳۳

۱۱ اما خداوند به بقیهٔ قوم خود که او را ترک کرده‌اند چنین می‌گوید: «شما عبادتگاه مرا بدست فراموشی سپرده‌اید و خدایان «بخت» و «سرنوشت» را می‌پرستید. ^{۱۲} پس بدانید که تیره بخت شده، به سرنوشت شومی دچار خواهید شد و از بین خواهید رفت! هنگامی که شما را صدا کردم جواب ندادید، و وقتی سخن گفتم گوش ندادید؛ بلکه عمداً آنچه را که در نظرم ناپسند بود انجام دادید. ^{۱۳} بنابراین به شما می‌گویم که خدمتگزاران من سیر خواهند شد، ولی شما گرسنه خواهید ماند؛ آنان آب خواهند نوشید، اما شما تشنه خواهید بود؛ آنان شادی خواهند کرد، ولی شما غمگین و شرمند خواهید شد؛ ^{۱۴} آنان از خوشحالی آواز خواهند خواند، اما شما از غم و ناراحتی فریاد خواهید زد. ^{۱۵} نام شما در بین قوم من نامی ملعون خواهد بود. من که خداوند هستم شما را خواهم کشت و به خدمتگزاران راستین خود نامی جدید خواهم داد.»

۱۱:۶۵
اش ۲۸:۴-۱

۱۲:۶۵
۲ تو ۱۵:۳۶ و ۱۶
امت ۱:۲۴

۱۳:۶۵
اش ۱۳:۵

۱۴:۶۵
متی ۱۲:۸
لو ۱۳:۲۸

۱۵:۶۵
ار ۹:۲۴

۱۶ خداوند می‌فرماید: «روزی خواهد آمد که هرکس بخواهد برکتی بطلبد یا سوگندی یاد کند، تنها نام خدای حق را بر زبان خواهد راند. سختیهای گذشته بکلی فراموش شده، از بین خواهد رفت، ^{۱۷} زیرا من زمین جدیدی می‌سازم. هر چه در گذشته بوده کاملاً فراموش شده، دیگر به یاد آورده نخواهد شد. ^{۱۸} ای قوم من، از این آفرینش جدید، تا ابد شاد و مسرور باشید، زیرا اورشلیم را نیز از نو می‌آفرینم تا شهر شادی و سرور شما باشد. ^{۱۹} من خود نیز برای وجود اورشلیم و ساکنانش شادی خواهم کرد. در آنجا دیگر صدای گریه و زاری شنیده نخواهد شد.

۱۶:۶۵
اش ۲۳:۴۵

۱۷:۶۵
۲ پط ۱۳:۳

۱۸:۶۵
مز ۹۸
اش ۱۰:۳۵

۱۹:۶۵
ار ۴۱:۳۲

۲۰:۶۵
جا ۱۲:۸ و ۱۳

۲۰ «نوزادان دیگر در سن کم نخواهند مرد و صد سالگان جوان محسوب خواهند

کردن غنائم جنگی حرام اعدام شد (یوشع ۷:۱۰-۲۶). حتی در این‌دره هم صلح حکمفرما خواهد شد؛ تفقدی که در آینده صورت خواهد گرفت، کامل خواهد بود.

۱۶:۶۵-۲۵ در اینجا تصویری داریم از آسمان و زمین جدید. آسمان و زمین جدید ابدی هستند، و در آنها امنیت، صلح، و فراوانی برای همه مهیا خواهد بود (همچنین ر.ش. به ۶۶:۲۲ و ۲۳؛ ۲ پطرس ۳:۱۳؛ مکاشفه ۱:۲۱).

۹:۶۵ خدا همیشه باقیمانده گانی وفادار از قوم خود را حفظ خواهد کرد. دنیا هر چقدر بد باشد، همیشه عده‌ای هستند که به او وفادار می‌مانند. عیسی در متی ۱۳:۳۶-۴۳ همین مطلب را بیان داشت.

۱۰:۶۵ دشتهای شارون در بخش غربی اسرائیل قرار دارد. دره عاکور در شرق، نزدیک اریحا واقع است. دره عاکور، دره بلا نیز نامیده می‌شد زیرا در آنجا عخان به‌خاطر پنهان

شد. تنها کسانی پیش از وقت خواهند مرد که گناه می‌کنند و زیر لعنت هستند.^{۲۱} در آن روزها، هر که خانه‌ای بسازد خود در آن ساکن خواهد شد و هر که باغ انگوری غرس کند خود از میوه آن خواهد خورد، زیرا دیگر خانه‌ها و باغهای انگور قوم من بدست دشمن نخواهد افتاد. ایشان مانند درختان، عمر طولانی خواهند کرد و از دسترنج خود بهره‌مند خواهند شد و لذت خواهند برد.^{۲۳} دیگر زحمتهایشان بر باد نخواهد رفت و فرزندانشان رنگ مصیبت را نخواهند دید، زیرا هم آنان را و هم فرزندانشان را برکت خواهم داد.^{۲۴} حتی پیش از آنکه مرا بخوانند به آنان جواب خواهم داد، و پیش از اینکه دعایشان را تمام کنند آن را اجابت خواهم کرد.^{۲۵} گرگ و بره با هم خواهند چرید، شیر مانند گاو گاه خواهد خورد و مار دیگر کسی را نیش نخواهد زد. در کوه مقدس من هیچ چیز و هیچ کس صدمه نخواهد دید و نابود نخواهد شد.»

۲۱:۶۵
تث ۴۶:۳۲ و ۴۷
مز ۱۴:۹۲-۱۴
عا ۱۴:۹
۲۳:۶۵
اش ۹:۶۱
۲۴:۶۵
مز ۱۵:۹۱
دان ۱۲:۱۰
۲۵:۶۵
پیدا ۱۴:۳
اش ۹:۶۱

جهان نیکویی خدا را خواهد دید

خداوند می‌فرماید: «آسمان، تخت سلطنت من است و زمین، فرش زیر پای من! پس چه خانه‌ای می‌خواهید برای من بسازید تا در آن ساکن شوم؟^۱ دست من تمام این هستی را آفریده است. من نزد کسی ساکن می‌شوم که فروتن و توبه‌کار است و از کلام من می‌ترسد.^۲ «اما من از آنان که به راه‌های خود می‌روند و گناهان خود را دوست می‌دارند، دور هستم و قربانی‌هایشان را قبول نمی‌کنم. این گونه افراد وقتی بر قربانگاه من گاوی قربانی می‌کنند، مانند آنست که انسانی را می‌کشند، و هنگامی که گوسفندی را ذبح می‌کنند، مانند آنست که سگی را قربانی می‌کنند. وقتی هدیه‌ای به من تقدیم می‌کنند مثل آنست که خون خوک را تقدیم می‌کنند، و وقتی بخور می‌سوزانند مانند آنست که بت را می‌پرستند. من نیز مصیبت‌هایی را که از آن وحشت دارند بر آنها عارض می‌کنم، زیرا وقتی آنان را خواندم جواب ندادند و هنگامی که با آنان صحبت کردم گوش

۱:۶۶
مز ۴:۱۱
متی ۳۵ و ۳۴:۵
یو ۲۰:۴ و ۲۱
اعما ۴۸:۷-۵۰
۲:۶۶
مز ۱۸:۳۴
لو ۱۴ و ۱۳:۱۸
۴:۶۶
امت ۳۱ و ۳۲:۱۰ ؛ ۲۴:۱
ار ۳۰، ۱۳:۷

مقایسه شده‌اند: یکی زندگی شخص فروتن است که احترام زیادی برای پیغامهای خدا و کاربرد آنها در زندگی قائل می‌باشد؛ و دیگری زندگی کسانی است که خودشان طریق زندگی خود را انتخاب می‌کنند. خدا نسبت به فروتنان مهربان است، اما اشخاص مغرور و متکی به خود را لعنت می‌کند (رش. به لوقا ۱:۵۱-۵۳). جامعه امروز ما را ترغیب می‌کند که متکی به خود بوده، اعتماد به نفس زیادی داشته باشیم. اما باید مراقب باشیم که آزادی‌ای که برای انتخاب داریم، ما را از مسیر خدا برای رسیدن به زندگی ابدی دور نکند.

۱:۶۶ حتی معبد زیبای اورشلیم نیز برای خدایی که همه جا حاضر است، بسیار نامناسب بود. خدا نمی‌تواند در هیچ بنای ساخته انسان محبوس شود (رش. به ۲ تواریخ ۶:۱۸؛ اعمال ۷:۴۹ و ۵۰). این فصل نقطه اوج مناسبی است برای کتاب. خدا فروتنان را بر خواهد خیزاند، همه مردم را مورد داوری قرار خواهد داد، شریران را نابود خواهد کرد، همه ایمانداران را یکجا گرد خواهد آورد، و آسمان و زمین جدیدی پدید خواهد آورد.
۲:۶۶ اینها آیه‌های کلیدی کتاب اشعیا هستند و اختتامیه مناسبی برای آن. دو نوع روش زندگی با هم

ندادند، بلکه آنچه را که در نظر من ناپسند بود انجام دادند و آنچه را که نخواستم اختیار کردند.»

^۵ای کسانی که از خداوند می ترسید و او را اطاعت می کنید، به کلام او گوش دهید. او می فرماید: «برادراتان از شما نفرت دارند و شما را از خود می رانند، زیرا به من ایمان دارید. آنها شما را مسخره کرده، می گویند: «خداوند بزرگ است و سرانجام شما را نجات خواهد داد و ما شادی شما را خواهیم دید!» اما خود ایشان بزودی رسوا و سرافکنده خواهند شد.

^۶در شهر چه غوغایی است؟ این چه صدایی است که از خانه خدا به گوش می رسد؟ این صدای خداوند است که از دشمنانش انتقام می گیرد.

^۷خداوند می گوید: «چه کسی تابحال چنین چیز عجیبی دیده یا شنیده است که قومی ناگهان در یک روز متولد شود؟ اما قوم اسرائیل در یک روز متولد خواهد شد؛ اورشلیم حتی قبل از اینکه درد زایمانش شروع شود، فرزندان خود را بدنیا خواهد آورد. ^۹آیا فکر می کنید که من قوم خود را تا به مرحله تولد می رسانم، اما او را همانجا رها می کنم تا متولد نشود؟ نه، هرگز!»

^{۱۰}ای همه کسانی که اورشلیم را دوست دارید و برایش سوگواری می کنید، اینک خوشحال باشید و با او به شادی بپردازید! ^{۱۱}مانند کودکی که از شیر مادر تغذیه می کند، شما نیز از وفور نعمت اورشلیم بهره مند خواهید شد و لذت خواهید برد. ^{۱۲}زیرا خداوند می گوید: «من صلح و سلامتی در اورشلیم پدید خواهم آورد و ثروت قومهای جهان را مانند رودخانه‌ای که آبش هرگز خشک نمی شود به آنجا سرازیر خواهم کرد. شما مانند کودکان شیرخوار، از اورشلیم تغذیه خواهید کرد و در آغوش او به خواب خواهید رفت و بر زانوانش نوازش خواهید شد. ^{۱۳}من مانند مادری که فرزندش را دلداری می دهد، شما را در اورشلیم تسلی خواهم داد. ^{۱۴}هنگامی که این رویدادها را ببینید، دل شما شاد خواهد شد و قوت و نشاط سراسر وجودتان را فراخواهد گرفت.

آنگاه خواهید فهمید من که خداوند هستم خدمتگزاران خود را یاری می دهم، اما با دشمنان خود با غضب رفتار می کنم.»

^{۱۵}اینک خداوند با آتش و با عرابه‌های تندرو می آید تا کسانی را که مورد غضب او هستند به سختی مجازات کند. ^{۱۶}او با آتش و شمشیر خود تمام مردم گناهکار جهان را مجازات خواهد کرد و عده زیادی را خواهد کشت.

۵:۶۶

مز ۲۰:۳۸

متی ۵:۱۰-۱۲

یو ۳۴:۹

۶:۶۶

یول ۷:۳

۹:۶۶

اش ۳:۳۷

۱۰:۶۶

مز ۶:۱۲۲

روم ۱۰:۱۵

۱۲:۶۶

اش ۵:۶۰ ؛ ۱۸:۴۸

۱۴:۶۶

امت ۸:۳

زک ۷:۱۰

۱۶:۶۶

حز ۲۲:۳۸

که همه دردها به پایان رسد، شادی آغاز خواهد شد. **۱۷-۱۵:۶۶** این تصویری است روشن از داوری عظیم که به هنگام بازگشت مسیح صورت خواهد گرفت (۲ تسالونیکیان ۱:۷-۹).

۹-۷:۶۶ خدا تفقد و احیای قوم خود را ناتمام نخواهد گذاشت. او در تمثیلی که از تولد می آورد، نشان می دهد که به آنچه که وعده داده است، عمل خواهد کرد. این تولد مانند تولد طفل، غیرقابل توقف است. آنگاه

۱۷:۶۶ خداوند می‌گوید: «کسانی که در باغهای خود، در پشت درختها بت می‌پرستند و گوشت خوک و موش و خوراکیهای حرام دیگر می‌خورند، هلاک خواهند شد.^{۱۸} من از کارها و فکرهای آنان آگاهی کامل دارم. من می‌آیم تا همه قومها و نژادهای جهان را جمع کنم و ایشان را به اورشلیم بیاورم تا جلال مرا ببینند.^{۱۹} در آنجا معجزه‌ای برضد آنان نشان خواهم داد و آنان را مجازات خواهم کرد. اما از بین ایشان عده‌ای را حفظ خواهم کرد و آنان را به سرزمینهای دور دست که هنوز نام مرا نشنیده‌اند و به قدرت و عظمت من پی نبرده‌اند خواهم فرستاد، یعنی به ترشیش، لیبی، لیدیه (که تیراندازان ماهر دارد)، توبال و یونان. آری، ایشان را به این سرزمینها خواهم فرستاد تا عظمت مرا به مردم آنجا اعلام کنند.^{۲۰} سپس ایشان هموطنان شما را از آن سرزمینها جمع خواهند کرد و آنان را بر اسبها، عرابه‌ها، تختهای روان، قاطرها و شترها سوار کرده، به کوه مقدس من در اورشلیم خواهند آورد و به عنوان هدیه به من تقدیم خواهند کرد، همانگونه که بنی‌اسرائیل هدایای خود را در ظروف پاک به خانه من می‌آوردند و به من تقدیم می‌کردند.^{۲۱} و من برخی از ایشان را کاهن و لاوی خود خواهم ساخت.

۲۲ «همانگونه که آسمانها و زمین جدیدی که من می‌سازم در حضور من پایدار می‌ماند. همچنان نسل شما و نام شما نیز پایدار خواهند ماند.^{۲۳} همه مردم ماه به ماه و هفته به هفته به اورشلیم خواهند آمد تا مرا پرستش کنند.^{۲۴} هنگامی که آنان اورشلیم را ترک می‌کنند، جنازه کسانی را که برضد من برخاسته بودند، ملاحظه خواهند کرد. کرمی که بدنهای آنها را می‌خورد هرگز نخواهد مرد و آتشی که ایشان را می‌سوزاند هرگز خاموش نخواهد شد. همه مردم با نفرت به آنان نگاه خواهند کرد.»

۱۷:۶۶
لاو ۱:۱

۱۹:۶۶
اتوا ۱۶:۲۴
اش ۱۲:۴۲

۲۰:۶۶
اش ۲:۲۲؛ ۴۳:۶۵؛ ۴۹:۲۲؛
۱۱:۵۲؛ ۴:۶۰

۲۱:۶۶
اش ۶:۶۱
۱ پط ۲:۹۵

۲۲:۶۶
یو ۱۰:۲۷-۲۹
۲ پط ۱۳:۳

۲۳:۶۶
اش ۱۳:۲۷

۲۴:۶۶
اش ۱:۳۱
دان ۲:۱۲

و نام شما نیز پایدار خواهند ماند.» تضاد این دو تصویر به قدری زیاد است که به نظر می‌رسد همه بخواهند پیرو خدا باشند. اما ما اغلب درست مانند قوم اسرائیل، برای عوض شدن نادان و بی‌میل هستیم. ما درست مثل آنها در غذا دادن به فقرا، کار کردن در راه عدالت، و اطاعت کردن از کلام خدا بی‌توجه هستیم. یقین حاصل کنید که در جمع کسانی خواهید بود که برکات زیادی نصیبشان خواهد شد.

۲۲:۶۶ و ۲۳ خدا برای چیزی تازه و شگفت‌انگیز برنامه ریخته است. این اورشلیم هر چه و هر کجا که باشد، اساس و بنیاد آن را خدمتگزار خدا یعنی مسیح موعود می‌نهد و این آینده پرشکوه را امکان‌پذیر می‌سازد.

۲۲:۶۶-۲۴ اشعیا کتاب خود را با شور و هیجان زیادی به پایان می‌برد. این قسمت برای بی‌ایمانان تصویری جدی است از داوری، و برای ایمانداران تصویری است با شکوه از دریافت پاداش بزرگ: «همچنان نسل شما